

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΧΩΡΙΟ ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΑΣΤΙΚΟΥ ΤΟΠΙΟΥ

OLYMPIC VILLAGE. REDIFINING THE PERI - URBAN LANDSCAPE

Βάθη Μαρία-Θηρεσία / Ντάφου Φαίδρα / Χριστοπούλου Δήμητρα-Σωτηρία

Επιβλέπων Καθηγητής: Σταυρίδης Σ. / Σύμβουλοι: Λυκογιάννη Σ. / Τσακανίκα Ε.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΧΩΡΙΟ ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΑΣΤΙΚΟΥ ΤΟΠΙΟΥ

OLYMPIC VILLAGE. REDIFINING THE PERI - URBAN LANDSCAPE

Φοιτήτριες

Μαρία - Θηρεσία Βάθη
Φαίδρα Ντάφου
Δήμητρα – Σωτηρία Χριστοπούλου

Επιβλέποντας Καθηγητής

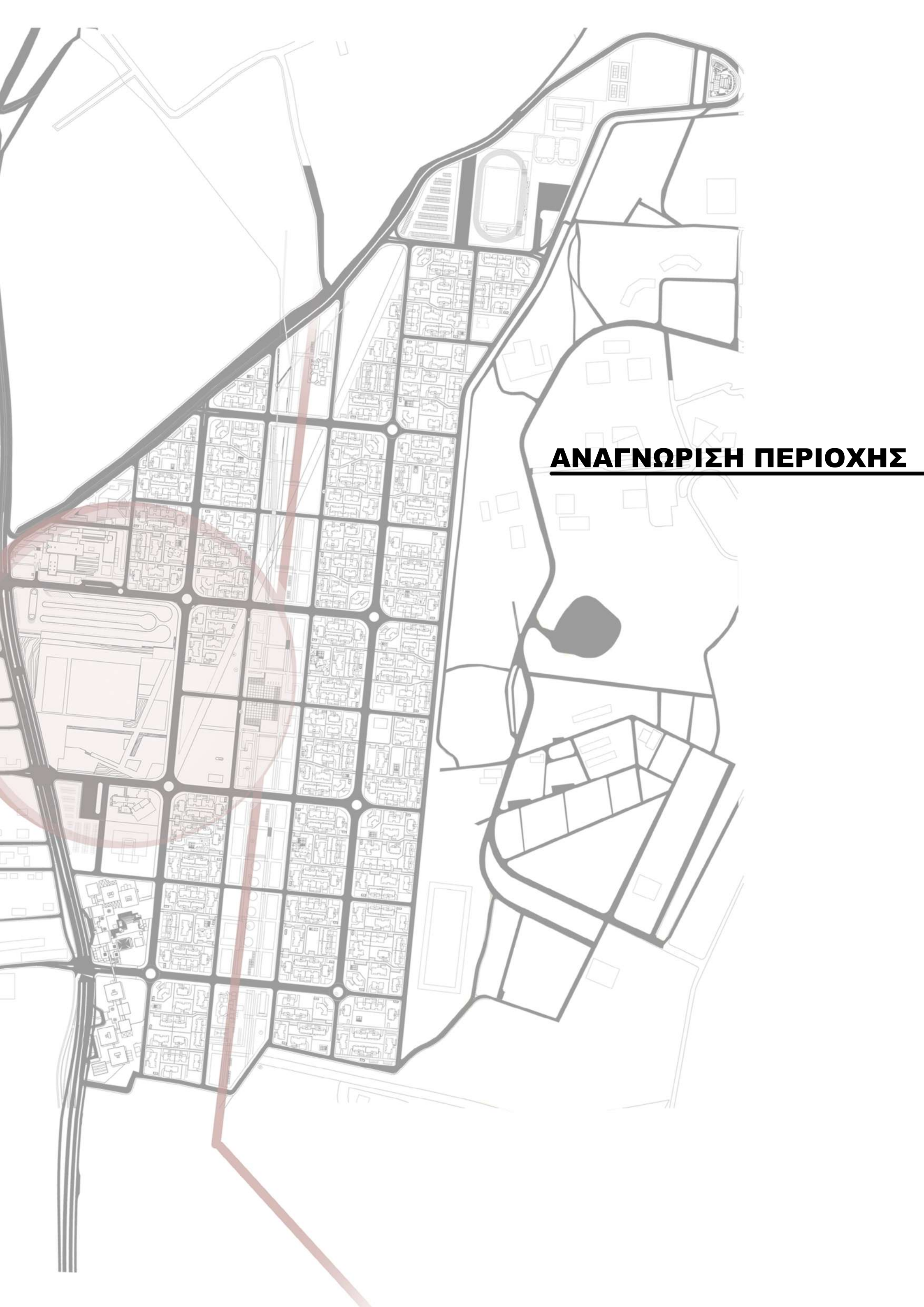
Σταύρος Σταυρίδης

Σύμβουλοι

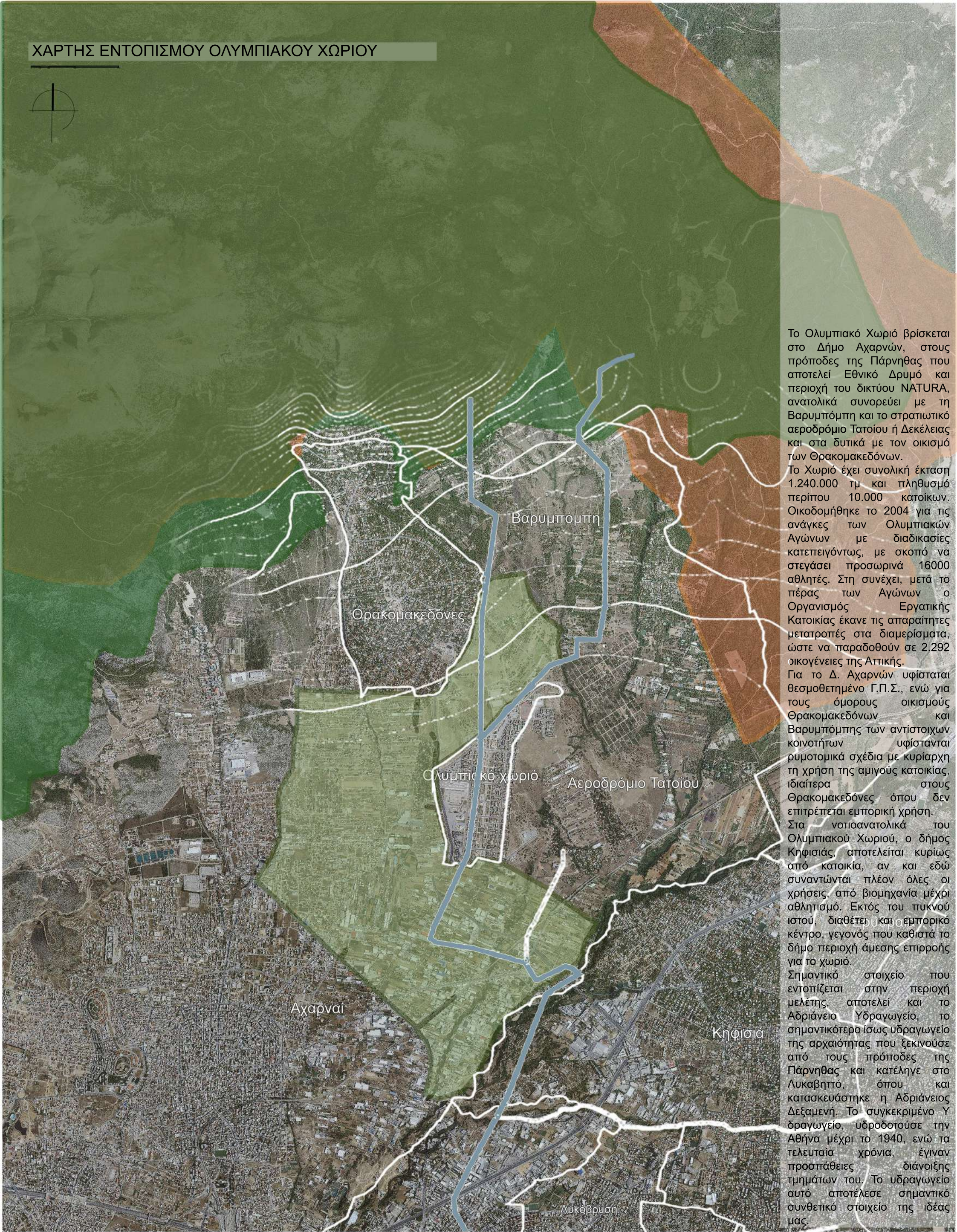
Λυκογιάννη Σταυρούλα
Τσακανικά Ελευθερία

**Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο
Σχολή Αρχιτεκτόνων Μηχανικών
Τομέας II Αρχιτεκτονικής Γλώσσας,
Επικοινωνίας και Σχεδιασμού**

Αθήνα, Οκτώβριος 2019

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

Το Ολυμπιακό Χωριό βρίσκεται στο Δήμο Αχαρνών, στους πρόποδες της Πάρνηθας που αποτελεί Εθνικό Δρυμό και περιοχή του δικτύου NATURA, ανατολικά συνορεύει με τη Βαρυμπόμπη και το στρατιωτικό αεροδρόμιο Τατοΐου ή Δεκέλειας και στα δυτικά με τον οικισμό των Θρακομακεδόνων.

Το Χωριό έχει συνολική έκταση 1.240.000 τμ και πληθυσμό περίπου 10.000 κατοίκων. Οικοδομήθηκε το 2004 για τις ανάγκες των Ολυμπιακών Αγώνων με διαδικασίες κατεπειγόντως, με σκοπό να στεγάσει προσωρινά 16000 αθλητές. Στη συνέχεια, μετά το πέρας των Αγώνων ο Οργανισμός Εργατικής Κατοικίας έκανε τις απαραίτητες μετατροπές στα διαμερίσματα, ώστε να παραδοθούν σε 2.292 οικογένειες της Αττικής.

Για το Δ. Αχαρνών υφίσταται θεσμοθετημένο Γ.Π.Σ., ενώ για τους όμορους οικισμούς Θρακομακεδόνων και Βαρυμπόμπης των αντίστοιχων κοινοτήτων υφίστανται ρυμοτομικά σχέδια με κυρίαρχη τη χρήση της αμιγούς κατοικίας, ιδιαίτερα στους Θρακομακεδόνες όπου δεν επιτρέπεται εμπορική χρήση.

Στα νοτιοανατολικά του Ολυμπιακού Χωριού, ο δήμος Κηφισιάς, αποτελείται κυρίως από κατοικία, αν και εδώ συναντώνται πλέον όλες οι χρήσεις, από βιομηχανία μέχρι αθλητισμό. Εκτός του πυκνού ιστού, διαθέτει και εμπορικό κέντρο, γεγονός που καθιστά το δήμο περιοχή άμεσης επιρροής για το χωριό.

Σημαντικό στοιχείο που εντοπίζεται στην περιοχή μελέτης, αποτελεί και το Αδριάνειο Υδραγωγείο, το σημαντικότερο ίσως υδραγωγείο της αρχαιότητας που ξεκινούσε από τους πρόποδες της Πάρνηθας και κατέληγε στο Λυκαβηττό, όπου και κατασκευάστηκε η Αδριάνειος Δεξαμενή. Το συγκεκριμένο Υδραγωγείο, υδροδοτούσε την Αθήνα μέχρι το 1940, ενώ τα τελευταία χρόνια, έγιναν προσπάθειες διάνοιξης τμημάτων του. Το υδραγωγείο αυτό αποτέλεσε σημαντικό συνθετικό στοιχείο της ιδέας μας.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

- ΠΕΡΙΟΧΗ NATURA
- ΠΕΡΙΟΧΗ ΑΓΡΙΑΣ ΖΩΗΣ
- ΥΠΕΡΤΟΠΙΚΟ ΠΡΑΣΙΝΟ
- ΗΜΙΑΓΡΟΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΧΗ
- ΑΔΡΙΑΝΕΙΟ ΥΔΡΑΓΩΓΕΙΟ

ΧΩΡΟΘΕΤΗΣΗ: Το Ολυμπιακό Χωριό ανήκει στον Δήμο Αχαρνών Βρίσκεται στους πρόποδες της Πάρνηθας Συνορεύει: Ανατολικά με την Βαρυμπόμπη και τη στρατιωτική βάση Τατοΐου Δυτικά με τον οικισμό των Θρακομακεδόνων

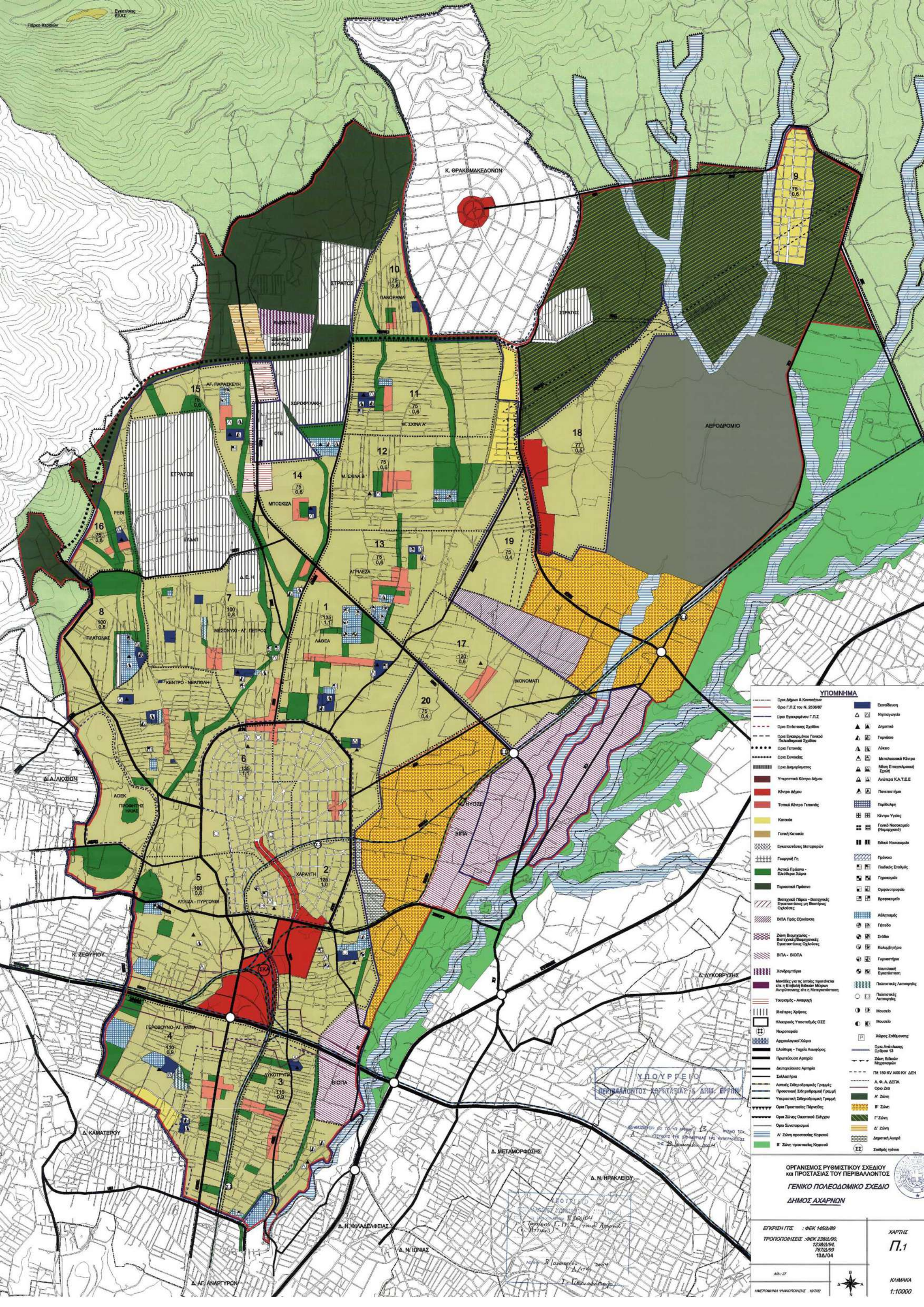
ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΑΜΕΣΗΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ: Θρακομακεδόνες, Βαρυμπόμπη και Τατόι

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΧΡΗΣΕΩΝ ΓΗΣ:
Δήμος Αχαρνών - Κυρίαρχη η κατοικία με διάσπαρτες μικροβιοτεχνίες. Η ποιότητα της κατοικίας κυμαίνεται μεταξύ χαμηλής και μέτριας με διάσπαρτα τα σημάδια της αυθαίρετης δόμησης.

Θρακομακεδόνες - Περιοχή θερινής ή μόνιμης κατοικίας μεσαίου ως σχετικά υψηλού εισοδήματος, με έντονη ως προς την ευρύτερη περιοχή διαφοροποίηση στην κοινωνική και οικονομική διάρθρωση. Διαθέτει μεγάλα οικόπεδα που επιτρέπουν τη δημιουργία μεγάλων ιδιωτικών χώρων. Δεν υπάρχει εμπορική χρήση γιατί στην κοινότητα δεν επιτρέπεται άλλη χρήση πέρα από κατοικία.

Βαρυμπόμπη -Τόπος μόνιμης κατοικίας για τους προνομιούχους κατοίκους του λεκανοπεδίου. Διαθέτει μεγάλο αριθμό χρήσεων ψυχαγωγίας και αναψυχής.

Κηφισιά - Κυρίαρχη χρήση γης είναι η κατοικία, αλλά εμφανίζονται όλες οι χρήσεις, από βιομηχανία μέχρι και αθλητισμό.Εκτός του πυκνού οικιστικού ιστού, διαθέτει εμπορικό κέντρο.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

-----	Οριο Δήμου & Κοινοτήτων	-----	Εκταύξηση
-----	Οριο Γ.Π.Σ. του Ν. 2806/97	-----	Νηματογράφο
-----	Οριο Εγκριμένου Γ.Π.Σ.	-----	Αρμενιά
-----	Οριο Επίλεξης Σχεδίου	-----	Γαζόνιο
-----	Οριο Εγκριμένου Γενικού Πολεοδομικού Σχεδίου	-----	Λίκας
-----	Οριο Γενοσφίας	-----	Μικροκλιματικό Κέντρο
-----	Οριο Συναρμολόγησης	-----	Μίση (Επιχειρησιακή) Στάση
-----	Υπερταύξιμο Κέντρο Δήμου	-----	Αντίστροφο ΚΑ.Τ.Ε.Ε.
-----	Κέντρο Δήμου	-----	Παλαιότατο
-----	Τομέας Κέντρο Γενοσφίας	-----	Παλιότατο
-----	Κατοικία	-----	Κέντρο Υγείας
-----	Γενική Κατοικία	-----	Γενικό Νοσοκομείο (Παραρτηρά)
-----	Εγκαταστάσεις Μεταφορών	-----	Ειδικό Νοσοκομείο
-----	Γαζοπλήξη Γη	-----	Πρόσβαση
-----	Αστική Πρόσβαση - Ελεγκτική Χώρα	-----	Παλιός Στάθμος
-----	Παλαιότατο Πρόσβαση	-----	Γραμμοτάριο
-----	Παλαιότατο Πρόσβαση - Βιομηχανική Εγκατάσταση με Ισομετρική Οχλοσφία	-----	Οργανογραφία
-----	ΒΙΠΑ Προς Εξυπηρέτηση	-----	Βιομηχανία
-----	Ζώνη Βιομηχανίας - Βιομηχανοεγκαταστάσεις Εγκαταστάσεις Οχλοσφίας	-----	Αθλητισμός
-----	ΒΙΠΑ - ΒΙΟΠΑ	-----	Γήπεδο
-----	Χαλκιδεύματα	-----	Στάδιο
-----	Μονάδες για τις οποίες προτίθεται είτε η Επιφάνεια Εδαφών Μήτρων Ανταρτήσεων είτε η Μεταρτήσεων	-----	Καλαθοσφαίριση
-----	Τοπογραφία - Αναρτήσιμη	-----	Γυμναστήριο
-----	Βελτιωτές Χρήσεων	-----	Ναυπηγική Εγκατάσταση
-----	Ναυπηγική Υποκατασκευή ΟΣΕ	-----	Πολιτιστικές Αποσκευές
-----	Μακροταγείο	-----	Πολιτιστικές Αποσκευές
-----	Αρχαιολογική Χώρα	-----	Μουσείο
-----	Ελεγκτική - Τεχνητή Λαογραφία	-----	Μουσείο
-----	Προστασία Αρχαίων	-----	Χώρος Στάθμευσης
-----	Αστικές Σχολοδικές Γραμμές	-----	Οριο Αντικείμενο Ορίων 13
-----	Προστασία Σχολοδικών Γραμμών	-----	Ζώνη Εδαφών Μεταφορών
-----	Υπερταύξιμο Σχολοδικών Γραμμών	-----	Π.Μ. 100 ΚΥ / 400 ΚΥ Δ.Δ.Η.
-----	Οριο Προστασίας Πάρεδρας	-----	Α.Φ.Α. Δ.Ε.Π.
-----	Οριο Ζώνης Οικιστικού Ελέγχου	-----	Οριο Ζώνη
-----	Οριο Συναρμολόγησης	-----	Α' Ζώνη
-----	Α' Ζώνη προστασίας Κηπουρικής	-----	Β' Ζώνη
-----	Β' Ζώνη προστασίας Κηπουρικής	-----	Γ' Ζώνη
-----	-----	-----	Δ' Ζώνη
-----	-----	-----	Αρμενιά
-----	-----	-----	Στάθμος τρένου

- ΥΠΟΜΝΗΜΑ
- ΓΕΝΙΚΗ ΚΑΤΟΙΚΙΑ
 - ΜΙΚΤΕΣ ΧΡΗΣΕΙΣ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΧΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ
 - ΜΙΚΤΕΣ ΧΡΗΣΕΙΣ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΧΩΝ
 - ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΠΡΑΣΙΝΟΥ
 - ΡΕΜΑΤΑ
 - ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΒΑΣΗ ΔΕΚΕΛΕΙΑΣ
 - ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΟ ΚΕΝΤΡΟ ΔΗΜΟΥ ΑΧΑΡΝΩΝ
 - ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΗ ΠΡΑΣΙΝΗ ΖΩΝΗ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ ΧΩΡΙΟΥ
 - ΟΡΙΑ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

ΧΑΡΤΗΣ ΟΡΙΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ
ΠΕΡΙΦΡΑΞΗ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ ΧΩΡΙΟΥ
ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΚΥΜΗΣ
ΗΜΙΑΓΡΟΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΧΗ
ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΒΑΣΗ ΔΕΚΕΛΕΙΑΣ

ΧΑΡΤΗΣ ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΩΝ ΧΩΡΩΝ ΠΡΑΣΙΝΟΥ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ
ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΗ ΠΕΡΙΟΧΗ ΠΡΑΣΙΝΟΥ
ΠΡΑΣΙΝΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ

Η έκταση του ΟΧ είχε χαρακτηριστεί γεωργική και υψηλής παραγωγικότητας από την αρμόδια επιτροπή της Νομαρχίας Ανατολικής Αττικής, κάτι που δεν ελήφθη ποτέ υπ' όψη στο σχεδιασμό. Παρ' όλα αυτά όπως φαίνεται και στον χάρτη, η περιβάλλουσα περιοχή, η οποία έχει χαρακτήρα περιοχής εκτός σχεδίου, έχει διατηρήσει σε μεγάλο βαθμό τον αγροτικό της χαρακτήρα, χωρίς όμως να της δοθεί η κατάλληλη προσοχή.

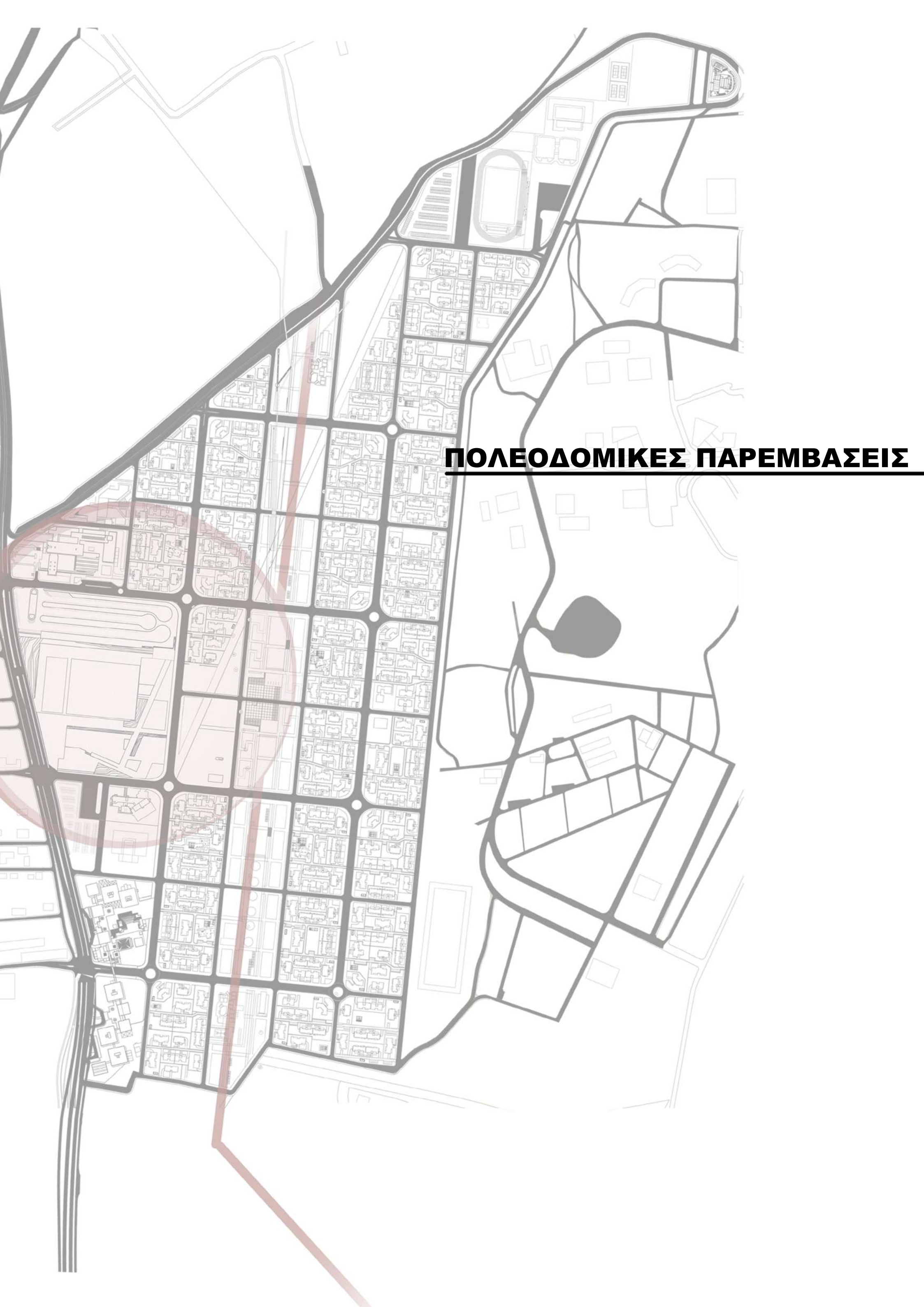
Το Ολυμπιακό Χωριό, παρόλο που αποτελεί περιοχή αμιγούς κατοικίας, όπως και οι υπόλοιποι οικισμοί, δεν έχει καταφέρει να ενσωματωθεί και να αποκτήσει μια οργανική σχέση με τα γύρω του. Αποτελεί μια κλειστή, σχεδόν αυτόνομη κοινότητα. Η λεωφόρος Κύμης δημιουργεί σαν ένα πολύ ισχυρό όριο αφού δεν επιτρέπει την εύκολη μετάβαση του πεζού και του αυτοκινήτου από το ένα σημείο στο άλλο. Από την άλλη μεριά, η στρατιωτική βάση του Τατοίου, αποκόπτει ακόμα περισσότερο το Χωριό, ενώ διαθέτει και περίφραξη που κατασκευάστηκε για τις ανάγκες των Ολυμπιακών Αγώνων, αλλά δεν αφαιρέθηκε ποτέ.

Για τις ανάγκες και πάλι των Ολυμπιακών Αγώνων, η περιοχή ορίστηκε να αποτελείται από τρεις ζώνες, τη διεθνή, μέσα στην οποία υπήρχαν μεγάλα δημόσια κτήρια και εγκαταστάσεις για τους αθλητές, την πράσινη ζώνη, που περιλαμβάνει μία διαγώνια πράσινη διαδρομή, με προσανατολισμό προς την Ακρόπολη καθώς και τον αρχαιολογικό χώρο του Αδριάνειου Υδραγωγείου και τη ζώνη κατοικίας. Αυτός ο διαχωρισμός ισχυροποιήθηκε πολύ μετά την αποχώρηση των αθλητών, αφού τόσο οι αθλητικές εγκαταστάσεις, όσο και τα υπόλοιπα δημόσια κτίρια δεν ξαναχρησιμοποιήθηκαν λόγω του υπέρογκου κόστους συντήρησής τους. Έτσι η ζώνη αυτή παραδόθηκε στην εγκατάλειψη.

Και η ζώνη του πρασίνου όμως, παρουσιάζει μία αίσθηση εγκατάλειψης, αφού η πράσινη διαδρομή δεν εξυπηρετεί μάλλον κανένα σκοπό και δεν χρησιμοποιείται, ενώ το Αδριάνειο δεν έχει αναδειχθεί σωστά.

ΧΑΡΤΗΣ ΖΩΝΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ
ΔΙΕΘΝΗΣ ΖΩΝΗ
ΖΩΝΗ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ
ΖΩΝΗ ΠΡΑΣΙΝΟΥ
ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΖΩΝΗ

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

ΧΑΡΤΗΣ ΠΡΟΣΒΑΣΕΩΝ

Παρατηρείται, ότι η πρόσβαση στο Ολυμπιακό χωριό μέσω της Λεωφόρου Κύμης από την περιοχή της Κηφισιάς και των Θρακομακεδόνων είναι σχετικά εύκολη με αυτοκίνητο, καθώς και από άλλες περιοχές του λεκανοπεδίου λόγω της Εθνικής και Αττικής οδού. Παρόλο που φαίνεται η λεωφόρος Κύμης να διευκολύνει την πρόσβαση στο Ολυμπιακό Χωριό αποτελεί και ένα σκληρό όριο με το Μενίδι δυσκολεύοντας ιδιαίτερα κάποια πιθανή τους σύνδεση. Έντονο πρόβλημα, παρατηρείται ακόμα στη σύνδεση του Ολυμπιακού χωριού με τις γύρω περιοχές του μέσω των μέσων μαζικής μεταφοράς. Αυτή τη στιγμή υπάρχουν δύο λεωφορειακές γραμμές η 504 και η 740 , η γραμμή 504 συνδέει το Ολυμπιακό Χωριό με τους Θρακομακεδόνες και την Κηφισιά και η γραμμή 740 με το Μενίδι, αλλά δεν εκτελούνται συχνά δρομολόγια. Επιπλέον, στο χάρτη φαίνεται ότι ο σιδηροδρομικός σταθμός Δεκέλειας βρίσκεται σε πολύ κοντινή απόσταση που μπορεί να τη διανύσει κάποιος με τα πόδια ή με ποδήλατο, αλλά δεν υπάρχει πρόβλεψη για αυτό.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

- ΚΥΡΙΑ ΟΔΙΚΗ ΑΡΤΗΡΙΑ
- ΔΕΥΤΕΡΕΥΟΥΣΑ ΟΔΙΚΗ ΑΡΤΗΡΙΑ
- ΔΙΑΔΡΟΜΗ 504
- ΔΙΑΔΡΟΜΗ 740
- ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΔΕΚΕΛΕΙΑΣ

Βασίζόμενες λοιπόν σε αυτές τις παρατηρήσεις προτείνουμε τη δημιουργία ποδηλατοδρόμου από το Ολυμπιακό Χωριό προς στο Μενίδι και προς το σιδηροδρομικό σταθμό Δεκελίας. Δίκτυο το οποίο συνδέεται με εσωτερικό δίκτυο ποδηλατοδρόμου στο χωριό, το οποίο θα αναλύσουμε αργότερα. Ακόμα, με τη δημιουργία ποδηλατοδρόμου προς την περιοχή του Μενιδίου προσπαθήσαμε να σπάσουμε το ισχυρό όριο της Λεωφόρου Κύμης. Επιπλέον, προτείνουμε και την πύκνωση των ήδη υπάρχοντων δρομολογίων των λεωφορειακών γραμμών.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

- ΚΥΡΙΑ ΟΔΙΚΗ ΑΡΤΗΡΙΑ
- ΔΕΥΤΕΡΕΥΟΥΣΑ ΟΔΙΚΗ ΑΡΤΗΡΙΑ
- ΠΟΔΗΛΑΤΟΔΡΟΜΟΣ - ΣΥΝΔΕΣΕΙΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ ΧΩΡΙΟΥ - ΔΕΚΕΛΙΑΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ ΧΩΡΙΟΥ - ΜΕΝΙΔΙΟΥ

- ΔΙΑΔΡΟΜΗ 504
- ΔΙΑΔΡΟΜΗ 740

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΔΕΚΕΛΙΑΣ

ΧΑΡΤΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

Στο χάρτη κυκλοφορίας παρατηρείται, μία ορθοκανονική διάταξη των δρόμων με κύριες οδικές αρτηρίες και κόμβους που ορίζουν τα μεγάλα τετράγωνα δευτερεύουσες οδούς, οι οποίες διανέμουν την κίνηση μέσα σε αυτά, φαίνεται ακόμα το δίκτυο των πεζοδρόμων, το οποίο περιορίζεται μόνο στην πράσινη ζώνη και δεν εξυπηρετεί μετακινήσεις σε όλο το εύρος του χωριού. Καθώς και οι υπερβολικά μεγάλοι χώροι στάθμευσης περιμετρικά οι οποίοι δεν χρησιμοποιούνται.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

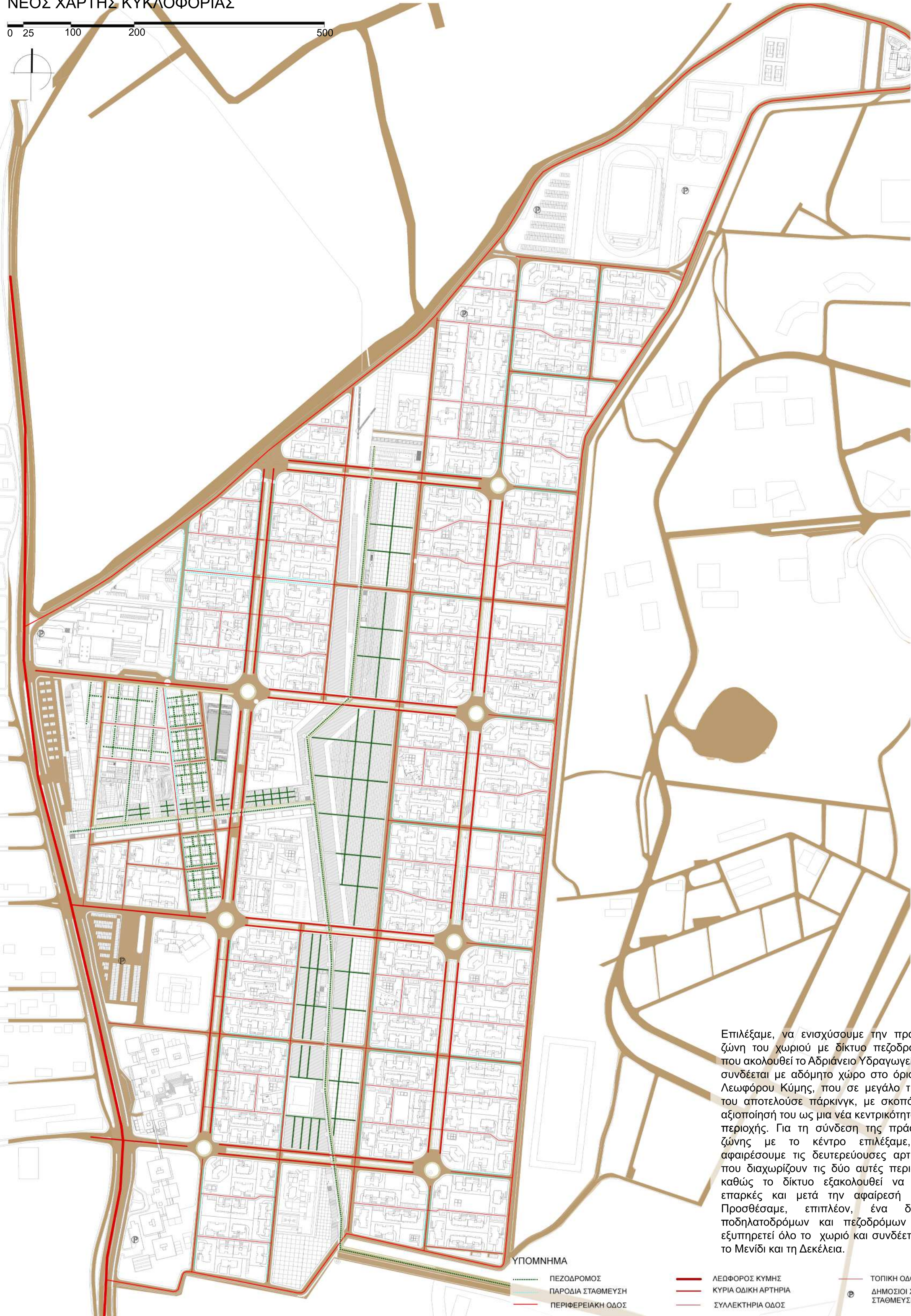
- ΠΕΖΟΔΡΟΜΟΣ
ΠΑΡΟΔΙΑ ΣΤΑΘΜΕΥΣΗ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΟΔΟΣ

- ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΚΥΜΗΣ
- ΚΥΡΙΑ ΟΔΙΚΗ ΑΡΤΗΡΙΑ
- ΣΥΛΛΕΚΤΗΡΙΑ ΟΔΟΣ

- ΤΟΠΙΚΗ ΟΔΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΧΩΡΟΙ
ΣΤΑΘΜΕΥΣΗΣ

ΝΕΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

0 25 100 200 500

Επιλέξαμε, να ενισχύσουμε την πράσινη ζώνη του χωριού με δίκτυο πεζοδρόμων που ακολουθεί το Αδριάνειο Υδραγωγείο και συνδέεται με αδόμητο χώρο στο όριο της Λεωφόρου Κύμης, που σε μεγάλο τμήμα του αποτελούσε πάρκινγκ, με σκοπό την αξιοποίησή του ως μια νέα κεντρικότητα της περιοχής. Για τη σύνδεση της πράσινης ζώνης με το κέντρο επιλέξαμε, να αφαιρέσουμε τις δευτερεύουσες αρτηρίες που διαχωρίζουν τις δύο αυτές περιοχές, καθώς το δίκτυο εξακολουθεί να είναι επαρκές και μετά την αφαίρεσή τους. Προσθέσαμε, επιπλέον, ένα δίκτυο ποδηλατοδρόμων και πεζοδρόμων που εξυπηρετεί όλο το χωριό και συνδέεται με το Μενίδι και τη Δεκέλεια.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

- ΠΕΖΟΔΡΟΜΟΣ
- ΠΑΡΟΔΙΑ ΣΤΑΘΜΕΥΣΗ
- ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΟΔΟΣ

- ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΚΥΜΗΣ
- ΚΥΡΙΑ ΟΔΙΚΗ ΑΡΤΗΡΙΑ
- ΣΥΛΛΕΚΤΗΡΙΑ ΟΔΟΣ

- ΤΟΠΙΚΗ ΟΔΟΣ
- ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΧΩΡΟΙ ΣΤΑΘΜΕΥΣΗΣ

ΧΑΡΤΗΣ ΥΠΑΡΧΟΥΣΩΝ ΧΡΗΣΕΩΝ ΓΗΣ

0 25 100 200 500

Κυρίαρχη χρήση στο Ολυμπιακό Χωριό είναι η κατοικία, συγκεκριμένα, υπάρχουν 2292 διαμερίσματα σε 366 συγκροτήματα, πρόκειται για 19 διαφορετικούς τύπους διαμερισμάτων των 84-115 τ.μ, με υπόγεια και χώρους στάθμευσης. Το ύψος των κατοικιών φτάνει μέχρι τους τέσσερις ορόφους, κάτι το οποίο σε συνάρτηση με τα μεγάλα πλάτη των δρόμων (περίπου 25 μ.), δίνει την εντύπωση μιας πολύ αραιοκατοικημένης πόλης. Υπάρχουν ακόμα σχολικές εγκαταστάσεις: 1 βρεφονηπιακός, 3 νηπιαγωγεία, 2 δημοτικά σχολεία και 1 γυμνάσιο λύκειο.

Στο όριο της Κύμης υπάρχουν μεγάλες κτιριακές εγκαταστάσεις, από τις οποίες λειτουργούν μόνο δύο, το ΙΓΜΕ και η πολυκλινική που μετά από τη συγχώνευσή της με το κέντρο υγείας Αχαρνών, προσφέρει δωρεάν τις υπηρεσίες της προσελκύοντας κόσμο στην περιοχή. Οι υπόλοιπες επρόκειτο να στεγάσουν δημόσιες υπηρεσίες, αλλά δόθηκαν στην Μονή Βατοπεδίου και μετά πωλήθηκαν. Σήμερα δεν χρησιμοποιούνται και δίνουν την αίσθηση εγκατάλειψης της περιοχής.

Σημαντική, είναι η έλλειψη υποστηρικτικών χρήσεων, τα μόνα καταστήματα που υπάρχουν στο χωριό αυτή τη στιγμή είναι ένα φαρμακείο και ένα ψιλκατζίδικο. Έτσι οι κάτοικοι εξυπηρετούνται από τις γύρω περιοχές. Ακόμα, υπάρχει ένα σούπερ μάρκετ στην άλλη πλευρά της Λεωφόρου Κύμης. Οι κάτοικοι, τονίζουν ιδιαίτερα την έλλειψη από καφενεία, αναψυκτήρια, δημόσιες υπηρεσίες και γενικά χρήσεις γειτονιάς.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ	ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ	ΧΩΡΟΙ ΠΡΑΣΙΝΟΥ	ΚΤΙΡΙΑ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗΣ ΒΑΣΗΣ
ΕΜΠΟΡΙΟ	ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ	ΠΡΑΣΙΝΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ	ΔΕΚΕΛΕΙΑΣ
ΧΩΡΙΣ ΧΡΗΣΗ	ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ	ΠΑΙΔΙΚΗ ΧΑΡΑ	ΙΓΜΕ
	ΥΓΕΙΑ	P ΠΑΡΚΙΝΓΚ	ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΤΜΗΜΑ
			ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ

ΧΑΡΤΗΣ ΝΕΩΝ ΧΡΗΣΕΩΝ ΓΗΣ

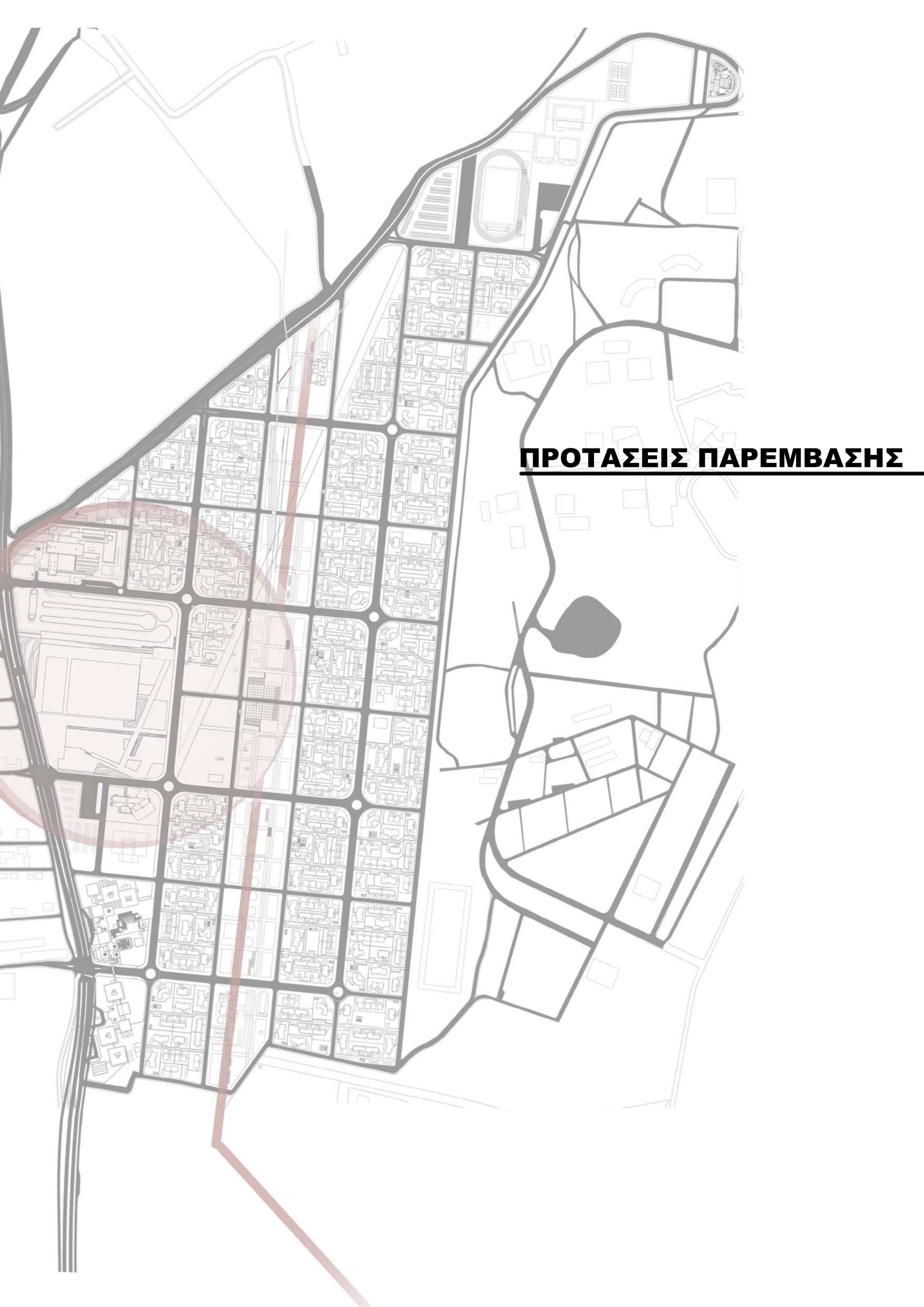
0 25 100 200 500

Μέσα από τις παραπάνω παρατηρήσεις καταλήξαμε στην πυκνωση της υπάρχουσας κατοικίας, όπου είναι εφικτό, την προσθήκη ξενώνων προσωρινής διαμονής και νέων χρήσεων εμπορίου και αναψυχής. Επίσης, την αξιοποίηση των εγκαταστάσεων χωρίς χρήση στο όριο της Κύμης σε σχολή κατάρτισης.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΥΠΑΡΧΟΥΣΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ	ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ	ΧΩΡΟΙ ΠΡΑΣΙΝΟΥ	ΚΤΙΡΙΑ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗΣ ΒΑΣΗΣ ΔΕΚΕΛΕΙΑΣ
ΝΕΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ	ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ	ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΕΣ	ΙΓΜΕ
ΞΕΝΩΝΕΣ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΔΙΑΜΟΝΗΣ	ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ	ΠΑΙΔΙΚΗ ΧΑΡΑ	ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΤΜΗΜΑ
ΕΜΠΟΡΙΟ	ΥΓΕΙΑ	Ρ ΠΑΡΚΙΝΓΚ	ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ
ΝΕΕΣ ΧΡΗΣΕΙΣ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΑΝΑΨΥΧΗΣ			

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ

MASTERPLAN ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ

0 25 50 100 250

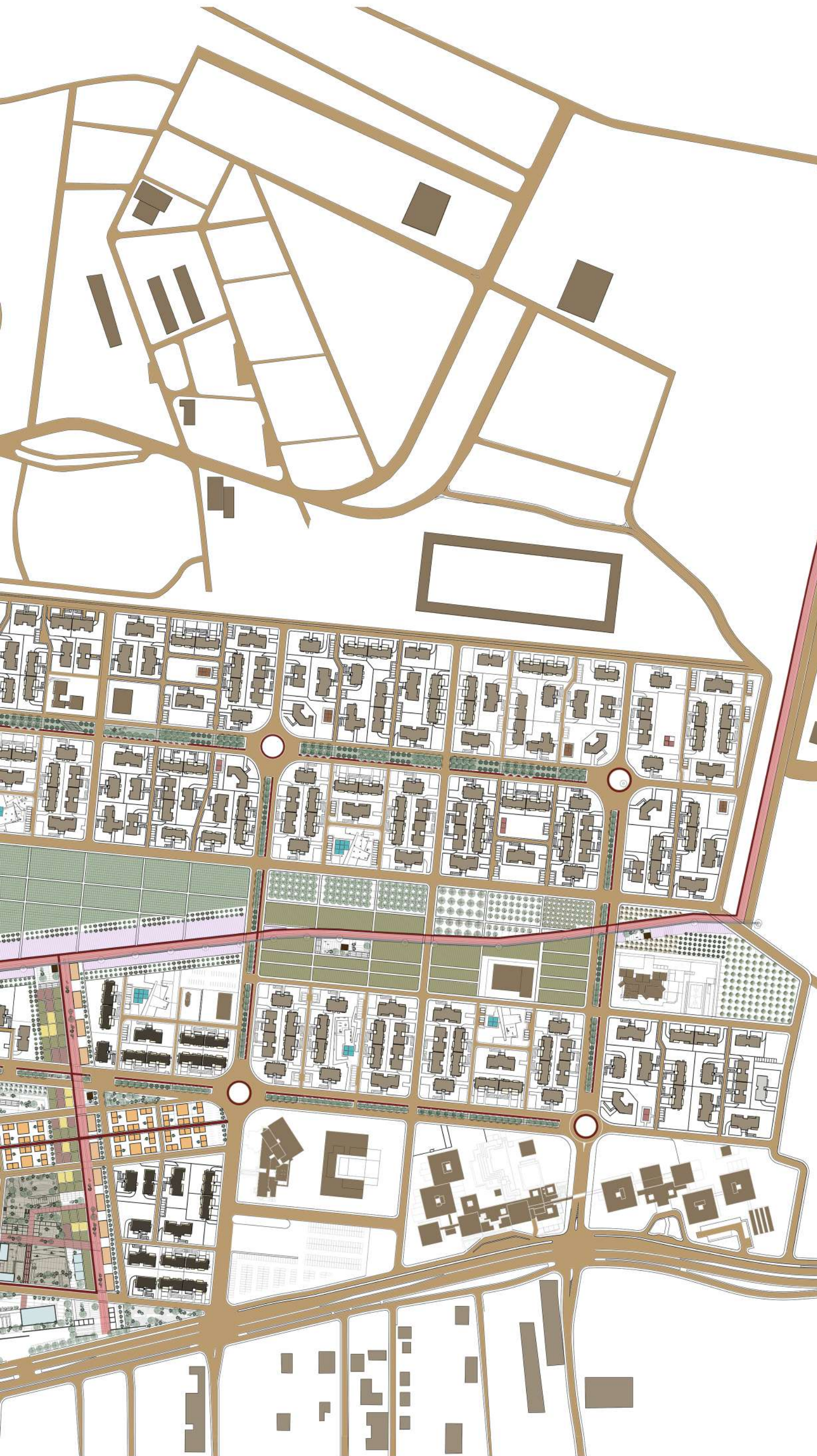

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

- ΥΠΑΡΧΟΥΣΕΣ ΚΤΙΡΙΑΚΕΣ ΥΠΟΔΟΜΕΣ
- ΕΠΕΚΤΑΣΗ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ
- ΞΕΝΩΝΕΣ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΔΙΑΜΟΝΗΣ
- ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΥΠΟΔΟΜΕΣ ΥΓΕΙΑΣ
- ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΥΠΟΔΟΜΕΣ
- ΕΣΤΙΑΣΗ, ΑΝΑΨΥΧΗ
- ΕΜΠΟΡΙΟ
- ΣΥΛΛΟΓΟΙ
- ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΠΡΩΤΩΝ ΥΛΩΝ

- ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ
- ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ
- ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ
- ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΡΙΟ
- ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΩΝ
- ΠΕΖΟΔΡΟΜΟΙ
- ΠΟΔΗΛΑΤΟΔΡΟΜΟΙ
- ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΑΔΡΙΑΝΕΙΟΥ ΥΔΡΑΓΩΓΕΙΟΥ
- ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΛΑΤΕΙΑ

- ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΑΜΠΕΛΙΟΥ
- ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΦΡΟΥΤΩΝ ΚΑΙ ΛΑΧΑΝΙΚΩΝ
- ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΑΡΩΜΑΤΙΚΩΝ ΦΥΤΩΝ ΚΑΙ ΒΟΤΑΝΩΝ
- ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΚΑΛΩΔΙΣΤΙΚΩΝ ΦΥΤΩΝ
- ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΛΕΒΑΝΤΑΣ

Πρόθεσή μας ήταν να εντάξουμε τον αγροτικό χαρακτήρα της περιοχής στο Ο.Χ. ώστε να ενσωματωθεί στο περιβάλλον του. Η πορεία του Αδριάνειου Υδραγωγείου μέσα στο Ο.Χ. έπαιξε καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση της πρότασής μας.

Ακολουθώντας την χάραξη του διαμορφώσαμε τη δική μας εκδοχή της πράσινης διαδρομής, καθώς η προηγούμενη θεωρήσαμε ότι δεν εξυπηρετούσε κάποιο σκοπό.

Δεσμεύσαμε την πρώτην πράσινη ζώνη για καλλιέργεια δέντρων, σπρωροκηπευτικών και αρωματικών φυτών.

Η ανάγκη σύνδεσης της διαδρομής με το κέντρο μας οδήγησε σε μία χάραξη, κάθετη στο Αδριάνειο, στην οποία τοποθετήσαμε εργαστήρια επεξεργασίας των πρώτων υλών, ομαλοποιώντας την μετάβαση από την αγροτική γη σε ένα κέντρο με πιο αστικό χαρακτήρα.

Στόχος μας ήταν, οι καλλιέργειες αυτές να χωρίζονται σε τμήματα, τα οποία θα δίνονται με κοινωνικά κριτήρια σε ενδιαφερόμενους αποδέκτες κυρίως κατοίκους του Δήμου. Οι δικαιούχοι μαζί με τα τμήματα των καλλιεργειών που θα λαμβάνουν, θα μπορούν να εκπαιδεύονται για τις διαδικασίες της καλλιέργειας στις κτιριακές εγκαταστάσεις που προτείναμε να πάρουν τη χρήση εκπαιδευτικών κέντρων. Επίσης, θα χρησιμοποιούν τις μονάδες επεξεργασίας, οι οποίες θα λειτουργούν ως συνεταιρισμοί, για τα διαφορετικά είδη καλλιέργειας. Στο κέντρο, δεσμεύσαμε μία περιοχή με ξενώνες προσωρινής διαμονής που απευθύνονται σε φοιτητές, ερευνητές και οποιονδήποτε ενδιαφέρεται για τη μελέτη του συστήματος καλλιεργειών, αλλά και του αρχαιολογικού χώρου, ενισχύοντας έτσι τον υπερτοπικό χαρακτήρα του χωριού.

Αυτή η ζώνη κατοικιών επιλέξαμε να είναι παράλληλη στη χάραξη του Υδραγωγείου, αποδίδοντάς της έτσι και μια εννοιολογική συσχέτιση με τις καλλιέργειες και άρα το φυσικό τοπίο.

Συνεπώς οι χαράξεις του Υδραγωγείου, όρισαν τους βασικούς άξονες ρυμοτόμησης του κέντρου, όπου ο κάθετος άξονας και οι ξενώνες αναφέρονται σε αυτό και όλο το υπόλοιπο κέντρο ακολούθησε το υπάρχον σύστημα δρόμων.

Πρόθεση μας ήταν η δημιουργία ενός χώρου, ο οποίος να συγκεντρώνει όλες τις λειτουργίες εκείνες που απαιτούνται για την επαρκή υποστήριξη μίας περιοχής κατοικίας. Για το λόγο αυτό εντάξαμε εκεί κτιριακές μονάδες για εμπόριο, όπως μίνι μάρκετ, κρεοπωλεία κτλ., για αναψυχή (καφενεία, χώροι εστίασης), για πολιτιστικές δραστηριότητες και τις απαιτούμενες δημόσιες και κοινωνικές υπηρεσίες.

Θεωρήσαμε ακόμα, ότι ήταν σημαντική η δημιουργία ανοιχτών ελεύθερων χώρων-πλατειών, ως σημεία εκτόνωσης, αναφοράς και συνάντησης. Στόχος μας δεν ήταν η δημιουργία ενός εμπορικού κέντρου υπερτοπικής εμβέλειας, τύπου mall, όπως είχε προβλεφθεί, αλλά η χωροθέτηση αναγκαίων χρήσεων που θα μπορούσαν να καλύψουν τόσο τους κατοίκους όσο και ένα ευρύτερο πλαίσιο επισκεπτών, καθώς αναγνωρίσαμε το γεγονός ότι το δίκτυο αυτό δεν μπορούσε να έχει μόνο τοπικό χαρακτήρα.

Επίσης δημιουργήσαμε ένα φίλτρο στην λεωφόρο Κύμης, με ψηλά αειθαλή δέντρα και ταυτόχρονα μία υποχώρηση των ανοικτών χώρων στα όριά της. Δημιουργήσαμε και μία πεζοδρομημένη είσοδο, καθώς σε αυτό το σημείο της Κύμης υπάρχει στάση λεωφορείου, οπότε μπορούν οι πεζοί να έχουν άμεση πρόσβαση στη νέα διαδρομή. Από εκεί ξεκινάει και ο κύριος πεζόδρομος ο οποίος, μέσω της κάθετης διαδρομής διασχίζει όλη τη ζώνη καλλιέργειας ώστε να αποκτήσει έναν περιπατητικό χαρακτήρα η διαδρομή του Αδριάνειου Υδραγωγείου. Αυτός ο κεντρικός πεζόδρομος συνδέεται με το δίκτυο πεζοδρόμων που δημιουργήσαμε στο κέντρο, ενώ ταυτόχρονα φτάνει μέχρι το σιδηροδρομικό σταθμό Δεκέλειας. Η διαδρομή αυτή περνάει και από τα σχολεία του χωριού καθιστώντας έτσι πιο ευχάριστη και ασφαλή τη διαδρομή από και προς αυτά.

ΕΠΙΛΥΣΗ ΔΡΟΜΟΥ

Για τη επίλυση των δρόμων, επιλέξαμε να παρέμβουμε στις κύριες οδικές αρτηρίες μειώνοντας το πλάτος τους με τη προσθήκη νησίδων. Ο νέος δρόμος περιλαμβάνει πεζοδρομημένη διαδρομή, ποδηλατόδρομο, δύο αντίθετους δρόμους κυκλοφορίας και φυτεύσεις. Για τη φύτευση των νησίδων, προτείναμε επιπλέον εναλλάξ τοποθέτηση φυλλοβόλων με αιθαλή δέντρα σε αναλογία 5:2, ανά πέντε μέτρα και κατά βάση στείρων.

Κριτήρια επιλογής φυτεύσεων για τις νησίδες:

_Φυτά που ήδη υπάρχουν στην ευρύτερη χλωρίδα της περιοχής.

_Να έχουν πλάγια ανάπτυξη και όχι κάθετη, ώστε να δημιουργούν μια φυσική ομπρέλα.

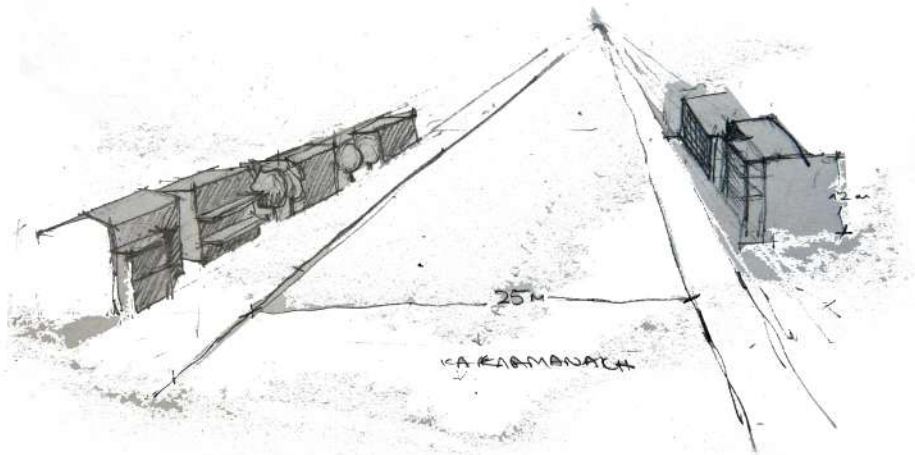
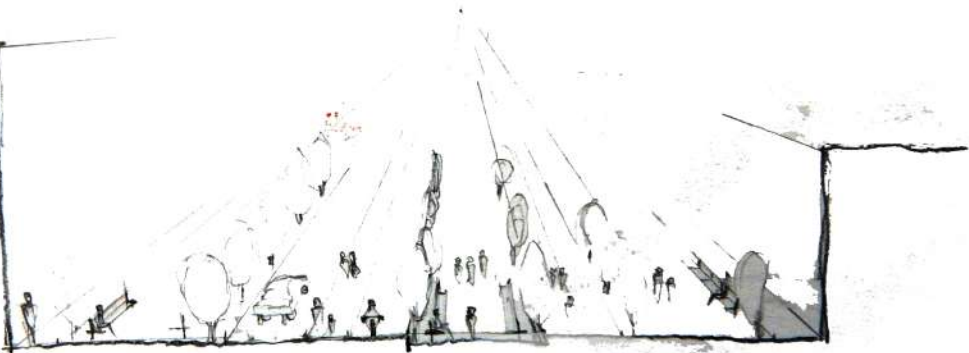
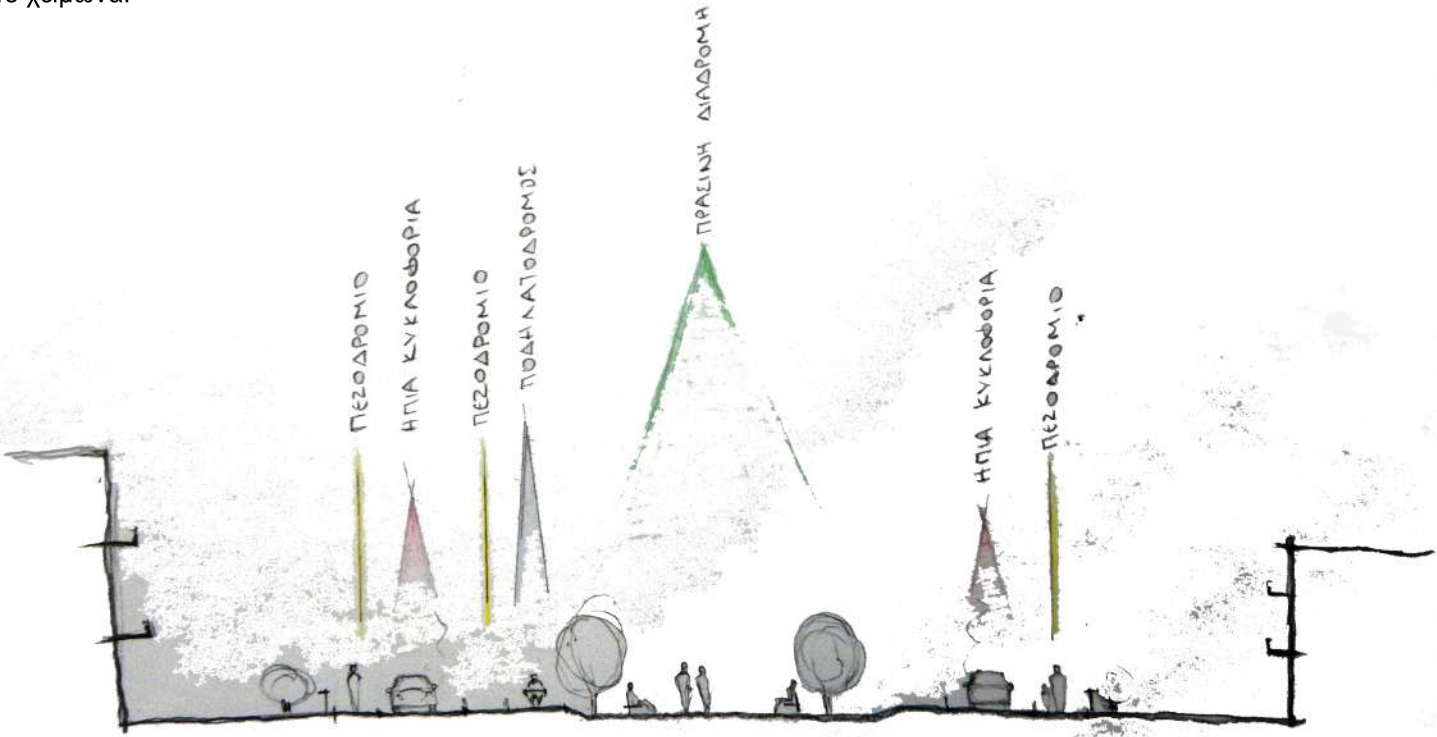
_Να έχουν πυκνά και πλατιά φύλλα, για να συγκρατούν τις ακτίνες του ήλιου, προσφέροντας δροσιά, να κατακρατούν τη σκόνη και να συμβάλουν στην βελτίωση ποιότητας του αέρα.

_Να είναι άκαρπα, να μη πέφτουν οι καρποί κάτω.

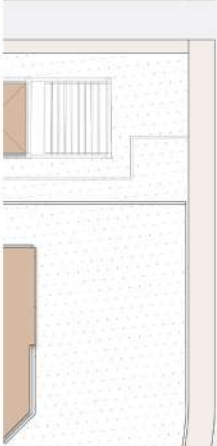
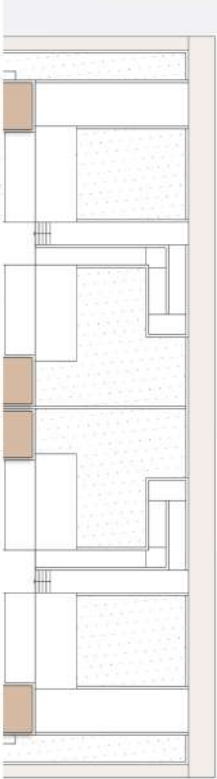
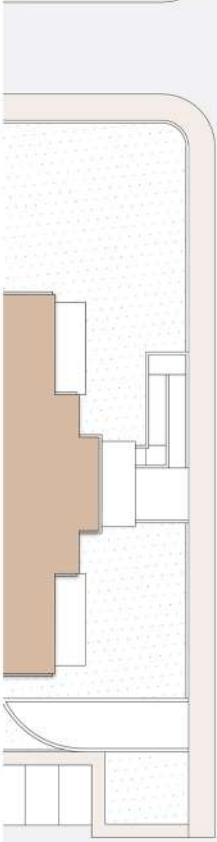
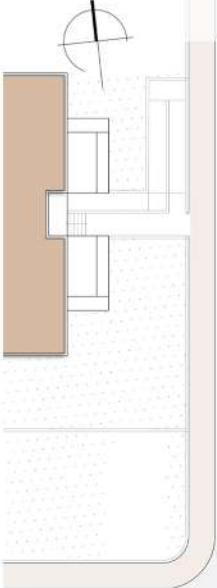
_Τα κλαδιά τους να ξεκινούν από τα 2,5 m και πάνω, ώστε η κυκλοφορία κάτω από αυτά να είναι άνετη και να υπάρχει δυνατότητα τοποθέτησης επίπλων κήπου.

_Συνδιασμός φυλλοβόλων με αιθαλή δέντρα, η κατάλληλη αναλογία είναι 2:1. Με αυτό τον τρόπο πετυχαίνουμε σκίαση για το καλοκαίρι και επαρκές ηλιακό φως το χειμώνα.

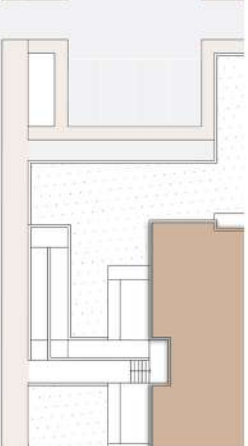
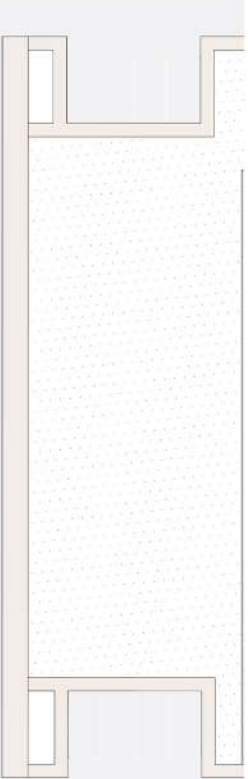
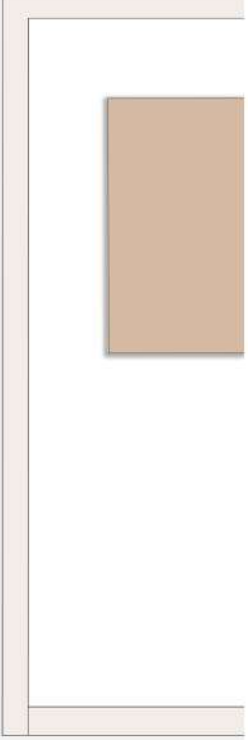
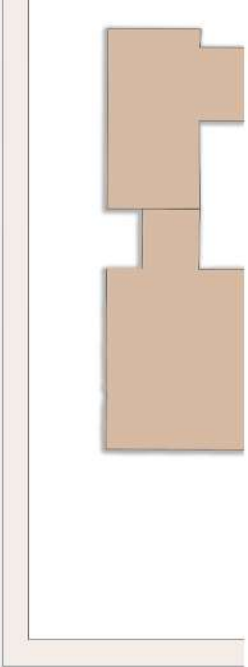
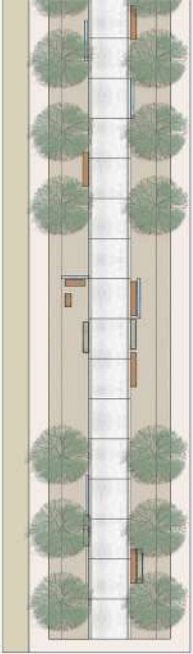
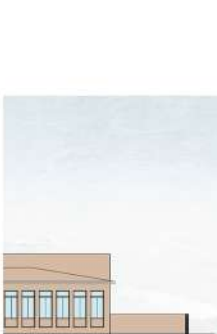
Φυλλοβόλα	Αειθαλή	Θάμνοι
Ακακία Δαμασκηλιά Κουτσουπιά Μουριά στείρα Φλαμουριά	Βραχυχίτωνας Κουκουναριά Ξυλοκερατιά Φίκος ροδίτικος	Αγγελική Βιβούρνο Ευώνυμο Κυδωνίαστρο Μυρτιά Πικροδάφνη Σχίνος

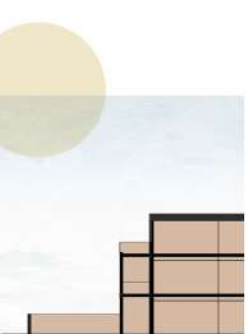
0 5 15
ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ: οδού Καλομανάκη

2.00μ
4.00μ
2.00μ
12.00μ
4.00μ

2.00μ
4.00μ
2.00μ
12.00μ
4.00μ

ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΕΣ

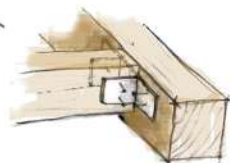
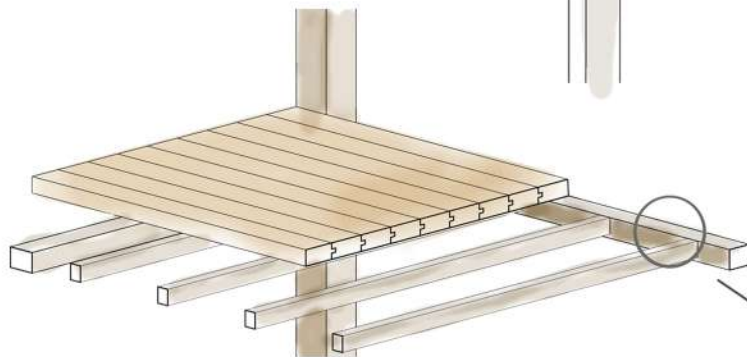
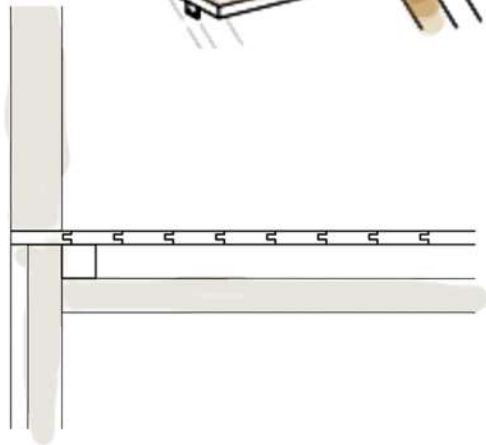
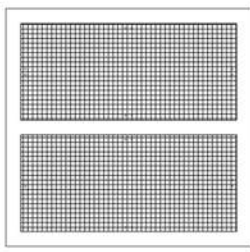
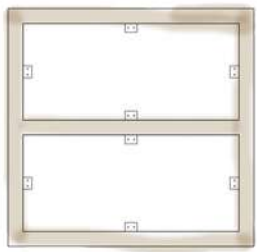
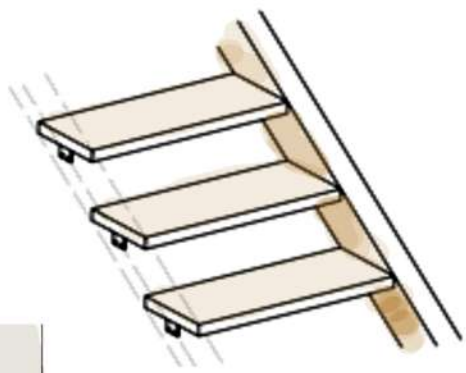
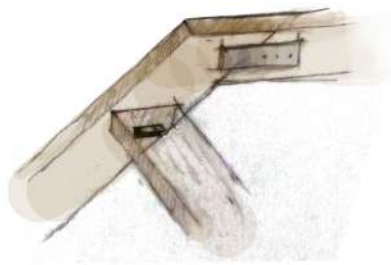
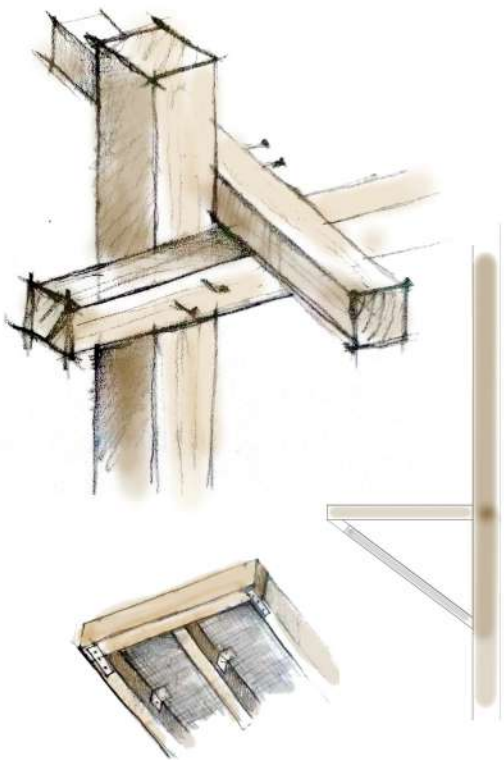
Ο τόπος του Ολυμπιακού χωριού, ως πρώην αγροτική περιοχή, είναι γόνιμος και διαπερνάται από υδροφόρους ορίζοντες, οι οποίοι επιτρέπουν την σχετικά εύκολη άρδευση των καλλιεργήσιμων εκτάσεων που τοποθετούμε. Τα είδη που επιλέξαμε, μετά από συζήτηση με γεωπόνους και μελέτη για καλλιέργειες, είναι είδη που υπάρχουν στην ευρύτερη περιοχή και μπορούν να ευδοκιμήσουν σε αυτή και ανήκουν στις εξής κατηγορίες: ελιές, αμπέλια, βότανα, αρωματικά, λαχανικά και σπρωφόρα.

Στο μόνο ανοιχτό κομμάτι του υδραγωγείου που υπάρχει πρόσβαση επιλέγουμε να φυτευτούν αμπέλια και ελιές, λειτουργώντας ως φόντο στον αρχαιολογικό χώρο και αναφορά στο παρελθόν.

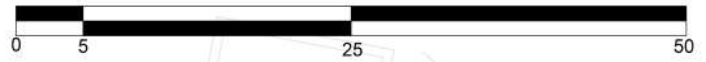
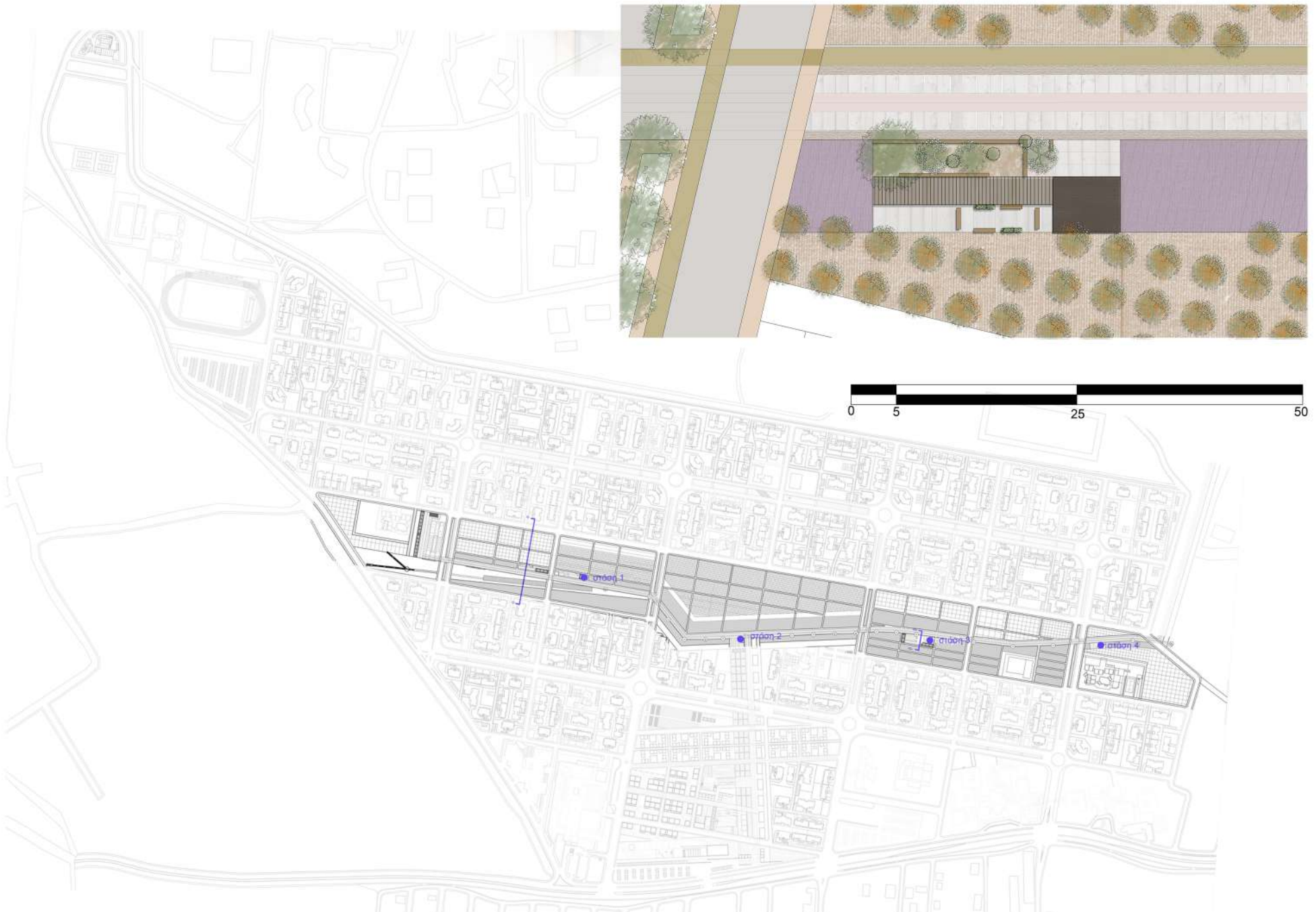
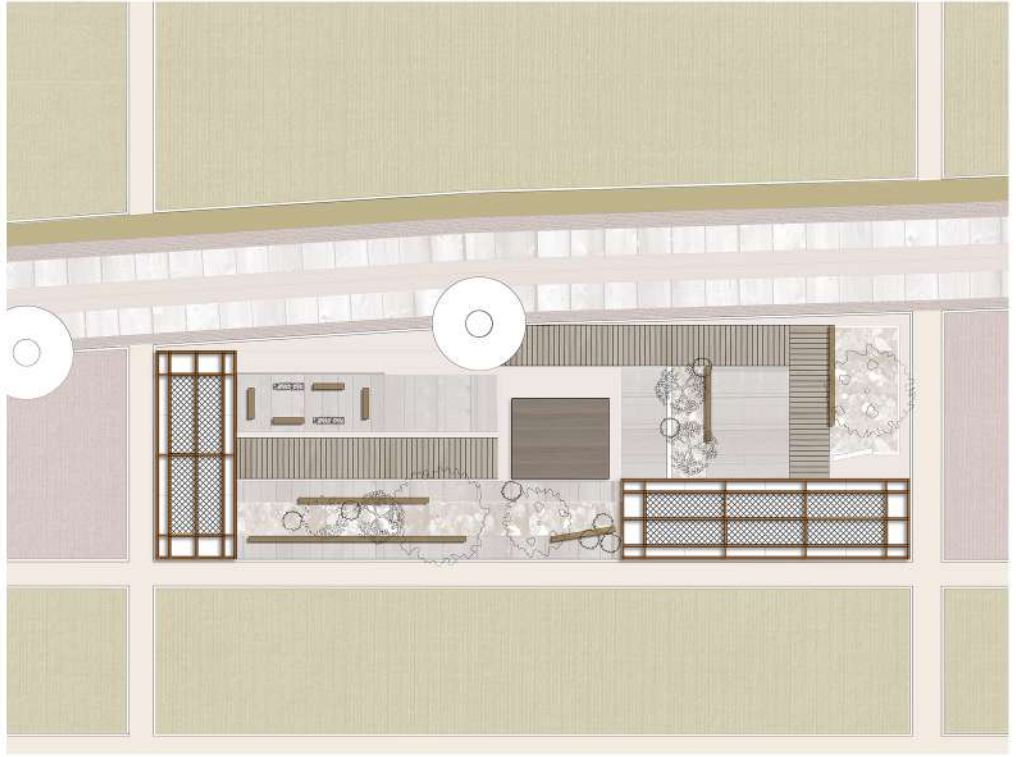
Επίσης, διατηρούμε μία ακτίνα δέκα μέτρων από τον αρχαιολογικό χώρο για φυτεύσεις, για την προστασία του, από τις ρίζες των δέντρων. Κοντά στο χώρο αυτό, καλλιεργούμε μόνο αρωματικά φυτά που δεν έχουν μεγάλες ρίζες και θεωρούμε ότι συμβάλουν και στην καλύτερη ανάδειξή του.

ΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΜΗΚΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΤΩΝ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΩΝ

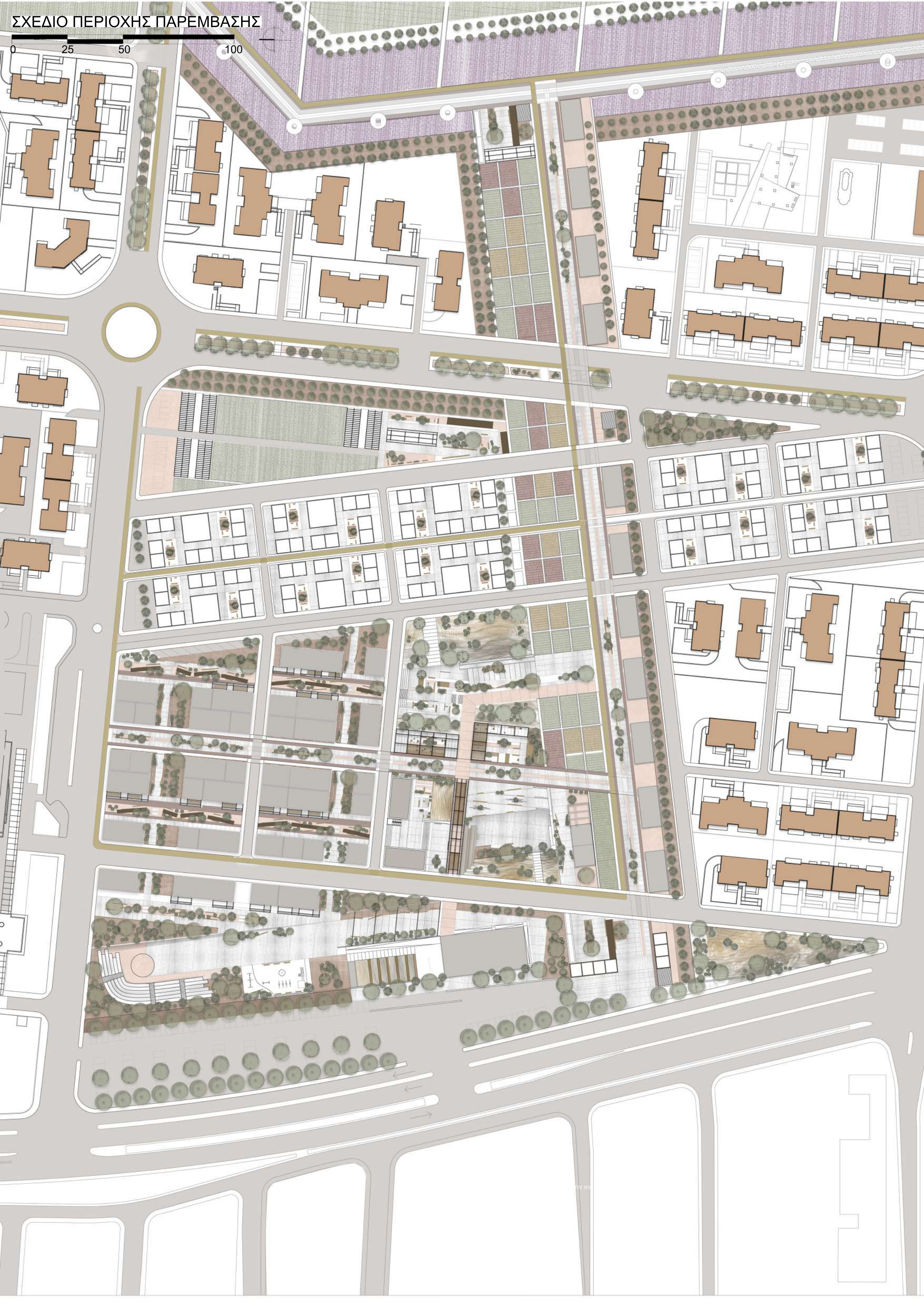

Πάνω στη διαδρομή των καλλιεργειών, λόγω της ανάγκης χώρων που θα αναφέρονταν τόσο στους καλλιεργητές, όσο και στους επισκέπτες του χωριού και θα αποτελούσαν τόπους ξεκούρασης, δημιουργήσαμε τέσσερις χώρους στάσης, με παγκάκια και σκιασμένα μέρη με πέργκολες ή δέντρα όπου αυτό ήταν εφικτό, ώστε να διασφαλίζεται επαρκής απόσταση (μικρότερη των πέντε μέτρων) από τα φρεάτια του υδραγωγείου. Στις στάσεις αυτές, άρα και κατά μήκος όλης της διαδρομής, τοποθετήσαμε τριώροφα παρατηρητήρια, ξύλινης κατασκευής, ύψους 14 μέτρων, και διαστάσεων 7x6 μέτρα, με υποστυλώματα και δοκάρια τετράγωνης διατομής διαστάσεων 24x24 εκατοστών. Τα παρατηρητήρια αυτά πέρα από τη συνολική εποπτεία του χώρου, που προσφέρουν, λειτουργούν και ως τοπόσημα, σε ένα κατά τα άλλα επίπεδο χώρο, δίνοντας μια καλύτερη αίσθηση προσανατολισμού.

ΣΧΕΔΙΟ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ

0 25 50 100

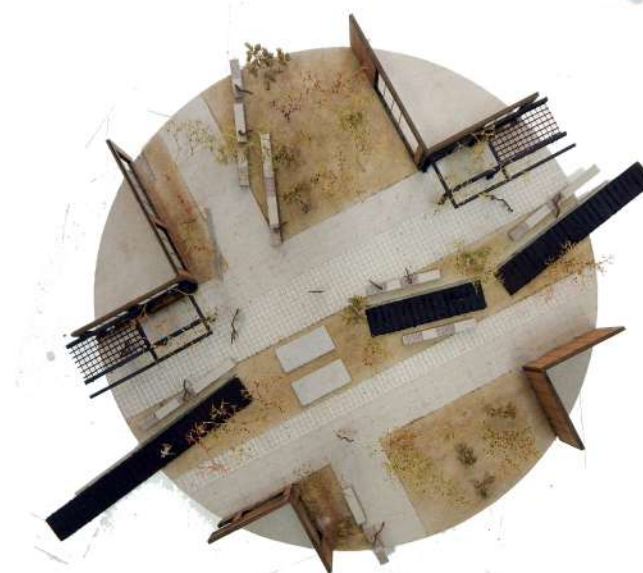
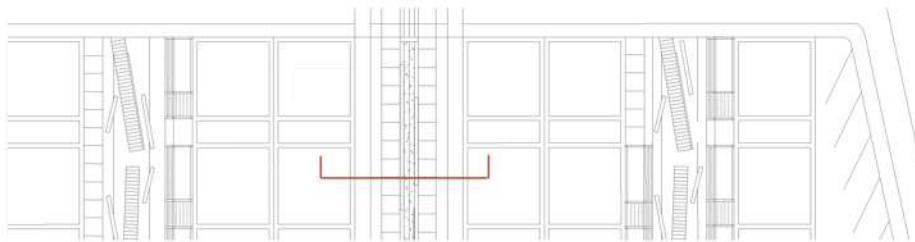
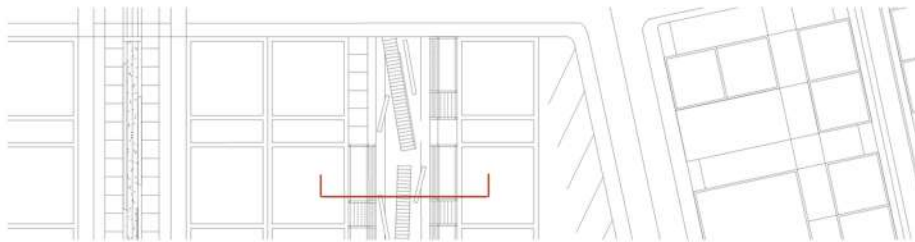
ΕΓΚΑΡΣΙΕΣ ΤΟΜΕΣ

Η περιοχή αυτή του χωριού αποτελεί μία νέα κεντρικότητα τοπικής αλλά και υπερτοπικής σημασίας. Ο άξονας παραγωγής και επεξεργασίας που αποτελεί τη σύνδεση μεταξύ κέντρου και διαδρομής, συνομιλεί με ένα γραμμικό πάρκο καλλιέργειας που εντείνει ακόμα περισσότερο την παραπάνω σύνδεση. Στη διαδρομή αυτή συναντά κανείς χώρους στάσης με παγκάκια και σκιάσεις μέσω φυτεύσεων, γεγονός που καθιστά αυτή την πορεία άνετη για τον επισκέπτη. Αφετηρία του πεζοδρόμου αυτού αποτελεί η νέα είσοδος στο χωριό για πεζούς επισκέπτες η οποία καθίσταται αποτελεσματικότερη καθώς υπάρχει στάση λεωφορείου πολύ κοντά στη λεωφόρο Κύμης. Επιπλέον προβλέψαμε και ένα χώρο πάρκινγκ στο όριο της λεωφόρου, που εξυπηρετεί τους επισκέπτες με ΙΧ. Δημιουργήσαμε διάνοιξη στην νησίδα της Κύμης για την είσοδο των οχημάτων στο πάρκινγκ καθώς και μία δευτερεύουσα πρόσβαση για τον βασικό μας πεζόδρομο.

Ο πεζόδρομος αυτός διοχετεύει όλες τις κινήσεις στο εσωτερικό του κέντρου, που περιλαμβάνει την περιοχή της αγοράς, η οποία διαθέτει έναν πιο αστικό χαρακτήρα με ελεγχόμενα κτισμένη επιφάνεια και οδικό δίκτυο κυκλοφορίας, πεζοδρόμων και ποδηλατοδρόμων, καθώς και έναν κεντρικό χώρο πλατείας. Η γραμμική αυτή πορεία διακόπτεται από 3 οδούς κυκλοφορίας που διατηρήθηκαν σε όλο του πλάτους του κέντρου. Για το εσωτερικό κυκλοφοριακό δίκτυο δημιουργήθηκαν και κάθετοι οδοί κυκλοφορίας μονής κατεύθυνσης. Το δίκτυο πεζοδρόμων ορίζεται από τις οδούς κυκλοφορίας, τον άξονα επεξεργασίας και την κύρια κάθετη αρτηρία. Κεντροβαρικά της περιοχής αγοράς ο πεζόδρομος με το μεγαλύτερο πλάτος αποκτά εμπορικό χαρακτήρα ενώ μία φορά τη βδομάδα προγραμματίσαμε να εκτυλίσσεται εκεί η λαϊκή αγορά. Καταλήγει στο χώρο της πλατείας και ενώνεται με τον άξονα επεξεργασίας.

Οι πεζόδρομοι της αγοράς αποτελούν μικρότερες γραμμικές πορείες με 4 διαφορετικά υλικά σκυρόδεμα, κυβόλιθος, πατημένο χώμα και ξύλινες επιφάνειες, που σηματοδοτούν και κάτι διαφορετικό. Πλάκες από σκυρόδεμα σηματοδοτούν τους εξωτερικούς χώρους των καταστημάτων, χωρίς βέβαια να αποκλείουν και κινήσεις. Οι διαδρομές με κυβόλιθο διαχωρίζουν το «ιδιωτικό» με το δημόσιο, ενώ και πάλι αποτελούν χώρο κίνησης. Στο δημόσιο τμήμα των πεζοδρόμων, το κεντρικό, αποφασίσαμε να τοποθετήσουμε χώρους στάσης πάνω σε πατημένο χώμα έτσι ώστε να γίνεται μία πιο ομαλή μετάβαση από το χτισμένο στο φυσικό. Δημιουργήσαμε παράλληλα ακόμα μία πιο οργανική διαδρομή στο εσωτερικό των χώρων στάσης, με ξύλινα ντεκ που «σπάνε» με ένα τρόπο την ορθοκανονικότητα της γύρω σύνθεσης δημιουργώντας οπτικές φυγές στο χώρο. Τα υλικά αυτά έχουν χρησιμοποιηθεί και στην υπόλοιπη σύνθεση της περιοχής μελέτης.

Εκατέρωθεν των πεζοδρόμων τοποθετούνται κτιριακές μονάδες με χρήσεις εμπορικές, εστίασης και πολιτισμού. Με χαράξεις που πηγάζουν από το υπάρχον σύστημα δρόμων καθώς και από το αδριάνειο υδραγωγείο το κέντρο μας φιλοξενεί όλες τις υποδομές που λείπουν από το οικιστικό σύνολο.

ΣΧΕΔΙΟ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ

ΥΛΙΚΑ

. Κυβόλιθος
Εφαρμογή σε γραμμικές διαδρομές.
Διαχωρισμός ιδιωτικού-δημόσιου.

. Γαρμπιλομπτετον με χρωματιστά αδρανή
Εφαρμογή σε χώρους στάσης.

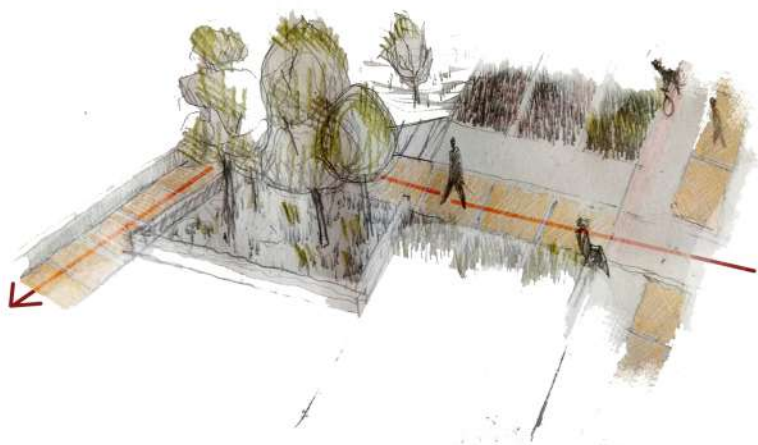
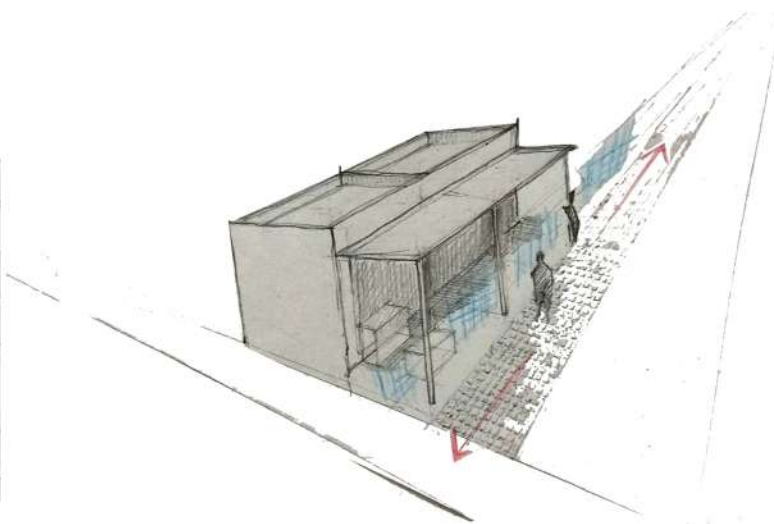
. Μπετόν
Εφαρμογή σε μεγάλες επιφάνειες πλατειών
και διαδρομών.

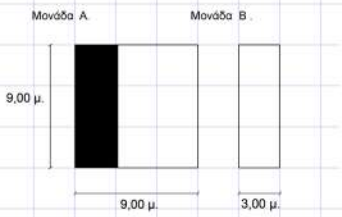
. Ξύλινο deck
Εφαρμογή σε διαδρομές των
πεζοδρόμων

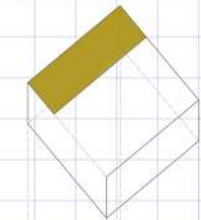
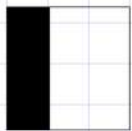
. Πατημένο χώμα
Εφαρμογή σε πεζοδρόμους. Οριοθέτηση
χώρων φύτευσης σε χώρους κίνησης.

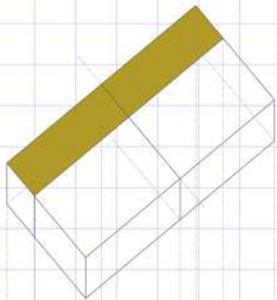
ΤΥΠΟΛΟΓΙΕΣ ΚΤΙΡΙΩΝ

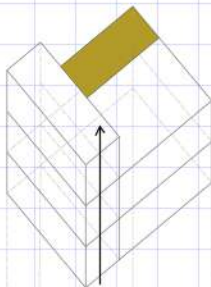
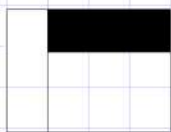
Τυπολογία 1
Α

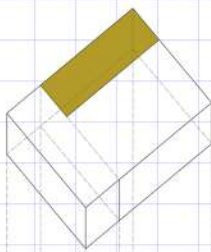
Τυπολογία 2
2Α

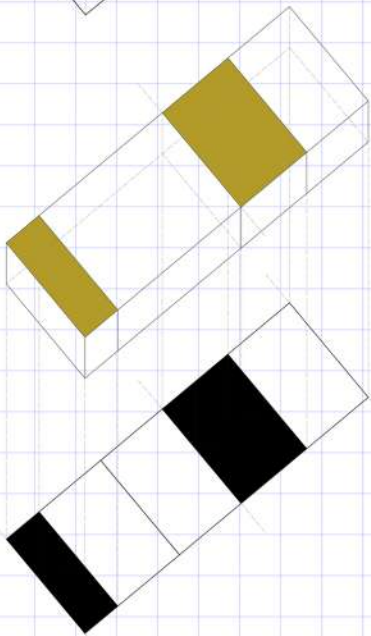
Τυπολογία 3 . Διώροφο
Α + Β

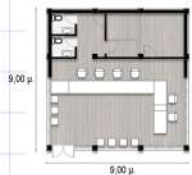
Τυπολογία 3
Α + Β

Τυπολογία 4
3Α

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΥΠΟΛΟΓΙΩΝ : Τυπολογία 1

Διοίκηση - Υπηρεσίες

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΥΠΟΛΟΓΙΩΝ : Τυπολογία 3 . Διώροφο

Χώρος εστίασης

Κατάστημα με παρασκευαστήριο

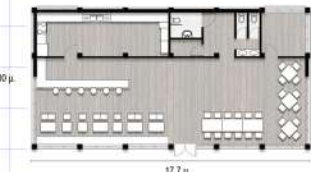
ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΥΠΟΛΟΓΙΩΝ : Τυπολογία 3

Κατάστημα με παρασκευαστήριο

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΥΠΟΛΟΓΙΩΝ : Τυπολογία 2

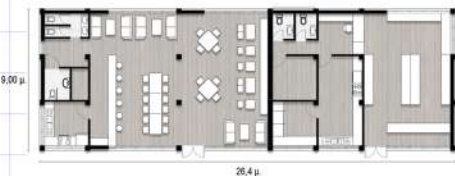

Χώρος εστίασης

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΥΠΟΛΟΓΙΩΝ : Τυπολογία 4

ΤΡΙΓΛΩ

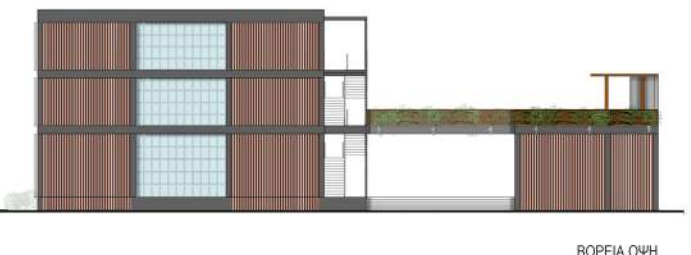
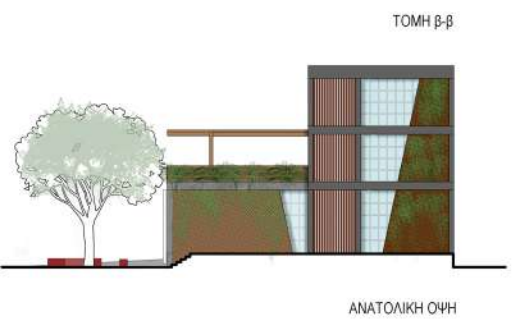
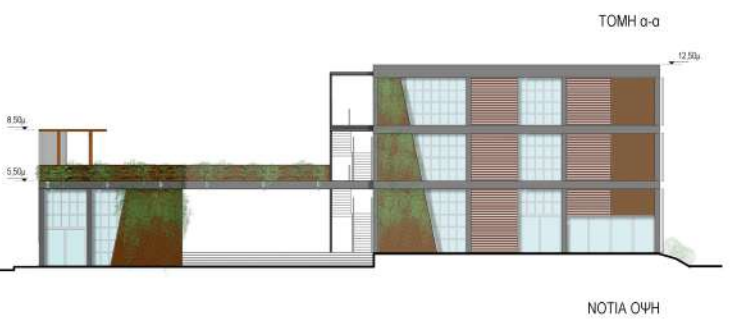
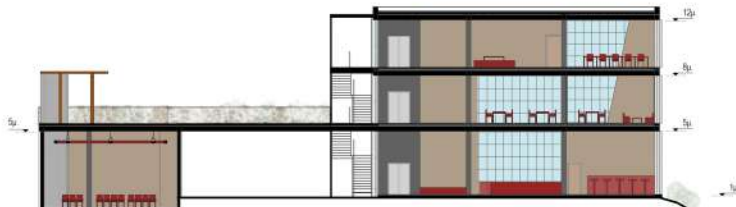
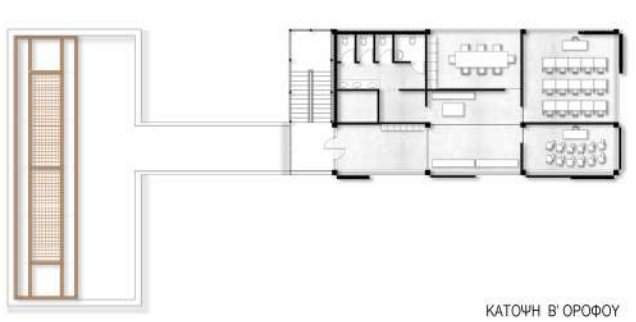
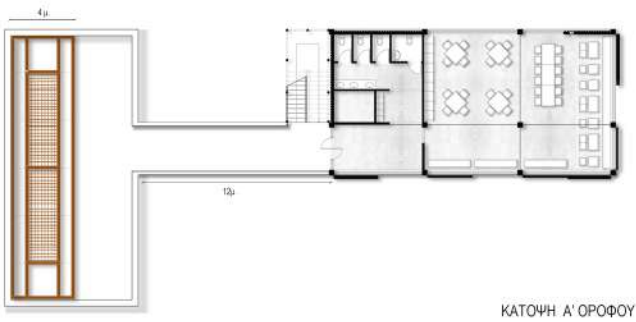
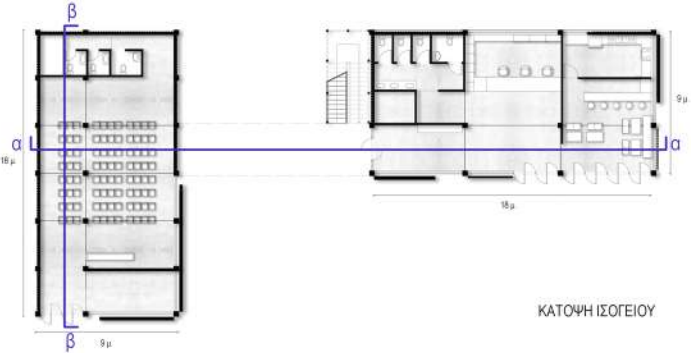
Οι κτιριακές μονάδες προέκυψαν από μία ανάλυση και σύνθεση τυπολογιών, με έντονο το στοιχείο της μεταβλητότητας. Πάνω σε έναν κανναβο 3x3 δημιουργήθηκαν 2 βασικές μονάδες που συνδυάζονται, επαναλαμβάνονται και στοιχίζονται δημιουργώντας χώρους διαφορετικών υψών και τετραγωνικών με χρήσεις κέντρου. Οι διαστάσεις της πρώτης μονάδας (Α) είναι 9 επί 9 και της δεύτερης 3 επί 9. (Β). Η πρώτη μονάδα αφορά στο κυρίως κτίριο, ενώ η δεύτερη αξιοποιείται ως επέκταση τετραγωνικών ή κλιμακοστάσιο. Καθώς τα κτίρια μας έχουν χρήσεις αναψυχής και εμπορίου, θεωρήσαμε σημαντικό να οριστεί ένα κλειστό -τυφλό και ένα ανοιχτό μέρος, που αυτομάτως μετατρέπει τις διαστάσεις σε 3x6 κλειστό και 6x6 ανοιχτό.

Ως υλικό δόμησης επιλέξαμε το ξύλο, αφού εναρμονίζεται καλύτερα με τον αγροτικό χαρακτήρα της περιοχής, μεταβάλλεται εύκολα και αφήνει μηδενικό ενεργειακό αποτύπωμα. Τα κτίρια αποτελούνται από υποστυλώματα 30 επί 30 εκ. και δοκάρια 30 επί 45. Εξωτερικά επενδύονται επίσης με ξύλο δίνοντας την εντύπωση μίας περιμετρικής άνω και κάτω ζώνης δοκαριού και ενδιάμεσα τους υποστυλώματα.

Στην εφαρμογή των τυπολογιών καταλήξαμε στην επίλυση 4 ειδών κάτοψης που αναφέρονται σε καφέ, εστιατόριο και χώρους εστίασης, κατάστημα με ή χωρίς παρασκευαστήριο, χώρους επεξεργασίας πρώτων υλών, καθώς και δημόσιες και κοινωνικές υπηρεσίες. Οι χώροι εστίασης επιλύθηκαν σε 3 τυπολογίες, τα καταστήματα χωρίς παρασκευαστήριο σε 3 και με παρασκευαστήριο σε 4 τυπολογίες. Η τυπολογία 3 με το συνδυασμό Α και Β μονάδας αξιοποιώντας τη Β ως κλιμακοστάσιο, μας επέτρεψε είτε να αυξήσουμε τα τετραγωνικά με εσωτερική σκάλα, είτε να αποδώσουμε διαφορετική χρήση σε κάθε όροφο με δημόσια σκάλα.

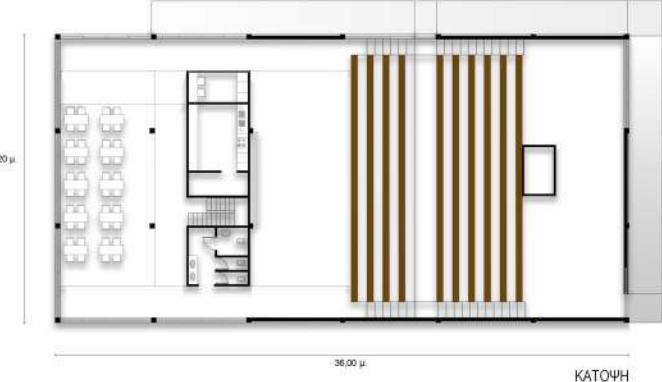

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΤΙΡΙΑ
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ - ΑΙΘΟΥΣΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

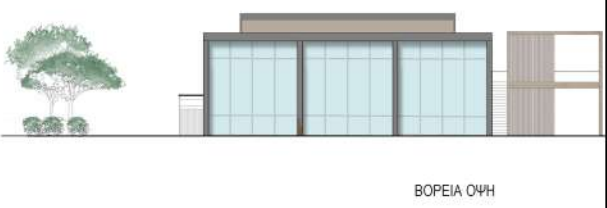
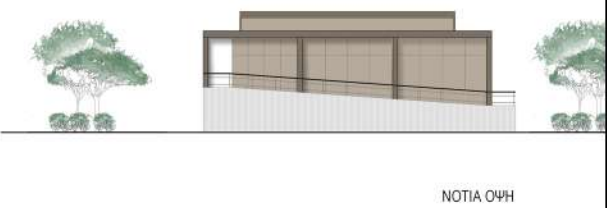

Στα δημόσια κτίρια αποφασίσαμε να χρησιμοποιήσουμε σκελετό από μπετόν με ξύλινες πληρώσεις δηλώνοντας έτσι τη μετάβαση από το υπάρχον κτιριακό σύνολο στο νέο που εντάσσουμε εμείς. Επιπλέον δηλώνουμε με αυτόν τον τρόπο και την μονιμότητα αυτών των κατασκευών στο χώρο σε αντίθεση με την μεταβλητότητα που θέλαμε να αποδώσουμε στα προηγούμενα κτίρια. Τα ύψη τους διαφέρουν από αυτά των καταστημάτων και αποτελούν κατασκευές μεγαλύτερων τμ καθώς καλούνται να φιλοξενήσουν αρκετό πλήθος επισκεπτών την ίδια στιγμή. Το πολιτιστικό κέντρο και η αίθουσα εκδηλώσεων είναι δύο κτίρια με ίδιες διαστάσεις 9 επί 18 αλλά διαφορετικό ύψος, συγκεκριμένα το πολιτιστικό φτάνει στα 12.5 μέτρα ενώ η αίθουσα στα 5.50 και συνδέονται με εξωτερικό διάδρομο στην οροφή της αίθουσας εκδηλώσεων. Στο ισόγειο του πολιτιστικού βρίσκονται η αίθουσα υποδοχής και οι γραμματείες καθώς και το καφέ που βγαίνει και στον εξωτερικό χώρο. Στον πρώτο όροφο συναντάμε την αίθουσα πολλαπλών χρήσεων, ενώ στον δεύτερο, αίθουσα συνεδρίων και δύο αίθουσες για μαθήματα και σεμινάρια. Οι όψεις και των δύο κτιρίων έχουν προκύψει από τις χαράξεις της πλατείας και διαθέτουν ξύλινα στοιχεία περσίδας, ενώ υπάρχουν και πανέλα με ξύλινο καφασωτό στα οποία φυτεύεται αναρριχητικό φυτό. Το κτιριακό αυτό συγκρότημα τοποθετείται στην πλατεία, κεντροβαρικά στη σύνθεση.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Το κτίριο του σινεμά με διαστάσει 36 επί 18 και χωρητικότητας 360 επισκεπτών, βρίσκεται στη δυτική πλευρά του κέντρου σε άμεση συσχέτιση με την είσοδο και την πλατεία. Κατά την είσοδο στο κτίριο συναντά κανείς έναν χώρο αναμονής καθώς και ένα κλειστό διώροφο τμήμα μέσα στο οποίο βρίσκονται οι βοηθητικοί χώροι και το οποίο διαχωρίζει την αίθουσα αναμονής από την αίθουσα προβολής.

ΤΥΠΟΛΟΓΙΕΣ ΞΕΝΩΝΩΝ

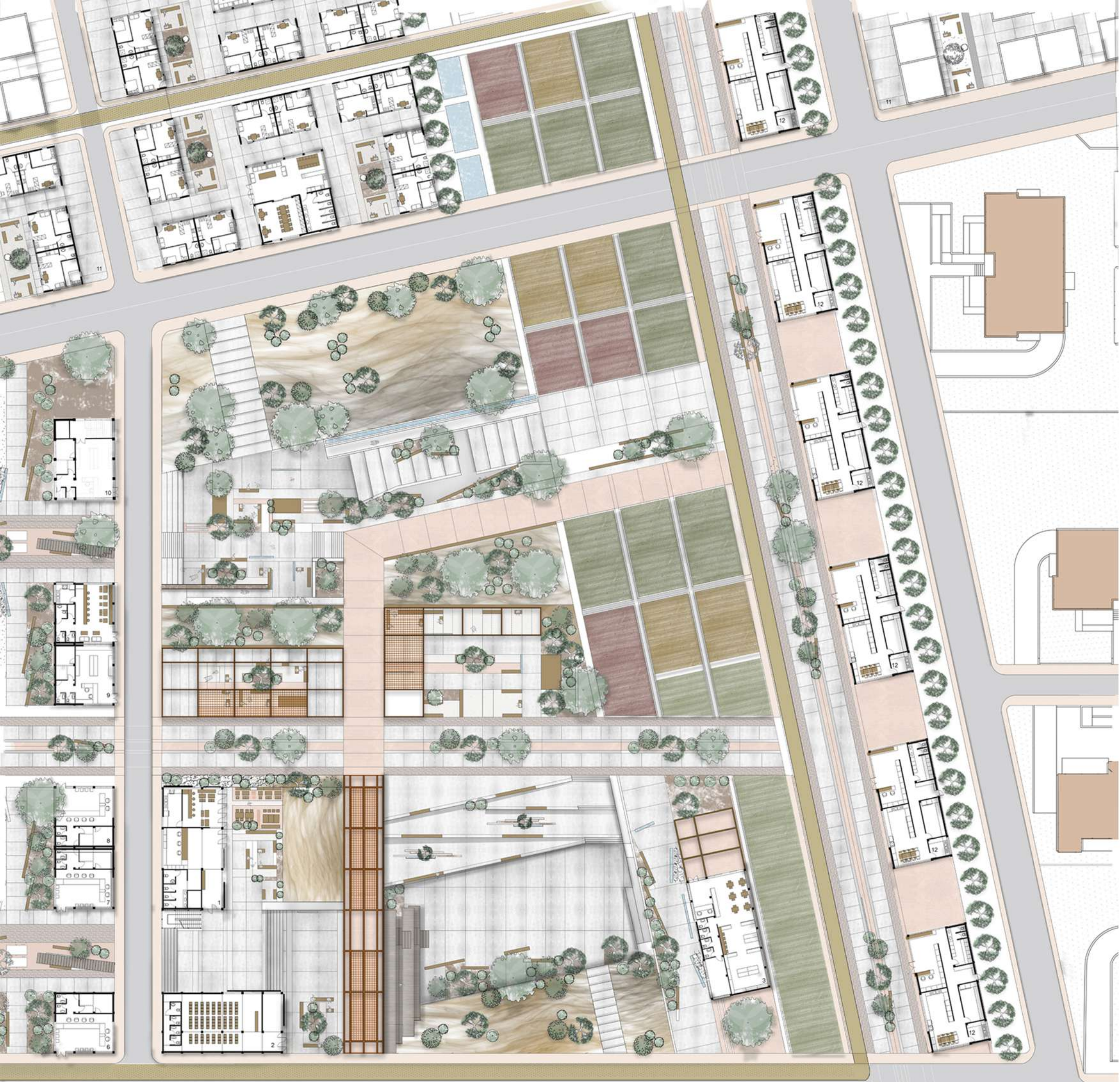
Αντίστοιχη τυπολογία με τα καταστήματα βρίσκουμε και στις κτιριακές μονάδες των ξενώνων. Οι διαστάσεις τους είναι 6 επί 6 και στοιχίζονται ανά 2. Και εδώ διακρίνεται το κλειστό μέρος με το υπνοδωμάτιο και το μπάνιο και το ανοιχτό στο χώρο του σαλονιού. Στη συνολική τους σύνθεση οι δυάδες αυτές περιβάλλουν ένα κοινόχρηστο χώρο που συγκεντρώνει χώρους συνάθροισης και μελέτης.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Το κτίριο της βιβλιοθήκης είναι μικρότερο σε μέγεθος και ανήκει στην τυπολογία των ξύλινων κατασκευών, καθώς βρίσκεται πάνω στη διαδρομή των καλλιέργειών. Στόχος μας ήταν να εντάσσεται καλύτερα στο περιβάλλον του και να αποτελεί τη μετάβαση από το δημόσιο στο ιδιωτικό. Τα δημόσια αυτά κτίρια σήμερα λείπουν από το Χωριό και αποτελούν ένα από τα βασικά αιτήματα των κατοίκων για συνάθροιση, εκπαίδευση και ψυχαγωγεία.

ΣΧΕΔΙΟ ΠΛΑΤΕΙΑΣ

1. Πολιτιστικό κέντρο
2. Χώρος εκδηλώσεων
3. Δημόσια Βιβλιοθήκη
4. Κινηματογράφος
5. Θερινός Κινηματογράφος
6. Δημόσια Υπηρεσία ΚΕΠ
7. Δημόσια Υπηρεσία ΕΛΤΑ
8. Δημόσια Υπηρεσία
9. Λέσχη Φιλίας
10. Κοινωνική Επιχείρηση Καφενείο - Παντοπωλείο
11. Συγκρότημα Ξενόνων Προσωρινής διαμονής
12. Εργαστήριο Επεξεργασίας πρώτων υλών

Η πλατεία αυτή αποτελεί την καρδιά της σύνθεσής μας. Διαμορφώθηκε σε ένα σημείο που θεωρούμε κομβικό , καθώς έρχεται σε άμεση συσχέτιση με το κέντρο, την σύνδεση με τις καλλιέργειες καθώς και την κατοικία. Πλαισιώνεται από δρόμους κυκλοφορίας, πεζοδρόμους, δημόσια κτίρια πολιτιστικού ενδιαφέροντος, καθώς και τον κύριο πεζόδρομο της διαδρομής των καλλιεργιών που καταλήγει στην είσοδο. Χωρίζεται σε δύο μέρη καθώς ο εμπορικός δρόμος διασχίζει την περιοχή παρέμβασης.

Η κύρια είσοδος πραγματοποιείται μέσω του πεζοδρόμου, ο οποίος διοχετεύει τις κινήσεις και στα δύο μέρη της πλατείας. Παρόλα αυτά, μπορεί να την προσεγγίσει κανείς ερχόμενος από οποιαδήποτε πλευρά της. Ορισμένα τμήματά της βρίσκονται σε βύθιση δύο μέτρων για να δημιουργείται η αίσθηση της απομόνωσης από τους γύρω δρόμους και να υπάρχει πλήρης εποπτεία από το επίπεδο του δρόμου. Στις φυτεύσεις επιλέχθηκε συνδυασμός φυλλοβόλων και αειθαλών δέντρων, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται επαρκές ηλιακό φως το χειμώνα και σκίαση το καλοκαίρι. Τα είδη που επιλέξαμε ταυίζονται με αυτά της ευρύτερης χλωρίδας της περιοχής, ενδεικτικά είναι μουριά, ακακία, πλάτανος κλπ..

Η πάνω πλατεία αναπτύσσεται στο επίπεδο του δρόμου, καθώς και μέρος της βρίσκεται σε βύθιση 2 μέτρων και υπάρχει δυνατότητα εισόδου από όλες τις πλευρές της. Στην ανατολική πλευρά της, που συνορεύει με τον δρόμο, δημιουργήσαμε έναν φυτεμένο λόφο που λειτουργεί ως φίλτρο, αλλά ταυτόχρονα αποτελεί ένα χώρο πρασίνου και φθίνει προς το επίπεδο -2 της πλατείας. Οι υπόλοιπες πλευρές κατεβάζουν τον επισκέπτη στο επίπεδο -2 με κερκίδες και σκάλες ενώ έχουν προβλεφθεί και δύο προσβάσεις για ΑΜΕΑ. Στο κέντρο της συγκεντρώνει χώρους στάσης, κίνησης καθώς και ανοιχτούς ελευθέρους χώρους. Η σκίαση των χώρων στάσης έχει εξασφαλιστεί με τη φύτευση δέντρων. Τα υλικά που χρησιμοποιήσαμε εξυπηρετούν τις ίδιες ανάγκες που προαναφέραμε με τη διαφορά ότι εδώ οι χώροι στάσης χαρακτηρίζονται από υλικό δαπέδου το γαρμπιλομπετο με χρωματιστά αδρανή. Στο επίπεδο 0 της πλατείας δημιουργήσαμε μία πέργκολα που φέρει ξύλινο καφασωτό και συρματόσχοινα με αναρριχητικό φυτό, για σκίαση, και ορίζει δύο χώρους στάσης. Τα υλικά του δαπέδου είναι παρόμοια με τα υλικά του πεζόδρομου, με εξαίρεση τους χώρους στάσης, έτσι ώστε σε αυτό το σημείο να δίνεται η αίσθηση της ενσωμάτωσης του δρόμου αυτού στην πλατεία. Σημαντικό στοιχείο αποτελεί η διαδρομή με πατημένο χώμα που ξεκινά από τον βασικό μας πεζόδρομο και διαχωρίζει τα δύο επίπεδα του χώρου, πλαισιώνει την βυθισμένη πλατεία και διαπερνά την πέργκολα δημιουργώντας μία κάθετη πορεία σε όλο το μήκος της περιοχής μελέτης.

Μέσω αυτής ο επισκέπτης μπορεί να μεταβεί και στο 2ο μέροστης πλατείας. Περιβάλλεται από ένα πολιτιστικό κέντρο με αίθουσα εκδηλώσεων, βιβλιοθήκη και κινηματογράφο. Ο ελεύθερος χώρος ανάμεσα στα κτίρια αυτά βρίσκεται και αυτός στο επίπεδο -2 και επιτρέπει την πλήρη εποπτεία της από τα επίπεδα ορόφων και δρόμου. Η πρόσβαση στο χώρο πραγματοποιείται απευθείας από τον πεζόδρομο με κερκίδες και σκάλες, καθώς και από την κάθετη διαδρομή. Επιπλέον, στη δυτική πλευρά, έχουμε δημιουργήσει ένα φυτεμένο πρανές από το οποίο μπορεί κανείς να χρησιμοποιήσει τη σκάλα για να μεταφερθεί στα διάφορα επίπεδα. Στο χώρο αυτό αποφασίσαμε να διατηρήσουμε μία ελεύθερη επιφάνεια που λειτουργεί ως εκτόνωση και πραύλιος χώρος όλων των κτιρίων που το περιβάλλουν. Την κάθετη διαδρομή στεγάζει μια πέργκολα που σηματοδοτεί την πορεία και επιτρέπει στον επισκέπτη να μεταβεί στο βυθισμένο επίπεδο ή στον υπαίθριο χώρο του πολιτιστικού κέντρου. Στο σημείο αυτό είχαμε την ανάγκη να δημιουργήσουμε έναν προαύλιο χώρο για το καφέ του πολιτιστικού και έτσι υψώσαμε τμήμα του στο επίπεδο +1 και δημιουργήσαμε έναν καθιστικό χώρο που συνδιαλέγεται με το εσωτερικό καφέ του πολιτιστικού.

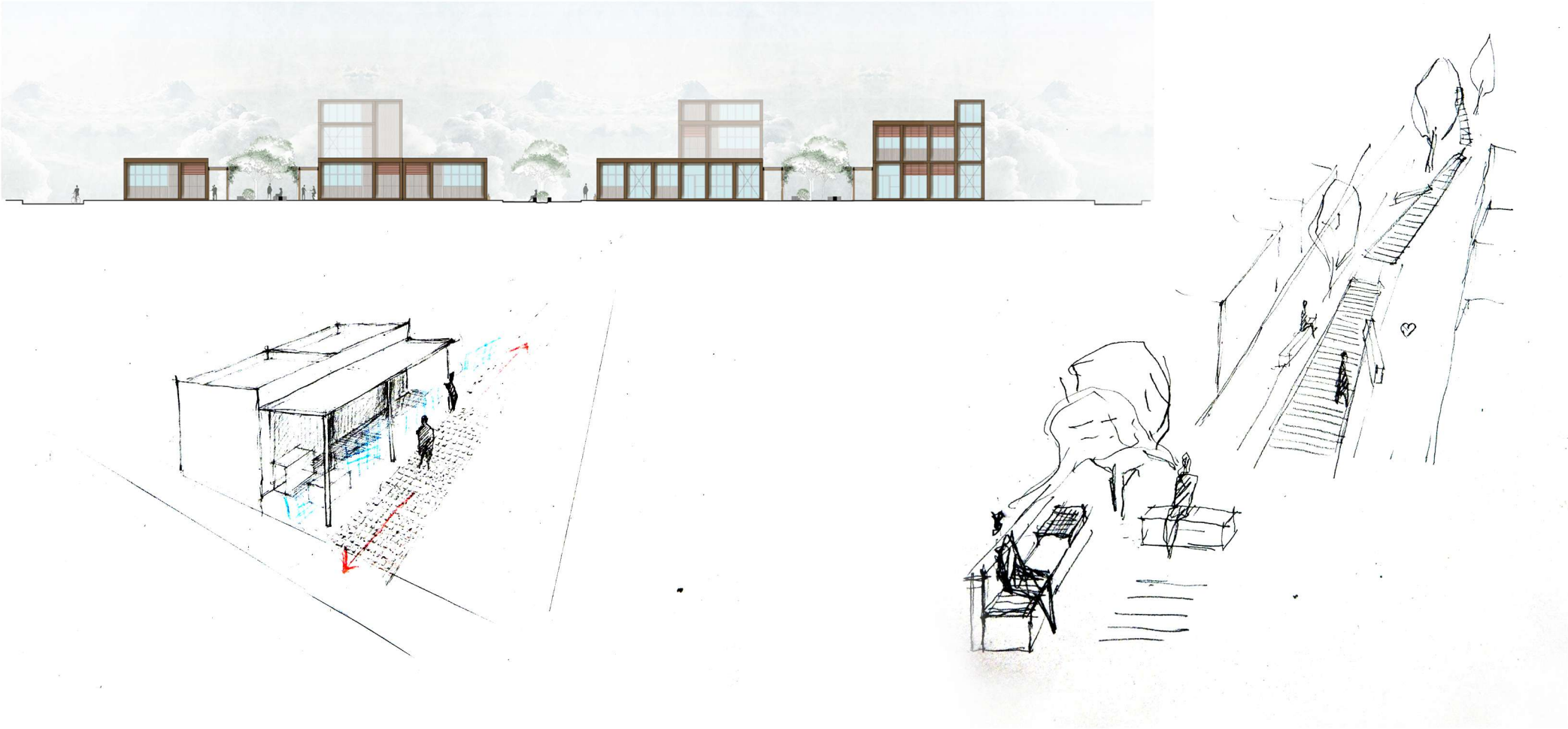
Συνεχίζοντας κανείς την πορεία του στην κάθετη διαδρομή καταλήγει στον κινηματογράφο ή στον πεζόδρομο προς τις κερκίδες και την αγορά. Όσον αφορά στην είσοδο, όπως προείπαμε μπορεί κανείς πλέον και πεζός να διασχίσει το κέντρο, καθώς η στάση λεωφορείου βρίσκεται ακριβώς δίπλα στο άνοιγμα που έχει σχηματιστεί από τον κεντρικό μας πεζόδρομο. Στο σημείο αυτό συναντά κανείς ένα πλάτωμα καθώς και δύο ξύλινες κατασκευές που ορίζουν την κίνηση προς την καρδιά της σύνθεσης.

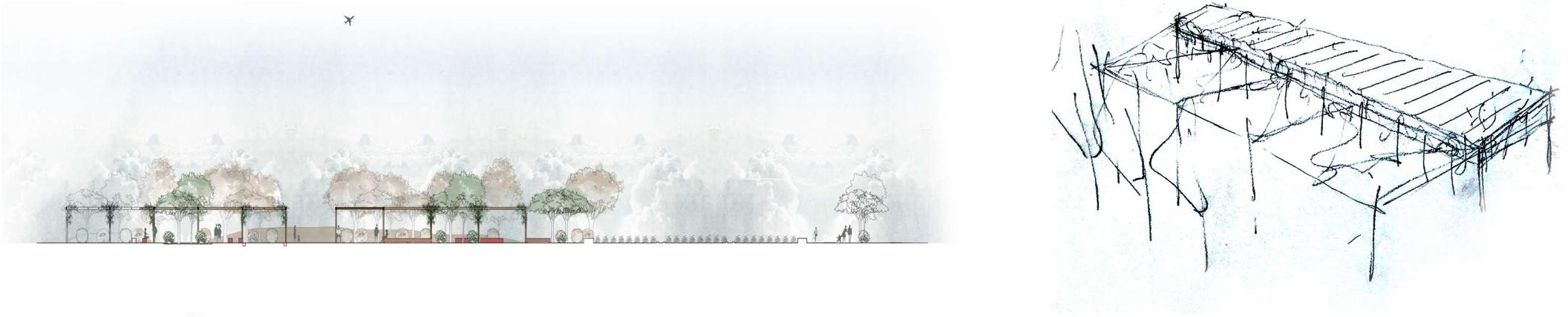
ΤΟΜΕΣ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ

ΑΝΑΠΤΥΓΜΑ ΔΡΟΜΟΥ 1.

ΔΙΑΜΗΚΗΣ ΤΟΜΗ ΠΛΑΤΕΙΑΣ

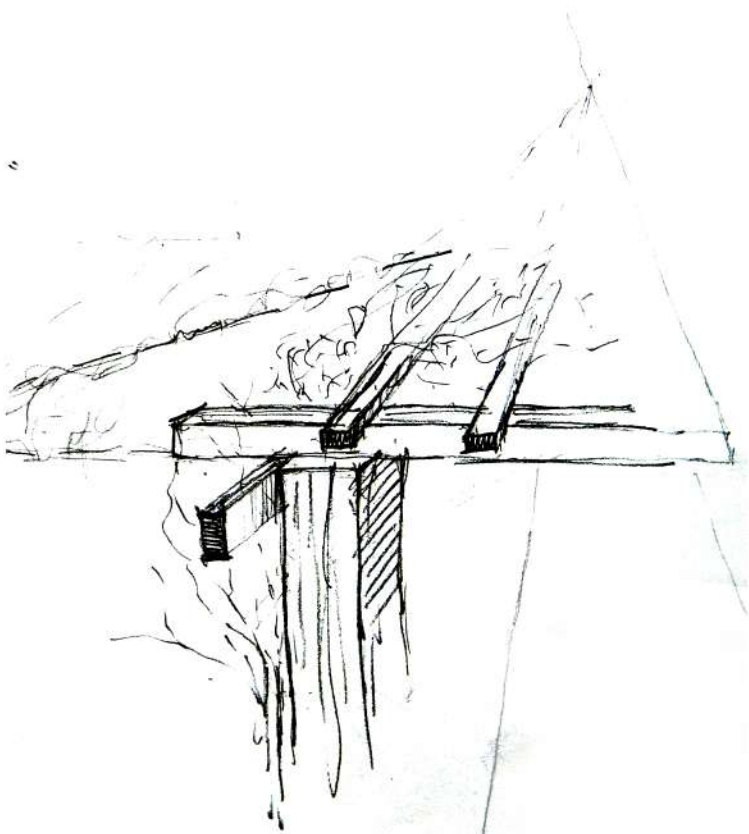
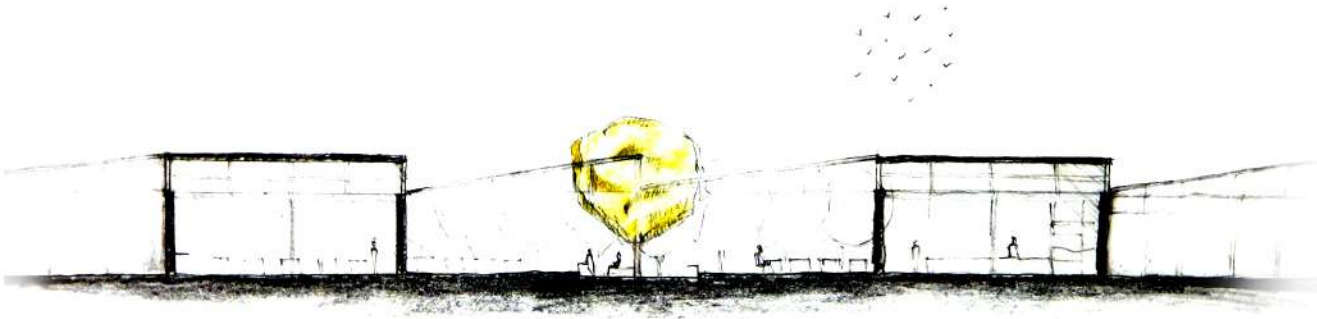
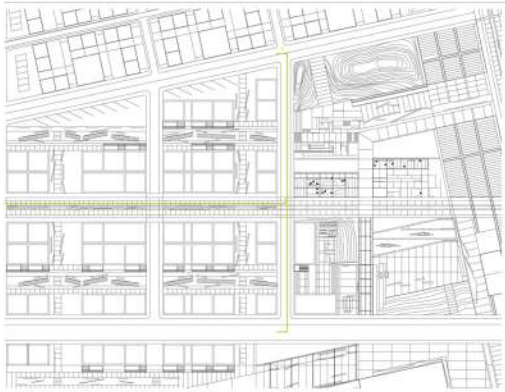

ΤΟΜΗ ΕΙΣΟΔΟΥ

ΤΟΜΗ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ

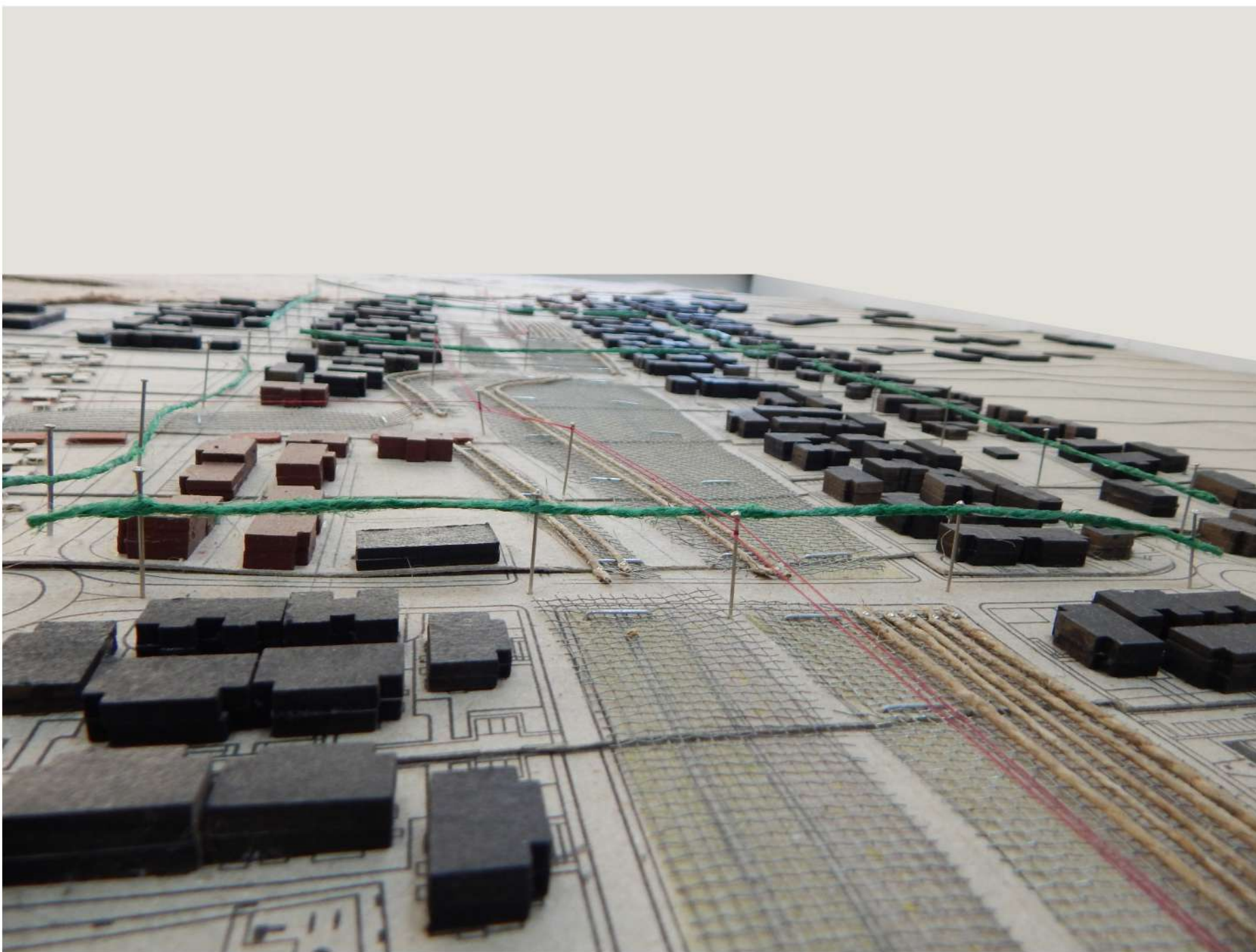

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΗ ΜΑΚΕΤΑ
ΚΛ. : 1.1500

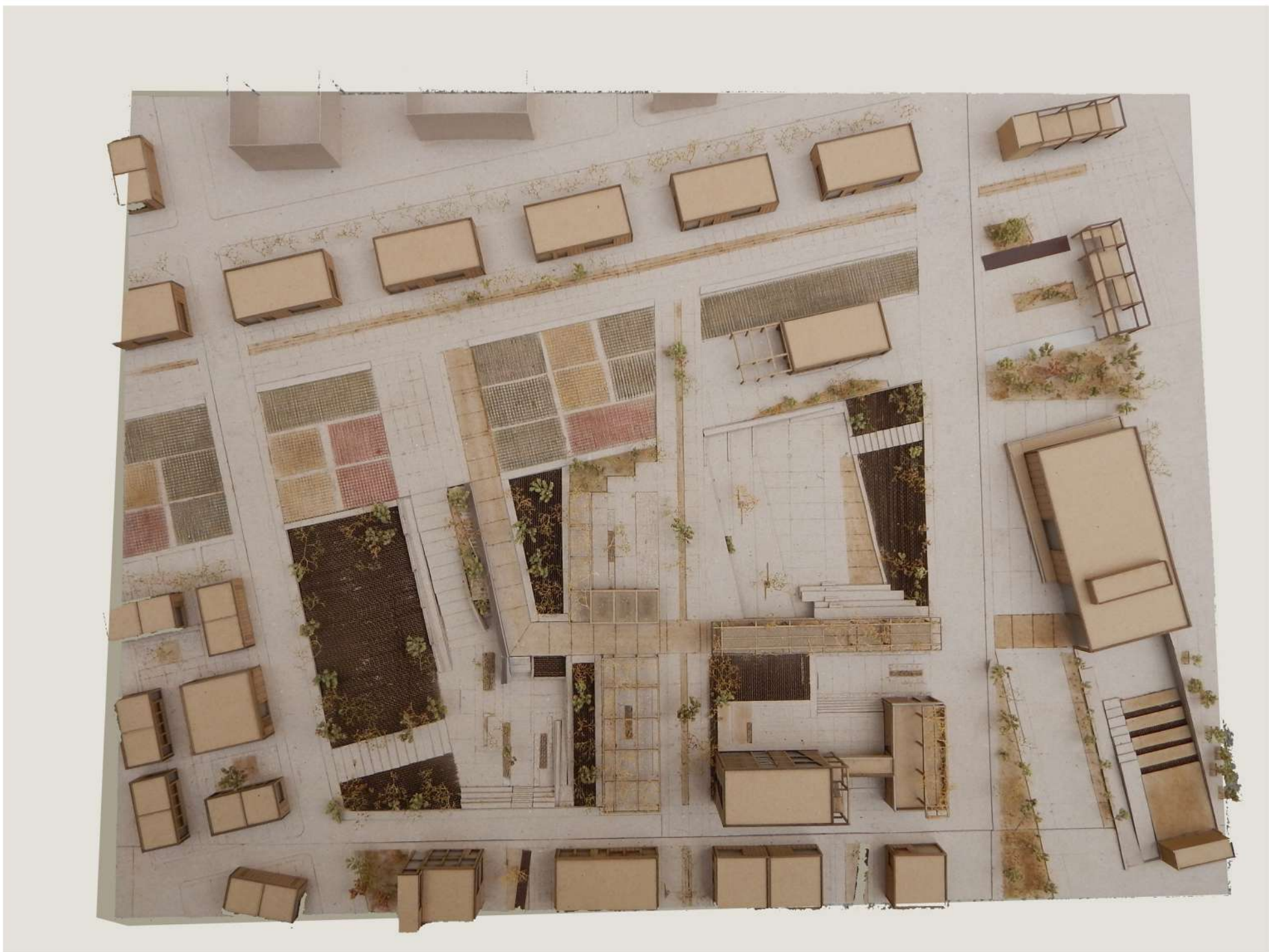

ΜΑΚΕΤΑ ΠΛΑΤΕΙΑΣ
ΚΛ. : 1.200

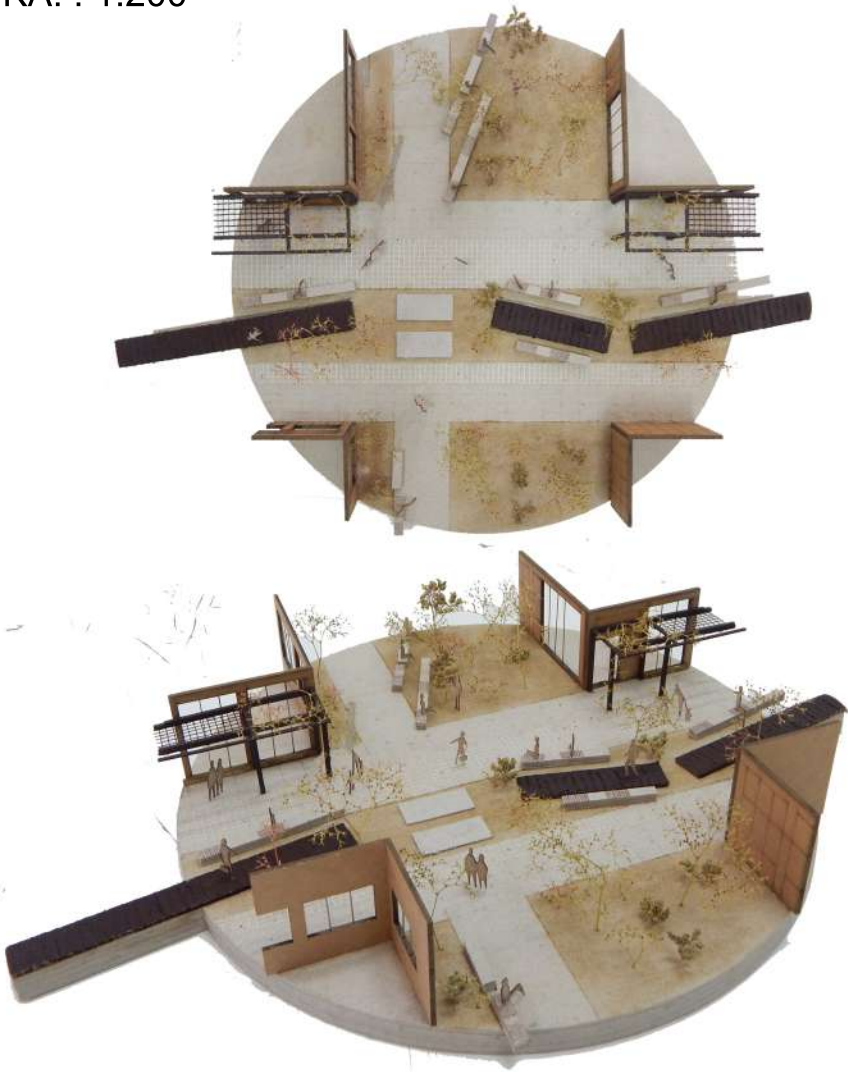

ΜΑΚΕΤΑ ΠΛΑΤΕΙΑΣ
ΚΛ. : 1.200

ΜΑΚΕΤΕΣ ΣΗΜΕΙΩΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ
ΚΛ. : 1.200

ΜΑΚΕΤΕΣ ΣΗΜΕΙΩΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ
ΚΛ. : 1.200

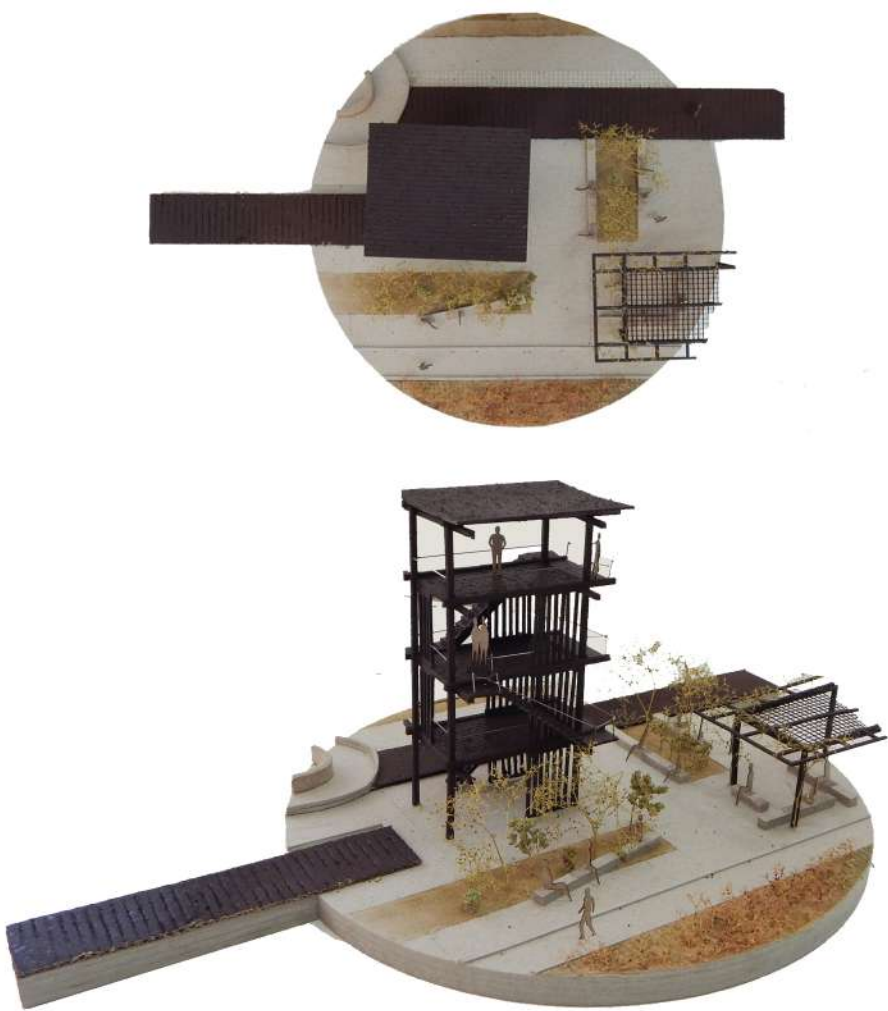
ΜΑΚΕΤΕΣ ΣΗΜΕΙΩΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ
ΚΛ. : 1.200

ΜΑΚΕΤΕΣ ΣΗΜΕΙΩΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ
ΚΛ. : 1.200

ΜΑΚΕΤΕΣ ΣΗΜΕΙΩΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ
ΚΛ. : 1.200

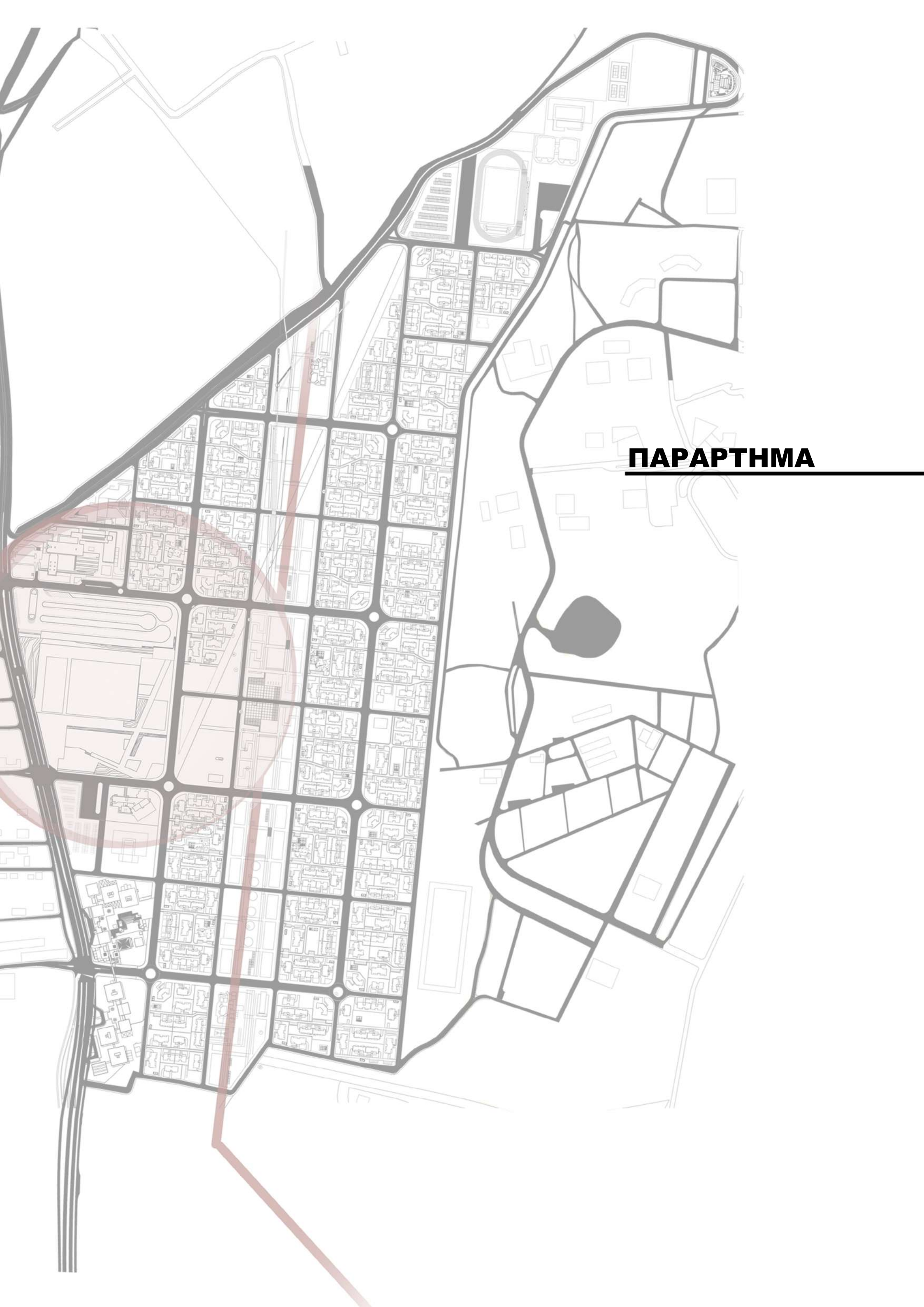

Ευχαριστίες

Με αφορμή την παρούσα διπλωματική, θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε θερμά τον καθηγητή μας, Σταύρο Σταυρίδη για την καθοδήγηση και την υποστήριξη του όλους αυτούς τους μήνες που δουλέψαμε μαζί, τις συμβούλους μας, Ελευθερία Τσακανίκα και Σταυρούλα Λυκογιάννη, τις οικογένειές μας για τη στήριξη και την κατανόησή τους και τα κορίτσια, που ξέρουν ποιες είναι, για τις ιδέες, τις συμβουλές και τη βοήθειά τους.

Επίσης, να ευχαριστήσουμε ιδιαίτερα τη γεωπόνο και αρχιτέκτονα τοπίου, Λαμπρινή Τασούλα για τις συμβουλές και την καθοδήγησή της, στον άγνωστο για μας χώρο των καλλιεργητικών μεθόδων και πρακτικών, καθώς και τον κύριο Γιάννη Ασημακόπουλο από τον Οργανισμό Εργατικής Κατοικίας και την Πολεοδομία Αχαρνών για τα σχέδια που μας διέθεσαν.

Τέλος, ένα πολύ μεγάλο ευχαριστώ στη Μιχαέλα, τη Ξένια και τον Αντώνη, που χωρίς αυτούς οι μακέτες δεν θα είχαν τελειώσει ποτέ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

apo-
mechanes

in light&sound
June 13th, 9-11pm
Hadrian aqueduct
dokimani, athens

ΑΡΟΜΕΧΑΝΕΣ
από μηχανής

EVENT

W E D
N E S
D A Y
13.06
21:00

Το βράδυ της Τρίτης, 13 Ιουνίου, στην Αθήνα, το PennDesign παρουσιάζει μια κριτική της πόλης με το καθεστώς της υδρονομίας στην Ελλάδα και το καθεστώς της υδρονομίας στην Ελλάδα. Το βράδυ της Τρίτης, 13 Ιουνίου, στην Αθήνα, το PennDesign παρουσιάζει μια κριτική της πόλης με το καθεστώς της υδρονομίας στην Ελλάδα και το καθεστώς της υδρονομίας στην Ελλάδα.

Το βράδυ της Τρίτης, 13 Ιουνίου, στην Αθήνα, το PennDesign παρουσιάζει μια κριτική της πόλης με το καθεστώς της υδρονομίας στην Ελλάδα και το καθεστώς της υδρονομίας στην Ελλάδα.

PennDesign
EYDAP

apo-
mechanes

university of pennsylvania
school of design
summer abroad

Τρίτη
18.06.2019

Ώρα: 21:30 - 23:00
Πλατεία Δεξαμενής, Κολωνάκι
Αθήνα 10673, Ελλάδα

illuminate the
hadrian aqueduct

Το πρόγραμμα Απομεχάνες παρουσιάζει μια κριτική της πόλης με το καθεστώς της υδρονομίας στην Ελλάδα και το καθεστώς της υδρονομίας στην Ελλάδα. Το βράδυ της Τρίτης, 13 Ιουνίου, στην Αθήνα, το PennDesign παρουσιάζει μια κριτική της πόλης με το καθεστώς της υδρονομίας στην Ελλάδα και το καθεστώς της υδρονομίας στην Ελλάδα.

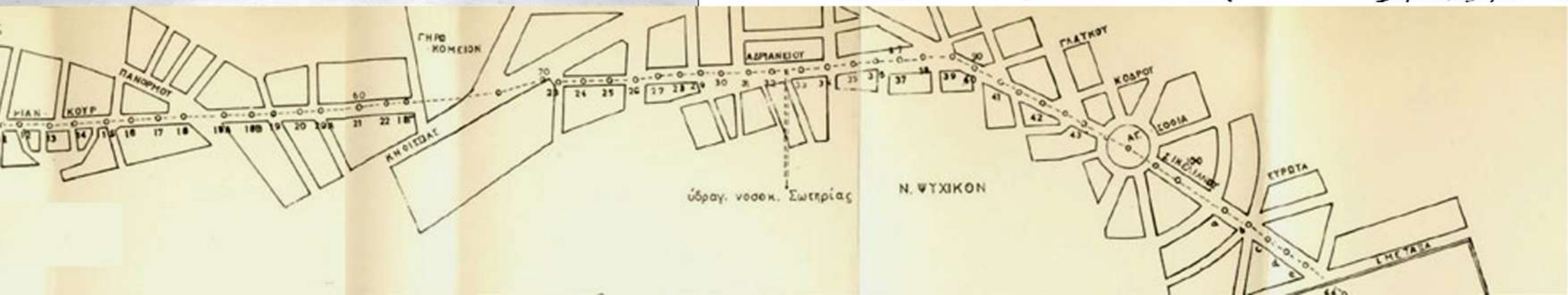
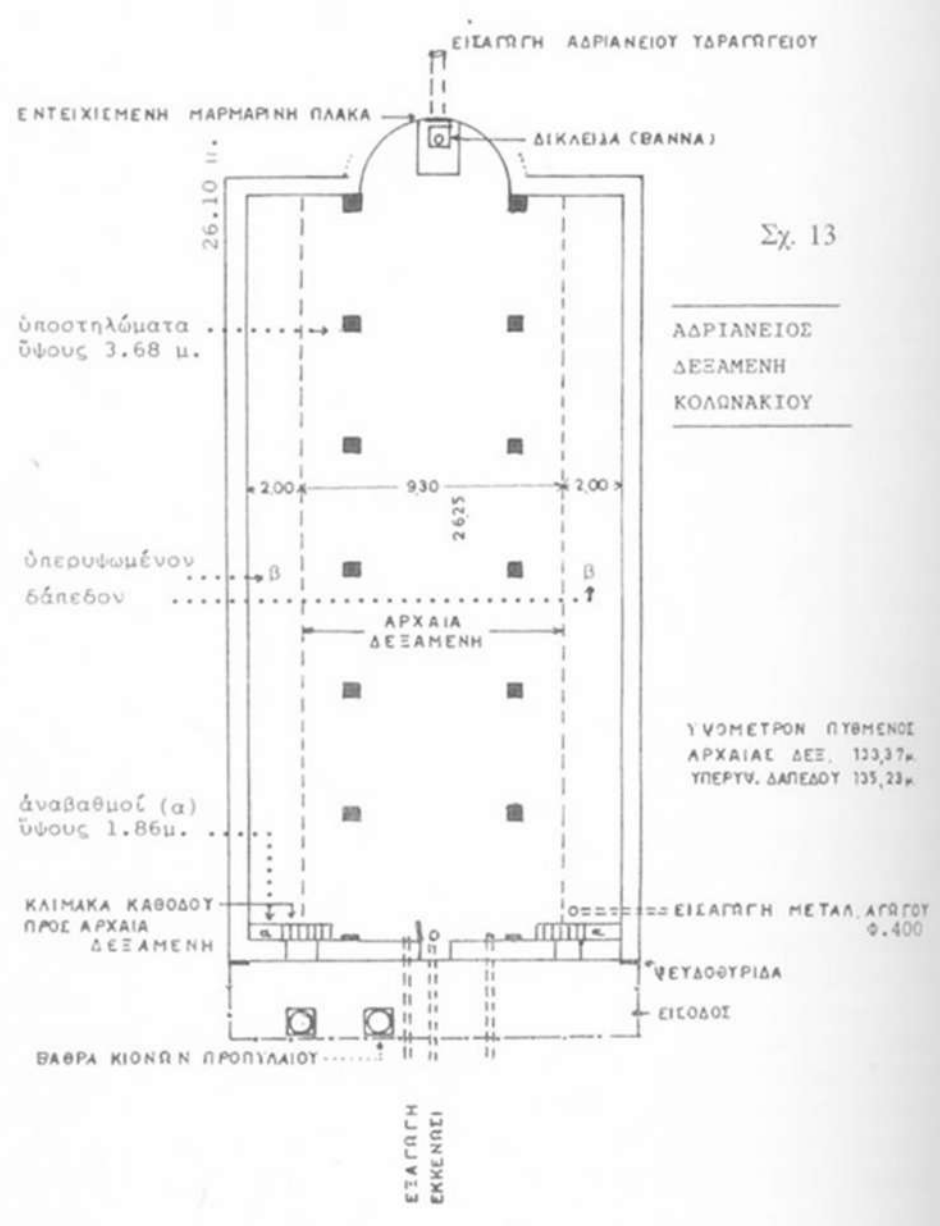
Το βράδυ της Τρίτης, 13 Ιουνίου, στην Αθήνα, το PennDesign παρουσιάζει μια κριτική της πόλης με το καθεστώς της υδρονομίας στην Ελλάδα και το καθεστώς της υδρονομίας στην Ελλάδα.

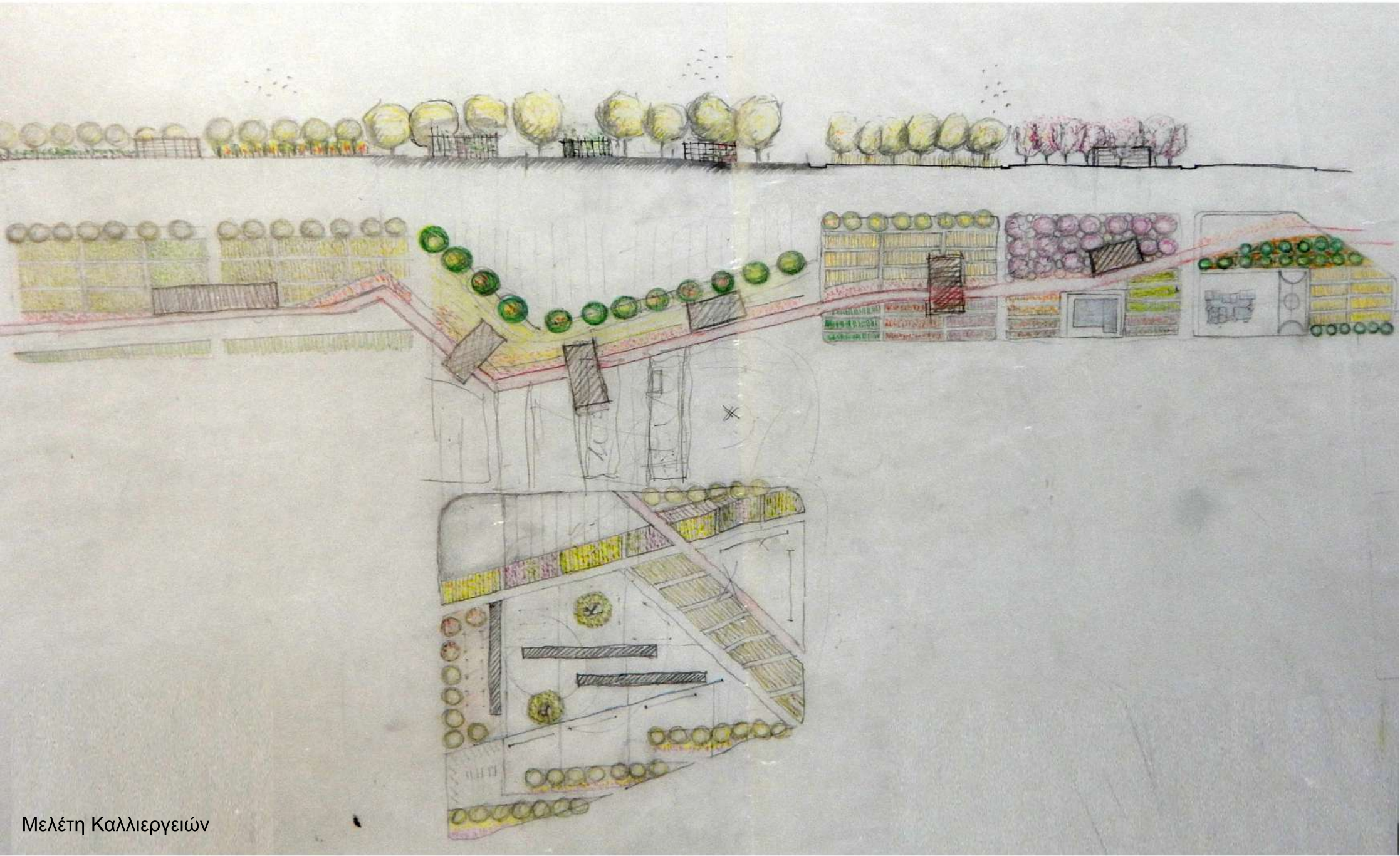
PennDesign
καθηγητές: Danielle Wilmet & Elio Bassetti
φοιτητές: Roberto Sanchez, Katerina Laski,
Baoqi & Yuxi Wang, Jay Owens, Yoonah Roushi,
Xin Zhang, Kallio Morris, Menekha Castillo, Hong Zhang,
Hanyang Liu, Xinyi Chen, Zhenqin Dong, Jingyi Zhou,
Yu Qiao, Chenyang Yu, Sami Gassini

Υποστηρίχθηκε από το UrbanDig Project στην
ιδέα του προγράμματος και την καθοδήγηση

καρτερικός: Ερήνη Αλεξίου
κοινωνικός: Αφάνης Σπυριδίου & Ερήνη Αλεξίου
δραστηριότητες: Παναγιώτα Παπαζήνη & η ομάδα

Συνεργιστές φορείς
Ομάδα Υδρονομίας & Σχεδίασης
UrbanDig Project

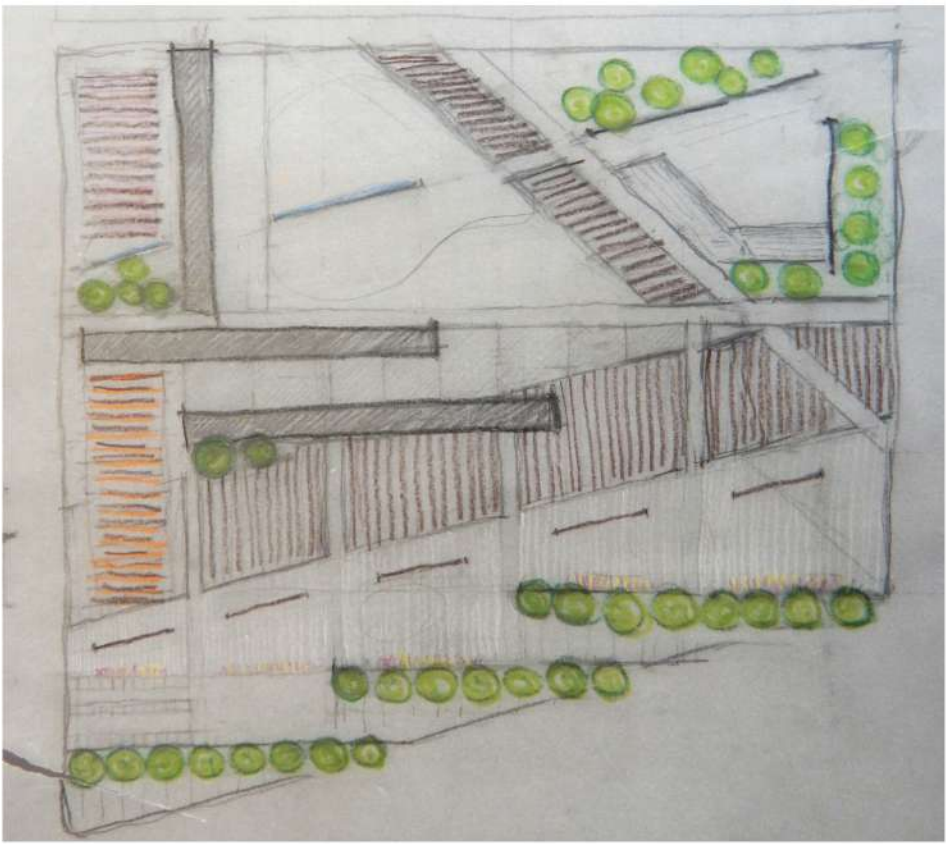
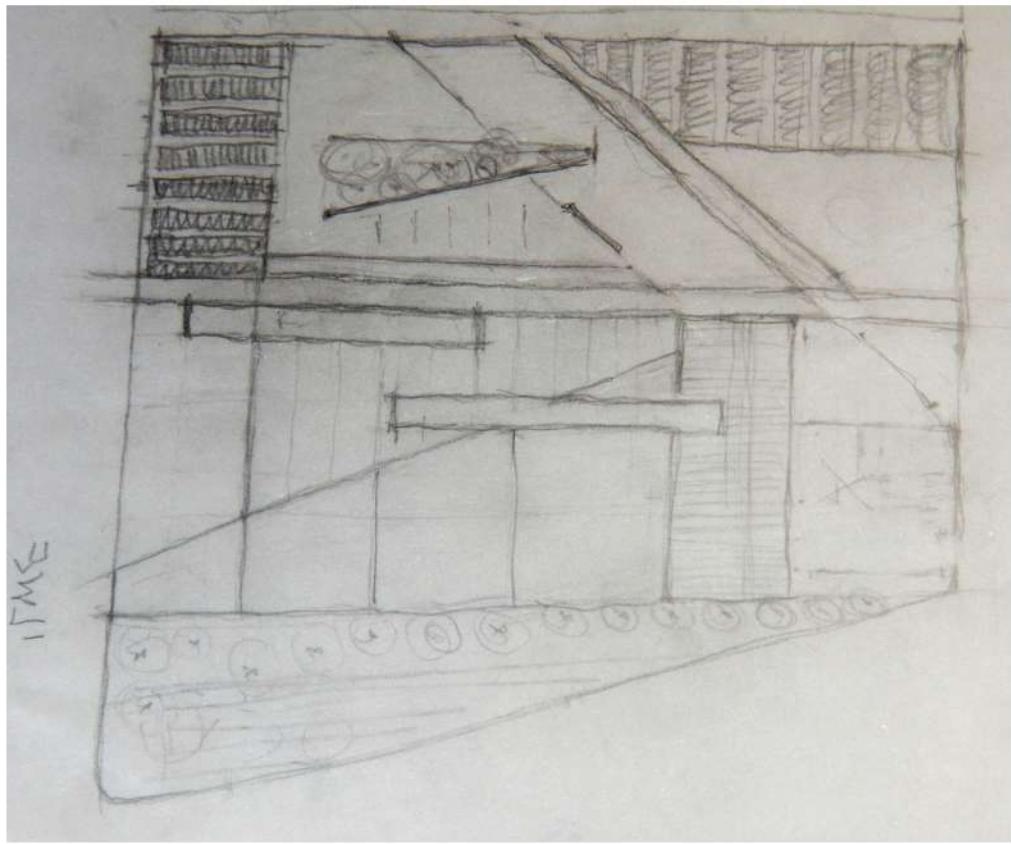
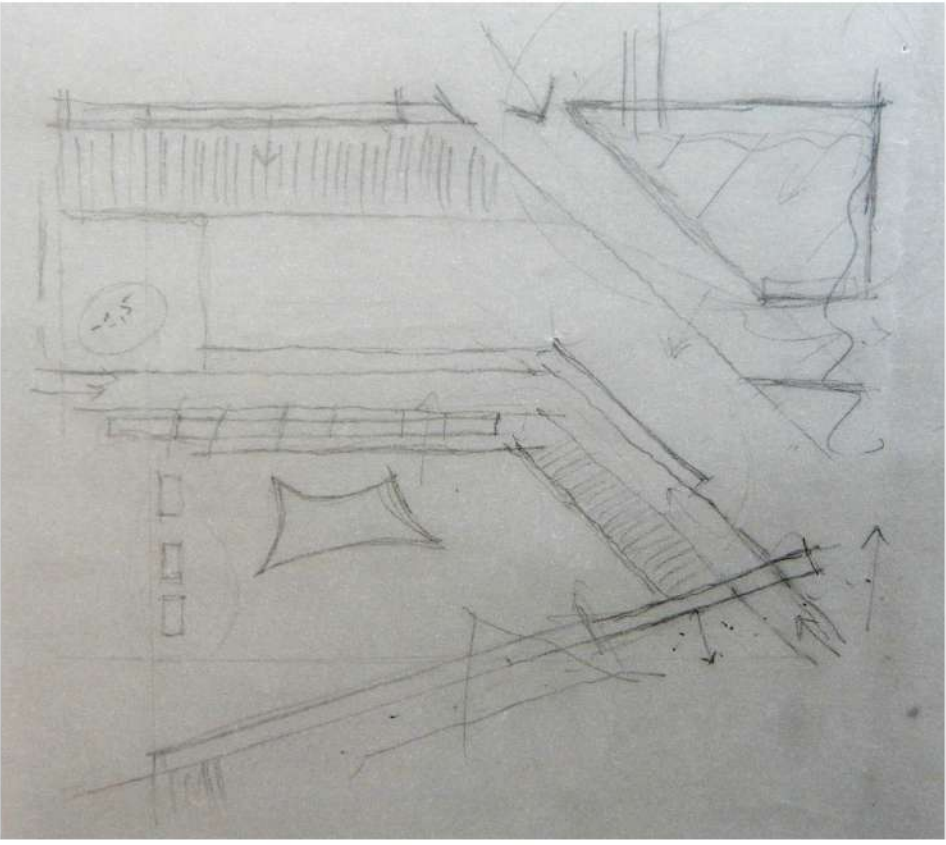
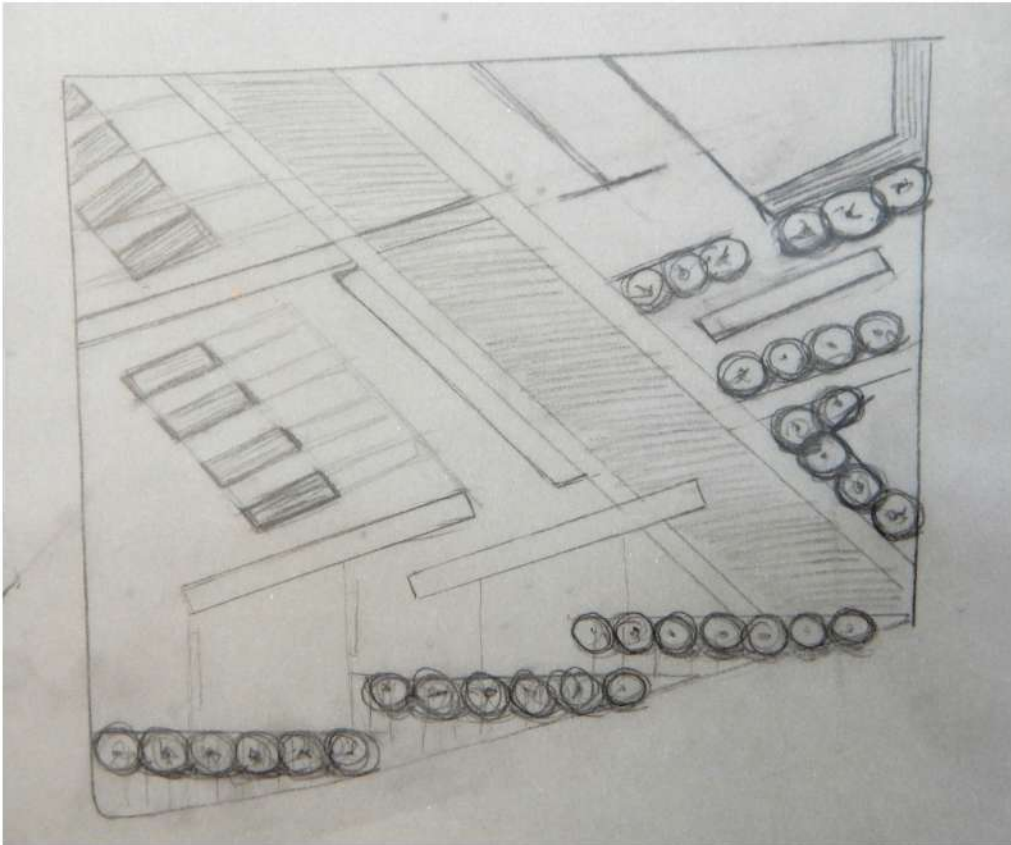
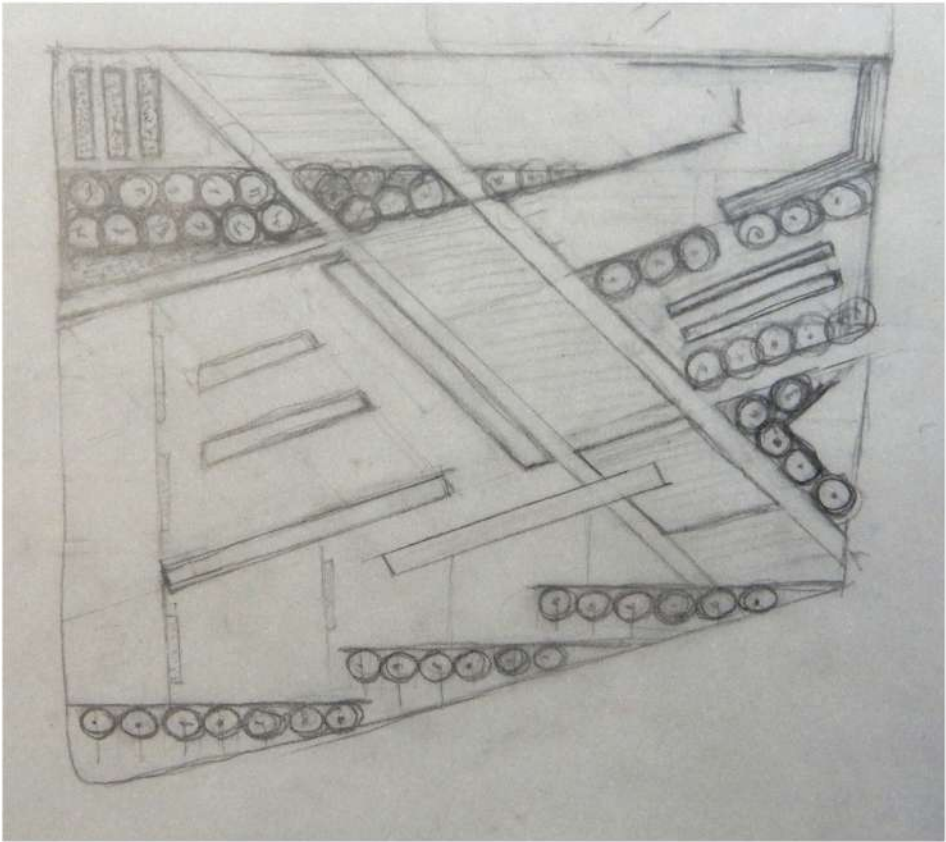
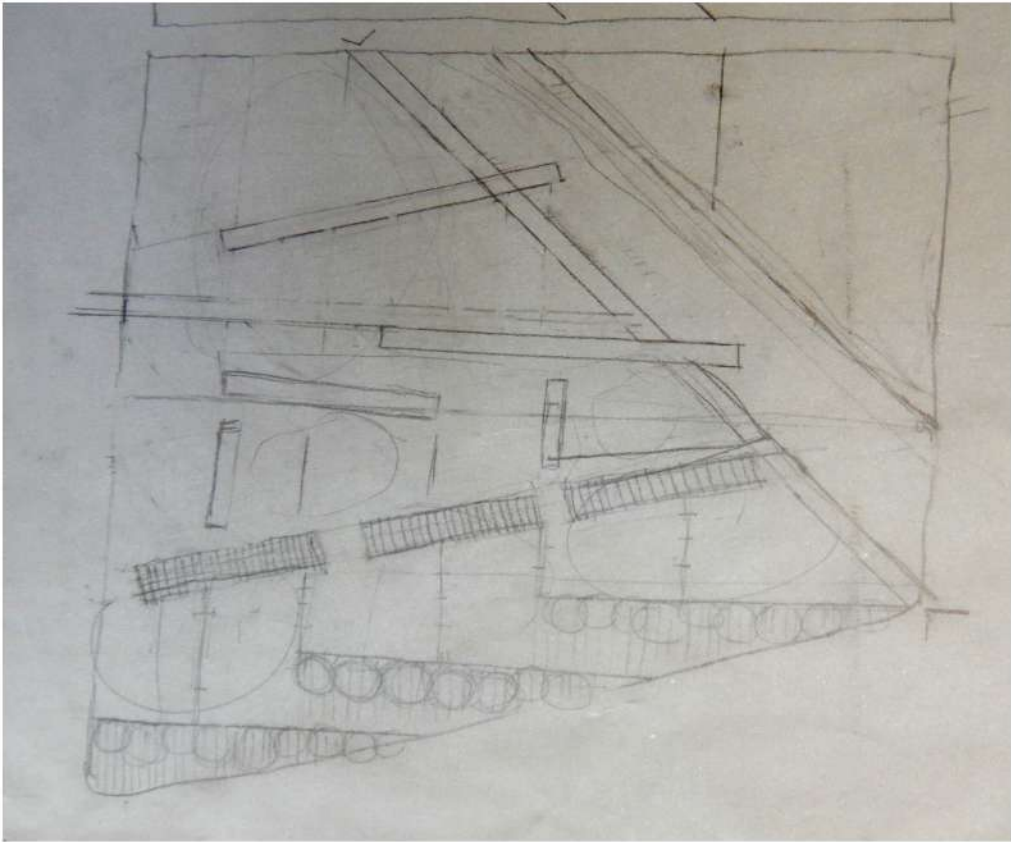

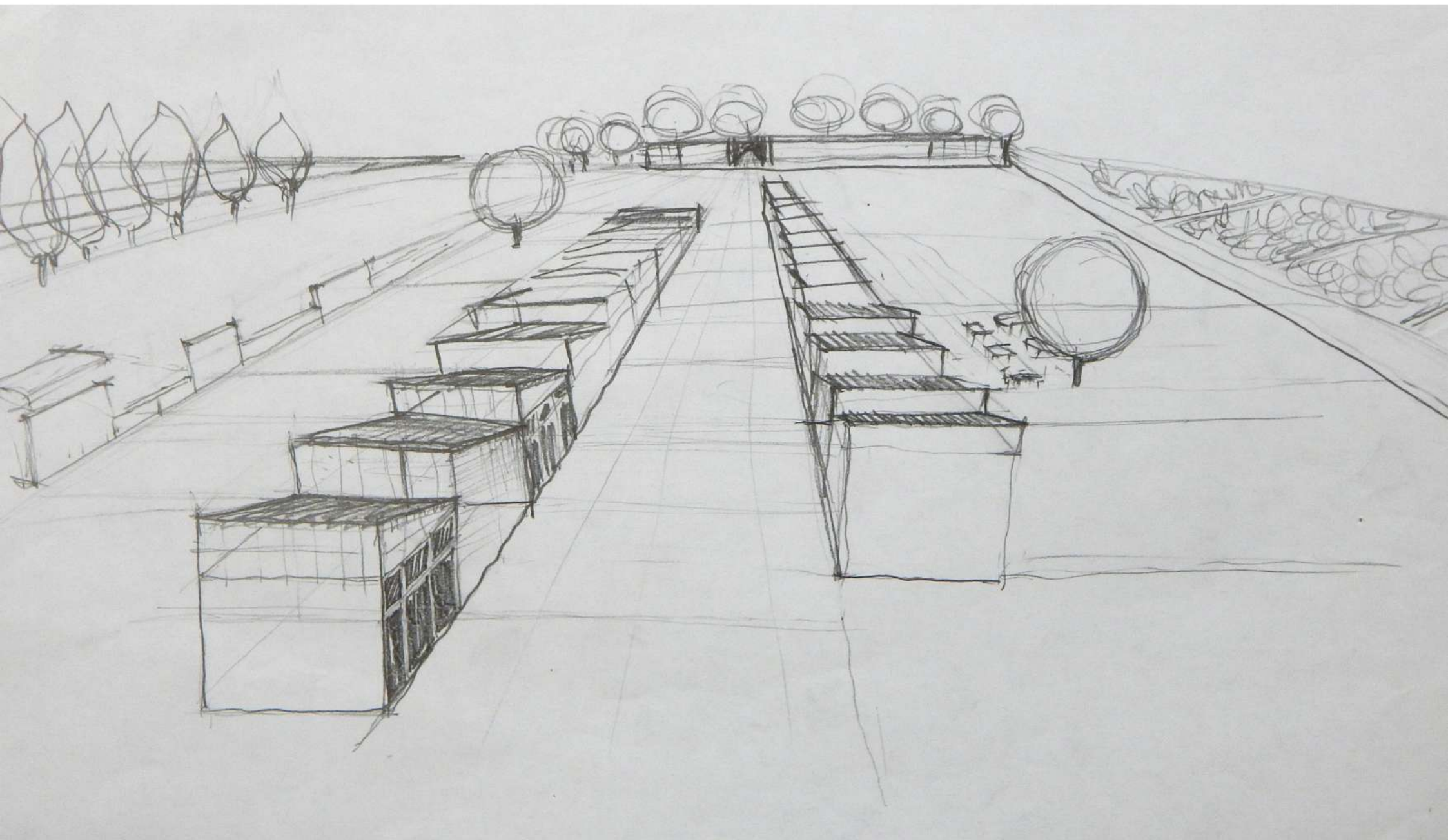
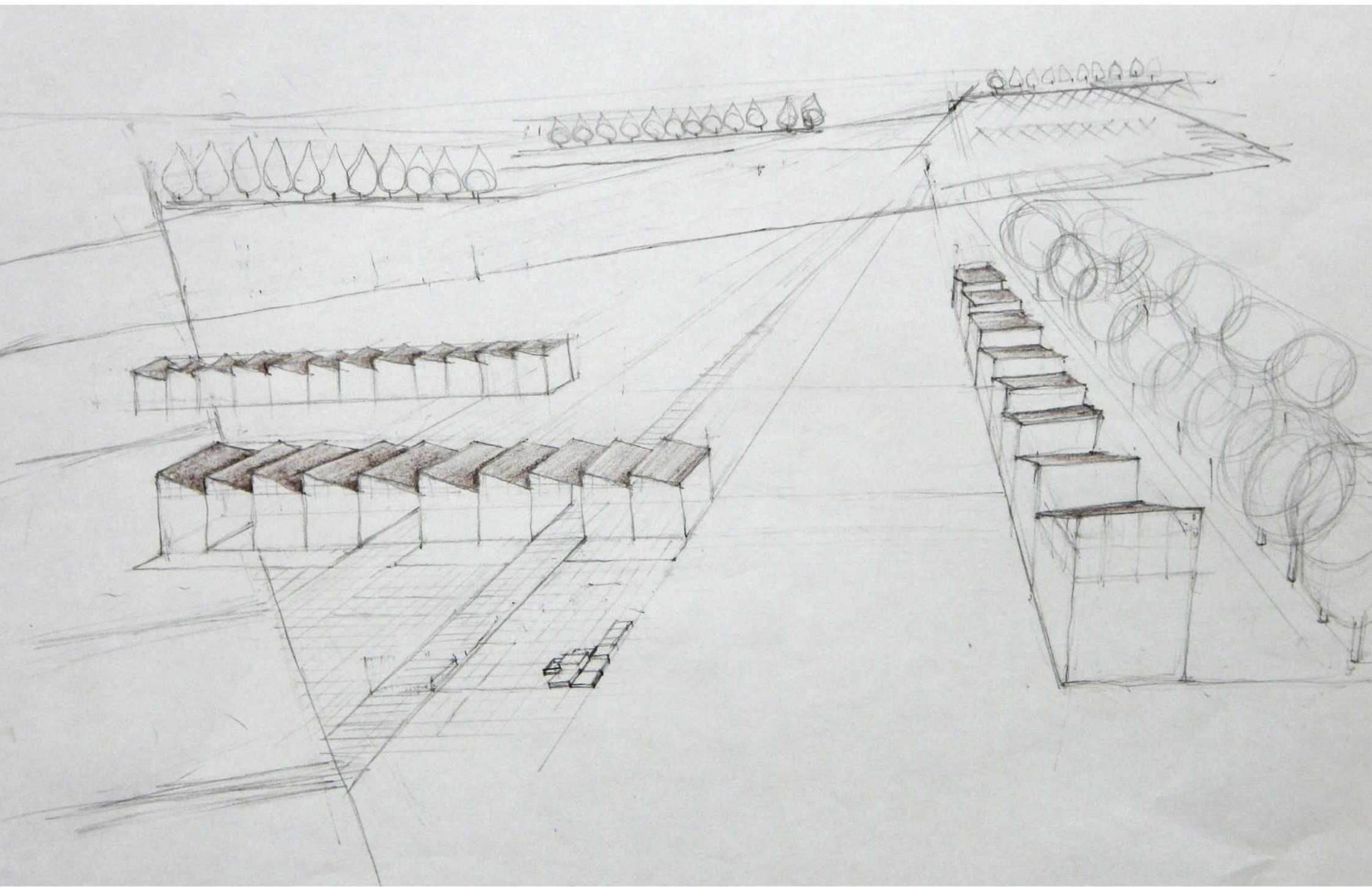

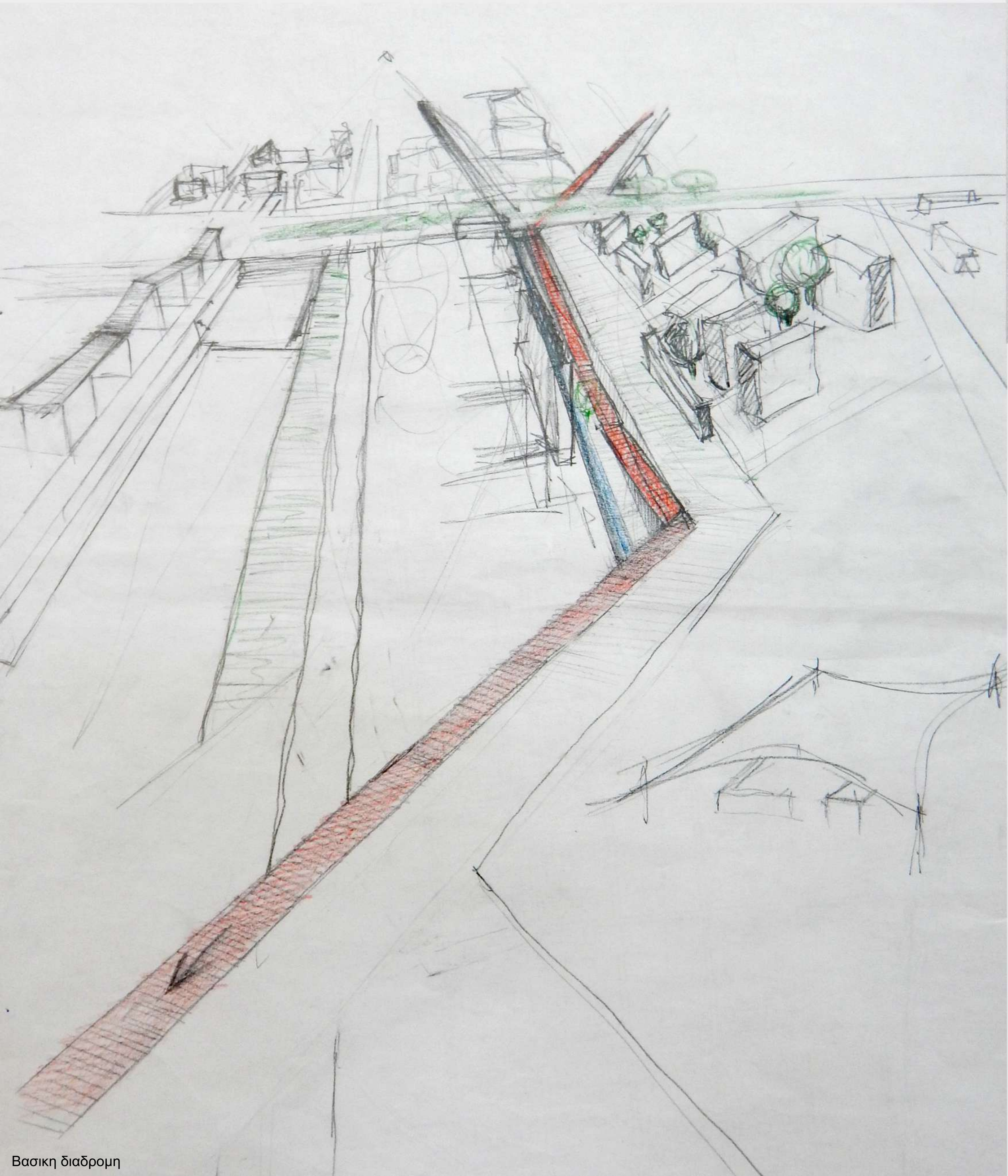
Μελέτη Καλλιεργειών

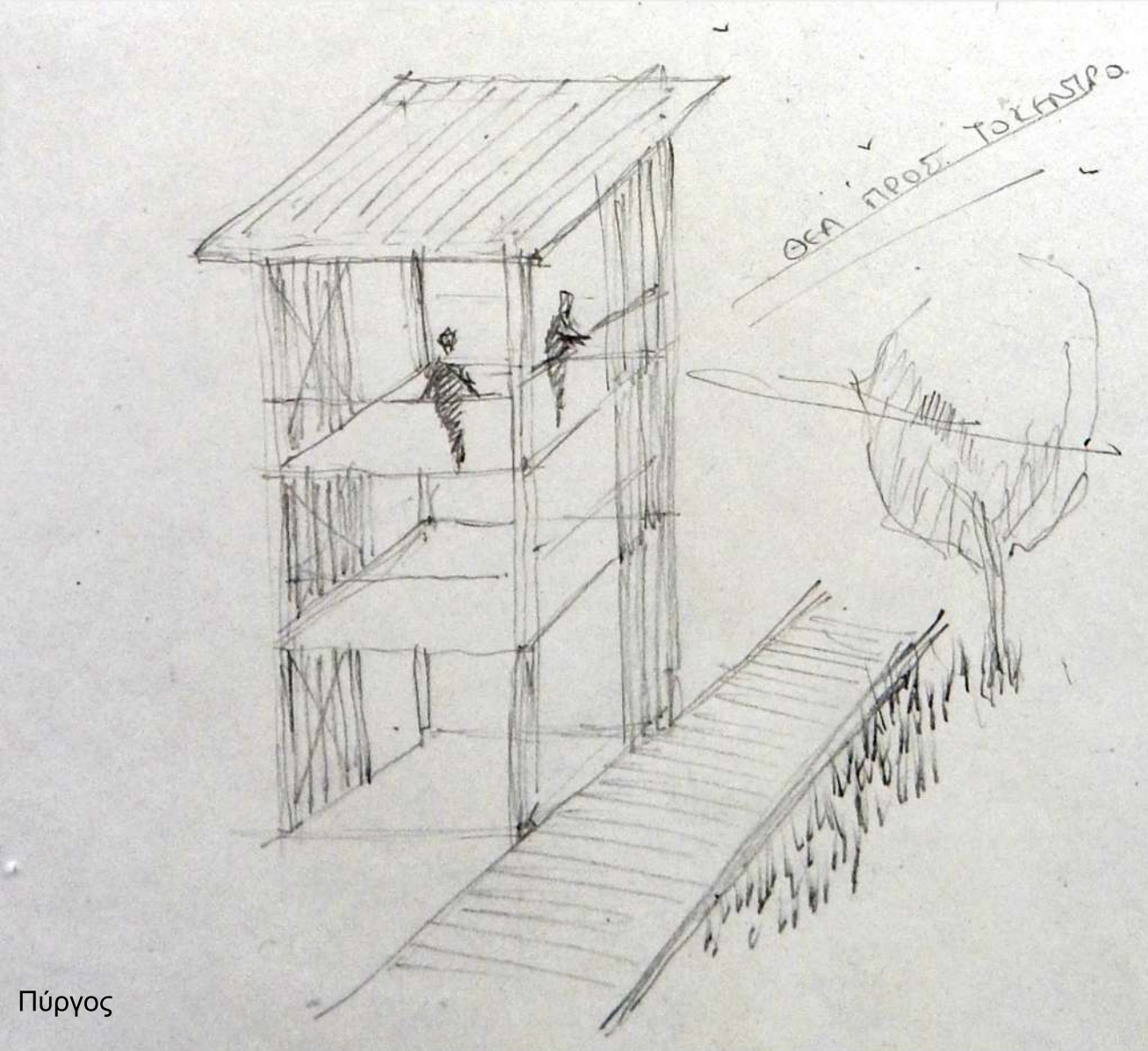

Γενική οργάνωση

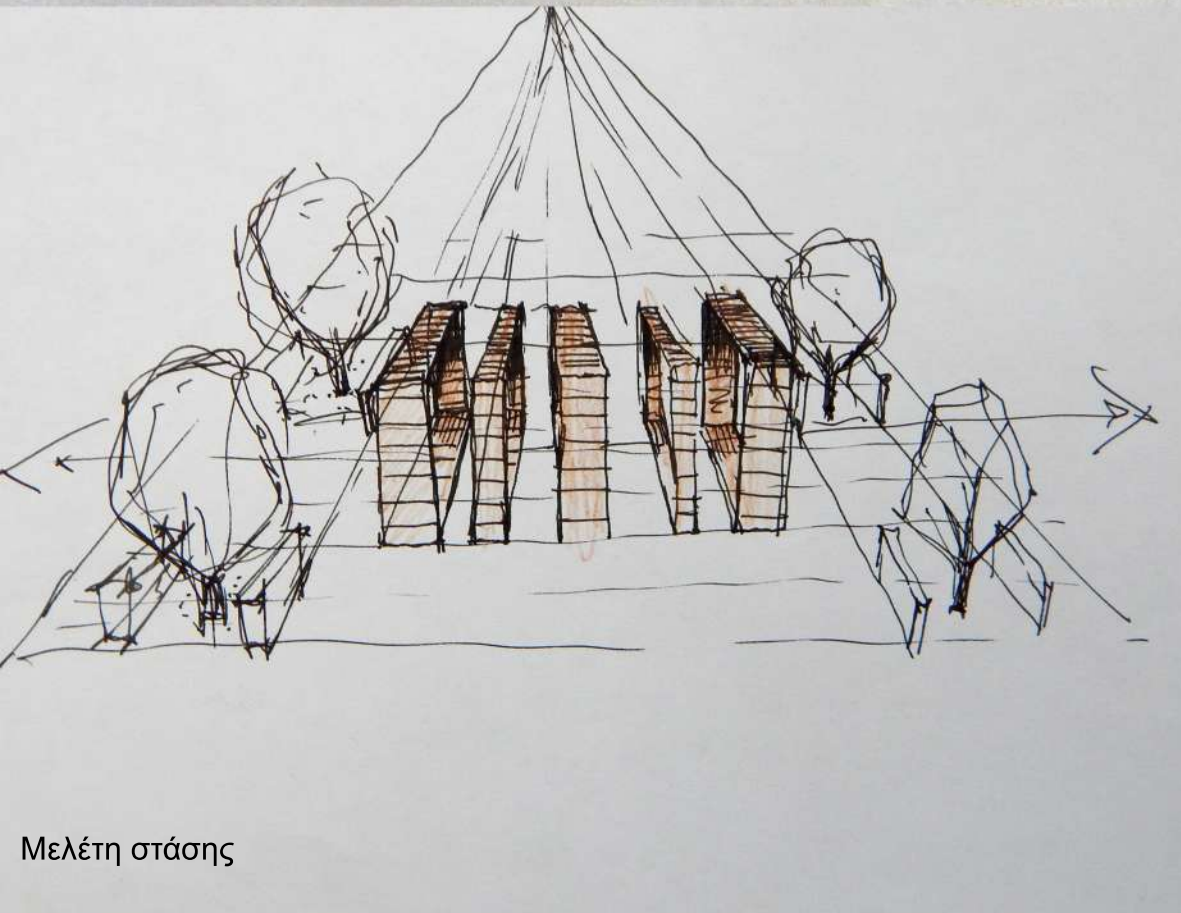

Πύργος

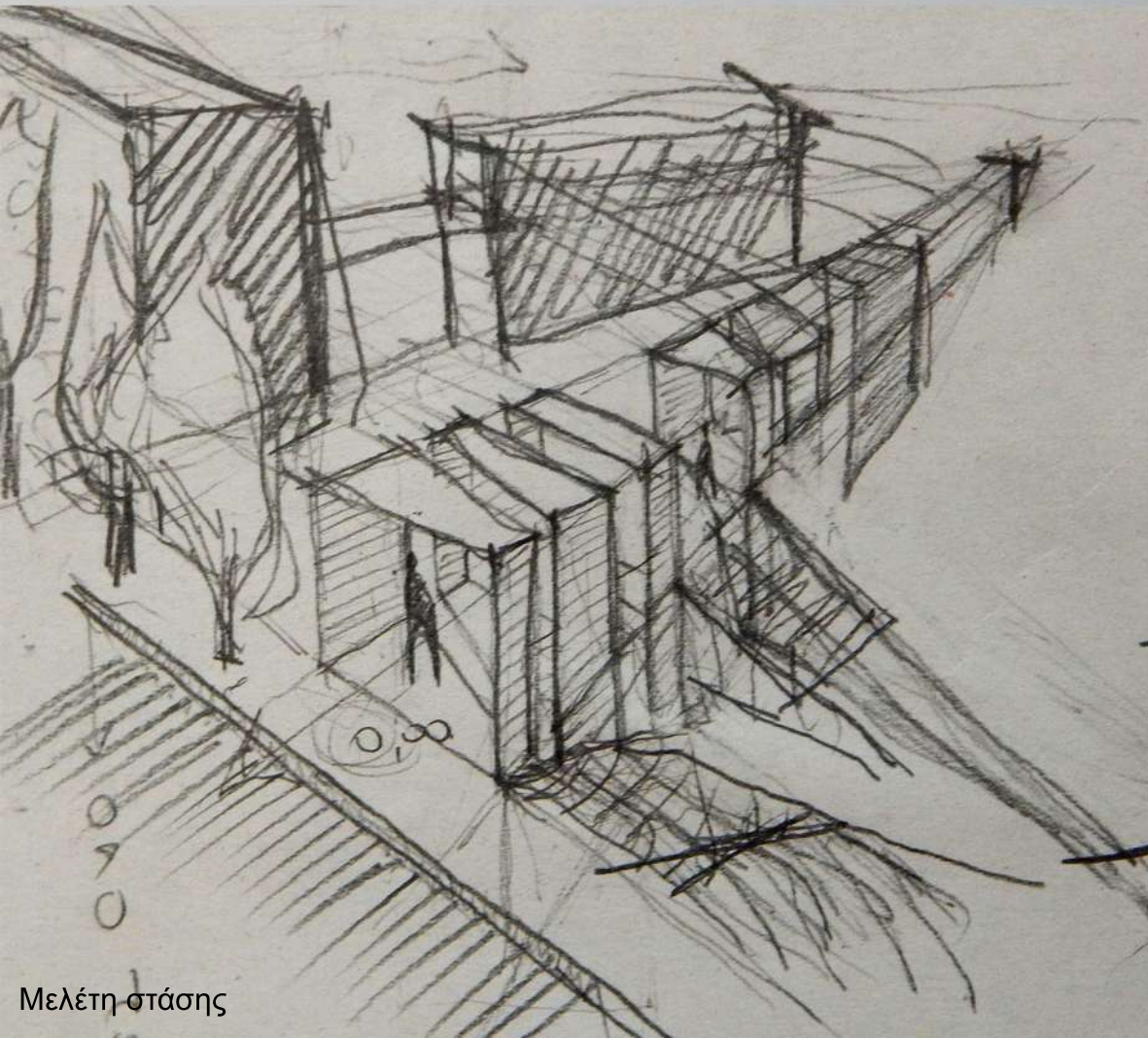
Θέα από πύργο

Μελέτη στάσης

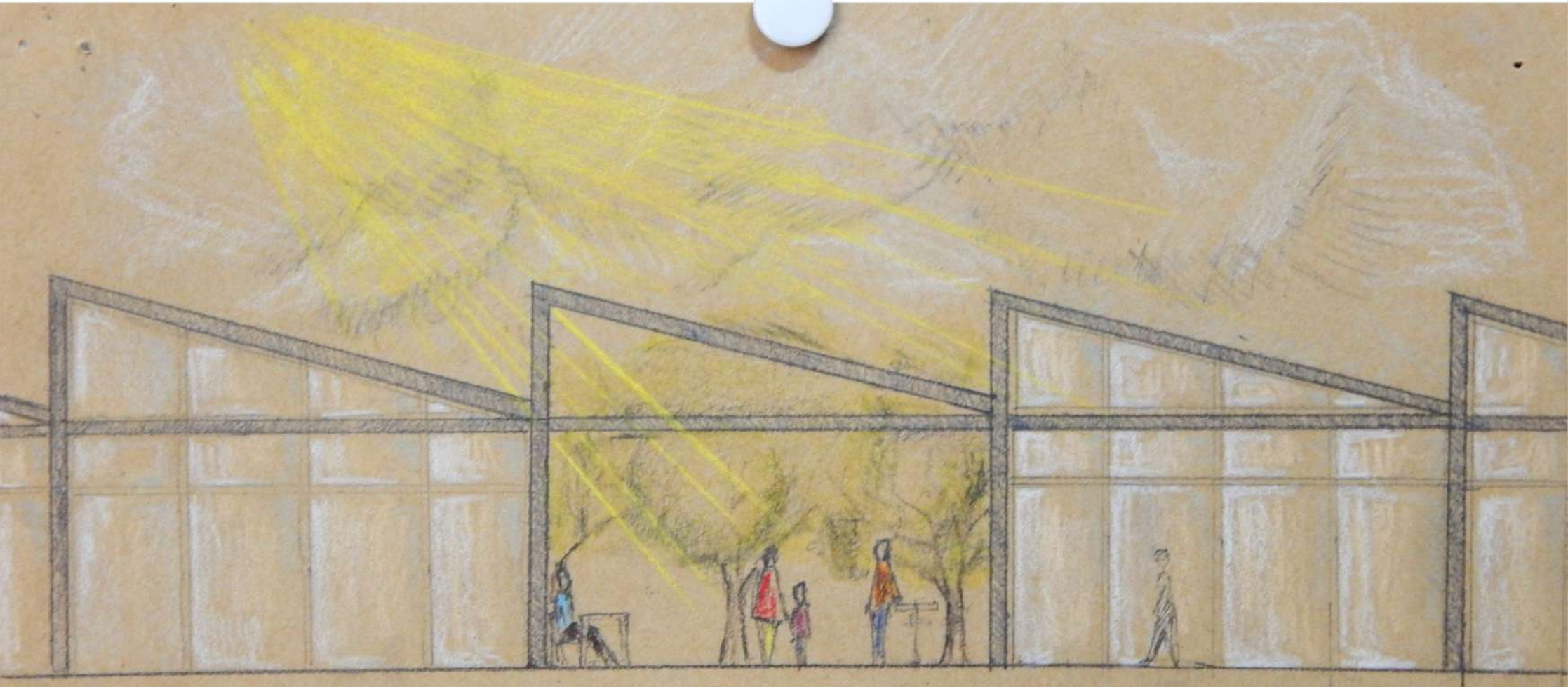
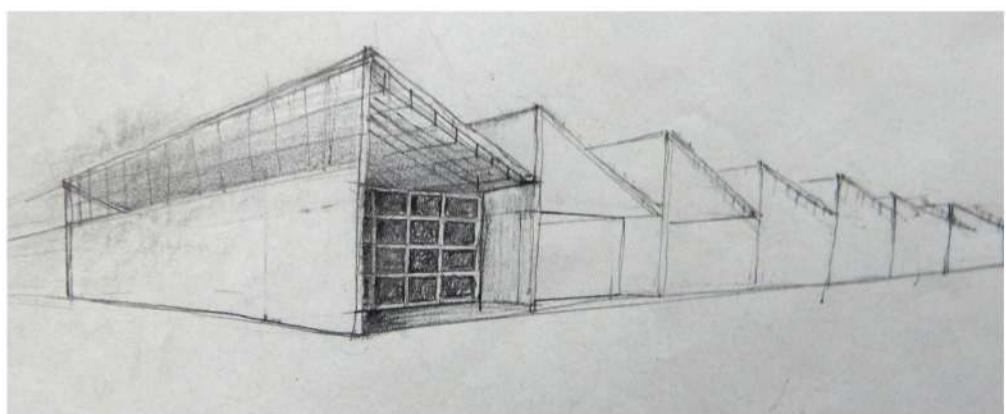
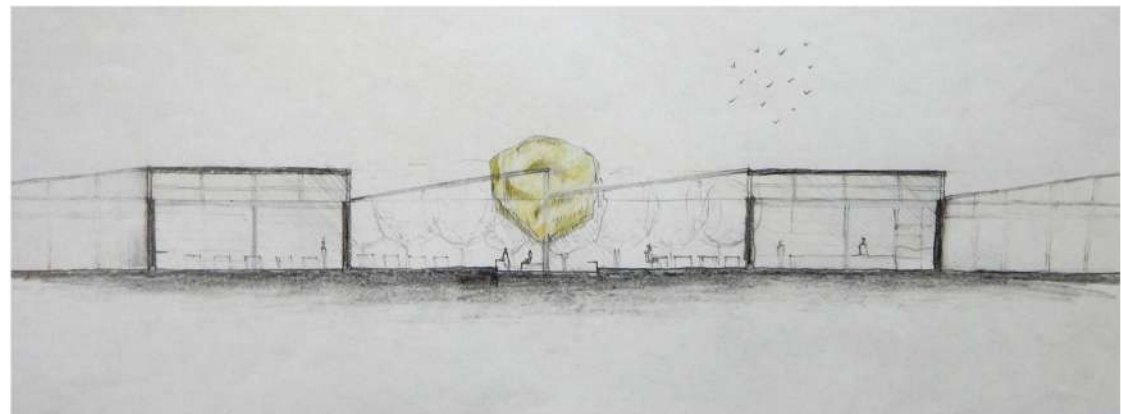
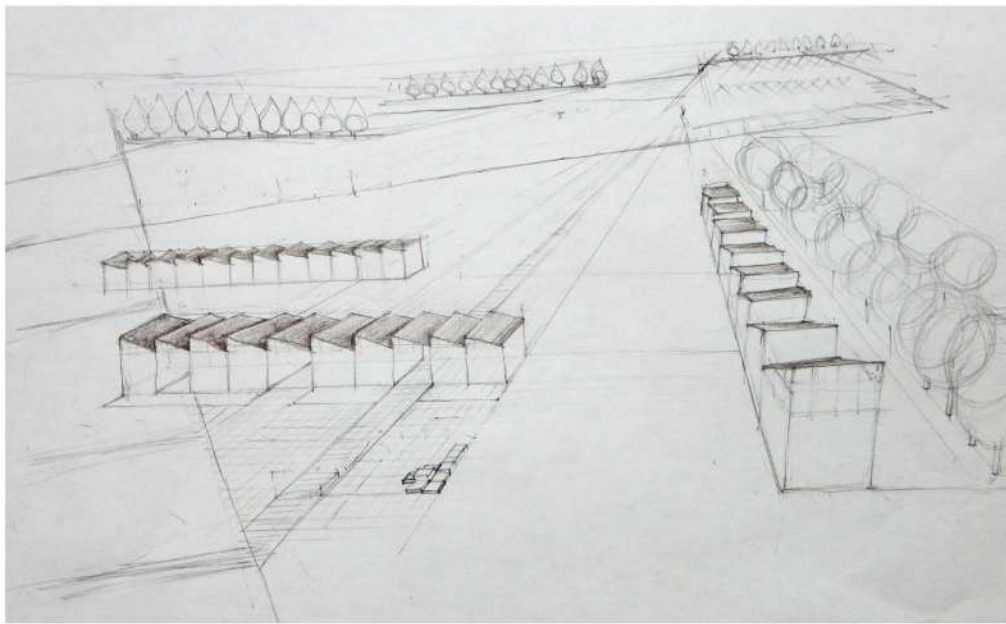
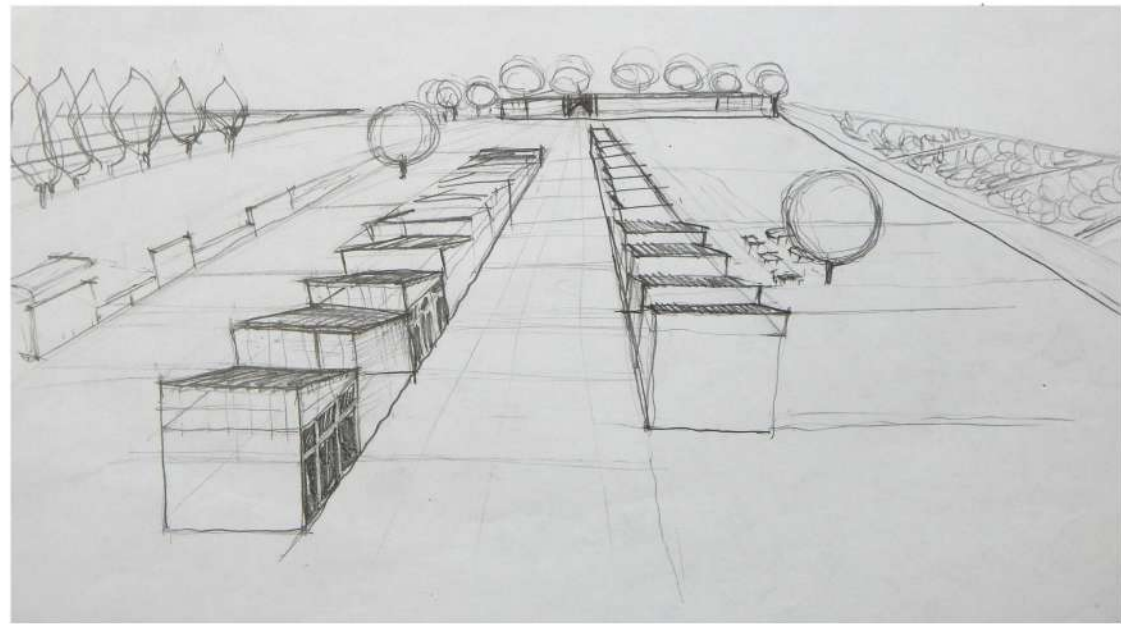
Μελέτη στάσης

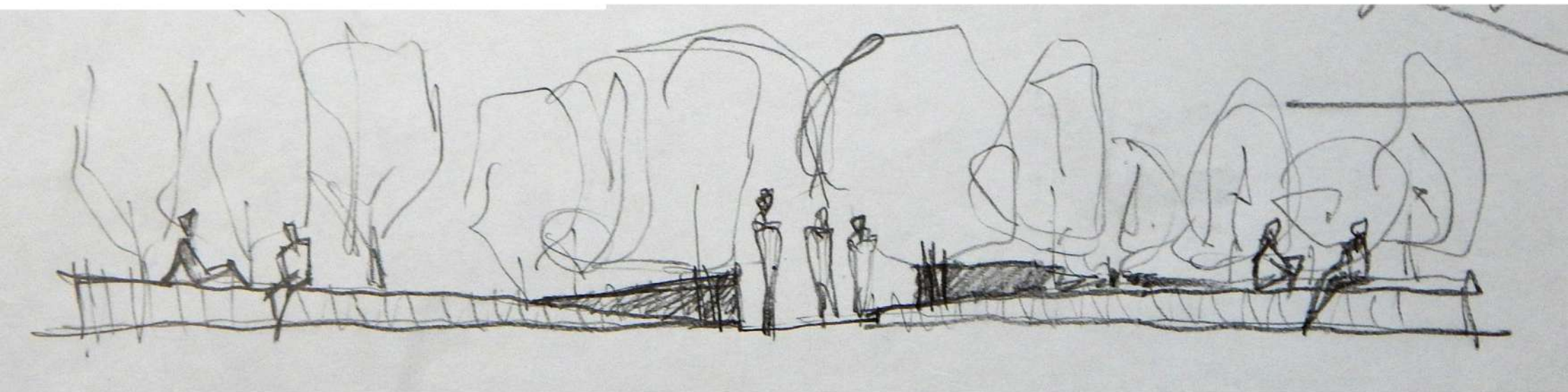
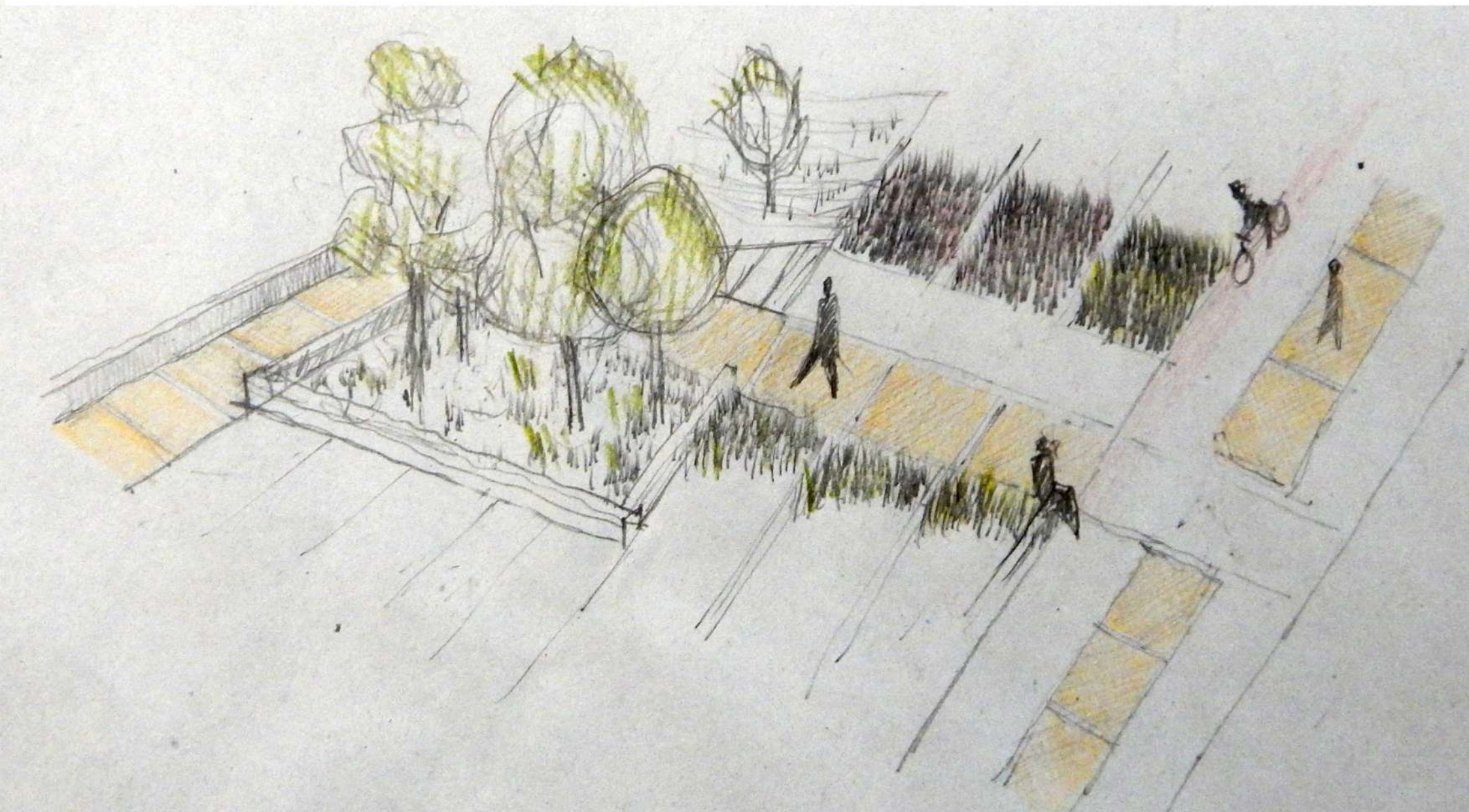
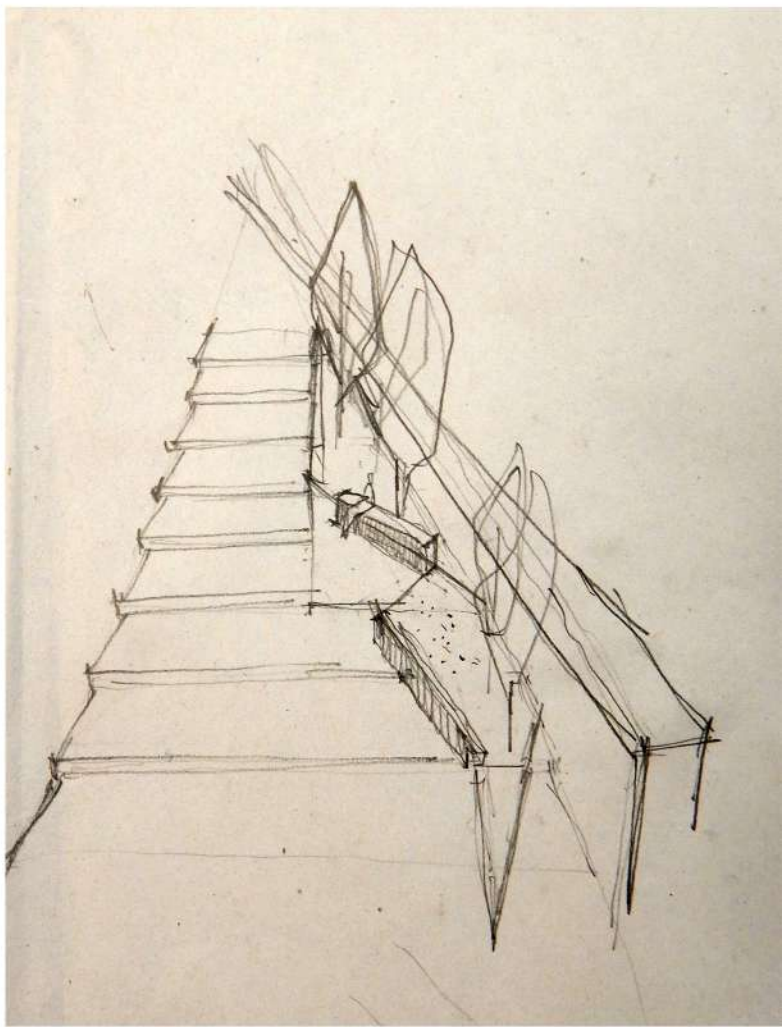
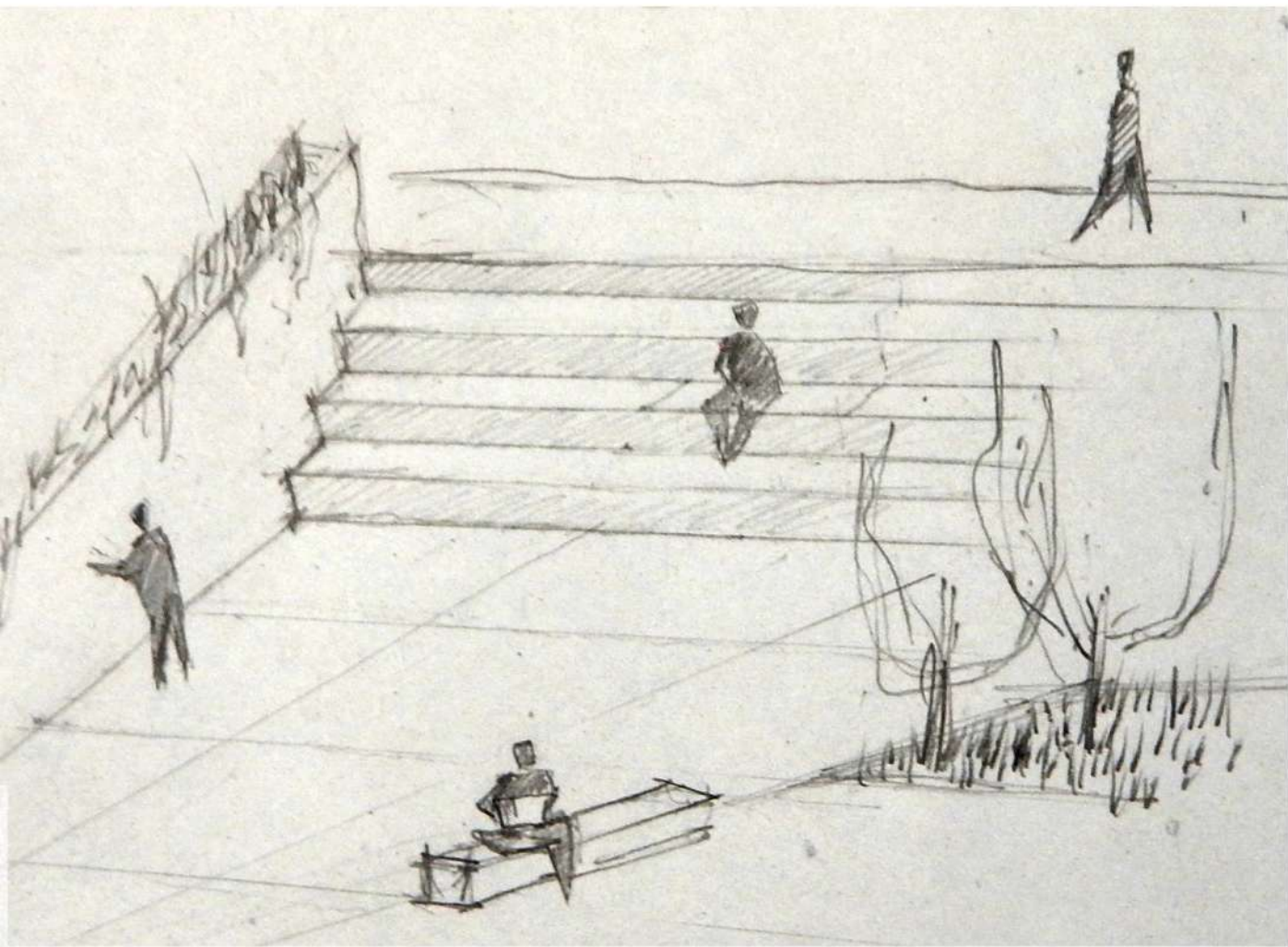
Μελέτη στάσης

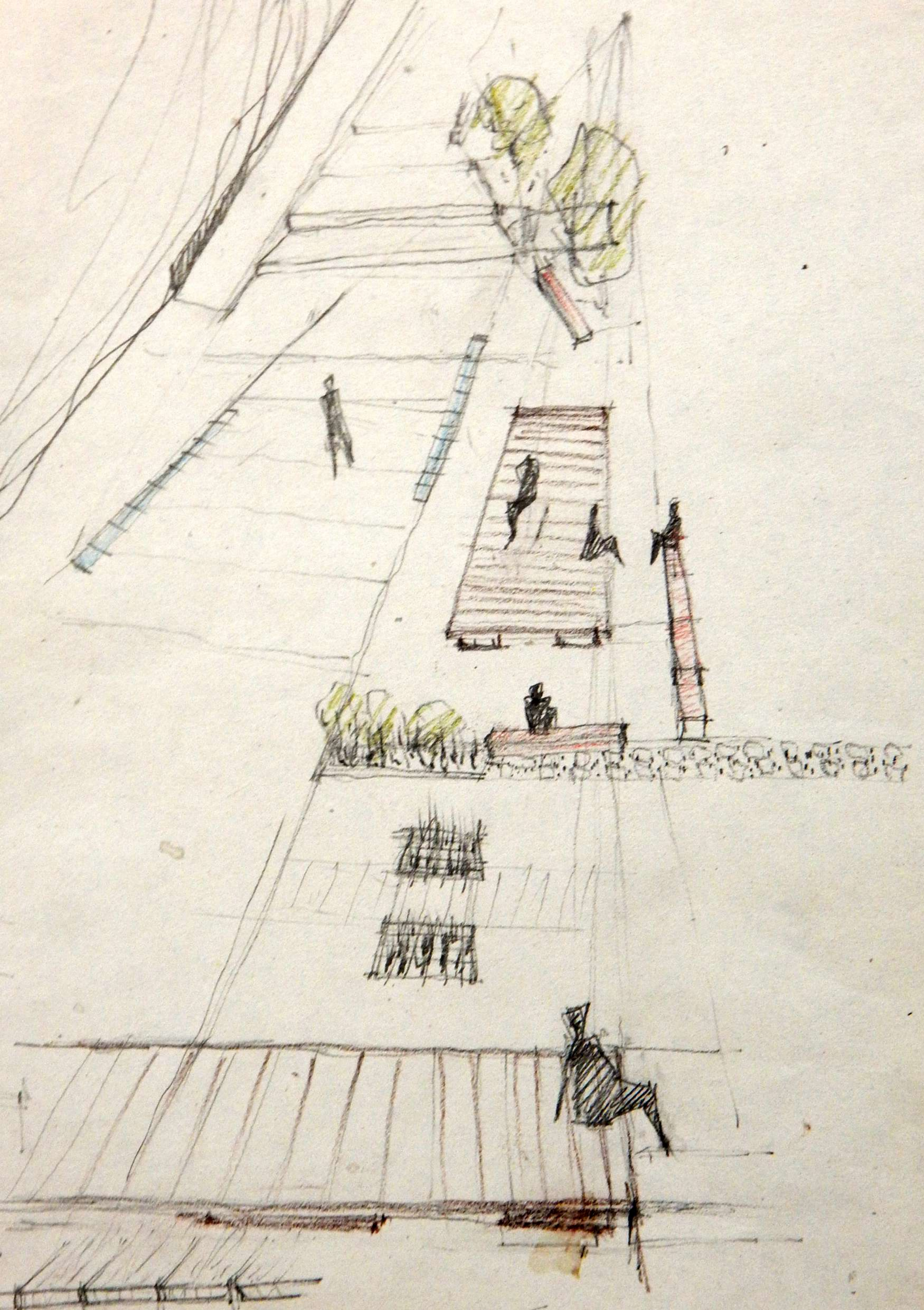

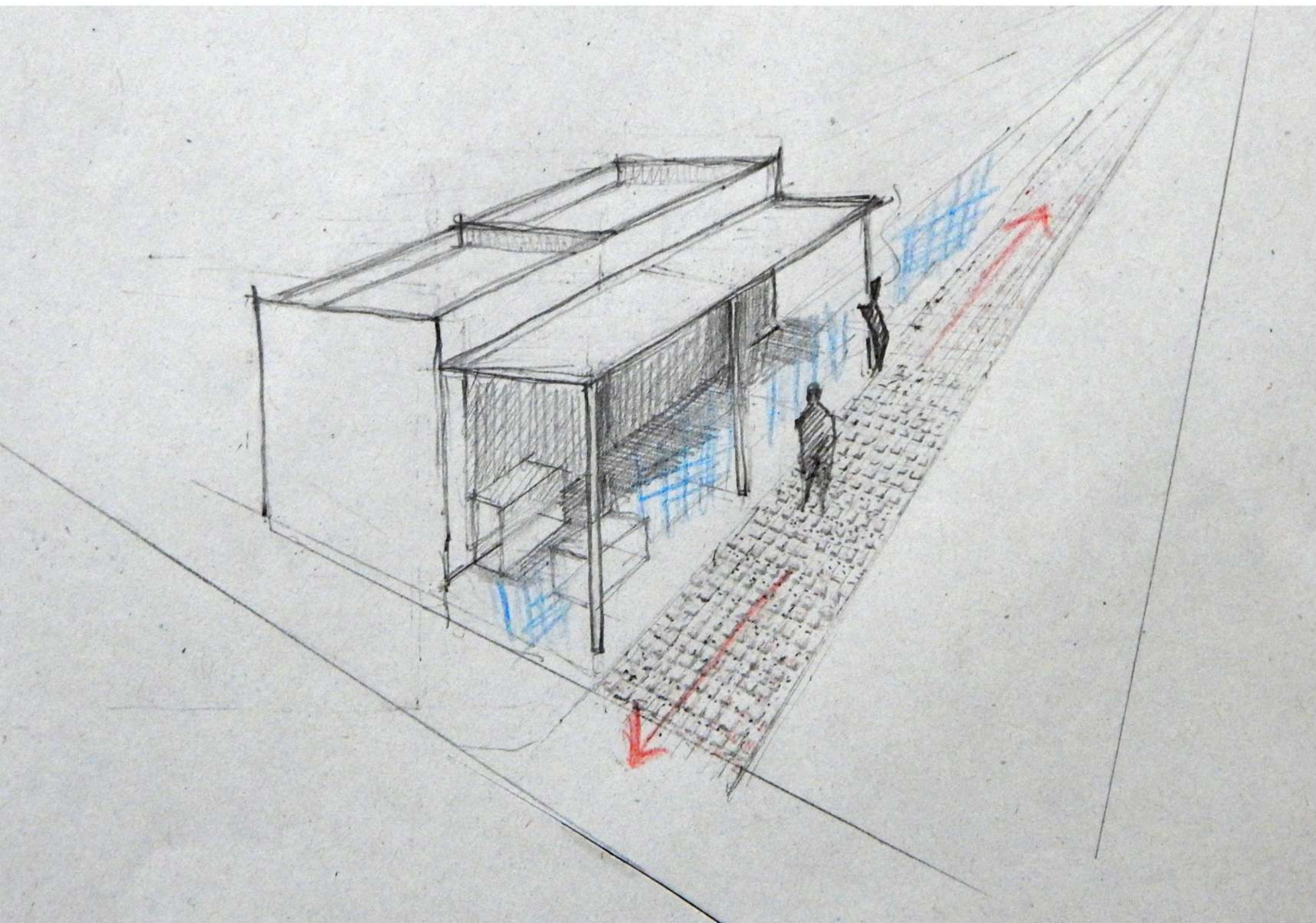
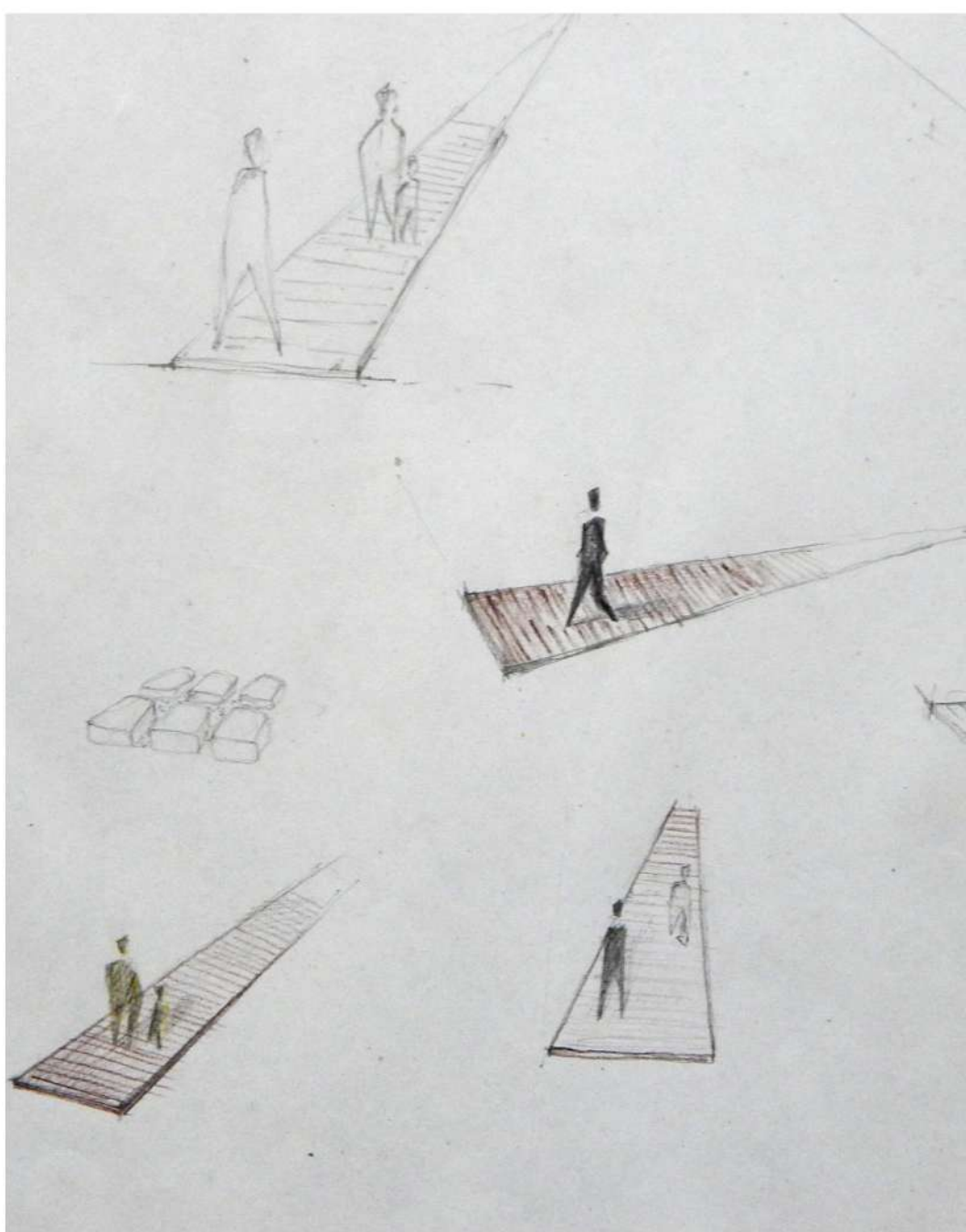
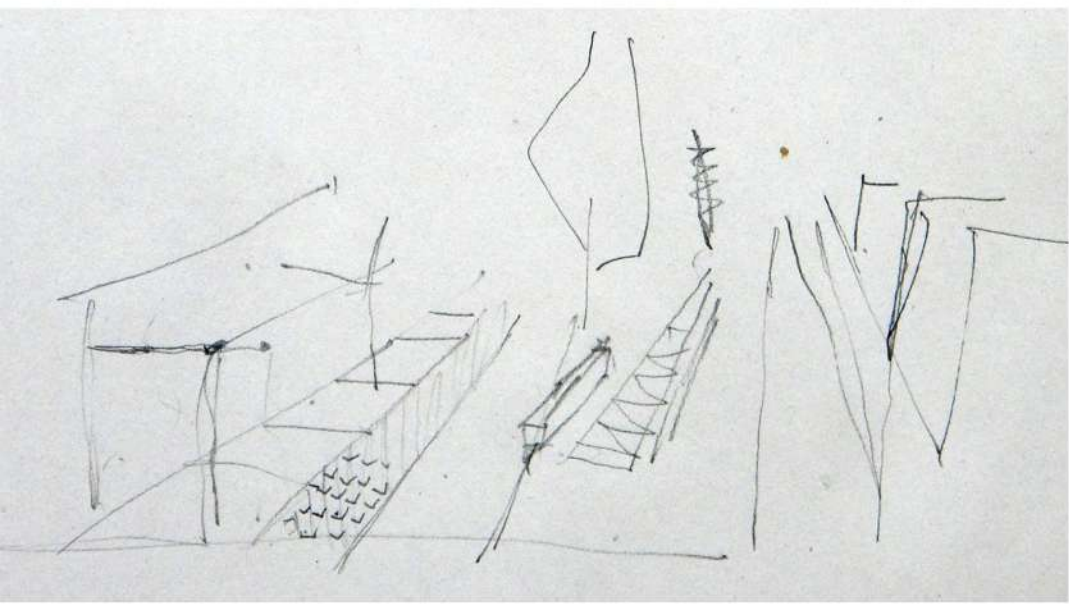
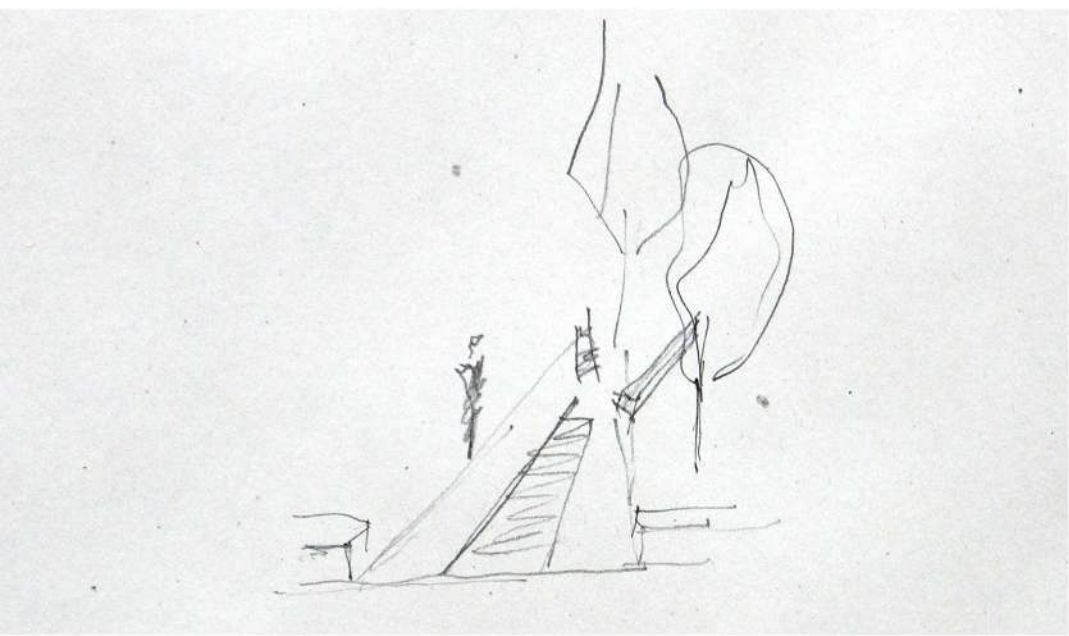
Μελέτη στάσης

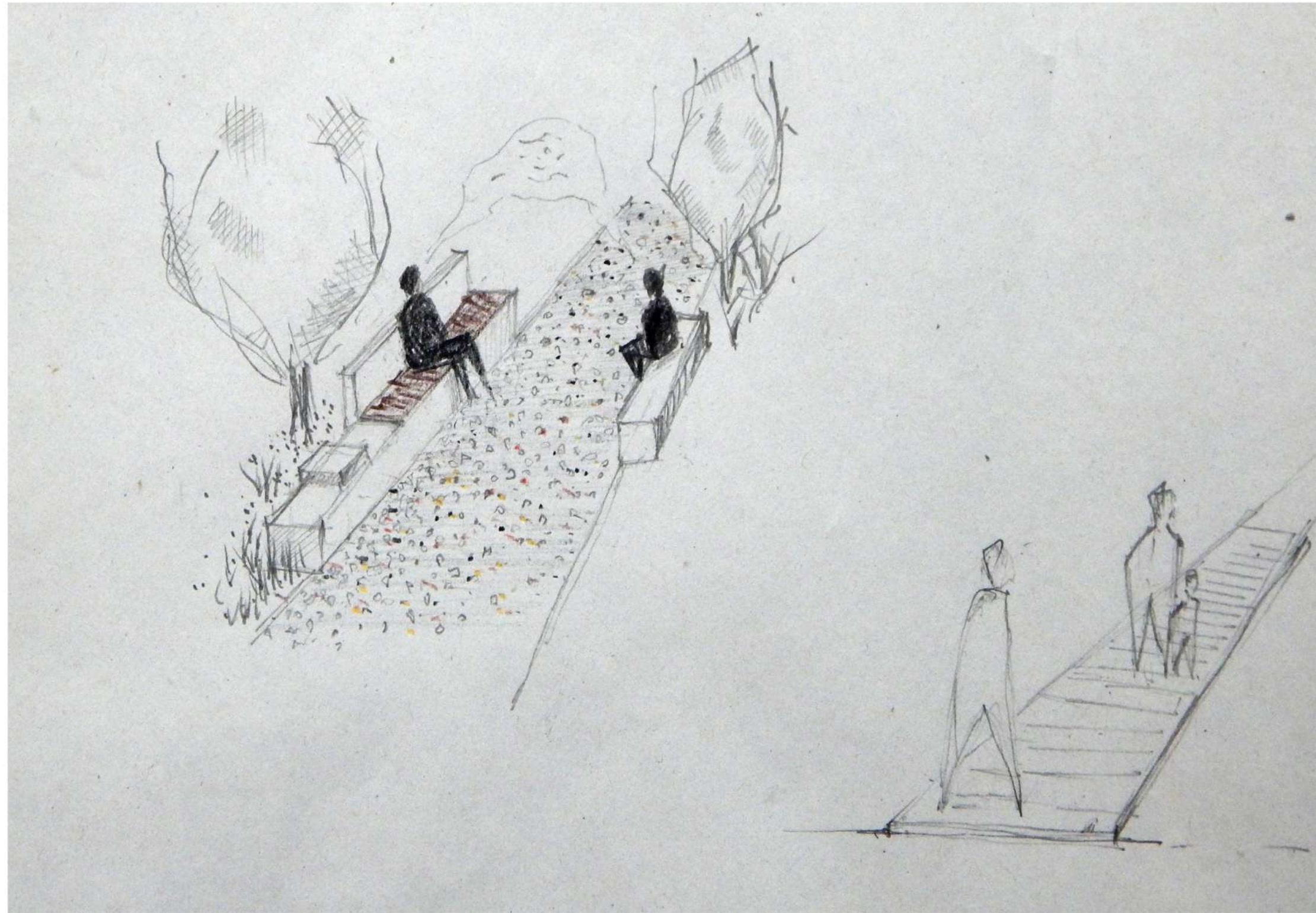
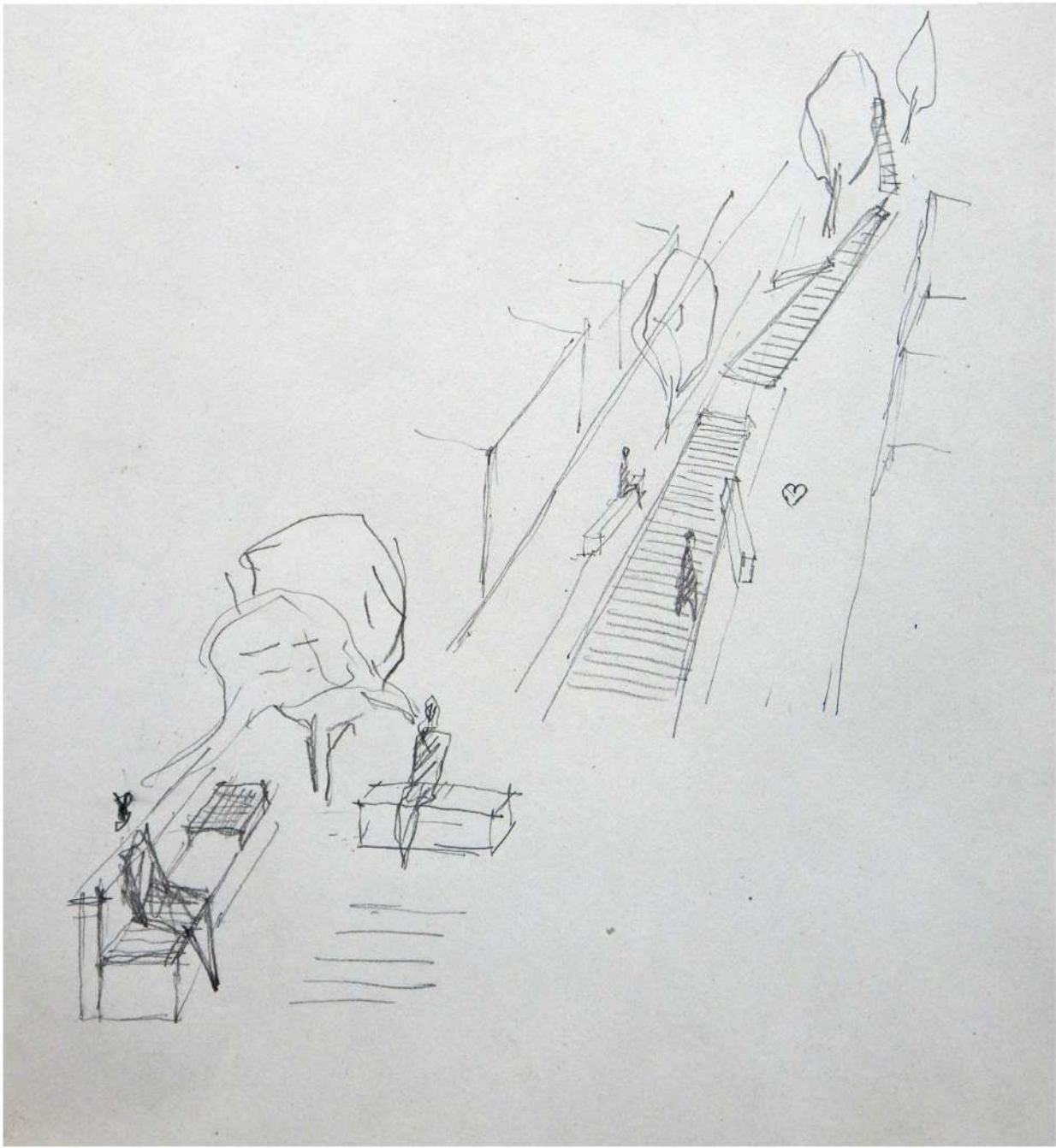

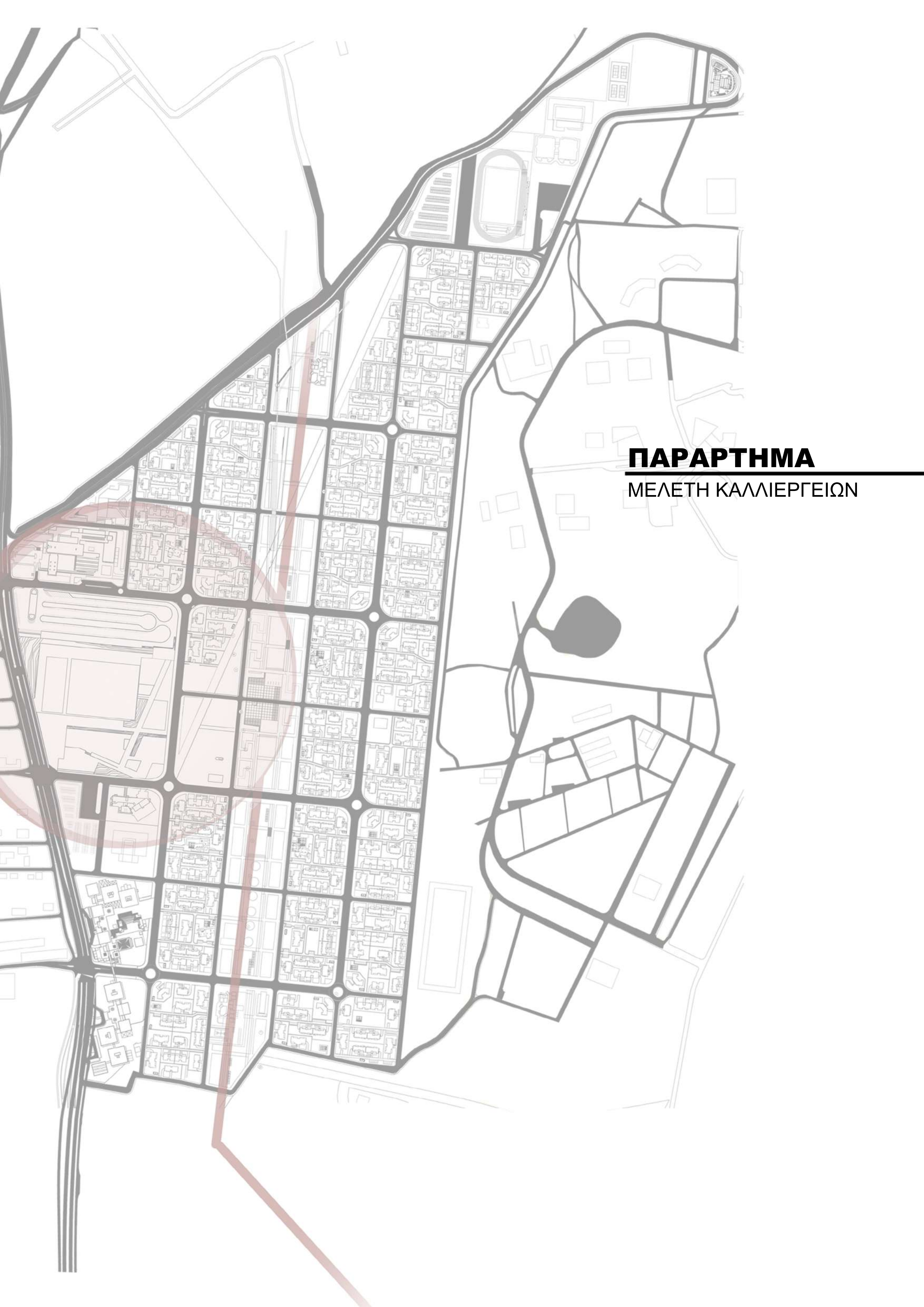

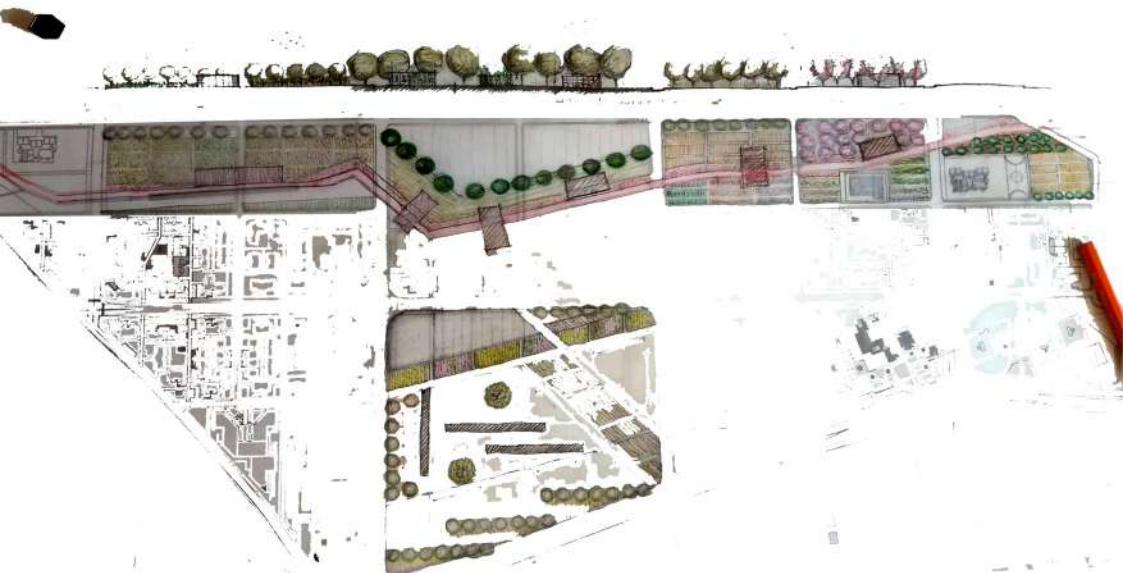

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΜΕΛΕΤΗ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΩΝ

Καλλιέργειες δέντρων

Πορτοκαλιά

101 Πορτοκαλιές

Περίοδος ανθοφορίας	Ανοιξη, Καλοκαίρι
Εδαφικές απαιτήσεις	Γόνιμα, καλά αποσταγγιζόμενα
Απαιτήσεις σε νερό	☹☹☹
Απαιτήσεις σε φως	☀☀☀
Αντοχή στο κρύο	❄❄❄
Μέγιστο ύψος	10μ.
Μέγιστη διάμετρος	5μ.
Χρώμα άνθους	Λευκό

Η πορτοκαλιά δεν αντέχει σε πολύ χαμηλές θερμοκρασίες. Για τον λόγο α υ τ ό καλλιεργείται σε τροπικές, υποτροπικές και εύκρατες περιοχές με ήπιο χειμώνα. Είναι μικρό

δέντρο που φτάνει σε ύψος τα 8 μέτρα και σπάνια τα ξεπερνά. Ο κορμός της είναι λείος και ίσιος, οι ρίζες της πλούσιες , θυσανωτές που δεν φτάνουν όμως σε μεγάλο βάθος.

Τα κλαδιά της πορτοκαλιάς σχηματίζουν γωνίες και απλώνουν, είναι κυλινδρικά και έχουν ελαστικότητα έτσι μπορούν να αντέχουν αρκετά μεγάλο βάρος καρπών αν και λυγίζουν. Τα φύλλα της είναι μετρίου μεγέθους, πλατιά, λεία, στιλπνά και φέρουν μίσχους με πτερύγια. Κατά το μήνα Απρίλιο κάποια από τα παλιά φύλλα πέφτουν και αντικαθίστανται από καινούργια. Τα άνθη της είναι λευκά, αρκετά μεγάλα και εύοσμα, βγαίνουν δε την άνοιξη μεμονωμένα από τους βλαστούς. Λίγο αργότερα από τους οφθαλμούς των φύλλων βγαίνουν νέοι βλαστοί που ανθοφορούν κατά ομάδες. Από τα άνθη αυτά δένονται καρποί σε μικρό ποσοστό ενώ τα περισσότερα πέφτουν. Όταν από τα 10 άνθη δέσει 1 καρπός τότε η καρποφορία του δέντρου κρίνεται πολύ ικανοποιητική. _Εδαφοκλιματικές Απαιτήσεις: Τα πορτοκάλια μπορούν να προσαρμοστούν σε ένα μεγάλο εύρος θερμοκρασιών μεταξύ 13°C και 37 °C. Οι θερμοκρασίες κάτω από 0°C θεωρούνται επικίνδυνες. Ακόμα και οι ψηλές θερμοκρασίες, τουλάχιστον για μερικές ποικιλίες, μπορεί να αποβούν

επιζήμιες για την παραγωγικότητα μιας φυτείας και ενδεχομένως για την καρπώδεση. _Κλάδεμα: Τα πρώτα τέσσερα έτη απαιτείται ελάχιστο κλάδεμα και γίνεται με σκοπό τη διαμόρφωση των βραχιόνων. Ακολουθεί ένα ελαφρύ κλάδεμα γιατί οποιαδήποτε μεγάλη τομή θα προκαλέσει την ανάπτυξη λαίμαργων τα οποία με τη σειρά τους πρέπει να αφαιρεθούν. Αφαιρούνται επίσης κάποιοι βλαστοί για καλύτερο εξαερισμό του δέντρου και οι ποδιές που έρχονται σε επαφή ή βρίσκονται κοντά στο έδαφος. Το κλάδεμα γίνεται μετά τη συγκομιδή ή μετά το πέρας κινδύνου από χειμερινούς παγετούς. _Άρδευση: Τα πορτοκάλια απαιτούν πολύ και χαμηλής αλατότητας νερό. Τα μπεκ χαμηλού όγκου χρησιμοποιούνται διεθνώς για αντιπαγετική προστασία.

πηγή: <https://agrosimvoulos.gr/kalliergeia-rodakinias/>

Μανταρινιά

57 Μανταρινιές

Περίοδος ανθοφορίας	Ανοιξη, Καλοκαίρι
Εδαφικές απαιτήσεις	Γόνιμα, καλά αποσταγγιζόμενα
Απαιτήσεις σε νερό	☹☹☹
Απαιτήσεις σε φως	☀☀☀
Αντοχή στο κρύο	❄❄❄
Μέγιστο ύψος	6μ.
Μέγιστη διάμετρος	3μ.
Χρώμα άνθους	Λευκό

Η μανταρινιά είναι ένα μικρό οπωροφόρο δέντρο που ανήκει στην ομάδα των εσπεριδοειδών. Κατάγεται από την Κίνα και δεν ξεπερνά το ύψος των 5 μ. Ήρθε στην Ευρώπη στις αρχές του 19ου αι. Είναι πιο ανθεκτική στο κρύο από τα άλλα εσπεριδοειδή, γεγονός που επιτρέπει την καλλιέργειά της στο υπαίθρο, σε περιοχές με ήπιο κλίμα. Είναι αειθαλές, και συναντάται συνήθως σε τροπικά και υποτροπικά κλίματα.

Τα κλαδιά είναι πολύ διακλαδισμένα, και τα φύλλα βαθυπράσινα, ωειδή, στενά και μυτερά. Τα άνθη λευκά, μικρά και αρωματικά, εμφανίζονται ενωμένα σε βότρες. Οι καρποί, όμοιοι με πορτοκάλια, αλλά πιο μικροί και πεπιεσμένοι στους δύο πόλους, περιβάλλονται από αρωματικό φλοιό, που αποσπάται εύκολα, ενώ το χρώμα τους κυμαίνεται από το κίτρινο ως το πορτοκαλοκόκκινο. Τα μανταρινία ωριμάζουν κατά τον Νοέμβριο – Δεκέμβριο. _Εδαφοκλιματικές απαιτήσεις: Είναι το πιο ανθεκτικό στο κρύο από όλα τα εσπεριδοειδή. Οι καρποί της όμως λόγω του μεγέθους και του λεπτού φλοιού, αντέχουν λιγότερο στο ψύχος.

Η μανταρινιά ευδοκimeί σε αμμώδη, γόνιμα, ελαφριά εδάφη. Απαιτούν συνεχή λίπανση , άρδευση και αερισμό. Δεν ανέχεται την ύπαρξη ανθρακικού ασβεστίου, ενώ το pH κυμαίνεται από 5 – 8.

_Κλάδεμα: Κατά τη φύτευση, κλαδεύεται σε ύψος 70-80 cm, προκειμένου να διαμορφωθούν βραχύκορμα δέντρα. Σε συστηματική φυτεία, διαμορφώνεται σε σχήμα ελεύθερου σφαιρικού. Σε γερασμένα δέντρα εφαρμόζεται το κλάδεμα ανανέωσης της κόμης με βράχυνση των βραχιόνων, η νέα κόμη αποκτάται σε 2-3 χρόνια.

_Άρδευση: Η μανταρινιά καλλιεργείται σε ξηροθερμικές περιοχές, πριν την εγκατάσταση του οπωρώνα πρέπει να έχει εξασφαλιστεί μόνιμη και ικανοποιητική ποσότητα νερού για άρδευση. Οι καλύτεροι τρόποι άρδευσης είναι με σταγόνες και εκτοξευτήρες χαμηλής παροχής.

πηγή: <https://agrosimvoulos.gr/kalliergeia-mantarinias/>

Λεμονιά

70 Λεμονιές.

Περίοδος ανθοφορίας	Άνοιξη, Καλοκαίρι
Εδαφικές απαιτήσεις	Γόνιμα, υγρά, καλά αποσταγγιζόμενα
Απαιτήσεις σε νερό	☹☹☹
Απαιτήσεις σε φως	☀☀☀
Αντοχή στο κρύο	❄❄❄
Μέγιστο ύψος	6μ.
Μέγιστη διάμετρος	3μ.
Χρώμα άνθους	Λευκό

Η λεμονιά μπορεί να μεγαλώσει μέχρι 6 μέτρα σε ύψος, αλλά συνήθως είναι πιο κοντή. Τα κλαδιά του δέντρου έχουν αγκάθια και σχηματίζουν ανοιχτό στέμμα.

Τα φύλλα είναι πράσινα, λαμπερά και έχουν ελλειψοειδές σχήμα. Τα άνθη είναι λευκά εξωτερικά με το εσωτερικό τους να κλίνει προς το μωβ. Στη λεμονιά, τόσο ο καρπός όσο και τα άνθη υπάρχουν ταυτόχρονα. Τα λεμόνια έχουν σχήμα ωειδές με τις άκρες τους μυτερές. Όταν είναι ώριμα έχουν χρώμα έντονο κίτρινο. Ο καρπός της χρησιμοποιείται κυρίως για τον χυμό του, παρόλο που χρησιμοποιούνται επίσης το πιο σαρκώδες μέρος του καρπού και ο φλοιός του, ιδιαίτερα στη μαγειρική.

Λοrem Ipsum

_Εδαφοκλιματικές απαιτήσεις: Οι λεμονιές φυτρώνουν σε τροπικά και εύκρατα κλίματα και δεν αντέχουν πολύ χαμηλές θερμοκρασίες. Προτιμούν τη θερμοκρασία μεταξύ 15-30 °C και χρειάζονται πολλή ηλιοφάνεια. Η λεμονιά απαιτεί κλίμα υγρό και θερμό με ήπιο χειμώνα. _Πολλαπλασιασμός: Η λεμονιά πολλαπλασιάζεται συνήθως με εμβολιασμό σε κατάλληλα υποκείμενα αλλά και με μοσχεύματα. Οι καταλληλότερες περίοδοι είναι Μάρτιος-Απρίλιος και Σεπτέμβριος-Οκτώβριος .

_Κλάδεμα: Το κατεξοχήν σχήμα στη λεμονιά είναι το κύπελλο με 3-5 βραχίονες. Η λεμονιά κλαδεύεται κάθε 2 χρόνια. Το κλάδεμα γίνεται μετά τη συγκομιδή, Ιανουάριο – Φεβρουάριο.

_Άρδευση: Στη λεμονιά οι ρίζες δεν φτάνουν σε πολύ μεγάλο βάθος και ως εκ τούτου η άρδευση θα πρέπει να γίνεται σε τακτά χρονικά διαστήματα και με ποσότητα νερού τόση όση να καλύπτουμε το 1 μέτρο βάθος. Τα νεαρά δένδρα καλό είναι να ποτίζονται 2-3 φορές την εβδομάδα ενώ τα δένδρα μεγαλύτερης ηλικίας χρειάζονται λιγότερο τακτικά πότισμα, κάθε 8 ημέρες το καλοκαίρι και τον χειμώνα ακόμα πιο αραιά.

πηγή: <https://agrosimvoulos.gr/kalliergeia-lemonias/>

Βερικοκιά

	42 βερικοκιές
Περίοδος ανθοφορίας	Ανοιξη
Εδαφικές απαιτήσεις	Ελαφριά, Βαθιά, καλά αποσταγγιζόμενα
Απαιτήσεις σε νερό	☹☹☹
Απαιτήσεις σε φως	☀☀☀
Αντοχή στο κρύο	❄❄❄
Μέγιστο ύψος	30μ.
Μέγιστη διάμετρος	15μ.
Χρώμα άνθους	Κόκκινο

Η βερικοκιά είναι φυλλοβόλο, οπωροφόρο δέντρο και καλλιεργείται σε περιοχές με εύκρατο κλίμα.

Εδαφικλιματικές συνθήκες:Η βερικοκιά χρειάζεται σχετικά κρύο χειμώνα. Σε νότιες περιοχές που ο χειμώνας είναι ήπιος, δεν ανθίζει κανονικά και χάνει τους οφθαλμούς της. Είναι ανθεκτική στις χαμηλές θερμοκρασίες, ακόμα και στους -25ο C και χρειάζεται θερμό καλοκαίρι για να αποδώσει.

Κλάδεμα:Το ήπιο κλάδευμα είναι απαραίτητο κάθε χρόνο. Ο σκοπός του κλαδεύματος είναι πολλαπλός: να δώσει το επιθυμητό σχήμα στα νεαρά δένδρα, να ρυθμίσει την παραγωγή και να διατηρήσει τη ζωηρότητα στα ηλικιωμένα δένδρα.

Αραίωμα καρπών: Οι βερικοκιές έχουν την τάση να παράγουν περισσότερους καρπούς από όσους θα έπρεπε. Το αραίωμα των καρπών μειώνει αυτό το φορτίο, βοηθά στην παραγωγή μεγαλύτερων καρπών, ενισχύει την κανονική παραγωγή κάθε χρόνο και ευνοεί την πρώιμη ωρίμανση.

Συγκομιδή: Η ημερομηνία συγκομιδής είναι πολύ σημαντική για την ποιότητα του καρπού. Η σωστή γεύση και το άρωμα δεν αναπτύσσονται ποτέ σε καρπό βερικοκιάς ο οποίος έχει συγκομισθεί πριν από την φυσιολογική ωρίμανση. Η συνεκτικότητα του καρπού είναι ένας αξιόπιστος παράγοντας για την συγκομιδή.

Μέθοδος συγκομιδής. Τα βερικόκα για νωπή κατανάλωση και μεταποίηση συλλέγονται με το χέρι και τοποθετούνται προσεκτικά για να μην μωλωπισθούν. Η συγκομιδή γίνεται σε 2-3 χέρια όταν οι καρποί είναι σφικτοί. Ατυχώς η γευστική ποιότητα των καρπών ποτέ δεν αναπτύσσεται αφού κοπεί ο καρπός από το δένδρο.

Συσκευασία – Διατήρηση. Τα βερικόκα τοποθετούνται και μεταφέρονται σε χαμηλά τελάρα για να αποφευχθεί το σκάσιμο και σχίσιμο. Η διάρκεια ζωής τους στο ράφι είναι εξαιρετικά περιορισμένη, 1-2 εβδομάδες σε θερμοκρασία 0ο C και σε σχετική υγρασία 90% . Καταναλώνεται ως νωπός καρπός, αποξηραμένος ή μεταποιημένος(κονσέρβα , μαρμελάδα, χυμός), γίνεται και κονσερβοποίηση.

πηγή: <https://agrosimvoulos.gr/kalliergeia-ve-rikokias/>

Ροδακινιά

	57 Ροδακινιές. 1,5 στρέμμα 4-7,5 τόνους στο 4ο έτος
Περίοδος ανθοφορίας	Ανοιξη
Εδαφικές απαιτήσεις	Γόνιμα, καλά αποσταγγιζόμενα
Απαιτήσεις σε νερό	☹☹☹
Απαιτήσεις σε φως	☀☀☀
Αντοχή στο κρύο	❄❄❄
Μέγιστο ύψος	8μ.
Μέγιστη διάμετρος	6μ.
Χρώμα άνθους	Ροζ

Η ροδακινιά είναι πυρηνόκαρπο, φυλλοβόλο οπωροφόρο δέντρο που ανήκει στο γένος Προύμνη και στην οικογένεια των Ροδοειδών.

Η ροδακινιά ζει 30 χρόνια κατά μέσο όρο, όταν οι συνθήκες είναι κατάλληλες και ανάλογα με το υποκείμενο της ποικιλίας. Αποδίδει καρπούς μετά το τρίτο χρόνο από τη φύτευση της, των οποίων η ποιότητα είναι καλύτερη σε περιοχές όπου τα καλοκαίρια είναι ζεστά και οι χειμώνες ήπια κρύοι.

Εδαφοκλιματικές απαιτήσεις:Η ροδακινιά είναι δέντρο που του είναι απαραίτητη η έντονη ηλιοφάνεια και θερμότητα έτσι ώστε να παράγει καρπούς. Είναι απαραίτητο το ξηρό και ζεστό καλοκαίρι με θερμοκρασίες που να φτάνουν ακόμη και τους 35 βαθμούς Κελσίου περίπου. Οι περιοχές με αυξημένη υγρασία είναι καλό να μη προτιμούνται διότι είναι δύσκολο έως αδύνατο να καταπολεμηθούν κάποιες μυκητολογικές ασθένειες. Αναπτύσσεται σε έδαφος ελαφρύ, που στραγγίζει και αερίζεται καλά. Η κατάλληλη κλίμακα pH είναι από 5.2 μέχρι 6.8. Πάντως η ροδακινιά ανήκει στη κατηγορία των φυτών με μικρή ανθεκτικότητα στα άλατα εδάφους αλλά και στο αρδευτικό νερό.

Αρδευση: Είναι απαιτητική σε νερό καθ’ όλη τη βλαστική περίοδο. Αντίθετα η περίσσεια νερού, προκαλεί ζημιά στο ριζικό της σύστημα, κυρίως στα εδάφη με κακή αποστράγγιση. Η ποσότητα και η συχνότητα των ποτισμάτων καθορίζονται από τις εδαφοκλιματικές συνθήκες, τους ανέμους και την ποικιλία που έχουμε επιλέξει.

Συγκομιδή: Η συγκομιδή των ροδάκινων αρχίζει στα τέλη Μαΐου και ολοκληρώνεται στα τέλη Σεπτεμβρίου. Βασικό κριτήριο για την έναρξη συγκομιδής μιας ποικιλίας είναι ο βαθμός ωρίμανσης του καρπού. Ο καρπός θεωρείται έτοιμος για συγκομιδή όταν έχει το μέγεθος και το χρώμα που προστάζει η ποικιλία και έχει πλούσιο άρωμα. Συνήθως τα φρούτα συλλέγονται 1-2 μέρες νωρίτερα προκειμένου να είναι πιο σκληρά ώστε να αντέξουν τη συσκευασία, μεταφορά και παραμονή στο μανάβικο προτού καταστραφούν. Συνήθως το ροδάκινο διατηρεί τη σφριγηλότητα του για 2-3 μέρες εκτός ψυγείου και 5-7 μέρες εντός οικιακού ψυγείου.

Επεξεργασία: Αποπυρήνωση, αποφλοιώση, γίνεται η διαλογή , προσθήκη σιροπιού και έτσι δημιουργείται η κομπόστα.

πηγή: <https://agrosimvoulos.gr/kalliergeia-ke-rasias/>

Κερασιά

25 κερασιές. Η κερασιά ζει περίπου 60 χρόνια και η καρποφορία αρχίζει από τον 4ο χρόνο της ζωής της, ενώ μεγάλες αποδόσεις έχει μετά τον 20ό χρόνο.

Περίοδος ανθοφορίας	Ανοιξη
Εδαφικές απαιτήσεις	Γόνιμα, Βαθιά, Καλά αποσταγγιζόμενα
Απαιτήσεις σε νερό	☹☹☹
Απαιτήσεις σε φως	☀☀☀
Αντοχή στο κρύο	❄❄❄
Μέγιστο ύψος	20μ.
Μέγιστη διάμετρος	10μ.
Χρώμα άνθους	Λευκό

Η κερασιά είναι αγγειόσπερμο δικότυλο φυτό που ανήκει στο γένος Προύμνη (Prunus), στην οικογένεια των Ροδοειδών (Rosaceae) .

Ανθίζει σχετικά νωρίς και έτσι είναι δυνατό να υποστεί ζημιές στους ανθούς της από παγετό ή δυνατό ψύχος. Πριν να δημιουργηθεί ένας κερασεώνας πρέπει να γίνει βαθύ όργωμα και καλή κατεργασία του εδάφους. Υπάρχουν πάρα πολλές ποικιλίες κερασιάς που βασικά χωρίζονται σε δύο μεγάλες κατηγορίες, αυτές που έχουν απαλή σάρκα και αυτές που έχουν τραγανή.

Στην Ελλάδα καλλιεργούνται αρκετές ποικιλίες ενώ τα κεράσια που παράγονται θεωρούνται εξαιρετικής ποιότητας.

Κλιματολογικές συνθήκες και περιοχές: Ορεινές, κατά προτίμηση μέχρι υψόμετρο 800 μέτρων, ημιορεινές, λοφώδεις, πεδινές. Δεν πρέπει να είναι θύλακες παγετών. Δεν πρέπει να έχουν υψηλή σχετική ατμοσφαιρική υγρασία κατά την περίοδο της άνθησης. Δεν πρέπει να σημειώνονται συχνά βροχοπτώσεις κατά την περίοδο

της άνθησης και της ωρίμασης του καρπού. Να αποφεύγονται οι περιοχές με βορινή έκθεση και να προτιμούνται οι ευάερες και ηλιόλουστες περιοχές με μεσημβρινή έκθεση. Τα εδάφη πρέπει να κρατούν υγρασία, αλλά να στραγγίζουν καλά και γρήγορα, πρέπει να αρδεύονται. **Λίπανση:** Για τα δένδρα κερασιάς σε παραγωγική ηλικία, η θρέψη – λίπανση ξεκινά μετά τη συγκομιδή. Τότε αρχίζει η προετοιμασία της θρεπτικής κατάστασης των δένδρων ώστε να αντεπεξέλθουν στις απαιτήσεις της επόμενης παραγωγικής χρονιάς.

Αρδευση: Στη χώρα μας οι αρδεύσεις στην κερασιά, θα πρέπει να αρχίζουν από πολύ νωρίς την άνοιξη, γιατί την περίοδο αυτή έχει τις μεγαλύτερες ανάγκες σε νερό, λόγω του ότι πρέπει ταχύτατα να αναπτύξει και να ωριμάσει τον καρπό, αφού η καρπική περίοδος διαρκεί από 40 έως 60 ημέρες μόνο, ανάλογα με την ποικιλία. Να συνεχίζονται όλο το καλοκαίρι σε τακτικά χρονικά διαστήματα και να σταματούν το φθινόπωρο, που θα αρχίσουν οι φθινοπωρινές βροχές. Όταν η άνοιξη είναι ξηρή, οι αρδεύσεις θα πρέπει να ξεκινούν από την ανθοφορία των δένδρων και όταν το φθινόπωρο είναι επίσης ξηρό θα πρέπει να σταματούν λίγο πριν την έναρξη της πτώσης των φύλλων.

Αποδόσεις: Η κερασιά ζει περίπου 60 χρόνια και η καρποφορία αρχίζει από τον 4ο χρόνο της ζωής της, ενώ μεγάλες αποδόσεις έχει μετά τον 20ό χρόνο.

πηγή: <https://agrosimvoulos.gr/kalliergeia-kerasias/>

Αχλαδιά

Περίοδος ανθοφορίας	Άνοιξη
Εδαφικές απαιτήσεις	Γόνιμα, Βαθιά, Καλά αποσταγγιζόμενα
Απαιτήσεις σε νερό	💧💧💧
Απαιτήσεις σε φως	☀️☀️☀️
Αντοχή στο κρύο	❄️❄️❄️
Μέγιστο ύψος	6μ.
Μέγιστη διάμετρος	5μ.
Χρώμα άνθους	Κίτρινο

Η αχλαδιά ή απιδιά είναι οπωροφόρο δέντρο και ανήκει στην τάξη Ροδώδη και στην οικογένεια των Ροδοειδών και καλλιεργείται σε όλες τις εύκρατες χώρες. Κατάγεται από τις περιοχές γύρω από την Κασπία θάλασσα και βρέθηκε στην Ελλάδα από τα αρχαία χρόνια. Στην Ευρώπη καλλιεργείται από το 17ο αιώνα.

Έχει άνθη λευκόχρωμα ή είναι απαλού ρόδινου χρώματος και μοιάζουν με αυτά της μηλιάς. Οι καλλιεργούμενες αχλαδιές πολλαπλασιάζονται με σπόρο και στη συνέχεια με εμβολιασμό. Από 4 μέχρι 7 χρόνια μετά τη φύτευση αρχίζει η ικανοποιητική απόδοση του δέντρου.

Κλιματικές απαιτήσεις: Είναι ανθεκτική στις χαμηλές θερμοκρασίες και μπορεί να αντέξει και στους −20 βαθμούς αλλά πριν αρχίσει η άνθιση.

Φύτευση: Η αχλαδιά φυτεύεται από το φθινόπωρο μέχρι και την άνοιξη και μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως μεμονωμένο δένδρο σε σημείο που χρειαζόμαστε σκίαση στον κήπο ή σε ομάδες σε διάφορα σημεία του κήπου. Από τη στιγμή που αγοράζονται τα δενδρύλλια πρέπει να τοποθετηθούν σε λάκκο, στον οποίο χωράει μεγάλο μέρος του ριζικού συστήματος. Κατάλληλο βάθος εδάφους για την ανάπτυξη του είναι τα 50 εκατοστά.

Κλάδεμα μόρφωσης: Το κλάδεμα το οποίο έχει καθιερωθεί στην αχλαδιά για να πάρει το δένδρο σχήμα είναι η παλμέττα. Τα κλαδιά σχηματίζουν με τον κεντρικό άξονα γωνία 45 μοιρών και προκειμένου να πάρουν την επιθυμητή θέση πρέπει να δεθούν με πλαστικά κορδόνια. Όταν το δένδρο μας φτάσει σε ύψος 2,5–3 μέτρα, τα κλαδιά που θα μας δώσουν καρπούς, τα κλαδεύουμε πολύ λίγο και βέβαια αφαιρούμε πάντα τα ξερά κλαδιά και αραιώνουμε εκεί που είναι πολύ πυκνά.

Κλάδεμα καρποφορίας: Πραγματοποιείται το θερινό κλάδεμα για την καλύτερη ανάπτυξη των καρπών, βελτιώνοντας τη ποιότητα τους. Γίνεται τους μήνες Μάιο–Ιούλιο. Πραγματοποιείται χειμερινό κλάδεμα, με την πτώση των φύλλων, το φθινόπωρο. Τους ετήσιους βλαστούς δεν τους αγγίζουμε, ενώ τους υπόλοιπους τους κόβουμε στα 2/3 του μήκους τους.

Αρδευση: Η ποσότητα νερού που χρειάζεται η αχλαδιά εξαρτάται

Περίοδος ανθοφορίας	Άνοιξη
Εδαφικές απαιτήσεις	Μετρίως υγρά εδάφη
Απαιτήσεις σε νερό	💧💧💧
Απαιτήσεις σε φως	☀️☀️☀️
Αντοχή στο κρύο	❄️❄️❄️
Μέγιστο ύψος	10μ.
Μέγιστη διάμετρος	6μ.
Χρώμα άνθους	Κίτρινο

Ο λωτός είναι δέντρο φυλλοβόλο μικρό με 3–5 m ύψος, συχνά δίοικο ή μόνοικο. Κάποιες ποικιλίες έχουν μόνο θηλυκά άνθη στα πλάγια των βλαστών. Η άνθιση παρατηρείται αργά την Άνοιξη.

Εδαφοκλιματικές συνθήκες: Ο λωτός καλλιεργείται σε εύκρατες έως τροπικές περιοχές. Αντέχει τις υψηλές θερμοκρασίες, αν και απαιτεί την επίδραση χαμηλών κατά το χειμώνα για τη διαφοροποίηση των ανθοφόρων οφθαλμών. Αντέχει μέχρι −15 °C. Προετοιμασία εδάφους: Γίνεται ένα όργωμα σε όλη την επιφάνεια του αγρού και σε βάθος 25–30 cm. Ακολουθούν λίπανση του εδάφους, φρεζάρισμα, και τέλος σχεδίαση φυτεύσεως και φύτευση των δενδρυλλίων.

Κλάδεμα: Το φυσικό σχήμα που αποκτά το δέντρο είναι αυτό της πυραμίδας. Το δέντρο μπαίνει σε καρποφορία το 3ο έτος και το κλάδεμα που εφαρμόζεται είναι συνήθως κλαδοκάθαρος.

Στυφότητα καρπών: Η στυφότητα των καρπών είναι κύριο χαρακτηριστικό κάθε ποικιλίας. Οι άγουροι λωτοί είναι πολύ στυφοί.

Συγκομιδή – Συντήρηση: Η συγκομιδή πραγματοποιείται από τον Οκτώβριο – Νοέμβριο. Μείωση παραγωγής, προκαλείται από ηλιακαυμα και άνεμο, ενώ η υψηλή υγρασία κοντά στη συγκομιδή προκαλεί δερματώσεις.

Χρήσεις Λωτού: Παραγωγή λαδιού από λωτό, φύλλα λωτού μπορούν να χρησιμοποιηθούν για παρασκευή ροφημάτων.

πηγή: <https://agrosimvoulos.gr/kalliergeia-lotos/>

Λωτός

Περίοδος ανθοφορίας	Άνοιξη
Εδαφικές απαιτήσεις	Γόνιμα, Ασβεστώδη, Καλά αποστραγγιζόμενα
Απαιτήσεις σε νερό	💧💧💧
Απαιτήσεις σε φως	☀️☀️☀️
Αντοχή στο κρύο	❄️❄️❄️
Μέγιστο ύψος	10μ.
Μέγιστη διάμετρος	6μ.
Χρώμα άνθους	Πράσινο, Κόκκινο

Η φιστικιά κατάγεται από την Κεντρική Ασία και ανήκει στην Οικ.: Anacardiaceae και το γένος Pistacia sp. Είναι είδος φυλλοβόλο, δίοικο, πρωτανδρικό, έχει μεγάλο μέγεθος και είναι μακρόβιο. Καρποφορεί στους πλάγιους απλούς ανθοφόρους οφθαλμούς, σε ξύλο προηγούμενης βλαστικής περιόδου και έχει 3 περιόδους ανάπτυξης του καρπού.

Εδαφοκλιματικές Απαιτήσεις: Είναι δένδρο ξηροφυτικό και θέλει κρύους χειμώνες και ζεστά ξηρά καλοκαίρια. Ευδοκιμεί σε εδάφη βαθιά, καλά αποστραγγιζόμενα με υψηλή

περιεκτικότητα σε ανθρακικό ασβέστιο. Καταλληλότερα εδάφη είναι τα αμμοπηλώδη και παρουσιάζει μικρή αντοχή στα ελαφρώς αλατούχα εδάφη.

Φύτευση:Η φύτευση γίνεται είτε σε τετράγωνα, είτε σε ορθογώνια παραλληλόγραμμα είτε σε ισόπλευρα τρίγωνα είτε σε ισούψεις. Οι αποστάσεις φύτευσης δεν πρέπει να είναι μικρότερες από 6 x 6 μέτρα (συνήθως 7 x 7 μέτρα, και αναλογία αρσενικών:θηλυκών δένδρων 1:7).

Αρδευση: Η άρδευση είναι σημαντική καλλιεργητική τεχνική γιατί αν και ξηροφυτικό είδος έχει αυξημένες ανάγκες σε νερό κατά την περίοδο γεμίσματος του καρπού (Ιούνιο–Αύγουστο). Το πολύ νερό όμως προκαλεί κλειστούς καρπούς και για τον λόγο αυτό προτείνεται στάγδην άρδευση ή με μικροεκτοξευτήρες.

Ωρίμανση – Συγκομιδή: Η συγκομιδή γίνεται κατά τον Αύγουστο–Σεπτέμβριο με ραβδισμό ή τίναγμα ή και δονητές. Μέσα σε λίγες ώρες πρέπει να αποφλοιωθούν γιατί μαυρίζει το περικάρπιο και κατά συνέπεια και το ενδοκάρπιο. Τα φιστίκια ξηραίνονται είτε στον ήλιο είτε σε ξηραντήρια σε χαμηλή θερμοκρασία και 65% σχετική υγρασία για πάνω από ένα χρόνο, αρκεί να έχουν απολυμανθεί από αφλατοξίνες κτλ.

Αποθήκευση. Πρέπει να γίνεται απολύμανση της αποθήκης με ένα απολυμαντικό ή με ένα εντομοκτόνο για της αποφυγή προσβολής από έντομα.

Χρήση φιστικιών. Η μεγαλύτερη διάθεση των φιστικιών στο εμπόριο γίνεται με το κέλυφος, αλλά θα τα βρούμε σαν αλατισμένα και ψημένα. Σαν ψίχα χρησιμοποιείται κυρίως στη ζαχαροπλαστική (παγωτά, πάστες, μαντολάτα κλπ.) και στην αλλαντοποιία (μορταδέλες, πηχτές)

Ψήσιμο φιστικιών. Η διαδικασία του ψησίματος των φιστικιών έχει ως εξής: Γίνεται ένα ζέσταμα των φιστικιών στο φούρνο για 15΄ και σε θερμοκρασία 70οC. Στην συνέχεια γίνεται εμβάπτιση των φιστικιών σε άλμη περιεκτικότητας (8–12%) για 15 λεπτά. Στην συνέχεια γίνεται η απομάκρυνση της άλμης και φούρνισμα των φιστικιών επάνω σε λαμαρίνες σε φούρνο. Γίνεται ένα ανακάτωμα των φιστικιών κάθε 5 λεπτά. Η θερμοκρασία του φούρνου είναι 180οC και το ψήσιμο διαρκεί 30 λεπτά.

πηγή: https://agrosimvoulos.gr/kalliergeia-fistikias/

Ελιά	
	
252 Ελαιόδεντρα	
Περίοδος ανθοφορίας	Άνοιξη, Καλοκαίρι
Εδαφικές απαιτήσεις	Χωρίς απαιτήσεις
Απαιτήσεις σε νερό	☹ ☹ ☹
Απαιτήσεις σε φως	☀ ☀ ☀
Αντοχή στο κρύο	☄☄☄
Μέγιστο ύψος	20μ.
Μέγιστη διάμετρος	10μ.
Χρώμα άνθους	Λευκό

Η ελιά ή ελαιόδενδρο ή λιόδεντρο (επιστ. Ελαία, Olea) είναι γένος καρποφόρων δέντρων της οικογένειας των Ελαιοειδών (Oleaceae), το οποίο συναντάται πολύ συχνά και στην Ελλάδα. Ο καρπός του ονομάζεται επίσης ελιά και από αυτόν παράγεται το ελαιόλαδο.

Εδαφοκλιματικές Απαιτήσεις: Ένας ακόμη σημαντικός παράγοντας στην καλλιέργεια της ελιάς είναι και οι απαιτήσεις της σε ζεστό περιβάλλον κατά τη βλαστική περίοδο (απαιτεί πολλές μονάδες θερμότητας για να ολοκληρώσει τη βλαστική ανάπτυξη και ανάπτυξη του καρπού). Άνθιση με υψηλές θερμοκρασίες, ξηρασία, βροχοπτώσεις, δυνατούς ανέμους μπορεί να προκαλέσει αποτυχία

στην καρπόδεση και μειωμένη παραγωγή τη συγκεκριμένη χρονιά.

Πολλαπλασιασμός: Η ελιά πολλαπλασιάζεται με σπόρο και με εμβολιασμό, με αγριελιές ή με μοσχεύματα σκληρού ξύλου (γόγγρους, γροθάρια) και φυλλοφόρα μοσχεύματα.

Διαμόρφωση Κόμης: Διαμορφώνεται σε χαμηλά (θάμνος ή χαμηλό κύπελλο), μέτρια ή κανονικά σχήματα (ελεύθερο σφαιρικό, για μηχανική συγκομιδή, άτρακτο, φυτικό τείχος). Οι πυκνές φυτεύσεις γίνονται όλες σε άτρακτο από συγκεκριμένη επιλογή Ισπανικής ποικιλίας (Arbequina) ώστε να δημιουργείται φυσικός ανεμοφράκτης.

Λίπανση: Η λίπανση στην ελιά γίνεται, για την επίτευξη ισόρροπης βλάστησης και ανθοφορίας. Για έντονη βλάστηση, υψηλό ποσοστό τέλειων ανθέων, υψηλή καρπόδεση και καλή καρποφορία.

Άρδευση: Τυπικά, άρδευση σε παραγωγικούς ελαιώνες χρειάζεται όταν η ετήσια βροχόπτωση είναι μικρότερη από 400 mm, σε φτωχά εδάφη με μικρή υδατοϊκανότητα, καθώς και σε νέους ελαιώνες.

Αραιώμα καρπών :Η αραιώση των καρπών σε επιτραπέζιες ποικιλίες, πραγματοποιείται σε χρονιές υπερβολικής καρπόδεσης για να μειωθεί ο αριθμός των καρπών και να αυξηθεί το εμπορικό μέγεθος των υπόλοιπων καρπών.

Κλάδεμα: Σε πολλές περιοχές της Ελλάδας τα ελαιόδεντρα διαμορφώνονται σε σφαιρικό σχήμα, με μεγάλο ύψος και πλάτος, που δυσχεραίνει τη συγκομιδή αλλά γίνεται με κύριο γνώμονα τον καλό φωτισμό αλλά και την προστασία από ηλιοκαύματα. Η συγκομιδή των ελιών (και ακόμα περισσότερο της βρώσιμης ελιάς) κοστίζει περισσότερο από όλες τις άλλες καλλιεργητικές εργασίες. Η συγκομιδή γίνεται πιο αποδοτική όταν τα δέντρα διαμορφωθούν χαμηλά σε σχήμα κυπέλλου. Τότε η συγκομιδή με τα χέρια ή και με φορητά μηχανικά μειώνοντας σημαντικά το κόστος παραγωγής

Συγκομιδή: Οι ελιές συγκομίζονται είτε με το χέρι είτε μηχανικά. Η συγκομιδή με το χέρι εφαρμόζεται στις επιτραπέζιες ελιές, προς αποφυγή τραυματισμών των καρπών και υποβάθμιση της ποιότητας (είναι όμως χρονοβόρο και πολύ δαπανηρό) .

πηγή: https://agrosimvoulos.gr/kalliergeia-elia/

Αμπέλι	
	
32.328 στρέμματα	
Περίοδος ανθοφορίας	Άνοιξη, Καλοκαίρι
Εδαφικές απαιτήσεις	Χωρίς απαιτήσεις
Απαιτήσεις σε νερό	☹ ☹ ☹
Απαιτήσεις σε φως	☀ ☀ ☀
Αντοχή στο κρύο	☄☄☄
Μέγιστο ύψος	20μ.
Μέγιστη διάμετρος	10μ.
Χρώμα άνθους	Λευκό

Το αμπέλι ή κλήμα ανήκει στην τάξη των Rhamnales και είναι αγγειόσπερμο και πολυετές φυτό.

Δεν θεωρείται θάμνος αλλά ούτε και δέντρο. Τα μέρη του φυτού που αποτελούνται από ξύλο είναι μόνιμα ενώ τα πράσινα μέρη (π.χ. φύλλα, σταφύλια) ετήσια. Οι ρίζες προχωρούν βαθιά στη γη, εκεί όπου υπάρχει υγρασία και στην ξερή εποχή του χρόνου. Ο κορμός βγαίνει έξω από τη γη σαν προέκταση της κύριας ρίζας. Μέσω του κορμού έχουμε την κυκλοφορία των χυμών, μέσω των οποίων γίνεται η τροφοδοσία του φυτού. Οι βλαστοί στην πορεία του χρόνου γίνονται ξυλώδεις βραχίονες που ονομάζονται βέργες ή κληματίδες. Το κλήμα έχει βλαστούς και κληματίδες διαφόρων ηλικιών. Τα φύλλα του αμπελιού είναι μεγάλα, παλαμοειδή και βρίσκονται στην κληματίδα με ένα μίσχο κατά εναλλαγή με δίστοιχη διάταξη. Το σχήμα τους είναι χαρακτηριστικό και παρουσιάζει διαφορές ανάλογα με την ποικιλία και το είδος, επίσης διαφορές παρουσιάζει το χρώμα, το χνουδι στην κάτω επιφάνεια και το μέγεθος. Ανθίζει την άνοιξη και το χρώμα του άνθους είναι κιτρινοπράσινο.

Εδαφοκλιματικές Απαιτήσεις: Ίδανικά εδάφη για την καλλιέργεια είναι τα αμμοχαλικώδη, ελαφρά, και μέτριας γονιμότητας. Απαραίτητη προϋπόθεση για την γρήγορη ανάπτυξη του ριζικού συστήματος είναι να εξασφαλίζεται η καλή στράγγιση εδάφους και ο σωστός εφοδιασμός με επαρκή ποσότητα νερού για την κάλυψη των υδατικών αναγκών των φυτών. Επιπλέον το pH του εδάφους να κυμαίνεται από 6,5–7,5. Καλύτερη θερμοκρασία κατά την περίοδο βλάστησης είναι από τους 12° έως 18°C, ενώ στην περίοδο άνθησης να κυμαίνεται στους 20–22οC. Γενικότερα οι θερμοκρασίες από την έναρξη έως τη λήξη του τρύγου κυμαίνονται από 18 έως 22οC. Το αμπέλι είναι ένα φυτό που δεν αγαπάει ούτε το υπερβολικό κρύο, ούτε και τις πολύ ζεστές, υγρές συνθήκες.

Κλάδεμα: Το κλάδεμα αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα στάδια της καλλιέργειας διότι συμβάλλει στην ποσοτική και ποιοτική απόδοση και στην εξισορρόπηση της βλάστησης. Ανάλογα με το βλαστικό στάδιο που πραγματοποιείται διακρίνεται σε: Χειμερινό ή ξηρό κλάδεμα. Διακρίνεται σε κλάδεμα διαμόρφωσης που αφορά στην ανάπτυξη και υποστήριξη του σκελετού και της βλάστησης των

πρέμνων και εφαρμόζεται συνήθως για 3–4 χρόνια από την εγκατάσταση των φυτών. Ενώ υπάρχει και το κλάδεμα καρποφορίας που αφορά στη ρύθμιση της παραγωγής και σχήματος του πρέμνου. Θερινό ή χλωρό κλάδεμα Γίνεται κατά τη διάρκεια της βλαστικής περιόδου και αφορά επεμβάσεις σε χλωρά όργανα. Στόχος είναι η εξισορρόπηση της βλάστησης, η βελτίωση της ποιότητας των σταφυλιών και η δημιουργία κατάλληλων κληματίδων για το χειμερινό κλάδεμα της επόμενης χρονιάς. Κύρια στάδια αποτελούν το βλαστολόγημα, το κορυφολόγημα, η αφαίρεση ταχυφυών βλαστών, η χαραγή, το αραιώμα φορτίου και το ξεφύλλισμα.

Άρδευση: Τα πρέμνα απορροφούν μεγάλες ποσότητες νερού για να επιτελέσουν σημαντικές φυσιολογικές λειτουργίες (φωτοσύνθεση, η παραγωγή, η διαπνοή κ.α). Υπολογίζεται για το χειμερινό κλάδεμα της επόμενης χρονιάς. Κύρια στάδια αποτελούν το βλαστολόγημα, το κορυφολόγημα, η αφαίρεση ταχυφυών βλαστών, η χαραγή, το αραιώμα φορτίου και το ξεφύλλισμα.

Άρδευση: Τα πρέμνα απορροφούν μεγάλες ποσότητες νερού για να επιτελέσουν σημαντικές φυσιολογικές λειτουργίες (φωτοσύνθεση, η παραγωγή, η διαπνοή κ.α). Υπολογίζεται ότι για την παραγωγή ενός κιλού ξηρής ουσίας από το πρέμνο χρειάζονται περίπου 500–700 λίτρα νερού. Αποτελεί ρυθμιστικό παράγοντα της θερμοκρασίας των φυτών και τα προστατεύει από τον καύσωνα.

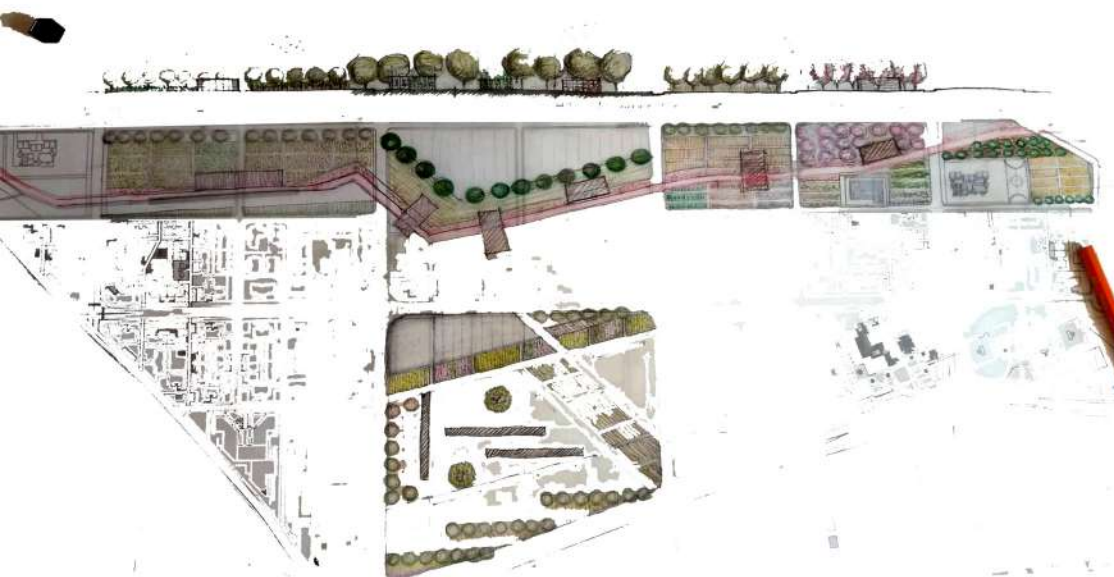

Τα φυτά προσλαμβάνουν την αναγκαία ποσότητα νερού από 0–60 cm βάθος. Ιδιαίτερη προσοχή θα πρέπει να δοθεί από τους παραγωγούς ώστε να μην εφοδιάζουν το αμπέλι με μεγάλες ποσότητες νερού (σε μεγαλύτερο βάθος από 90 cm), διότι το βάθος του ενεργού του ριζοστρώματος φτάνει τα 60–80 cm.

Πολλαπλασιασμός: Ο πολλαπλασιασμός μπορεί να πραγματοποιηθεί με τρεις διαφορετικούς τρόπους : Με εγγενή πολλαπλασιασμό. Η συγκεκριμένη μέθοδος εφαρμόζεται στα προγράμματα βελτίωσης για την απόκτηση νέων ποικιλιών.

πηγή: https://agrosimvoulos.gr/kalliergeia-ampeliou/

Καλλιέργειες οπωροκηπευτικών

Αγκινάρα

Περίοδος ανθοφορίας	Καλοκαίρι
Εδαφικές απαιτήσεις	Γόνιμα,Βαθιά καλά αποσταγγιζόμενα
Απαιτήσεις σε νερό	☹☹☹
Απαιτήσεις σε φως	☀☀☀
Αντοχή στο κρύο	☼☼☼
Μέγιστο ύψος	0,9μ.
Μέγιστη διάμετρος	0,5μ.
Χρώμα άνθους	Λευκό

Πρόκειται για μεσογειακό φυτό, ανήκει στα λαχανικά και είναι πολυετές φυτό (3-4 χρόνια). Το εδώδιμο τμήμα της αγκινάρας είναι οι ανθοκεφαλές, τις οποίες συγκομίζουμε πολύ πριν ωριμάσουν. Ο σχηματισμός των πρώτων 6-10 φύλλων καθώς και η έκθεση του φυτού σε χαμηλές θερμοκρασίες δίνουν το έναυσμα για τη δημιουργία της πρώτης εδώδιμης ανθοκεφαλής στην κορυφή του κοντού κεντρικού βλαστού. Αφού σχηματιστεί αυτή η πρώτη ανθοκεφαλή, ο βλαστός διακλαδίζεται και στην κορυφή καθεμιάς από τις διακλαδώσεις αυτές σχηματίζονται νέες ανθοκεφαλές, μικρότερες όμως σε μέγεθος από την αρχική. Συνήθως, οι ανθοκεφαλές που σχηματίζονται είναι 5-10, οπότε το συνολικό ύψος του φυτού φτάνει τα 1 -2 m. Αν το φυτό αφεθεί να αναπτυχθεί ελεύθερα, οι ανθοκεφαλές ωριμάζουν, καρπίζουν και σποροποιούν. Το καλοκαίρι το υπέργειο μέρος του φυτού ξεραίνεται, αλλά το υπόγειο παραμένει ζωντανό. Τα τρία στάδια της ανάπτυξης της ανθοκεφαλής της αγκινάρας από πάνω προς τα κάτω:

1. Ανώριμη και κατάλληλη για συγκομιδή
2. Φάση πλήρους άνθησης
3. Υπερώριμη

Εδαφοκληματικές Απαιτήσεις: Οι αγκινάρες ευδοκιμούν σε περιοχές με μέτριες θερμοκρασίες και ήπιο χειμώνα, αφού δεν είναι καθόλου ανθεκτικές στον παγετό. Οι κατάλληλες θερμοκρασίες για την ανάπτυξη τρυφερών ανθοκεφαλών είναι 15-20 °C. Σε μεγαλύτερες θερμοκρασίες αναπτύσσονται γρήγορα και σκληραίνουν, οπότε χάνουν τη νοστιμιά τους, ενώ σε χαμηλότερες νεκρώνονται και μαυρίζουν. Η αγκινάρα ευδοκιμεί σε αμμοπηλώδη ,γόνιμα ,με καλή αποστράγγιση εδάφη.

Προετοιμασία εδάφους: Πριν τη φύτευση τους καλοκαιρινούς μήνες είναι απαραίτητο ένα βαθύ όργωμα περίπου στα 40cm συνοδευόμενο από φρεζάρισμα και στρωμάτωση. Αμέσως μετά, ακολουθεί ενσωμάτωση καλά χωνεμένης κοπριάς και βασικής λίπανσης.

Φύτευση: Γίνεται περίπου στο τέλος του καλοκαιριού και μέχρι το Σεπτέμβρη σε φυτευτικό συνδυασμό 1,5 m και 1m επί των γραμμών. Φυτεύονται μικρά ξηρόφυτα τα οποία είτε προέρχονται από βλαστούς παρελθόντος έτους, είτε αγοράστηκαν απευθείας από φυτώριο για εξοικονόμηση χρόνου.

Συγκομιδή και Αποδόσεις: Η συγκομιδή της αγκινάρας πραγματοποιείται από το Νοέμβρη και φτάνει ως και το Μάιο. Συγκομίζονται οι ανθοκεφαλές του φυτού προσεκτικά, προτού ανοίξουν. Οι αποδόσεις της καλλιέργειας κυμαίνονται φτάνου τα 1500 κιλά ανά στρέμμα.

πηγή:
<https://agrosimvoulos.gr/kalliergeia-agkinaras/>

Καρότο

Περίοδος ανθοφορίας	Άνοιξη
Εδαφικές απαιτήσεις	Γόνιμα,Ελαφριά, Καλά αποσταγγιζόμενα
Απαιτήσεις σε νερό	☹☹☹
Απαιτήσεις σε φως	☀☀☀
Αντοχή στο κρύο	☼☼☼
Μέγιστο ύψος	0,3μ.
Μέγιστη διάμετρος	0,3μ.
Χρώμα άνθους	Λευκό, Κίτρινο

Το καρότο είναι φυτό μονοετές ή διετές και ανήκει στην οικογένεια των Σεληνοειδών. Η ρίζα του είναι σαρκώδης με κωνικό μακρύ σχήμα χρώματος πορτοκαλί , κίτρινο , ή λευκό ανάλογα με την ποικιλία .Οι διάφορες ποικιλίες καρότου διακρίνονται από διαφορές στο σχήμα , το χρώμα, και το μήκος της ρίζας . Τα φύλλα βγαίνουν από την κορυφή της ρίζας και έχουν μακρύ μίσχο . Τη δεύτερη χρονιά αναπτύσσονται τα άνθη που είναι λευκά , κιτρινωπά ή ρόδινα. Περιλαμβάνει πάρα πολλές ποικιλίες (πάνω από 50) με διαφορετικά χρώματα, σχήματα και μεγέθη ρίζας.

Εδαφοκληματικές Απαιτήσεις: Το καρότο είναι φυτό ψυχρής εποχής . Ευδοκιμεί σε όλες τις εύκρατες περιοχές κυρίως το χειμώνα με ιδανική θερμοκρασία τους 15 με 17 ο C. Σε χαμηλότερες θερμοκρασίες περιορίζεται η ανάπτυξη της γογγυλόριζας και το χρώμα της είναι φτωχό . Είναι φωτόφιλο φυτό και προτιμά τα καλά στραγγιζόμενα εδάφη με άφθονη υγρασία. Μετά τη φύτευση απαιτείται καταστροφή ζιζανίων, άρδευση, λίπανση, αραίωμα και καταπολέμηση των έχθρων και των ασθενειών .

Πολλαπλασιασμός: Ο πολλαπλασιασμός γίνεται ή με σπόρο ή με φυτάρια, τα οποία αναπτύσσονται με αργό ρυθμό. Η συγκομιδή γίνεται σε 3-4 μήνες μετά τη σπορά και στο εμπόριο διατίθεται συνήθως χωρίς το φύλλωμα, γιατί έτσι διατηρείται περισσότερο .

Άρδευση: Το καρότο αναπτύσσεται σε εδάφη με ικανοποιητικά επίπεδα υγρασίας, σε όλη τη διάρκεια της καλλιέργειας του. Εδάφη με χαμηλή περιεκτικότητα σε υγρασία προκαλούν την ανάπτυξη γογγυλόριζας με πικρή γεύση και σκληρή σύσταση. Αντίθετα οι γογγυλόριζες που αναπτύσσονται σε εδάφη με υπερβολική υγρασία έχουν ανώμαλο σχήμα και φτωχό χρωματισμό

Αραίωμα: Το αραίωμα πραγματοποιείται στα πρώτα στάδια ανάπτυξης των φυτών . Οι αποστάσεις των φυτών πρέπει να είναι 5 – 7 εκατοστά. Η εφαρμογή του είναι απαραίτητη στην περίπτωση πυκνής σποράς αλλιώς οι γογγυλόριζες θα παραμείνουν πολύ μικρές λόγω ανταγωνισμού .Για την διευκόλυνση της εξαγωγής την μέρα της συγκομιδής εφαρμόζουμε πότισμα την προηγούμενη μέρα .

πηγή:
<https://agrosimvoulos.gr/>

Καρπούζι

Περίοδος ανθοφορίας	Καλοκαίρι
Εδαφικές απαιτήσεις	Γόνιμα, Βαθιά, Καλά αποσταγγιζόμενα
Απαιτήσεις σε νερό	☹☹☹
Απαιτήσεις σε φως	☀☀☀
Αντοχή στο κρύο	☼☼☼
Μέγιστο ύψος	0,3μ.
Μέγιστη διάμετρος	4μ.
Χρώμα άνθους	Κίτρινο

Το καρπούζι είναι μονοετής καλλιέργεια και καλλιεργείται είτε όλο το χρόνο σε θερμοκηπιακές μονάδες είτε παραδοσιακά στην ύπαιθρο κατά τους καλοκαιρινούς μήνες. Υπάρχουν πολυάριθμες ποικιλίες καρπουζιών με 3 κύριες να καλλιεργούνται στη χώρα μας, αυτές είναι η κλασική ερυθρόσαρκη, η ποικιλία λευκόσαρκη και η μοσχάτη.

Εδαφοκληματικές Απαιτήσεις: Τα εδάφη στα οποία ευδοκιμεί θα πρέπει να είναι γόνιμα με αυξημένα ποσοστά οργανικής ουσίας, ελαφρώς όξινα και υγρά. Έχει ωστόσο παρατηρηθεί πως το μέγεθος του καρπού τείνει να αυξάνεται σε ελαφριά αμμώδη εδάφη με μικρότερες βέβαια αποδόσεις.

Φύτευση – Σπορά: Τα καρπούζια φυτεύονται είτε απευθείας υπό μορφή σπερμάτων, είτε υπό μορφή μοσχευμάτων αυτούσιων ή εμβολιασμένων σε φυτά κολοκυθιάς, με το τελευταίο να αποτελεί αρκετά συνηθισμένο φαινόμενο. Η φύτευση γίνεται από τον Απρίλιο ή Μάιο και ως τις αρχές καλοκαιριού, όταν το έδαφος έχει υγρασία, σε γραμμές και σε αρκετά μεγάλες μεταξύ τους αποστάσεις. Πιο συγκεκριμένα η φύτευση σπερμάτων γίνεται σε αποστάσεις 2,3 μέτρων και 0,80 μέτρων επί των γραμμών, ενώ η φύτευση μοσχευμάτων απαιτεί ελαφρώς μεγαλύτερες επί των γραμμών αποστάσεις, περίπου 1 μέτρο. Στην περίπτωση των μοσχευμάτων θα πρέπει να έχει γίνει προσεκτική επιλογή, όσων αφορά την ηλικία τους (πρέπει να είναι μικρότερα των 7 εβδομάδων) και να είναι απαλλαγμένα από παθογόνα.

Κλάδεμα: Κατά την ανθοφορία, πραγματοποιείται ένα κορφολόγημα, με τελικό αποτέλεσμα να παραμένουν 1-3 άνθη ανά φυτό, που σκοπό έχει την παραγωγή το πολύ τριών ραγών

από το καθένα που θα υπερέχουν ποιοτικά, ως προς το μέγεθος και την ποσότητα σακχάρων τους.

Άρδευση: Το πότισμα, είναι αρκετά σημαντικό στην καλλιέργεια καρπουζιών αφού σχεδόν το 90% της ράγας του καρπουζιού αποτελείται από νερό. Στην αρχή το πότισμα είναι αραιότερο, 1-2 φορές την εβδομάδα, ενώ στη συνέχεια η πυκνότητα αυξάνεται και γίνεται καθημερινό κατά τους καλοκαιρινούς μήνες που η θερμοκρασία έχει αυξηθεί. Καλό είναι τα ποτίσματα να γίνονται

αργά το απόγευμα ή πολύ νωρίς το πρωί όπου δεν υπάρχει εκτεταμένη ηλιοφάνεια. Τα απογευματινά ποτίσματα πλεονεκτούν έναντι των πρωινών καθώς στα πρωινά δεν προλαβαίνει πάντα να γίνει απορρόφηση αλλά διακόπτεται από την μεγάλη εξάτμιση των μεσημεριανών ωρών.

Συγκομιδή και Αποδόσεις: Η συγκομιδή, γίνεται κατά τους καλοκαιρινούς μήνες σταδιακά. Οι καρποί πρέπει να είναι ώριμοι για να συγκομισθούν ώστε τα επίπεδα των σακχάρων τους να είναι τα μέγιστα. Χαρακτηριστική μέθοδος αναγνώρισης αποτελεί το κιτρίνισμα και η μετέπειτα ξήρανση του μικρού υποκείμενου στον ποδίσκο του φύλλου. Η απομάκρυνση του καρπού από το φυτό γίνεται, χωρίς να κοπεί ο ποδίσκος για να μην υπάρχουν προβλήματα μολύνσεων, ενώ καταλληλότερη ώρα για τη συγκομιδή αποτελεί το βράδυ και αυτό γιατί τις πρωινές ώρες τα καρπούζια μπορεί να σπάσουν λόγω της μεγάλης περιεκτικότητάς τους σε νερό. Μετά τη συγκομιδή διατηρούνται σε θερμοκρασίες 10–15ο C και 90% σχετική υγρασία για χρονικό διάστημα που δεν ξεπερνά τις 3 εβδομάδες. Τα μη εμβολιασμένα φυτά που προέρχονται απευθείας από φυτό του ίδιου είδους αποδίδουν περίπου στα 400–500 κιλά ανά στρέμμα ενώ τα εμβολιασμένα σε φυτά κολοκυθιάς περίπου στα 800–1200 κιλά ανά στρέμμα.

πηγή: https://agrosimvoulos.gr/	
<div>Κολοκύθι</div>	
	
Περίοδος ανθοφορίας	Καλοκαίρι
Εδαφικές απαιτήσεις	Γόνιμα, Καλά αποσταγγιζόμενα
Απαιτήσεις σε νερό	☹☹☹
Απαιτήσεις σε φως	☀☀☀
Αντοχή στο κρύο	❄❄❄
Μέγιστο ύψος	0,5μ.
Μέγιστη διάμετρος	2μ.
Χρώμα άνθους	Κίτρινο

Το κολοκύθι (*Curcubita pepo*) είναι μονοετής καλλιέργεια, με έρπων βλάστηση. Η ρίζα τους είναι πασσαλώδης και φθάνει σε βάθος 40–50 cm. Απ’ αυτήν ξεκινούν πολλές πλευρικές που αναπτύσσονται πλάγια και προς τα κάτω. Τα άνθη του είναι δικλινή και σπανιότερα ερμαφρόδιτα. Έχουν μεγάλο μέγεθος και είναι κίτρινα. Τα αρσενικά καταναλώνονται και σαν λαχα–νικά, είναι περισσότερα από τα θηλυκά και βρίσκονται στο κέντρο των φυτών αντίθετα από τα θηλυκά που βρίσκονται στην περιφέρεια σε βλαστούς τρίτης τάξεως και πάνω.

Εδαφοκλιματικές Απαιτήσεις: Είναι φυτό που αντέχει σε χαμηλές θερμοκρασίες αλλά όχι στους παγετούς. Το κολοκύθι δίνει υψηλότερες αποδόσεις σε εδάφη πλούσια σε οργανική ουσία και καλή εδαφική υγρασία. Μπορεί να καλλιεργηθεί σε έδαφη με pH 5,5 – 6,8 αλλά αποδίδει καλύτερα γύρω στο 6. Η καταστροφή των ζιζανίων δεν είναι απαιτητική, διότι τα ζιζάνια δεν μπορούν να ανταγωνιστούν την ταχεία ανάπτυξη της καλλιέργειας.

Σπορά: Η σπορά γίνεται σε 2,5 cm βάθος, κατευθείαν στο χωράφι μια εβδομάδα ή και παραπάνω μετά τον τελευταίο αναμενόμενο παγετό. Η θερμοκρασία του εδάφους θα πρέπει να είναι τουλάχιστον 15ο C. Η σπορά είναι γραμμική ή σε όρχους και απαιτείται προσθήκη καλά χωνεμένης κοπριάς ή κόμποστ. Στην περίπτωση μεταφύτευσης, η σπορά θα πρέπει να ξεκινήσει 4 εβδομάδες πριν την εγκατάσταση των φυταρίων στην οριστική τους θέση. Αυτό μπορεί να γίνει 3–4 βδομάδες ύστερα από τον τελευταίο αναμενόμενο παγετό. Η μεταφύτευση πρέπει να γίνει με πολύ προσοχή γιατί το ριζικό σύστημα είναι ευαίσθητο. Τα χειμωνιάτικα κολοκύθια σπέρνονται έως τέλος Ιουλίου. Οι αποστάσεις φύτευσης για τα καλοκαιρινά κολοκυθάκια και για τις χειμωνιάτικες κολοκύθες είναι 60–90 cm προς όλες τις κατευθύνσεις. Οι θαμνώδεις ποικιλίες μπορούν να καλλιεργηθούν και σε κοντινότερες αποστάσεις.

Άρδευση: Είναι απαιτητική καλλιέργεια σε εδαφική υγρασία αλλά το έδαφος δεν πρέπει να νεροκρατεί. Κρίσιμη περίοδος άρδευσης είναι το στάδιο της ανθοφορίας. Τα φύλλα δεν πρέπει να βρέχονται κατά την άρδευση για την αποφυγή ανάπτυξης μυκητολογικών προσβολών.

Συγκομιδή: Τα κολοκυθάκια ωριμάζουν σε 48 – 70 ημέρες και συγκομίζονται νεαρά, τρυφερά και μικρά γιατί τα μεγάλα υστερούν σε ποιότητα. Η συγκομιδή μπορεί να συνεχιστεί όλο το καλοκαίρι. Τα χειμωνιάτικα και κτηνοτροφικά κολοκύθια, ωριμάζουν σε 80–120 ημέρες και συλλέγονται με σκληρό φλοιό και σε πλήρη ανάπτυξη, με σκοπό τη μέγιστη απόδοση του καρπού και την καλύτερη διατήρηση. Μπορούν να διατηρηθούν για αρκετούς μήνες αν τοποθετηθούν σε ξηρό περιβάλλον και υψηλή θερμοκρασία. Οι κολοκύθες διατηρούνται καλύτερα σε θερμοκρασία 6–12οC και σχετική υγρασία 70%.

πηγή: https://agrosimvoulos.gr/

<div>Κουνουπίδι</div>	
Περίοδος ανθοφορίας	Χειμώνας, Άνοιξη
Εδαφικές απαιτήσεις	Γόνιμα, Καλά αποσταγγιζόμενα
Απαιτήσεις σε νερό	☹☹☹
Απαιτήσεις σε φως	☀☀☀
Αντοχή στο κρύο	❄❄❄
Μέγιστο ύψος	0,6μ.
Μέγιστη διάμετρος	0,5μ.
Χρώμα άνθους	Λευκό

Το κουνουπίδι (*Brassica oleracea* var. botrytis), ανήκει στην ίδια οικογένεια με το λάχανο και το μπρόκολο (οικογ. Cruciferae). Καλλιεργείται για την ανθοκεφαλή του η οποία είναι φαγώσιμη. Η ανθοκεφαλή έχει λευκό ή ελαφρώς κίτρινο χρώμα.

Εδαφοκλιματικές Απαιτήσεις: Η θερμοκρασία είναι ο καθοριστικός παράγοντας για την παραγωγή καλής ποιότητας κουνουπιδιού. Οι ιδανικές θερμοκρασίες για την ανάπτυξη του κουνουπιδιού είναι μεταξύ 7 και 29ο C. Αν υπάρχουν υψηλές θερμοκρασίες πριν το σχηματισμό της ανθοκεφαλής, τότε προκαλείται υπερβολική ανάπτυξη φυλλώματος και καθυστέρηση της παραγωγής. Αντίθετα, χαμηλές θερμοκρασίες (μεταξύ 4 και 14 βαθμούς Κελσίου), επιβραδύνουν την ανάπτυξη. Αν μετά το σχηματισμό της ανθοκεφαλής επικρατήσουν συνθήκες έντονης ηλιοφάνειας και υψηλών θερμοκρασιών, τότε προκαλείται ποιοτική υποβάθμιση λόγω διαχωρισμού της επιφάνειας της ανθοκεφαλής σε μικρά τμήματα. Απαιτεί γόνιμο, καλά στραγγιζόμενο έδαφος, πλούσιο σε

οργανική ουσία. Άριστο pH είναι 6,5.

Λίπανση: Συστήνεται η προσθήκη κοπριάς ή κομπόστ στο χώμα, πριν τη μεταφύτευση.

Σπορά: Για μέγιστες αποδόσεις και αποφυγή απωλειών λόγω καταστροφής σπόρου και φυταρίων, πριν τελική εγκατάσταση της καλλιέργειας στον αγρό, απαιτείται σπορά σε φυτοδοχεία (σπορείο) και στη συνέχεια μεταφύτευση των φυταρίων με τη μπάλα χώματος μετά από 45 ημέρες. Όταν τα κουνουπίδια καλλιεργούνται για πρώιμη (φθινοπωρινή) παραγωγή, η σπορά πραγματοποιείται το Μάιο ή τον Ιούνιο, ενώ για όψιμη (χειμώνας–άνοιξη) παραγωγή, τον Αύγουστο ή αρχές Σεπτεμβρίου. Τα κουνουπίδια, σπέρνονται σε σειρές, με φυτευτικό συνδυασμό 60 – 100 cm μεταξύ των γραμμών και 30 – 70 cm των γραμμών. Μετά το σχηματισμό της ανθοκεφαλής, σε ποικιλίες που τα φύλλα τους δεν την καλύπτουν αρκετά, χρειάζεται δέσιμο των φύλλων πάνω από την ανθοκεφαλή για προστασία από παγετούς και κυρίως από τον ήλιο που αλλοιώνει το λευκό χρώμα. Το στερέωμα των φύλλων γίνεται με λάστιχο.

πηγή: https://agrosimvoulos.gr/

<div>Κρεμμύδι</div>	
Περίοδος ανθοφορίας	Χειμώνας, Άνοιξη
Εδαφικές απαιτήσεις	Γόνιμα, Καλά αποσταγγιζόμενα
Απαιτήσεις σε νερό	☹☹☹
Απαιτήσεις σε φως	☀☀☀
Αντοχή στο κρύο	❄❄❄
Μέγιστο ύψος	0,6μ.
Μέγιστη διάμετρος	0,5μ.
Χρώμα άνθους	Λευκό

Τα κρεμμύδια είναι πολυετή φυτά αλλά καλλιεργούνται ως διετή. Ανήκουν στην οικογένεια των λειριοειδών. Η καλλιέργειά τους προορίζεται για την παραγωγή χλωρού φυλλώματος ή ξηρών βολβών, αναγκαίων στη καθημερινή χρήση της τροφής του ανθρώπου. Το φαγώσιμο μέρος των κρεμμυδιών, είναι κυρίως οι βολβοί, που γίνονται σαρκώδεις. Τα φύλλα είναι μακριά και σωληνώδη, ο δε καυλός εξαιρετικά μακρύς, και παρουσιάζεται το δεύτερο ή το τρίτο έτος. Τα άνθη είναι μικρά υποπράσινα ή βιολόε και μαζεμένα όλα μαζί στη κορυφή του καυλού, ώστε να σχηματίζουν σφαιρικό σκιάδιο.

Εδαφοκλιματικές Απαιτήσεις: Τα κρεμμύδια ευδοκιμούν παντού, στα θερμά όσο και στα ψυχρά μέρη. Ως προς το έδαφος, αποδίδουν καλύτερα σε εδάφη μέσης σύστασης, όχι όμως πολύ αμμουδερά, αλλά ούτε πολύ σφικτά είτε υγρά. Στα βαρεία αργιλώδη χώματα, οι βολβοί δεν αναπτύσσονται, γίνονται υδαρείς και δεν διατηρούνται καλά σε ξηρή κατάσταση. Στα ελαφρά, απαιτούν περίσσεια οργανικής ουσίας και πολλά ποτίσματα, αλλιώς δεν αναπτύσσονται και γίνονται πολύ καυτερά.

Λίπανση: Η λίπανση είναι αναγκαία, και έχει ως την καλή ποιότητα βολβών και το πλούσιο φύλλωμα. Η καλά χωνεμένη κοπριά αποτελεί το καταλληλότερο λίπασμα. Η προετοιμασία τού εδάφους συνίσταται από 2–3 βαθειά σκαψίματα και ανάλογα σβαρνίσματα ώστε να ψιλοχωματιστεί καλά.

Παραγωγή κοκκαριού: Για την παραγωγή κοκκαριού, δηλαδή βολβών του πρώτου έτους, σπέρνεται κρεμμυδόσπορος κατά Φεβρουάριο–Μάρτιο, σε βραγιές καλοδουλεμένες αλλά όχι πολύ κοπρισμένες. Οι σπόροι σκορπίζονται στα πεταχτά η κατά γραμμές, οι οποίες ν’ απέχουν 10–15 cm η μία της άλλης όπου σκεπάζονται ελαφρά, ως ένα πόντο βάθος, με κοσκινισμένο φυτόχωμα ή κοπρόχωμα. Επόμενες περιποιήσεις αποτελούν το βοτανίσματα και μερικά σκαλίσματα. Τα ποτίσματα στην αρχή πρέπει να είναι συχνά και άφθονα, και περιορίζονται πολύ μόλις τα φύλλα αρχίσουν να κιτρινίζουν να διακόπτονται εντελώς, 15–20 ήμερες τουλάχιστον πριν τη συγκομιδή. Όταν το φύλλωμα ξεραθεί (Αύγουστο – Σεπτέμβριο) ξεριζώνονται οι βολβοί και διατηρούνται σε μέρος στεγνό και καλά αεριζόμενο. Οι βολβοί του κοκκαριού έχουν διάφορο σχήμα και χρώμα, αναλόγως των ποικιλιών πού ανήκουν

Λάχανο

Περίοδος ανθοφορίας	Καλοκαίρι
Εδαφικές απαιτήσεις	Γόνιμα, Βαθιά, Καλά αποσταγγιζόμενα
Απαιτήσεις σε νερό	💧💧💧
Απαιτήσεις σε φως	☀️☀️☀️
Αντοχή στο κρύο	❄️❄️❄️
Μέγιστο ύψος	0,3μ.
Μέγιστη διάμετρος	4μ.
Χρώμα άνθους	Κίτρινο

Το λάχανο Brassica oleracea var. capitata, ανήκει στην οικογένεια Cruciferae. Καλλιεργείται για τη φυλλώδη κεφαλή του, η οποία είναι φαγώσιμη. Η φυλλώδης κεφαλή, ανάλογα με την ποικιλία έχει χρώμα λευκό, κόκκινο ή γκριζοπράσινο. Στην Ελλάδα το λάχανο ευδοκιμεί καλύτερα τη φθινοπωρινή-χειμερινή περίοδο και την άνοιξη. Είναι όμως δυνατό να καλλιεργηθεί και το καλοκαίρι αν επιλέξετε κατάλληλο υβρίδιο.

Ποικιλίες λάχανου
Ανάλογα με τον απαιτούμενο χρόνου από τη μεταφύτευση μέχρι την ωρίμανση, υπάρχουν οι εξής κατηγορίες: Υπερπρώιμα, Μεσοπρώιμα ή μεσόψιμα, Όψιμα ή χειμωνιάτικα. Ως προς το σχήμα και το χρώμα της κεφαλής υπάρχουν οι εξής κατηγορίες: Άσπρα λάχανα, Κόκκινα λάχανα, Τύπου Σαβοΐας.

Εκτός από τις ποικιλίες, όλοι οι τύποι λάχανου είναι διαθέσιμοι σήμερα σε υβρίδια. Τα υβρίδια έχουν σοβαρά πλεονεκτήματα έναντι των ποικιλιών γιατί δίνουν πιο εύρωστα φυτά τα οποία είναι πιο ανθεκτικά στις ασθένειες και έχουν ομοιόμορφη και συγκεντρωμένη παραγωγή.

Εδαφοκλιματικές Απαιτήσεις: Το λάχανο είναι φυτό περισσότερο ανθεκτικό στις χαμηλές παρά στις υψηλές θερμοκρασίες. Η άριστη θερμοκρασία για την ανάπτυξή του είναι 15 – 18ο C. Παρά το γεγονός ότι αντέχει τόσο σε παγετούς όσο και σε θερμοκρασίες από 3 έως 8ο C, σε πολλές ποικιλίες διαταράσσεται ο παραγωγικός κύκλος αν επικρατήσουν για μακρά περίοδο θερμοκρασίες κάτω από 10 ο C ή πάνω από 25ο C. Το λάχανο μπορεί να αναπτυχθεί σε όλους τους τύπους των εδαφών. Δεν αναπτύσσεται ικανοποιητικά μόνο σε όξινα εδάφη (το pH πρέπει να είναι πάνω από 5,5). Τα πρώιμα λάχανα ευδοκιμούν σε αμμουδερά, ζεστά εδάφη. Για τα οψιμότερα προτιμώνται βαρύτερα εδάφη με καλή αποστράγγιση και είναι πλούσια σε οργανική ουσία.

Λίπανση: Το λάχανο είναι απαιτητικό σε θρεπτικά στοιχεία, ιδιαίτερα σε άζωτο και κάλιο. Είναι επίσης απαραίτητο τα στοιχεία αυτά να βρίσκονται σε σχετική ισορροπία γιατί είναι γνωστό ότι περίσσεια του αζώτου ευθύνεται σε μεγάλο βαθμό για την κακή ποιότητα, και το σκάσιμο του λάχανου.

Σπορά: Η σπορά του λάχανου ξεκινά από τα σπορεία. Η εποχη σποράς εξαρτάται από την επιθυμητή εποχή συγκομιδής. Έτσι: Για φθινοπωρινή καλλιέργεια, η σπορά πραγματοποιείται το Μάιο ή τον Ιούνιο σε υπαίθριο σπορείο. Για χειμερινή ή ανοιξιάτικη καλλιέργεια, τον Αύγουστο έως τον Οκτώβριο σε υπαίθριο σπορείο. Για υπερπρώιμη ανοιξιάτικη καλλιέργεια τον Ιανουάριο έως το Φεβρουάριο σε θερμαινόμενο σπορείο. Το βάθος σποράς είναι 1,5 εκατοστά. Οι καλύτερες θερμοκρασίες για το φύτεωμα του σπόρου και την ανάπτυξη των φυτών είναι 10–20ο C. Στις θερμοκρασίες αυτές το φύτεωμα ολοκληρώνεται σε 10 περίπου ημέρες και τα φυτά είναι έτοιμα για μεταφύτευση σε 45 περίπου ημέρες. Κατά τη μεταφύτευση τα λάχανα φυτεύονται σε σειρές με αποστάσεις φύτευσης 60–90 cm μεταξύ των σειρών και 30 – 60 cm, επι των γραμμών.

Άρδευση: Το λάχανο είναι πολύ απαιτητικό σε νερό. Αρχικά, η άρδευση είναι απαραίτητη για να βοηθήσει στην εγκατάσταση των νεαρών φυτών μετά τη μεταφύτευση. Στη συνέχεια, λόγω της μεγάλης επιφάνειας που αναπτύσσει έχει μεγάλες απώλειες νερού (εξατμισοδιαπνοή) ο οποίες πρέπει να αντισταθμίζονται με τον απαραίτητο αριθμό αρδεύσεων ανάλογα με τον τύπο του εδάφους και τις καιρικές συνθήκες. Ανεξάρτητα από τις ανάγκες σε νερό, χρειάζεται και καλή στράγγιση του εδάφους, ώστε να εξασφαλίζεται καλός αερισμός των ριζών.

πηγή: https://agrosimvoulos.gr/

https://www.agrosimvoulos.gr/

https://www.agrosimvoulos.gr/

Μαρούλι

Περίοδος ανθοφορίας	-
Εδαφικές απαιτήσεις	Γόνιμα, Μέσης σύστασης
Απαιτήσεις σε νερό	💧💧💧
Απαιτήσεις σε φως	☀️☀️☀️
Αντοχή στο κρύο	❄️❄️❄️
Μέγιστο ύψος	1μ.
Μέγιστη διάμετρος	0,3μ.
Χρώμα άνθους	Κίτρινο

Το καλλιεργούμενο μαρούλι ή μαρούλι το εδώδιμο (Lactuca sativa L.) είναι φυτό μικρού βιολογικού κύκλου, πώδες. Σε κανονικές συνθήκες είναι φυτό ``μακράς ημέρας,`` που σημαίνει ότι δεν παράγει ανθικό στέλεχος και άνθη όταν η διάρκεια της ημέρας δεν υπερβαίνει τις 12 ώρες φωτός.

Εδαφοκλιματικές Απαιτήσεις: Το μαρούλι έχει υψηλές απαιτήσεις εδάφους. Απαιτεί εδάφη πολύ γόνιμα, πλούσια σε θρεπτικά στοιχεία, με καλή αποστράγγιση και πλούσια σε οργανική ουσία. Τα πιο κατάλληλα εδάφη για την καλλιέργεια του μαρουλιού είναι τα αμμοπηλώδη. Τα ελαφρά αμμώδη εδάφη προτιμώνται για πρώιμη παραγωγή. Το άριστο pH κυμαίνεται μεταξύ 6,0 και 7,0. Το μαρούλι είναι φυτό ψυχρής εποχής και αναπτύσσεται ικανοποιητικά σε χαμηλές θερμοκρασίες (μπορεί να αντέξει έως −5 °C). Οι άριστες θερμοκρασίες τόσο κατά τη διάρκεια της ημέρας όσο και κατά τη διάρκεια της νύχτας ποικίλλουν ανάλογα με τον τύπο του μαρουλιού και την ποικιλία, την ηλικία του φυτού, την εποχή, την ένταση του φωτισμού και το επίπεδο CO2. Γενικά, συνιστάται η θερμοκρασία κατά την διάρκεια της νύχτας να κυμαίνεται από 5–7°C χαμηλότερα από την αντίστοιχη θερμοκρασία της ημέρας και η θερμοκρασία στο σπορείο που τα φυτά είναι μικρά, να κυμαίνεται μεταξύ 2–3°C υψηλότερα από τη θερμοκρασία στον κύριο χώρο ανάπτυξης της καλλιέργειας που τα φυτά είναι μεγαλύτερα. Η άριστη θερμοκρασία για την βλάστηση των σπόρων είναι μεταξύ 15–21°C.

https://www.agrosimvoulos.gr/

Φωτισμός: Ο φωτισμός είναι πολύ σημαντικός παράγοντας για τη βλάστηση των σπόρων καθώς και για την περαιτέρω ανάπτυξή του. Στην Ελλάδα, ο φωτισμός δεν αποτελεί περιοριστικό παράγοντα ανάπτυξης του μαρουλιού λόγω της μεγάλης ηλιοφάνειας κατά τη διάρκεια του χρόνου.

https://www.agrosimvoulos.gr/

Σπορά και Μεταφύτευση: Η σπορά του μαρουλιού μπορεί να γίνει απευθείας στον αγρό με σπορά στα πεταχτά, αλλά επειδή ο σπόρος είναι πάρα πολύ μικρός προτιμάται η μεταφύτευση. Η μεταφύτευση γίνεται είτε μηχανικά είτε με τα χέρια.

https://www.agrosimvoulos.gr/

Άρδευση: Το μαρούλι αναπτύσσει θυσσανώδες επιφανειακό ριζικό σύστημα. Για το λόγο αυτό είναι προτιμότερο να ποτίζεται ελαφρά πολλές φορές παρά μία φορά και βαθιά. Οι ανάγκες σε νερό μίας καλλιέργειας μαρουλιού ανέρχονται συνήθως σε 336 m3/στρ.

https://www.agrosimvoulos.gr/

Συγκομιδή: Τα φυλλώδη μαρούλια μαζεύονται μόλις μεγαλώσουν τα φύλλα τους. Αν μεγαλώσουν πάρα πολύ τότε γίνονται σκληρά και πικρά. Τα κεφαλωτά πρέπει να συγκομισθούν πριν να αναπτυχθεί το ανθικό στέλεχος. Τα μαρούλια κόβονται με μαχαίρι λίγο πιο πάνω από την επιφάνεια του εδάφους. Δεν κόβονται υγρά γιατί σχίζονται τα φύλλα τους.

πηγή: https://agrosimvoulos.gr/

Καλλιέργεια ξερών κρεμμυδιών: Η καλλιέργεια του δευτέρου έτους προς παραγωγή ξηρών κρεμμυδιών, πραγματοποιείται είτε με κοκκάρι, είτε με χλωρά φυτά. Η φυτεία του κοκκαριού πραγματοποιείται το Φεβρουάριο–Μάρτιο. Το έδαφος, στο οποίο πρόκειται να γίνει η καλλιέργεια, πρέπει να έχει υποστεί αρκετή επεξεργασία και να έχει λιπανθεί με χωνευμένη

κοπριά νωρίς, από το φθινόπωρο. Η φύτευση γίνεται σε προετοιμασμένες βραγίες, με αποστάσεις 20–25 πόντων μεταξύ τους και βάθος 2–3 πόντων το πολύ. Σε χώματα βαριά ή ποτιστικά, είναι προτιμότερο η φυτεία να εγκαθίσταται σε σαμάρια κατά τον Φεβρουάριο – Μάρτιο. Για νεροκρόμμυδα η μεταφύτευση γίνεται κατά Μάιο –Ίούλιο.

Τα μικρά κρεμμυδάκια δεν αρδεύονται για 2 – 3 εβδομάδες, ώστε να σκληραγωγηθούν και κατόπιν ξεριζώνονται και μεταφυτεύονται σε βραγίες μεγαλύτερων αποστάσεων, 25–30 πόντων.

Πριν τη φύτευση, κόβονται τα φύλλα και οι μακριές ρίζες κατά το ήμισυ και χρησιμοποιούνται αμέσως ή αφού μαραθούν λίγο και ακολουθεί πότισμα. Οι καλλιεργητικές απαιτήσεις των κρεμμυδιών, όταν αυτά σπαρθούν με κοκκάρι αποτελούν 1–2 σκαλίσματα και μερικά ποτίσματα, εφ όσον επικρατεί μεγάλη ξηρασία.

Καλλιέργεια χλωρών κρεμμυδιών: Για τη καλλιέργεια χλωρών κρεμμυδιών, η φύτευση του κοκκαριού αρχίζει από τον Οκτώβριο και συνεχίζεται μέχρι την άνοιξη. Συνήθως προτιμάται το χονδρό και μακρόστενο κοκκάρι, γιατί αποδίδει πιο παχύ στέλεχος και περισσότερα φύλλα. Επίσης για το σκοπό αυτό, η καλλιέργεια πρέπει να εγκαθίστανται σε πλούσια, καλά λιπασμένα με άφθονη χωνευμένη κοπριά εδάφη. Η συγκομιδή των χλωρών κρομμυδιών, συνήθως αρχίζει 2–3 μήνες μετά την φύτευση, όταν το φύλλωμα είναι μεγάλο και έτοιμο για κατανάλωση. Τα κρεμμύδια κόκκινα Αίγυπτου, έχουν βολβούς ωοειδείς ή μακτιότενους. Τα άνθη της ποικιλίας αυτής όταν γονιμοποιηθούν δεν σχηματίζουν σπόρους αλλά βολβούς, με τα όποια και πολλαπλασιάζονται. Τα καυτερά κρεμμύδια έχουν πολυάριθμες ποικιλίες και παραλλαγές με βολβούς στρογγυλούς, μακρόστενους, ωοεείς, με φύλλα εξωτερικά, κίτρινα, λευκά, πυρρόξανθα ή κόκκινα. Εξ αυτών, προτιμούνται κατά τόπους τα μεν ή τα δε, αναλόγως των τοπικών συνηθειών και του εγκλιματισμού που αποκτούν.

πηγή: https://agrosimvoulos.gr/

Μελιτζάνα

Περίοδος ανθοφορίας	Καλοκαίρι
Εδαφικές απαιτήσεις	Γόνιμα, Καλά αποσταγγιζόμενα
Απαιτήσεις σε νερό	☹☹☹
Απαιτήσεις σε φως	☀☀☀
Αντοχή στο κρύο	☄☄☄
Μέγιστο ύψος	1μ.
Μέγιστη διάμετρος	0,6μ.
Χρώμα άνθους	Mωβ

Η μελιτζάνα (Solanum melongena) καλλιεργείται ως ετήσιο στις εύκρατες ζώνες και ως πολυετές στις τροπικές. Έχει τάσεις ανάπτυξης προς τα άνω και έχει βλαστάνουσα κορυφή. Οι βλαστοί στην αρχή της ανάπτυξης τους είναι τρυφεροί, πώδεις και με την πάροδο του χρόνου γίνονται ξυλώδεις. Τα φύλλα είναι εναλλασσόμενα επί των βλαστών, μεγάλα και ελλειψοειδή ενώ η ρίζα αναπτύσσεται σε ενδιάμεσο βάθος. Όσον αφορά τα άνθη, ανάλογα με το μήκος του στύλου, αυτά διακρίνονται σε μακρόστυλα, ψευδοκοντόστυλα και πραγματικά κοντόστυλα. Τα άνθη αυτογονιμοποιούνται. Ο καρπός είναι ράγα διαφόρων σχημάτων, σφαιροειδής, ωοειδής, επίμηκης ή κυλινδρικός. Αποτελείται κατά κύριο λόγο από νερό, υδατάνθρακες και σε μικρότερο ποσοστό από λίπη και πρωτεΐνες.

Η καλλιέργεια μπορεί να είναι υπαίθρια ή θερμοκηπιακή.

Εδαφοκλιματικές Απαιτήσεις: Οι θερμοκρασίες που απαιτεί η καλλιέργεια για να αναπτυχθεί άριστα είναι αρκετά υψηλές γι αυτό και χαρακτηρίζεται ως καλοκαιρινή. Κατά τη διάρκεια της ημέρας η θερμοκρασία δεν πρέπει να είναι χαμηλότερη των 22ο C και τη νύχτα κάτω των 18ο C, ενώ η ελάχιστη σχετική υγρασία που χρειάζεται φτάνει το 75%. Το ιδανικό έδαφος για τη μελιτζάνα, είναι αμμοπηλώδες, πλούσιο σε οργανική ουσία καλά αποστραγγιζόμενο, ενώ το pH του, πρέπει να κυμαίνεται μεταξύ 6 και 8. Πριν από τη φύτευσή των φυταρίων το έδαφος χρειάζεται να καθαριστεί και να λιπανθεί οργανικά αλλά και με άζωτο. Προαιρετικά συστήνεται η κάλυψή του με μαύρο φιλμ ώστε να βοηθηθεί η αύξηση της θερμοκρασίας την οποία τόσο ανάγκη έχει η καλλιέργεια.

Φύτευση: Η φύτευση των φυταρίων που έχουν ληφθεί από κάποιο φυτώριο, είτε έχουν παραχθεί από τον ίδιο τον παραγωγό, γίνεται τέλη Μαΐου όταν οι θερμοκρασία έχει περάσει τους 22 °C. Τα φυτά φυτεύονται σε λάκκους πάνω σε γραμμές, με αποστάσεις φύτευσης 0,7–0,9m μεταξύ των γραμμών και 0,5–0,6m επί των γραμμών. Ακολουθεί καλό πότισμα. Μόλις τα φυτάρια φτάσουν τα 30 cm, θα χρειαστεί να υποστηριχθούν με κάποιο τρόπο, όπως ακριβώς και οι ντομάτες.

Αρδευση: Απαιτούνται τακτικές αρδεύσεις, καθώς η καλλιέργεια χρειάζεται πολύ νερό, χωρίς

βέβαια να γίνονται υπερβολές. Τα ποτίσματα είναι τόσα, ώστε το έδαφος να διατηρεί πάντα υγρασία χωρίς να λιμνάζει.

Συγκομιδή και Αποδόσεις: Η συγκομιδή αρχίζει 60–80 ημέρες μετά τη φύτευση και ανάλογα πάντα με την ποικιλία. Οι μελιτζάνες θα πρέπει να έχουν αποκτήσει ικανοποιητικό μέγεθος, ενώ η επιφάνεια τους πρέπει να είναι γυαλιστερή. Αν αφεθούν και ωριμάσουν πάνω από το επιθυμητό όριο, αποκτήσουν δηλαδή καφέ όψη, απαγορεύεται η κατανάλωσή τους, καθώς τότε παράγουν μια επιβλαβή για τον οργανισμό ουσία τη σολανίνη, που είναι ο ίδιος λόγος για τον οποίο δεν πρέπει να καταναλώνονται πράσινες οι πατάτες. Οι καρποί πρέπει να συλλέγονται τακτικά, ώστε να αυξάνει η παραγωγή, και πάντα με κάποιο αιχμηρό μέσο αποφεύγοντας έτσι τη συστροφή του μίσχου τους. Οι μέγιστες αποδόσεις σε υπαίθρια πάντα καλλιέργεια, σύμφωνα με παραγωγούς, αγγίζουν τα 200 κιλά το στρέμμα.

πηγή:

https://agrosimvoulos.gr/

Μπάμ ι α

Περίοδος ανθοφορίας	Ανοιξη, Καλοκαίρι
Εδαφικές απαιτήσεις	Γόνιμα, Καλά αποσταγγιζόμενα
Απαιτήσεις σε νερό	☹☹☹
Απαιτήσεις σε φως	☀☀☀
Αντοχή στο κρύο	☄☄☄
Μέγιστο ύψος	2μ.
Μέγιστη διάμετρος	1μ.
Χρώμα άνθους	Κίτρινο

Η μπάμια (Hibiscus esculentus, οικ. Malvaceae) ή αλλιώς «ιβίσκος ο εδώδιμος», είναι ένα λαχανικό που παρουσιάζει συγγενική σχέση με το βαμβάκι και τον καλλωπιστικό ιβίσκο. Είναι ετήσιο λαχανικό που ευδοκιμεί στις τροπικές και υπο-τροπικές χώρες. Είναι ένα φυτό με βαθύ ριζικό σύστημα, για αυτό και παρουσιάζει ιδιαίτερη αντοχή στην ξηρασία. Το ύψος της μπορεί να φτάσει ακόμη και τα 2 μέτρα χωρίς μάλιστα να χρειάζεται στήριξη. Οι ποικιλίες που διατίθενται στο εμπόριο μπορεί να είναι νάνες (τα φυτά φτάνουν σε ύψος τα 0,80–1,0 μέτρα), υψηλές (με ύψος στελέχους από 2 έως και 2,2 μέτρα) και να σχηματίζουν μικρούς (μικρόκαρπες) ή μεγάλους (μεγαλόκαρπες) καρπούς. Πολύ γνωστή και ευρέως διαδεδομένη ποικιλία είναι η «Πυλαίας», η οποία έχει μικρούς και πεντάγωνους καρπούς και όταν καλλιεργείται ως ξηρική δίνει ακόμη μικρότερους αλλά πολύ γευστικούς καρπούς.

Σπορά: Η σπορά μπορεί να γίνει όταν η θερμοκρασία εδάφους σταθεροποιηθεί πάνω από τους 15 ο C, διαφορετικά αν είναι χαμηλή τα νεαρά φυτά κιτρινίζουν και δεν αναπτύσσονται κανονικά. Για τις περισσότερες περιοχές της χώρας μας αυτή η περίοδος ξεκινά από τέλη Μαρτίου με αρχές Απριλίου. Επειδή ο σπόρος της μπάμιας δυσκολεύεται να φυτρώσει λόγω του σκληρού του περιβλήματος καλό είναι να τον μουλιάσουμε σε χλιαρό νερό για 1–2 μέρες μέχρι να εμφανιστεί το φύτρο του. Στην συνέχεια προχωράμε στη σπορά αφού πρώτα έχουμε εξασφαλίσει ότι το έδαφος θα είναι και αυτό υγρό για να μπορέσει να συνεχίσει κανονικά η ανάπτυξη του φυτρου των σπόρων. Συνήθως η σπορά γίνεται σε αυλάκια βάθους 2–3 εκατοστών που απέχουν μεταξύ τους 50–70 εκατοστά και ανά 10–25 εκατοστά σε κάθε αυλάκι τοποθετούνται 2–3 σπόροι.

Αρδευση: Μετά την σπορά απαιτείται ένα καλό πότισμα προσέχοντας να μην δημιουργηθεί κρούστα στην επιφάνεια του εδάφους. Αν ωστόσο δημιουργηθεί τότε πρέπει να την σπάσουμε με ένα πολύ προσεχτικό και επιφανειακό τσουγκράνισμα. Στη συνέχεια αφού τα φυτά φθάσουν σε ύψος τα 4–5 εκατοστά γίνεται αραίωμα για να παραμείνει σε κάθε θέση ένα μόνο φυτό. Συνήθως διαλέγουμε το καλύτερο ανεπτυγμένο φυτό. Όσον αφορά το πότισμα θα πρέπει να αποφεύγονται οι υπερβολές. Ανάλογα με το είδος του εδάφους γίνονται συνήθως 1–2 ποτίσματα ανά δεκαπενθήμερο. Επίσης πολύ αναγκαία για την καταπολέμηση των ζιζανίων και την ανάπτυξη των φυτών είναι η διενέργεια τακτικών σκαλισμάτων.

Συγκομιδή: Η συγκομιδή πρέπει να γίνεται έγκαιρα γιατί η μπάμια καθώς μεγαλώνει σποριάζει και χάνει την απαλότητα και την φρεσκάδα της. Ανάλογα με την ποικιλία και τις συνθήκες η συγκομιδή ξεκινά 2–3 μήνες μετά την σπορά και γίνεται σταδιακά με τα χέρια (ανά 1–2 μέρες), όταν ακόμη οι καρποί είναι ανώριμοι, τρυφεροί και χωρίς ίνες. Κατά τη συγκομιδή οι μπάμιες κόβονται με ένα κομμάτι του ποδίσκου και επιπλέον καλό είναι να φοράμε γάντια γιατί οι λεπτές τρίχες που υπάρχουν στα φύλλα και τους καρπούς προκαλούν φαγούρα. Η συγκομιδή συνεχίζεται μέχρι να πέσουν τα φύλλα των φυτών το φθινόπωρο ή περί τα μέσα Αυγούστου σε λαχανόκηπους που δεν ποτίζονται.

πηγή:

https://agrosimvoulos.gr/

Μπρόκολο

Περίοδος ανθοφορίας	Χειμώνας, Ανοιξη
Εδαφικές απαιτήσεις	Γόνιμα, Καλά αποσταγγιζόμενα
Απαιτήσεις σε νερό	☹☹☹
Απαιτήσεις σε φως	☀☀☀
Αντοχή στο κρύο	☄☄☄
Μέγιστο ύψος	0,6μ.
Μέγιστη διάμετρος	0,5μ.
Χρώμα άνθους	Κίτρινο

Το μπρόκολο (Brassica oleracea), ανήκει στην ίδια οικογένεια με το λάχανο. Καλλιεργείται για την ταξιανθία του η οποία όσο είναι ανώριμη είναι φαγώσιμη και πλούσια σε ωφέλιμα συστατικά. Η ταξιανθία έχει σκούρο πράσινο ή μελιτζανί χρώμα και είναι ελαφρώς αραιή. Το όνομα broccoli, προέρχεται από τον πληθυντικό της Ιταλικής λέξης broccolo, που σημαίνει "η ανθισμένη κορυφή ενός λάχανου".

Εδαφοκλιματικές Απαιτήσεις: Οι ιδανικές θερμοκρασίες για την ανάπτυξη του μπρόκολου είναι μεταξύ 10 και 20ο C. Αν η θερμοκρασία άνω των 26ο C, τότε η ταξιανθία του μπρόκολου θα ανθήσει γρήγορα ώστε να παράγει σπόρο και δε θα είναι φαγώσιμη.

Σπορά: Η σπορά του μπρόκολου αρχίζει στο σπορείο, διότι οι σπόροι είναι μικροί και εύκολα φεύγουν από τη θέση που τους, με αποτέλεσμα την ανομοιομορφία σποράς. Επίσης, στα πρώτα στάδια ανάπτυξης, όταν το φυτό είναι

μικρό και ευαίσθητο και γίνεται τροφή για σαλιγκάρια και γυμνοσάλιαγκες. Σε 4 με 6 εβδομάδες, τα σπορόφυτα θα έχουν φτάσει σε ύψος τα 7 με 10 εκατοστά, θα έχουν αναπτύξει 4 πραγματικά φύλλα και θα είναι έτοιμα για μεταφύτεψη. Αν σπορά γίνει απευθείας στον αγρό, πρέπει να ολοκληρωθεί μέχρι το τέλος του καλοκαιριού ή τις πρώτες ημέρες του Σεπτεμβρίου. Ο συνήθης τρόπος φύτευσης των μπρόκολων είναι σε σειρές. προτείνεται ο φυτευτικός συνδυασμός 30×60 επί της γραμμής και 60×90 μεταξύ των γραμμών.

Συγκομιδή: Ο χρόνος που τα μπρόκολα είναι έτοιμα για συγκομιδή ποικίλει ανάλογα με την εποχή σποράς ή μεταφύτευσης. Από τα μπρόκολα συλλέγονται όσο οι ταξιανθίες που είναι ανώριμες και πριν αρχίσουν να αναπτύσσουν άνθη. Στο κέντρο του στελέχους αναπτύσσεται μία μεγάλη κεντρική ταξιανθία. Αυτή είναι η πρώτη που κόβεται. Στη συνέχεια, συνεχίζουν να αναπτύσσονται μικρότερες πλευρικές ταξιανθίες που και αυτές μετά από λίγο καιρό μπορούν να συγκομισθούν.

πηγή:

https://agrosimvoulos.gr/

Παντζάρι

Περίοδος ανθοφορίας	Άνοιξη
Εδαφικές απαιτήσεις	Ελαφριά, Καλά αποστραγγιζόμενα
Απαιτήσεις σε νερό	💧💧💧
Απαιτήσεις σε φως	☀️☀️☀️
Αντοχή στο κρύο	❄️❄️❄️
Μέγιστο ύψος	0,3μ.
Μέγιστη διάμετρος	0,3μ.
Χρώμα άνθους	Πράσινο, Κοκκινωπό

Το παντζάρι (ή κοκκινογούλι ή κηπευτικό τεύτλο) καλλιεργείται για τις σαρκώδεις γογγυλόριζες του (πλούσιες σε υδατάνθρακες) και τα φύλλα του.Η επιστημονική του ονομασία είναι Beta vulgaris var. esculenta και είναι συγγενές με το ζαχαρότευτλο, το κτηνοτροφικό τεύτλο και το σέσκουλο. Στην ελληνική αγορά υπάρχουν διάφοροι τύποι παντζαριού με κυριότερο τον τύπο «Detroit», που δίνει πρώιμα στρογγυλά παντζάρια καλής διαμέτρου με ομοιόμορφο κόκκινο χρώμα. Επίσης έχει κοντό φύλλωμα με γυαλιστερό πράσινο χρώμα το οποίο δημιουργεί μια όμορφη οπτική αντίθεση με το κατακόκκινο χρώμα της σάρκας. Παλαιότερα καλλιεργούνταν σημαντικές εκτάσεις μια ποικιλία που ήταν γνωστή ως Αιγυπτιακό Παντζάρι, το οποίο σε αντίθεση με τα παντζάρια τύπου «Detroit», έχει πεπλατυσμένη γογγυλόριζα η οποία δεν μπόρεσε να γίνει αποδεκτή από τον Έλληνα καταναλωτή

Έδαφοκλιματικές Απαιτήσεις: Η καλύτερη ποιότητα (έντονα κόκκινη γογγυλόριζα) επιτυγχάνεται σε θερμοκρασίες αέρα 10–18°C. Για την βλάστηση του σπόρου η ελάχιστη απαιτούμενη θερμοκρασία εδάφους είναι 5°C, ενώ οι ευνοϊκές θερμοκρασίες έχουν εύρος από 10–30°C, με μέγιστο όριο τους 35. Όσον αφορά το έδαφος καταλληλότερα είναι τα αμμώδη ή αμμωπηλώδη, μέσης ή ελαφριάς σύστασης με αντίδραση όξινη έως ελαφρώς αλκαλική (pH 6–7,5). Δεν ανέχεται βαριά εδάφη που νεροκρατούν, ούτε εδάφη συμπαγή ή με πολλές πέτρες στα οποία παρεμποδίζεται η ομαλή ανάπτυξη της γογγυλόριζας.

Σπορά: Η σπορά του μπορεί να γίνει όλο το χρόνο, ωστόσο αποφεύγονται οι πολύ ζεστοί μήνες του καλοκαιριού, γιατί οι υψηλές θερμοκρασίες συχνά προκαλούν την εμφάνιση λευκών ομόκεντρων κύκλων στο εσωτερικό του παντζαριού. Οι συχνότερες περίοδοι σποράς είναι από το Μάρτιο – Μάιο και από τα τέλη καλοκαιριού μέχρι τα μέσα του φθινοπώρου. Ένα σημείο που πρέπει να προσέξουμε είναι ότι ο καρπός του παντζαριού (που χρησιμοποιείται ως σπόρος) είναι συγκάρπιο (δηλ. περιέχει αρκετά σπέρματα μαζί) με αποτέλεσμα μετά την σπορά να φυτρώνουν στην ίδια θέση περισσότερα του ενός

φυτά και να χρειάζεται αραίωμα. Τα νεαρά φυτάρια εμφανίζονται σε 8–15 ημέρες από τη σπορά. Η βλάστηση του σπόρου μπορεί να γίνει σε ένα εύρος θερμοκρασιών 8–30°C. Η διάρκεια της καλλιέργειας στο χωράφι, από τη σπορά έως τη συγκομιδή, κυμαίνεται από 2,5 – 5 μήνες.

Λίπανση: Το παντζάρι έχει ανάγκη από ικανοποιητική υγρασία σε όλη την διάρκεια της καλλιέργειας. Το κορεσμένο όμως έδαφος θα δημιουργήσει προβλήματα στην ανάπτυξη της γογγυλόριζας. Αποφεύγονται τα ποτίσματα πριν από τη συγκομιδή γιατί αυξάνεται ο κίνδυνος να σχιστούν οι γογγυλόριζες, να μειωθεί η αποθηκευτική τους ικανότητα και να υποβαθμιστούν τα ποιοτικά χαρακτηριστικά τους. Έλλειψη της υγρασίας κατά τη διάρκεια της καλλιέργειας, υποβαθμίζειποιοτικά τις γογγυλόριζες, καθώς γίνονται τραχιές και ινώδεις.
Αραίωμα φυτών: Μόλις τα φυτά αποκτήσουν 3–4 πραγματικά φύλλα αραιώνονται, έτσι ώστε τελικά οι αποστάσεις μεταξύ των φυτών πάνω στη γραμμή να είναι 5–8 εκ. Είναι απαραίτητη καλλιεργητική τεχνική καθώς κάθε σπόρος είναι μία συγκαρπία (περισσότερα από ένα σπέρματα) και τελικά δίνει περισσότερα από ένα φυτό.

Συγκομιδή: Τα παντζάρια συγκομίζονται μόλις αποκτήσουν εμπορεύσιμο μέγεθος. Όσο πιο μικρές συγκομίζονται οι γογγυλόριζες τόσο πιο τρυφερές είναι. Η συγκομιδή γίνεται σταδιακά και εφαρμόζεται με εξαγωγή ολόκληρων των φυτών από το έδαφος.

Απόδοση – Συντήρηση: Η απόδοση του παντζαριού κυμαίνεται από 2–4 τόνους στο στρέμμα. Αμέσως μετά τη συγκομιδή τα παντζάρια καθαρίζονται από τα κατεστραμμένα φύλλα, πλένονται και μεταφέρονται απευθείας στην αγορά προς πώληση. Η γογγυλόριζα μπορεί να συντηρηθεί για αρκετό διάστημα στο ψυγείο. Σε θερμοκρασία 4–8°C και σχετική υγρασία 60–70% διατηρείται για τουλάχιστον 2 μήνες. Πιο ευαίσθητη στη συντήρηση είναι βρασμένη παρά ωμή.

πηγή: https://agrosimvoulos.gr/

Πατάτα

Περίοδος ανθοφορίας	-
Εδαφικές απαιτήσεις	Γόνιμα, Ελαφριά, Καλά αποστραγγιζόμενα
Απαιτήσεις σε νερό	💧💧💧
Απαιτήσεις σε φως	☀️☀️☀️
Αντοχή στο κρύο	❄️❄️❄️
Μέγιστο ύψος	1μ.
Μέγιστη διάμετρος	0,5μ.
Χρώμα άνθους	Λευκό, Μωβ, Πορφυρό

Η πατάτα γνωστή και ως γεώμηλο, είναι φυτό που ανήκει στην οικογένεια των Στρυχνοειδών (Solanaceae). Καλλιεργείται για τους εδώδιμους κονδύλους της, οι οποίοι είναι πλούσιοι σε άμυλο και αποτελούν τροφή μεγάλης θρεπτικής αξίας. Είναι φυτό ιθαγενές των υψιπέδων του Μεξικού, του Περού, της Χιλής και της Κολομβίας, περιοχές όπου ζούσαν Ινδιάνοι, Τνκας, Αζτέκοι. Μεταφέρθηκε από τη Νότιο Αμερική στην Ισπανία από Ισπανούς εξερευνητές και γρήγορα επεκτάθηκε σε ολόκληρη την Ευρώπη.

Έδαφοκλιματικές Απαιτήσεις: Η πατάτα ευδοκimeί σε σχετικά ψυχρά και δροσερά κλίματα. Η καλύτερη παραγωγή επιτυγχάνεται σε περιοχές σχετικά δροσερές με ομοιόμορφη θερμοκρασία, χωρίς μεγάλες διακυμάνσεις κατά την περίοδο της καλλιέργειας και με μέτριες ως συχνές βροχοπτώσεις. Το φυτόρμα των πατατών ολοκληρώνεται σε 12–30 μέρες από τη φύτευση. Γενικά, ψηλές θερμοκρασίες πέραν των 26–28ο C, ευνοούν την ανάπτυξη του φυλλώματος, ενώ οι χαμηλές θερμοκρασίες ευνοούν την κονδυλοποίηση. Όταν η θερμοκρασία πέσει κάτω από τους 3ο C, το φύλλωμα των φυτών υφίσταται ζημιές ενώ στους –2ο C, τα φυτά παγώνουν και καταστρέφονται. Τα πιο κατάλληλα εδάφη για πατάτες είναι τα βαθιά γόνιμα και καλά αποστραγγιζόμενα.

Φύτευση: Οι κλιματολογικές συνθήκες της χώρας μας επιτρέπουν την καλλιέργεια πατατών όλο το χρόνο. Σύμφωνα με την περίοδο φύτευσης, η καλλιέργεια της πατάτας γίνεται σε δύο περιόδους:Εαρινή (ανοιξιάτικη) καλλιέργεια: Η φύτευση αρχίζει το Νοέμβριο και τελειώνει αρχές Φεβρουαρίου και η συγκομιδή αρχίζει αρχές Μαρτίου και τελειώνει μέσα Ιουνίου. Φθινοπωρινή (χειμερινή) καλλιέργεια: Φυτεύεται τον Ιούλιο / Αύγουστο μέχρι μέσα Οκτωβρίου και η συγκομιδή γίνεται το Νοέμβριο μέχρι τέλος Φεβρουαρίου του επόμενου χρόνου.
Λίπανση: Η πατάτα έχει σημαντικές ανάγκες σε Άζωτο, Φωσφόρο και Κάλιο.

Άρδευση: Οι πατάτες είναι καλλιέργεια πολύ ευαίσθητη στην έλλειψη εδαφικής υγρασίας. Οι ανάγκες των πατατών σε νερό εξαρτώνται από τις κλιματολογικές συνθήκες κάθε περιοχής και από το στάδιο ανάπτυξης της φυτείας.

Συγκομιδή: Η συγκομιδή γίνεται Όταν πρόκειται για πατάτες που θα διατηρηθούν για αρκετό χρονικό διάστημα στην αποθήκη, η συγκομιδή μπορεί να αρχίσει μόνο όταν η επιδερμίδα των κονδύλων δεν ανασκώνεται εύκολα με τη σχετική πίεση του αντίχειρα και όταν οι εδαφικές συνθήκες είναι κατάλληλες (όχι με πολύ ψηλή υγρασία). Για να ωριμάσει καλά η επιδερμίδα της πατάτας και για να μπορέσει έτσι να διατηρηθεί για αρκετό χρόνο γίνεται η λεγόμενη αποφύλλωση» της πατατοφυτείας με χημικά ή φυσικά μέσα. Σ” αυτή την περίπτωση η καταστροφή του φυλλώματος γίνεται συνήθως 15–20 ημέρες πριν την εκρίζωση.

πηγή: https://agrosimvoulos.gr/

Πεπόνι

Περίοδος ανθοφορίας	Καλοκαίρι
Εδαφικές απαιτήσεις	Γόνιμα, Καλά αποστραγγιζόμενα
Απαιτήσεις σε νερό	💧💧💧
Απαιτήσεις σε φως	☀️☀️☀️
Αντοχή στο κρύο	❄️❄️❄️
Μέγιστο ύψος	0,3μ.
Μέγιστη διάμετρος	3μ.
Χρώμα άνθους	Κίτρινο

Η πεπονιά (Cucumis melo – Σικυός ο πέπων) ή Πέπων ο κοινός είναι αγγειόσπερμο δικότυλο φυτό, το οποίο ανήκει στην οικογένεια των Κολοκυνθοειδών. Καλλιεργείται σε θερμές περιοχές της γης. Είναι αναρριχώμενο ή έρπον φυτό με καταγωγή από την Ασία, οι βλαστοί του είναι τριχωτοί, μαλακοί και σχηματίζουν γωνίες. Τα φύλλα της πεπονιάς είναι μεγάλα σχήματος νεφρού ή στρογγυλά και εναλλάσσονται. Τα άνθη της έχουν χρώμα κίτρινο και φύονται στις μασχάλες των φύλλων.

Έδαφοκλιματικές Απαιτήσεις: Η καλλιέργεια της πεπονιάς απαιτεί ζέστη, και εδαφική υγρασία. Για να μπορέσουν να βλαστήσουν οι σπόροι και να αναπτυχθούν, το χώμα θα πρέπει να έχει θερμοκρασία τουλάχιστον μεταξύ 21 και 27 βαθμών Κελσίου. Το κατάλληλο χώμα για τα πεπόνια είναι το ελαφρά όξινο. Το pH του εδάφους θα πρέπει να είναι μεταξύ 6.0 και 6.5. Τα πεπόνια χρειάζονται μεγάλες ποσότητες νερού και πολλά θρεπτικά συστατικά.

Λίπανση: Η κοπριά αποτελεί το καλύτερο λίπασμα, πρέπει όμως νά δίδεται τελείως χωνευμένη και να είναι καλής ποιότητας.

Σπορά: Η προετοιμασία του εδάφους συνίσταται 2–4 οργώματα και σ’ ανάλογα σβαρνίσματα ώστε η γη να ψιλοχωματιστεί εντελώς. Η εργασία αυτή κανονίζεται, πάντως, από την κατάσταση του εδάφους, στην οποία τ’ αφήνει η προ κάτοχος καλλιέργεια. Για συνήθη ανοικτή καλλιέργεια, η σπορά των πεπονιών γίνεται απ” ευθείας επί τόπου, κατά Μάρτιο έως τον Μάιο, αφού περάσει ο κίνδυνος από τις ανοιξιάτικες παγωνιές. Για τον σκοπό αυτό ανοίγονται λάκκοι βάθους και πλάτους 35–40 πόντους, κατά γραμμές 1,5–2 μ. η μία της άλλης, και επ’ αυτών σε διαστήματα 1–1,20 μ, περίπου. Εντός των λάκκων, κατόπιν, ρίχνονται 2–3 φτυαριές κοπριά χωνευμένη, η οποία ανακατεύεται καλά με το χώμα, ώστε, στην επιφάνεια αυτών να σχηματίζονται χαμηλοί σωροί. Κατά τη στιγμή της σποράς, γύρω στο κάθε σωρό τοποθετούνται 3–5 σπόροι και σκεπάζονται σε βάθος 3–4 πόντους, το πολύ. Εννοείται, ότι το χώμα πρέπει να βρίσκεται στο ρώγο του, δηλαδή, να έχει μιά σχετική υγρασία.

Πιπεριά

Περίοδος ανθοφορίας	Καλοκαίρι
Εδαφικές απαιτήσεις	Γόνιμα, Καλά αποσταγγιζόμενα
Απαιτήσεις σε νερό	💧💧💧
Απαιτήσεις σε φως	☀️☀️☀️
Αντοχή στο κρύο	❄️❄️❄️
Μέγιστο ύψος	1μ.
Μέγιστη διάμετρος	0,5μ.
Χρώμα άνθους	Λευκό

Η πιπεριά είναι μονοετές φυλλώδης φυτό, με περιορισμένη ανάπτυξη. Το ύψος και το μέγεθός της εξαρτώνται από τις συνθήκες καλλιέργειας και φυτωρίου. Ο κύριος μίσχος διακλαδίζεται διχοτομημένος μεταξύ 10 και 40 εκ., σε δύο ή τρία κλαδιά.

Οι δευτερεύοντες μίσχοι αναπτύσσονται από μπουμπούκια, και πάνω σ’ αυτούς αναπτύσσεται ο καρπός. Οι μίσχοι και τα κλαδιά είναι σημαντικά στοιχεία υποστήριξης των φύλλων, ανθέων και καρπών. Η πιπεριά έχει βαθύ ρίζωμα με πολλές δέσμες ριζιδίων που αναπτύσσονται οριζοντίως σε ακτίνα 30–50 εκ. γύρω. Οι ποικιλίες που χρησιμοποιούνται για κατανάλωση νωπές, έχουν διάφορα σχήματα και χρώματα (κόκκινο ή κίτρινο όταν ωριμάζουν). Κάποιες ποικιλίες έχουν γεύση καυτερή γιατί περιέχουν καψαΐσίνη. Η πιπεριά έχει πολυάριθμους, στρογγυλούς, επίπεδους, κιτρινωπούς σπόρους, που συνδέονται σε ένα μίσχο στην εσωτερική πλευρά του καρπού. Οι σπόροι βλασταίνουν ύστερα από 3–4 ημέρες. Υπάρχουν περίπου 150–180 σπόροι/ γραμμάριο.

Εδαφοκλιματικές Απαιτήσεις: Η καλλιέργεια αυτή έχει ανάγκη από αυξανόμενη θερμοκρασία από το πρώτο στάδιο μέχρι την ωρίμανση, ενώ δεν επιτρέπονται οι απότομες αλλαγές θερμοκρασίας μεταξύ ημέρας και νύχτας. Η ιδανική θερμοκρασία κυμαίνεται στους 20 – 25° C στη διάρκεια της ημέρας, και 16 –18 °C τη νύχτα. Οι βλαστικές διαταραχές όπως η σκλήρυνση του φυτού και η πτώση των ανθέων προκύπτουν όταν υπάρχει μεγάλη διαφορά μεταξύ ημερήσιας και νυχτερινής θερμοκρασίας. Η ιδανική θερμοκρασία για τη βλάστηση του σπόρου είναι μεταξύ 20 και 30° C. Οι σπόροι δε βλασταίνουν σε θερμοκρασία κάτω των 13 °C ή πάνω από 37 °C. Οι πιπεριές ποικιλιών με παχύ φλοιό είναι πιο ευαίσθητες απ’ ό,τι εκείνες με το λεπτό φλοιό. Το ιδανικότερο έδαφος για την καλλιέργεια της πιπεριάς είναι αμμώδες βαθύ, πλούσιο σε οργανικές ύλες (γύρω στο 3–4%). Οι ιδανικές τιμές pH κυμαίνονται μεταξύ 6,5–8.

Κλάδεμα: Το κλάδεμα χρησιμοποιείται για να επιλεγεί ο αριθμός των μίσχων των φυτών

(συνήθως 2–3). Αν είναι απαραίτητο, το φυτό καθαρίζεται και από φύλλα ή βλαστούς κάτω απ’ τους μίσχους που απομακρύνονται.

Στήριξη φυτού: Αυτή η εργασία είναι σημαντική στην καλλιέργεια σε θερμοκήπιο, για να διατηρήσει την αυξητική πορεία του φυτού και να το εμποδίσει να σπάσει, καθώς και να διευκολύνει τις θεραπείες, τον αερισμό αλλά και τη συγκομιδή. Υπάρχουν δυο τρόποι στήριξης των φυτών, το παραδοσιακό σύστημα και το Ολλανδικό σύστημα. Το παραδοσιακό σύστημα συνίσταται στην τοποθέτηση στην κεφαλή και άκρη κάθε γραμμής καλλιέργειας, σχοινιού. Το σχοινί τοποθετείται σε δύο ή τρεις γραμμές, σε ύψος από 10 έως 30 εκ. από το έδαφος. Μακρόστενες δοκοί ενώνονται εγκάρσια στο ίδιο σχοινί. Στο Ολλανδικό σύστημα, αφήνουμε δύο ή τρία κύρια κλαδιά ανά φυτό, όλα πλάγια. Κάθε κύριο κλαδί τυλίγεται σ’ ένα κάθετο σχοινί που το υποστηρίζει. Αυτό το σχοινί κρέμεται από ένα σύρμα, δεμένο στη στέγη ή το πλάι του θερμοκηπίου.

Καλλιέργεια σε θερμοκήπιο: Η προπαρασκευή γίνεται για να υγρανθεί αρκετά το έδαφος και να διασπαστούν τα επιφανειακά στρώματα. Ύστερα απ’ αυτή την προπαρασκευή, γίνεται η λίπανση με φρέζα. Το λίπασμα αποτελείται απο κοπριά με μεγάλο όγκο οργανικής ύλης, που θα αναμιχθεί με το χώμα πριν τη φύτευση. Στη διάρκεια του καλλιεργητικού κύκλου και ανάλογα με το στάδιο εξέλιξης.

Η υπαίθρια καλλιέργεια: Το έδαφος πρέπει να εξασφαλίζει την ομοιόμορφη κατανομή του νερού του ποτίσματος. Ένα μήνα πριν τη μεταφύτευση, το έδαφος προπαρασκευάζεται με σβάρνισμα, ίσιωμα και ξεβοτάνισμα. Απομακρύνονται τα ζιζάνια, προστίθενται τα λιπάσματα. Ύστερα σκάβονται αυλάκια για τη διοχέτευση του νερού. Χρειάζεται αρκετή εργασία για να καταστεί ευχερής η άρδευση και να αποφευχθεί το ενδεχόμενο πλημμύρας. Έπειτα, τα επιφανειακά στρώματα διασπώνται με εργαλεία για να καταστεί το έδαφος απορροφητικό.

πηγή: https://agrosimvoulos.gr/

Περίοδος ανθοφορίας	Ανοιξη
Εδαφικές απαιτήσεις	Γόνιμα, Ελαφριά, Καλά αποσταγγιζόμενα
Απαιτήσεις σε νερό	💧💧💧
Απαιτήσεις σε φως	☀️☀️☀️
Αντοχή στο κρύο	❄️❄️❄️
Μέγιστο ύψος	0,7μ.
Μέγιστη διάμετρος	0,3μ.
Χρώμα άνθους	Λευκό, Μωβ, Ροζ

Το πράσο είναι ποώδες, διετές, ιθαγενές φυτό και ανήκει στο γένος Άλλιον και στην οικογένεια των Λειριοειδών (Liliaceae). Έχει στενή συγγένεια με το κρεμμύδι και είναι ανθεκτικό φυτό με ζωηρή ανάπτυξη. Η καταγωγή του είναι από τη Μέση Ανατολή και από τις χώρες της ανατολικής Μεσογείου και διαδόθηκε στην Ευρώπη από τους Ρωμαίους. Καλλιεργείται για το βολβό και τα φύλλα του. Ο πολλαπλασιασμός του πράσου γίνεται με σπόρο. Τον πρώτο χρόνο, από ένα βλαστό αναπτύσσονται μακριά φύλλα σε σχήμα λόγχης και μία παχιά σαρκώδη βάση. Οι σαρκώδεις βάσεις των φύλλων καλύπτουν η μία την άλλη και σχηματίζουν ένα σχεδόν κυλινδρικό, παχύ και μακρύ βολβό. Ο βολβός αυτός φτάνει σε μήκος τα 40–50 εκατοστά. Στη βάση του βολβού αναπτύσσεται ένας θύσανος με ρίζες που προχωρούν σε μεγάλο βάθος. Κατά το δεύτερο χρόνο, ανάμεσα από τα φύλλα αναπτύσσεται ένα μακρύ στέλεχος που καταλήγει σε μία μεγάλη ταξιανθία, η οποία έχει 300–400 λευκά ή ρόδινα άνθη. Ο καρπός του πράσου είναι κάψα και περικλείει πολλά μαύρα σπόρια

Σπορά: Τα σπορεία δημιουργούνται από τον Απρίλη – Μάιο. Για την παραγωγή σπόρου καλλιεργείται ως διετές φυτό, ενώ για την παραγωγή φυτού ως μονοετές. Γενικά η φυτρωτικότητα του σπόρου είναι πολύ δύσκολη.

Μεταφύτευση: Τα ριζίδια μύστακες κατά την μεταφύτευση, είναι καλύτερα να κόβονται με ένα ψαλιδάκι και μετά να φυτεύονται. Για την καλύτερη και ταχύτερη ανάπτυξη των φυταρίων η σπορά πρέπει να πραγματοποιείται κατά τον Ιούνιο – Ιούλιο.

Συγκομιδή: Η συγκομιδή τους αρχίζει το φθινόπωρο. Διαλέγονται τα φυτά που έχουν διάμετρο τουλάχιστον 3 εκ. Τα πράσα μπορούν να διατηρηθούν καλά για 1–3 μήνες σε θερμοκρασία 0 °C και σχετική υγρασία 85–90%. Στους –2 °C παγώνουν.

Αποδόσεις: οι αποδόσεις κυμαίνονταν στους 2–2,3 τόνους/στρέμμα.

πηγή: https://agrosimvoulos.gr/

Άρδευση: Το νερό είναι ένα κρίσιμο στοιχείο στην παραγωγή των πεπονιών. Πρέπει να λαμβάνεται μέριμνα έτσι ώστε να μην κατακλύζονται με νερό τα πεπόνια κατά τη διάρκεια ανάπτυξης του καρπού, διαφορετικά οι καρποί θα είναι πτωχοί σε γεύση λόγω μικρής περιεκτικότητας σε διαλυτά άλατα. Η άρδευση σ’ αυτό το φυτό γίνεται με κατάκλιση, αυλάκια ή στάγδην άρδευση. Η στάγδην άρδευση έχει γίνει η πιο αποδεκτή μέθοδος. Παρέχει στους παραγωγούς αύξηση της πρωιμότητας και μεγαλύτερη συνολική και εμπορική παραγωγή συγκριτικά με την άρδευση με αυλάκια. Μπορεί να εφαρμοστεί με ή χωρίς πλαστικό κάλυμμα. Όταν συνδυάζεται με μαύρο πλαστικό κάλυμμα η επίδραση της στάγδην άρδευσης μειώνει την ανταγωνιστικότητα με τα ζιζάνια , δεν υπάρχει περιορισμός για τα κορεσμένα εδάφη και μπορεί να γίνει άρδευση και κατά τη διάρκεια της συγκομιδής. Ένα από τα μεγαλύτερα πλεονεκτήματα της στάγδην άρδευσης είναι η αποτελεσματική διαχείριση του νερού. Στις περιοχές όπου έχουμε περιορισμένες βροχοπτώσεις, η στάγδην άρδευση μπορεί να μειώσει την κατανάλωση του νερού ως και 40% σε σχέση με την άρδευση με αυλάκια.

Συγκομιδή: Μετά την καρποφορία δεν πρέπει να αφήνονται περισσότερα από 2–3 πεπόνια, κάθε ρίζα, προς το σκοπό να γίνονται μεγαλύτερα και πρωϊμώτερα. Για αυτό άμα δέσουν οι καρποί και αποκτήσουν το μέγεθος αυγού, πρέπει να διαλέγονται οι πλησιέστεροι στους πρώτους κλάδους και να διατηρούνται, οι υπόλοιποι δε να αφαιρούνται, συνεχώς, όταν παρουσιάζονται. Όταν τα πεπόνια μεγαλώσουν και αρχίσει η ωρίμανσή τους, πρέπει να γυρίζονται, από καιρό σε καιρό, σε όλες τις πλευρές, ώστε να παίρνουν ομοιόμορφο χρώμα και σχήμα κανονικό σ’ όλο τους το μέγεθος. Η συγκομιδή, πραγματοποιείται μετά 3–5 μήνες από τη σπορά, αναλόγως των ποικιλιών, του εδάφους, του κλίματος και των τεχνικών μεθόδων της καλλιεργείας. Η ωριμότητα των πεπονιών διακρίνεται από το χρώμα και το τυπικόν άρωμα, η δε ποιότητα από το βάρος. Από απόψεως γεύσεως και αρώματος, θεωρούνται ως καλύτερα τα προερχόμενα από αμμώδη εδάφη ή ξερικές καλλιέργειες και γενικώς όταν ωριμάζουν φυσιολογικά.

πηγή: https://agrosimvoulos.gr/

Σκόρδο	
	
Περίοδος ανθοφορίας	Χειμώνας, Άνοιξη
Εδαφικές απαιτήσεις	Γόνιμα, Καλά αποσταγγιζόμενα
Απαιτήσεις σε νερό	☹ ☹ ☹
Απαιτήσεις σε φως	☼ ☼ ☼
Αντοχή στο κρύο	☄ ☄ ☄
Μέγιστο ύψος	0,6μ.
Μέγιστη διάμετρος	0,5μ.
Χρώμα άνθους	Λευκό

Το σκόρδο (Allium sativum) είναι ετήσιο ποώδης φυτό με καταγωγή την Ασία. Οι βολβοί του έχουν υψηλή θρεπτική αξία. Το σκόρδο χρησιμοποιείται στη μαγειρική αλλά και για την παρασκευή φαρμάκων. Περιέχει την αλλισίνη, ουσία η οποία προσδίδει τη χαρακτηριστική οσμή και γεύση. Είναι ποώδες φυτό με ψευτοβλαστό, δηλαδή σχηματίζεται από φύλλα, το ένα μέσα στο άλλο όπου και καταλήγει σε ορθόκλαδη ροζέτα φύλλων λογχοειδών, με κεντρική νεύρωση όπως τα φύλλα των αγρωστωδών και του πράσου, έχοντας ένα ανοιχτό πράσινο χρώμα. Καλλιεργείται ως μονοετές. Δημιουργεί υπόγειους σύνθετους βολβούς από τους οποίους εκπύσσεται μια θυσσανώδης ρίζα. Ο βολβός εξωτερικά περιβάλλεται από στρώσεις φύλλων και εσωτερικά περιέχει μικρούς αποταμιευτικούς βλαστούς ή αλλιώς σκελίδες. Η κάθε μια σκελίδα είναι ένα εν δυνάμει φυτό.

Έχουν δημιουργηθεί διάφορες ποικιλίες αφού έχει αρκετά μεγάλη οικονομική σημασία. Συγγενή είδη του σκόρδου είναι τα Allium vineale, Allium oleraceum και Allium ursinum. Τα δύο πρώτα είδη έχουν τη χαρακτηριστική μυρωδιά του σκόρδου, αλλά δεν έχουν την εμπορική αξία του Α. sativum, καθώς οι βολβοί τους είναι μικροί με πολύ μικρές σκελίδες. Έτσι, μπορούν να καλλιεργηθούν μόνο για νωπή κατανάλωση. Γενικότερα υπάρχουν ποικιλίες που διαφέρουν ως προς τις σκελίδες αν έχουν λιγες ή πολλές και αν είναι μικρού ή μεγάλου μεγέθους. Επίσης αν είναι λεπτοί οι χιτώνες που περιβάλλουν τις σκελίδες καθώς και τι χρώμα έχουν. Οι πιο διάσημες ποικιλίες σκόρδου είναι

_Εδαφοκλιματικές Απαιτήσεις: Αντέχει στις χαμηλές θερμοκρασίες του χειμώνα. Καλλιεργείται σε εδάφη γόνιμα με καλή αποστράγγιση. Τα βαριά εδάφη και αυτά τα οποία νεροκρατούν δημιουργούν προβλήματα στην καλλιέργεια, σαπίζει ο βολβός ενώ στα άγονα ξηρικά δεν μπορούν να μεγαλώσουν οι βολβοί. Πρέπει να καλλιεργείται σε εδάφη τα οποία αρδεύονται γιατί μπορεί να χρειαστεί άρδευση και κατά τη διάρκεια του χειμώνα. Η άρδευση σταματάει μερικές εβδομάδες πριν τη συγκομιδή. Απαιτείτε ιδιαίτερη προετοιμασία του εδάφους πριν την εγκατάσταση. Πρέπει να γίνει βαθύ όργωμα στην συνέχεια δισκοσβάρνισμα και φρεζάρισμα γιατί το έδαφος πρέπει να είναι ψιλοχωματισμένο και μαλακό για να μην εμποδίζεται η ανάπτυξη των βολβών. Σε όλη τη διάρκεια της καλλιεργητικής περιόδου η καλλιέργεια πρέπει να είναι απαλλαγμένη από τα ζιζάνια. Η καταπολέμηση γίνεται με σκάλισμα ή με ζιζανιοκτόνα.

_Φύτευση: Στα πρώτα στάδια ανάπτυξης. Οι σκελίδες που χρησιμοποιούνται ως “σπόρος” θα πρέπει να είναι μεγάλες σε

μέγεθος, να έχουν ομοιόμορφο σχήμα και να είναι υγιείς απαλλαγμένες ασθένειες και εχθρούς. Ο διαχωρισμός των σκελίδων από τον βολβό θα πρέπει να γίνει λίγο πριν την φύτευση. Οι αποστάσεις φύτευσης ορίζονται τα 10-15 cm επί της γραμμής και 20-25 cm μεταξύ των γραμμών γραμμών.

_Συγκομιδή: Η συγκομιδή γίνεται όταν τα το υπέργειο μέρος ξεραθεί. Συνήθως συμβαίνει μετά από 7-8 μήνες ανάλογα την περιοχή και την ποικιλία, από Μάιο – Ιούνιο. Οι βολβοί αφαιρούνται από το έδαφος, γίνεται διαλογή και στη συνέχεια τοποθετούνται σε σωρούς για να ξεραθούν. Οι βολβοί μπορούν να αποθηκευτούν μέχρι και 6-7 μήνες σε θερμοκρασία 0 0C και σχετική υγρασία 60 %.

πηγή: https://agrosimvoulos.gr/

Περίοδος ανθοφορίας	-
Εδαφικές απαιτήσεις	Γόνιμα, Μέσης σύστασης, Καλά αποσταγγιζόμενα
Απαιτήσεις σε νερό	☹ ☹ ☹
Απαιτήσεις σε φως	☼ ☼ ☼
Αντοχή στο κρύο	☄ ☄ ☄
Μέγιστο ύψος	0,3μ.
Μέγιστη διάμετρος	0,4μ.
Χρώμα άνθους	Πρασινωπό

Το σπανάκι (Spinacia oleracea) είναι ετήσιο φυτό με μια κύρια πασαλλωδη ρίζα που μπορεί να φθάσει σε 1,5 m βάθος. Ο μεγαλύτερος όγκος του ριζικού συστήματος βρίσκεται στα 30 cm. Έχει τρυφερά λεία ή κυματοειδή βαθυπράσινα φύλλα που εκπύσσονται από βραχύ κεντρικό άξονα (ροζέτα). Το φυτό χρειάζεται μόνο 5 ώρες ήλιο την ημέρα και αναπτύσσεται και σε μερική σκιά. Ανθίζει μόλις η διάρκεια της ημέρας ξεπεράσει τις 13 ώρες. Τα άνθη του είναι μικρά και σταυρογονιμοποιούνται με τη βοήθεια του ανέμου. Οι περισσότερες ποικιλίες είναι δίοικες (με ανεξάρτητα αρσενικά και θηλυκά άτομα). Τα αρσενικά φυτά διατηρούν τη γύρη τους για μεγάλο χρονικό διάστημα και τα θηλυκά είναι υποδεκτικά για 2-3 βδομάδες. Ο σπόρος του είναι σε άλλες ποικιλίες σκληρός και αγκαθωτός και σε άλλες λείος.

_Εδαφοκλιματικές Απαιτήσεις: Η ατμοσφαιρική και εδαφική υγρασία ευνοούν την ανάπτυξη τρυφερού φυλλώματος και σε συνδυασμό με τη χαμηλή θερμοκρασία και τη μικρού μήκους ημέρα δίνουν πολύ καλή ποιότητα. Το έδαφος που προορίζεται για την καλλιέργεια του σπανακιού πρέπει να είναι πλούσιο σε οργανική ουσία και υγρό χωρίς να νεροκρατεί. Αν το αφήσουμε το έδαφος να ξεραθεί τα φυτά σοκάρονται. Τα αμμοπηλώδη εδάφη θεωρούνται πιο κατάλληλα για πρώιμη συγκομιδή ενώ τα πηλώδη και ιλυοπηλώδη για όψιμη. Το ευνοϊκότερο pH για το σπανάκι βρίσκεται μεταξύ 6 και 7.

_Σπορά: Η σπορά μπορεί να γίνει 3-6 βδομάδες πριν τους τελευταίους αναμενόμενους παγετούς ή 6-8 βδομάδες πριν τους πρώτους αναμενόμενους παγετούς. Σπέρνεται κάθε 2 βδομάδες, (για συνεχείς συγκομιδές), μέχρι οι θερμοκρασίες να φθάσουν στους 18 °C και η μέρα ν’ αρχίσει να μεγαλώνει. Ξανασπέρνεται στα τέλη Αυγούστου ή νωρίς τον Σεπτέμβρη για φθινοπωρινή καλλιέργεια. Η ποσότητα του σπόρου εξαρτάται από την ποικιλία και τις αποστάσεις των φυτών. Κυμαίνεται μεταξύ 2-3 κιλών στο στρέμμα. Καλό είναι ο σπόρος να βαπτίζεται σε εκχύλισμα κόμποστ για 30 λεπτά πριν τη σπορά. Έτσι επιτυγχάνεται γρηγορότερο φύτρωμα και αντοχή των φυτών σε τυχόν μυκητολογικές προσβολές.

_Συγκαλλιέργεια: Το σπανάκι είναι φυτό που αναπτύσσεται και σε μερική σκιά γι αυτό το λόγο μπορεί να καλλιεργηθεί ανάμεσα σε ψηλά φυτά όπως τα λαχανάκια Βρυξελλών και η σελινόριζα. Στην αρχή της καλλιεργητικής περιόδου μπορεί να καλλιεργηθεί ανάμεσα σε φράουλες. Επίσης συγκαλλιεργείται με κρεμμύδια και λάχανα.

_Συγκομιδή και διατήρηση: Το σπανάκι μπορεί να καλλιεργηθεί ταυτόχρονα και με άλλα είδη. Η συγκομιδή των φυτών αρχίζει μόλις αυτά αποκτήσουν 4-6 μεγάλα φύλλα. Η περίοδος συγκομιδής διαρκεί 2 βδομάδες και γίνεται με ειδικά μαχαίρια ή εργαλεία κοπής, περίπου 1 cm κάτω από τη ροζέτα. Δεν πρέπει να κόβονται ούτε πολύ νωρίς, γιατί δεν έχουν πάρει βάρος, ούτε πολύ αργά γιατί κιτρινίζουν τα φύλλα. Οι καλύτερες ώρες, όσον αφορά την εμφάνιση των φυτών, για συγκομιδή είναι οι απογευματινές γιατί νωρίς το πρωί με τη δροσιά και λόγω της σπαργής των φύλλων μπορεί να σχίσουν.

πηγή: https://agrosimvoulos.gr/

Τομάτα	
	
Περίοδος ανθοφορίας	Τέλη άνοιξης, Καλοκαίρι
Εδαφικές απαιτήσεις	Γόνιμα, Καλά αποσταγγιζόμενα
Απαιτήσεις σε νερό	☹ ☹ ☹
Απαιτήσεις σε φως	☼ ☼ ☼
Αντοχή στο κρύο	☄ ☄ ☄
Μέγιστο ύψος	2μ.
Μέγιστη διάμετρος	1μ.
Χρώμα άνθους	Κίτρινο

Κατάγεται από την Νότια Αμερική και ήλθε στην Ευρώπη από τους Ισπανούς κατακτητές τον 16ο Αιώνα. Η ντομάτα είναι πλούσια σε αλκαλοειδή, βιταμίνες, απαραίτητα αμινοξέα, ζάχαρα και φυτικές ίνες. Είναι ετήσιο φυτό το οποίο μπορεί να φτάσει σε ύψος 2 μέτρων. Το χρώμα της ποικίλει από κίτρινο έως κόκκινο.

Ποικιλίες
Υπάρχουν τρεις ποικιλίες φυτών ντομάτας

- Ψηλές
- Ημιθαμνώδεις
- Θαμνώδεις

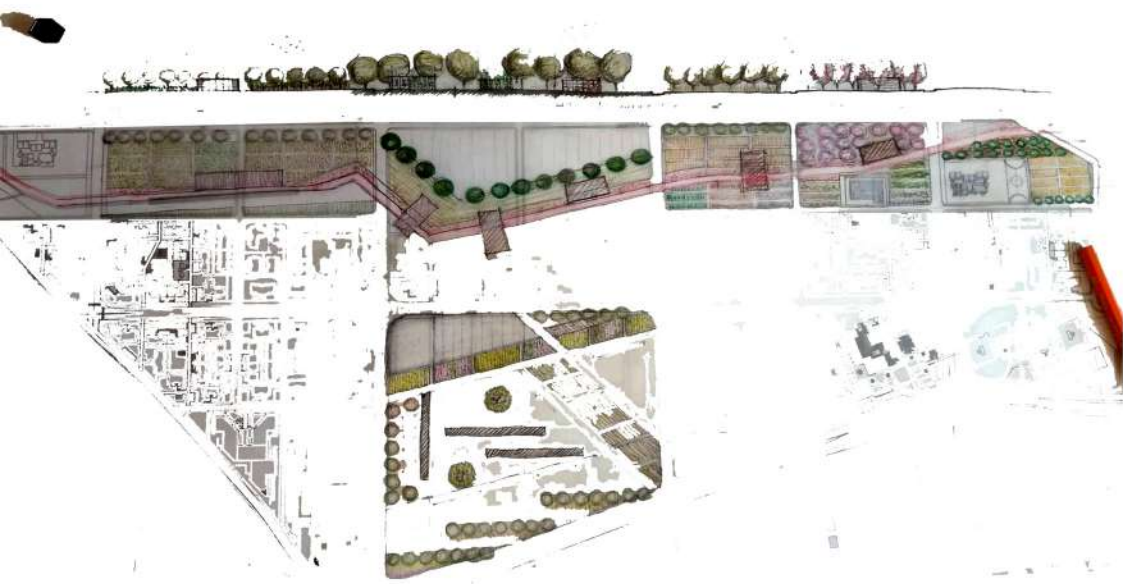
Οι ψηλές ποικιλίες είναι η καλύτερη επιλογή για μεγάλη περίοδο συγκομιδής. Συνεχίζουν να αναπτύσσονται ακόμα και μετα την άνθηση. Οι ημιθαμνώδεις και θαμνώδεις ποικιλίες σταματούν να αναπτύσσονται μετά την άνθηση. Είναι πιο δημοφιλείς για εμπορική καλλιέργεια ενώ οι καρποί αναπτύσσονται πολύ γρηγορότερα από τους αντίστοιχους των ψηλών ποικιλιών.

_Εδαφοκλιματικές Απαιτήσεις: Η ντομάτα απαιτεί ένα σχετικά ψυχρό και ξερό κλίμα για υψηλές αποδόσεις και καλή ποιότητα. Η καλύτερη θερμοκρασία για τις περισσότερες ποικιλίες κυμαίνεται από 21 έως 24ο C. Οι χαμηλότερες ή υψηλότερες θερμοκρασίες κατά τη διάρκεια της καρποφορίας, αναστέλλουν την επικονίαση και κατ επέκταση και τον σχηματισμό των καρπών. Γενικά η ντομάτα είναι απαιτητική σε νερό. Έλλειψη νερού και παρατεταμένη ξηρασία ενδεχομένως να οδηγήσουν σε απώλεια ανθέων καθώς και σε σχάσιμο των καρπών. Ωστόσο, εάν επικρατεί υψηλή υγρασία ή δυνατές βροχές, τότε ενδεχομένως να αναπτυχθούν μύκητες και καταστροφή των καρπών. Μεγάλη σκίαση γενικά επιβραδύνει την ωρίμανση των φρούτων. Ωστόσο οι διάφορες ποροπαραγωγικές εταιρείες έχουν δημιουργήσει ποικιλίες για διάφορα κλίματα. Η ντομάτα αναπτύσσεται καλύτερα σε εδάφη πλούσια σε θρεπτικά συστατικά τα οποία έχουν υψηλή συγκράτηση υγρασίας, καλό αερισμό και χαμηλή αλατότητα. Προτιμά τα βαθιά, καλώς αποστραγγιζόμενα αμμοαργιλώδη εδάφη. Οι ρίζες αναπτύσσονται σε ένα βάθος 15 έως 20 cm. Το ιδανικό pH κυμαίνεται από 5,5-6,8. Η προσθήκη οργανικής ουσίας είναι επιθυμητή για καλή ανάπτυξη. Τα εδάφη όμως με πολύ

πηγή:

Αρωματικά-Βότανα

Αρωματικά – (Φαρμακευτικά) φυτά καλούνται τα φυτά, από τα οποία με διάφορες μεθόδους, λαμβάνονται τα αιθέρια έλαια. Κοινό γνώρισμα αυτών είναι η ύπαρξη αρωματικών αιθέριων ελαίων, που χρησιμοποιούνται είτε για την παραλαβή φαρμακευτικών ουσιών, είτε σαν δρόγες που τους προσδίδονται φαρμακευτικές ιδιότητες. Σημαντικοί παράγοντες επιλογής καλλιέργειας θεωρούνται:

Διερεύνηση της αγοράς
Κατάλληλες εδαφοκλιματικές συνθήκες
Αντιμετώπιση εχθρών, ασθενειών και προσβολών
Επάρκεια υδάτινων πόρων
Χρησιμοποίηση κατάλληλου πολλαπλασιαστικού υλικού
Ζήτηση φυτικών υλικών βιολογικής καλλιέργειας.

Οι καλλιέργειες των αρωματικών χωρίζονται σε ετήσιες και πολυετείς

Οι ετήσιες καλλιέργειες μπορεί να είναι (βασιλικός, κορίανδρος, μάραθος, γλυκάνισος, χαμομήλι)

Οι πολυετείς καλλιέργειες (ρίγανη, λεβάντα, φασκόμηλο, θυμάρι, δενδρολίβανο, βαλεριάνα, εχινάτσα) Πρακτικά σε μια φυτεία Αρωματικών Φυτών με 10 - 20 στρέμματα πρέπει να καλλιεργήσουν από 2-3 ετήσια φυτικά είδη και 4-5 πολυετή φυτικά είδη και σε εκτάσεις των 3-4 στρεμμάτων το κάθε είδος.

Άνηθος

Ο άνηθος είναι μονοετές φυτό, το οποίο φτάνει τα 45-60 εκατοστά. Τον συναντάμε σε πολλές περιοχές της Μεσογείου και της Μέσης Ανατολής. Το μέρος του φυτού που χρησιμοποιείται είναι οι σπόροι και τα νεαρά φύλλα. Τα φύλλα του έχουν σχήμα φτερού, είναι τριγωνικά, λεπτά και μυτερά. Οι σπόροι του φτάνουν στα 2-4 χιλιοστά και έχουν γεύση γλυκόριζας και γλυκό άρωμα.

Εδαφοκλιματικές Απαιτήσεις: Η άριστη θερμοκρασία ανάπτυξης του άνηθου είναι 18-25ο C, με όρια ανάπτυξης 4-35ο C και όρια αντοχής από 0-40ο C. Αποδίδει καλά σε εδάφη μέσης σύστασης, πλούσια σε οργανική ουσία, καλά στραγγιζόμενα, με καλό πορώδες και pH 6-7. Οι απαιτήσεις σε νερό είναι μέτριες αλλά σε χρονιά που έχει ανομβρία καλό είναι να υπάρχει δυνατότητα άρδευσης για να μην πέφτει η στρεμματική απόδοση.

Καλλιεργητικές Τεχνικές: Ο άνηθος πολλαπλασιάζεται με σπόρο. Η σπορά γίνεται από αρχές Μαρτίου μέχρι μέσα Απριλίου. Πριν την σπορά αιτείται καλή προετοιμασία εδάφους. Για σπορά με πνευματική μηχανή απαιτούνται 350 γρ./στρ. Για σπορά με το χέρι ή με κοινή σπαρτική απαιτείται διπλάσια ποσότητα. Μετά το φύτευμα απαιτείται βοτάνισμα για απομάκρυνση ζιζανίων, ενώ σε περίπτωση πυκνού φυτρώματος απαιτείται αραίωμα.

Συγκομιδή: Η συγκομιδή γίνεται με θέρισμα των φυτών όταν οι περισσότεροι καρποί μιας ταξιανθίας βρίσκονται στο στάδιο της ωρίμανσης περίπου το πρώτο δεκαπενθήμερο του Ιουλίου. Τα

φυτά αφήνονται θερισμένα επιτόπου για 2-3 μέρες και μετά αλωνίζονται με θεριζοαλωνιστική μηχανή. Όταν καλλιεργείται για νωπή κατανάλωση, τότε τα φυτά κόβονται όταν το ύψος τους φτάσει τα 20 εκατοστά.

Αποδόσεις: Ο άνηθος είναι αρωματικό και φαρμακευτικό φυτό. Ως άρτυμα χρησιμοποιούνται οι τρυφεροί βλαστοί. Το αιθέριο έλαιο του άνηθου χρησιμοποιείται στην αρωματοθεραπεία ως αντιμικροβιακό.

πηγή: <https://agrosimvoulos.gr/>

Απήγανος

Απήγανος (Ruta graveolens) Ο απήγανος είναι φυτό ποώδες και πολυετές. Συναντάται ως αυτοφυές ή καλλιεργείται ως καλλωπιστικό φυτό σε κήπους και γλάστρες. Είναι αειθαλής, με βλαστούς ξυλώδεις κοντά στη βάση του και ποώδεις στις άκρες, ελαφρά διακλαδισμένους, με κυανό πράσινο χρώμα και με ρηχή ρίζα. Τα φύλλα του έχουν χρώμα γλαυκό, φύονται κατ' εναλλαγή, είναι σύνθετα, πτεροειδή, δερματώδη, φέρουν άσπρο χνούδι και αναδύουν μια δυσάρεστη οσμή όταν τα τρίψουμε. Ανθίζει στα μέσα του καλοκαιριού, με άνθη μικρά πρασινοκίτρινα, που συχνά καλύπτουν το μεγαλύτερο μέρος του φυτού. Αν και αυτοφυές το συναντάμε σε άγονα, βραχώδη, πτωχά εδάφη, στην καλλιέργεια ευνοείται σαφώς η ανάπτυξη του σε γόνιμα ή μέτριας γονιμότητας εδάφη με αρκετή υγρασία και καλή αποστράγγιση. Θέλει ηλιοφάνεια και παρουσιάζει μεγάλη αντοχή σε ξηροθερμικές συνθήκες.

πηγή: <https://www.geoponiko-kentro.gr/product/apiganos/>

Βαλεριάνα

Η βαλεριάνα είναι πολυετές ποώδες και ανθοφόρο φυτό που ανήκει στην οικογένεια των βαλεριανοειδών. Τα άνθη της είναι μικρά ροζ ή λευκά ανάλογα με την ποικιλία, τα οποία παίρνουν τον σχηματισμό της «κομπρέλας» στην κορυφή του φυτού. Το ύψος του φυτού φτάνει τα 0,60- 1,2 μέτρα. Ο βλαστός της είναι όρθιος, κοίλος εσωτερικά και φέρει ραβδώσεις. Η βαλεριάνα έχει γεύση έντονη, ξηρή και ελαφρώς πικρή. Το όνομα της οφείλεται στην λατινική λέξη valere που σημαίνει «υγεία ή δύναμη» και αναφέρεται στην θεραπευτική χρήση του φυτού.

Εδαφοκλιματικές Απαιτήσεις: Η βαλεριάνα έχει μεγάλη προσαρμοστικότητα και μπορεί να καλλιεργηθεί τόσο σε εύκρατα όσο και σε ηπειρωτικά κλίματα. Αν και ευδοκιμεί σε όλα τα εδάφη αποδίδει καλύτερα στα πιο γόνιμα και υγρά εδάφη. Στην Ελλάδα την συναντάει κανείς γύρω από λίμνες, ποτάμια και πηγές.

Καλλιεργητικές Τεχνικές
Πολλαπλασιάζεται με σπόρο σε σπορείο κατά την άνοιξη. Η σπορά γίνεται σε τελάρα γεμισμένα με μείγμα που αποτελείται από άμμο και κοπριά σε αναλογία 1:1. Οι σπόροι είναι μικροί σε μέγεθος. Η σπορά γίνεται στα τέλη του χειμώνα σε θερμαινόμενο σπορείο το οποίο καλύπτεται για 2 περίπου εβδομάδες, όπου τα φυτά αναπτυχθούν και να αποκτήσουν 3-4 φύλλα. Ακολουθεί η μεταφύτευση των φυτών σε γλαστράκια μέχρι την πλήρη ανάπτυξη τους. Η μεταφύτευση της βαλεριάνας στο χωράφι γίνεται μετά 2 μήνες από την ημέρα σποράς, δηλαδή μέσα Απριλίου - Μαΐου, και εφόσον τα φυτά έχουν ύψος 12-15 εκατοστά. Η μεταφύτευση γίνεται κυρίως με τα χέρια ή με ειδική φυτευτική μηχανή.

Λίπανση και Άρδευση: Η ανάγκη του φυτού σε λίπανση δεν είναι μεγάλη. Μια λίπανση με 5-6 μονάδες αζώτου, φωσφόρου και καλίου είναι ικανοποιητική για μια καλή απόδοση σε δρόγη βαλεριάνας. Το φυτό έχει μεγάλες απαιτήσεις σε άρδευση και σκάλισμα. Η άρδευση πρέπει να πραγματοποιείται σε συγκεκριμένα χρονικά διαστήματα και η ποσότητα του νερού δεν πρέπει να είναι μεγάλη αλλά όση χρειάζεται το φυτό. Γενικά χρειάζεται λίγο νερό σε τακτά χρονικά διαστήματα.

Συγκομιδή και αποδόσεις: Η διάρκεια της καλλιέργειας της βαλεριάνας είναι 2 έτη. Το φθινόπωρο συλλέγονται οι ρίζες από φυτά 2 ετών, πλένονται, ξηραίνονται με θερμό αέρα και έπειτα συσκευάζονται. Η απόδοση σε ξηρή δρόγη μπορεί να φθάσει τα 400 κιλά το στρέμμα. Το καλοκαίρι συλλέγονται οι ανθισμένες κορυφές του φυτού, τα φύλλα των οποίων χρησιμοποιούνται στις σαλάτες.

Φαρμακευτικές Ιδιότητες: Όπως και τα περισσότερα αρωματικά φυτά έτσι και το φυτό της βαλεριάνας έχει φαρμακευτικές ιδιότητες, οι οποίες είναι γνωστές από την αρχαιότητα. Συγκεκριμένα: Έχει αγχολυτικές και ηρεμιστικές ιδιότητες. Κατευνάζει την υπερένταση, τις νευρώσεις, την επιληψία και την ταχυκαρδία. Επιδρά θετικά σε άτομα που πάσχουν από άπνιες. Θεωρείται χρήσιμη σε περιπτώσεις αρθρίτιδας, ρευματικών πόνων, ημικρανίας και πονόδοντου. Συμβάλλει στη χαλάρωση του μαλακού μυ της γαστρεντερικής περιοχής.

Βασιλικός

Ο βασιλικός είναι ετήσιο ποώδες φυτό, της οικογένειας των Χειλανθών. Η ποικιλία που καλλιεργείται στην Ελλάδα είναι η «citriodora» η οποία διακρίνεται από τα μεγάλα φύλλα και το έντονο άρωμα. Για τον λόγο αυτό καλλιεργείται για παραγωγή ξηρής δρόγης αλλά και για παραγωγή αιθέριου ελαίου. Το ύψος της Καλλιέργεια Βασιλικού μπορεί να φτάσει και τα 60 εκ. και υπάρχουν πολλές ποικιλίες : ο κοινός, ο μεγάλος, ο μικρόφυλλος ή νάνος, ο πλατύφυλλος της Γένοβας, που με τα φύλλα του φτιάχνουμε τη σάλτσα πέστο (ή πιστού, όπως τη λένε στην Προβηγκία), και ο βασιλικός της Νάπολης, με τα γιγάντια φύλλα σαν του μαρουλιού.

Κλιματικές συνθήκες
Ο βασιλικός αγαπά το μεσογειακό κλίμα με τους ήπιους και σύντομους χειμώνες και τα δροσερά καλοκαίρια με τη μεγάλη ηλιοφάνεια, ενώ δεν αντέχει σε θερμοκρασίες χαμηλότερες των 10° C. Το εύκρατο κλίμα είναι το καταλληλότερο για την καλλιέργεια του βασιλικού. Στις περιοχές αυτές, η διάρκεια της βλαστήσεως είναι πιο μακρά, με συνέπεια να γίνονται περισσότερες συγκομιδές το έτος. Ο βασιλικός έχει ανάγκη από τουλάχιστον 5 ώρες ήλιο την ημέρα. Το μέρος πρέπει να αερίζεται, αλλά να μην το χτυπά δυνατά ο άνεμος.

Άρδευση
Όπως σε όλα τα φυτά, αποφεύγουμε το πότισμα τις ώρες με την έντονη ζέστη, γιατί αφενός εξατμίζεται γρήγορα το νερό, αφετέρου οι σταγόνες του νερού δρουν σαν μεγεθυντικοί φακοί, επιτρέποντας στον ήλιο να κάψει και να τρυπήσει τα φύλλα. Οι αρδεύσεις μπορεί να γίνονται με σταγόνες ή με κατάκλιση. Η συχνότητα εξαρτάται από το είδος του εδάφους, (αμμώδες, πηλώδες, αργιλώδες). Στα αμμώδη εδάφη πρέπει να γίνεται συχνότερα. Τις πολύ θερμές ημέρες πρέπει να γίνεται ανά δεύτερη ημέρα. Κατά μέσο όρο οι αρδεύσεις πρέπει να γίνονται κάθε 10-12 ημέρες. Η άρδευση του βασιλικού πρέπει να σταματά 4-5 ημέρες πριν από κάθε συλλογή των φύλλων.

Λίπανση: Σύμφωνα με πειραματικά δεδομένα που υπάρχουν, μία λίπανση με 30 κιλά φωσφορικής αμμωνίας, είναι μία λίπανση που βοηθάει ικανοποιητικά στην ανάπτυξη των φυτών.

Συγκομιδή/Αποξήρανση: Η ανθοφορία του είναι Ιούνιο – Σεπτέμβριο. Για να διατηρήσουμε το φυτό ακμαίο και ζωηρό,

κόβουμε τις κορφές από τους βλαστούς λίγο πριν από την άνθιση. Η συγκομιδή γίνεται με δύο τρόπους: Με αποκοπή των φυτών σε ύψος 10cm από το έδαφος. Στην περίπτωση αυτή γίνονται 3-4 συλλογές τον χρόνο και η παραγωγή χρησιμοποιείται για αποξήρανση και παραγωγή ξηρής δρόγης. Με τη συλλογή μόνο των ανθοφόρων κορυφών, όταν ευρίσκονται σε πλήρη άνθιση. Στην περίπτωση αυτή, γίνονται 6-7 συλλογές και η παραγωγή χρησιμοποιείται για απόσταξη και παραγωγή αιθέριων ελαίων. Η αποξήρανση γίνεται σε χώρους σκιερούς που αερίζονται καλά ή σε ειδικά ξηραντήρια. Η παραγωγή των αιθέριων ελαίων γίνεται σε ίδιους αποστακτήρες με εκείνους που χρησιμοποιούνται για τη μέντα, κ.λπ.

Απόδοση: Η ετήσια απόδοση στην καλλιέργεια βασιλικού φθάνει τα 400 κιλά αποξηραμένων φύλλων.

Ιδιότητες/Χρήσεις: Ο βασιλικός ήταν από την αρχαιότητα γνωστός για τις φαρμακευτικές του ιδιότητες: το ρόφημα βασιλικού ενισχύει τη μνήμη, καταπραΰνει τους νευρικούς πονοκεφάλους και, μεταξύ άλλων, είναι εξαιρετικό χωνευτικό και τονωτικό. Σημαντική επίσης είναι η αντισηπτική του ιδιότητα, αφού μερικά κλαράκια βασιλικού μέσα σε νερό το εμποδίζουν να μουχλιάσει. Επίσης είναι γνωστό εντομοαπωθητικό, γι αυτό και στα μπουστάνια συνηθίζουν να τον φυτεύουν ανάμεσα σε κηπευτικά, ιδίως στις μελιτζάνες, συχνά μαζί με κατιφέδες, γιατί απομακρύνει τον τετράνυχο, το έντομο – εχθρό της μελιτζάνας.

Δίκταμο

Ο δίκταμος ανήκει στην οικογένεια Lamiaaceae και είναι πολυετής, αειθαλής φρύγανο. Εξαιτίας της μεγάλης ζήτησής του στο εξωτερικό, αλλά και της υψηλής του τιμής, άρχισε να καλλιεργείται συστηματικά για εμπορεία.

Εδαφοκλιματικές Απαιτήσεις: Ευδοκιμεί σε βαθιά, αμμοαργιλώδη, με καλό πορώδες και πλούσια σε θρεπτικά εδάφη. Η βλάστηση του δεν επηρεάζεται από τις χαμηλές θερμοκρασίες και από την φωτοπερίοδο.

Καλλιεργητικές Τεχνικές
Π ο λ λ α π λ α σ ι α σ μ ό ς : Πολλαπλασιάζεται κυρίως με μοσχεύματα τα οποία πρώτα αφήνονται να ριζοβολήσουν και στη συνέχεια μεταφέρονται στον τόπο της καλλιέργειας. Τα φυτά που προκύπτουν από πολλαπλασιασμό με σπορά είναι μακροβιώτερα από αυτά που προκύπτουν από τα μοσχεύματα, γιατί έχουν ισχυρό ριζικό σύστημα και επιπλέον έχουν μικρότερη πιθανότητα να εμφανίσουν κάποια ασθένεια. Ο πολλαπλασιασμός πρέπει να γίνεται τουλάχιστον ανά δύο χρόνια και μάλιστα από σπόρους και μοσχεύματα του αυτοφυούς φυτού.

Συγκομιδή: Η συλλογή του φυτού, που στην ουσία είναι η αποκοπή των βλαστών, ξεκινάει το νωρίτερο, στο δεύτερο δεκαήμερο του Μαΐου και το αργότερο, στις αρχές Ιουλίου και συνεχίζεται όλο το καλοκαίρι και μέχρι το τέλος Οκτωβρίου, διαρκεί δηλαδή, την περίοδο ανθοφορίας του φυτού. Πραγματοποιείται με ψαλίδι ή κυρτό μαχαίρι και ποτέ με το χέρι για να μην τραυματιστούν οι νεότεροι βλαστοί.

Άρδευση: Είναι απαιτητικό είδος σε νερό, αφού απαιτούνται τουλάχιστον 2 αρδεύσεις την εβδομάδα.

Ξήρανση: Μετά τη συλλογή, το φυτό (βλαστοί, φύλλα, άνθη) απλώνεται για ξήρανση σε σκιερούς και καλά αεριζόμενους χώρους και μόνο όταν η ποσότητά του είναι μεγάλη και ο καιρός δροσερός εκτίθεται στον ήλιο. Η ξήρανση τελειώνει μόνο όταν η στερεή ύλη έχει το 1/3 του βάρους της συλλεχθείσας ύλης για το καλλιεργημένο φυτό και το 1/2 του βάρους για το αυτοφύες φυτό.

πηγή: https://agrosimvoulos.gr/

Δυόσμος

Ο δυόσμος (Mentha spicata) είναι ριζωματώδες πολυετές φυτό της οικογένειας των Χειλανθών. Ο δυόσμος φτάνει σε ύψος 30 με 100 εκατοστά. Οι μίσχοι και τα φύλλα καλύπτονται σε ποικίλο βαθμό από τριχίδια, ενώ τα άνθη του είναι μικρά ρόδινα ή μωβ ανοιχτό και βγαίνουν πολλά μαζί σε στάχεις στις κορυφές των βλαστών.

Εδαφοκλιματικές συνθήκες: Ο δυόσμος είναι φυτό που ευδοκιμεί σε θερμές αλλά και σε ψυχρές περιοχές. Ωστόσο καλύτερη ανάπτυξη φαίνεται να έχει σε περιοχές με εύκρατο κλίμα και δροσερό καλοκαίρι. Για την ανάπτυξη του απαιτεί καλά αποστραγγιζόμενα εδάφη, χρειάζεται αρκετή υγρασία και γόνιμο μέσης σύστασης έδαφος. Κατάλληλο pH ανάπτυξης αποτελούν οι τιμές από 6,5 έως 7,5.

Φύτευση: Οι ιδανικές αποστάσεις φύτευσης είναι 0,60-0,70m μεταξύ των γραμμών και 0,30-0,40m επί της γραμμής. Η καλύτερη εποχή φύτευσης είναι η άνοιξη διότι οι θερμοκρασίες είναι οι κατάλληλες για την καλή ανάπτυξη του φυτού αλλά έχει παρέλθει και ο κίνδυνος των παγετών.

Άρδευση: Η άρδευση πρέπει να είναι τακτική, ιδιαίτερα τους καλοκαιρινούς μήνες πρέπει να γίνεται τουλάχιστον κάθε δύο εβδομάδες.

Λίπανση: Η βασική λίπανση γίνεται με την ενσωμάτωση του 1/3 του απαραίτητου αζώτου στο έδαφος, μαζί με το φώσφορο και το κάλλιο στη φάση της προετοιμασίας του εδάφους.

Συγκομιδή: Την περίοδο Απριλίου-Οκτωβρίου η συγκομιδή γίνεται κάθε 35-40 ημέρες περίπου. Συγκομίζεται με το χέρι σε δέσμες των 15-20cm ύψους και βάρους 100-120gr περίπου. Όταν καλλιεργείται για ξηρή δρόγη συλλέγεται πριν την άνθιση (Ιούνιο) και μπορεί να δώσει μέχρι 3 συγκομιδές το χρόνο. Για αιθέριο έλαιο συλλέγεται στην πλήρη άνθιση (Ιούλιο).

Απόδοση: Η διάρκεια της καλλιέργειας μπορεί να φτάσει τα 10-12 έτη. Η 1η συγκομιδή δίνει 1.000-1500 Kg/στρ. νωπής βιομάζας, ενώ η 2η και 3η από 500-800 Kg/στρ, συνεπώς σύνολο περίπου 1.500-2.300 Kg/στρ. νωπής βιομάζας. Η περιεκτικότητα σε αιθέριο έλαιο κυμαίνεται μεταξύ 0,8-2,0%, επομένως 4-7 Kg/στρέμμα.

Ιδιότητες/Χρήσεις: Ο δυόσμος έχει πολλές ευεργετικές και θεραπευτικές ιδιότητες. Χρησιμοποιείται κυρίως ως αφέψημα και κάνει πολύ καλό στις χολολιθιάσεις, είναι αντισπασμωδικό, ηρεμιστικό και χωνευτικό. Επίσης, δρα κατά της αϋπνίας και του λόξυγκα. Λόγω των συστατικών του βοηθά στη θεραπεία πληγών του στόματος, ουλίτιδας, φαρυγγίτιδας και αμυγδαλίτιδας, ως αντίδοτο στην κακοσμία του στόματος, για την τόνωση της μνήμης, τη θεραπεία των σκασμένων χεριών και της πιτυρίδας. Τέλος προσφέρει ανακούφιση απο τον πονοκέφαλο, τον πονόδοντο, στους ρευματόπονους και τον πόνο των κλειδώσεων.

πηγή: https://agrosimvoulos.gr/

Θυμαρί

ο θυμάρι ή θύμιο είναι αγγειόσπερμο, δικότυλο φυτό, το οποίο ανήκει στην τάξη των Σωληνανθών και στην οικογένεια των Χειλανθών. Είναι θάμνος μικρού ύψους (έως 30 εκατοστά), με όρθιους βλαστούς, ε ξ α ι ρ ε τ ι κ ά ανθεκτικός, αναδύει πολύ ευχάριστο άρωμα. Απαντάται στις νότιες και

μεσογειακές περιοχές της Ευρώπης σε διάφορες περιοχές της Ασίας και καλλιεργείται στη βόρεια Αμερική.

Τα φύλλα του θυμαριού, όταν ξεραθούν, αποκτούν καφεπράσινο χρώμα και αναδύουν το άρωμα τους όταν θρυμματιστούν. Η γεύση τους είναι πολύ δυνατή, ελαφρώς καυστική και πλούσια. Μαζί με τους αποξηραμένους ανθούς χρησιμοποιούνται ως μπαχαρικό για τον αρωματισμό διαφόρων φαγητών.

_Καλλιεργητικές Τεχνικές: Το θυμάρι δίνει καλύτερη απόδοση σε ασβεστούχα με καλή αποστράγγιση εδάφη, ενώ μπορεί να καλλιεργηθεί σε εδάφη φτωχά-μέτριας γονιμότητας. Είναι ξηρική καλλιέργεια. Χρειάζεται πότισμα κατά την εγκατάσταση στο χωράφι της καλλιέργειας. Αν υπάρχει δυνατότητα άρδευσης, τότε είναι καλό να ποτιστεί το χωράφι ύστερα από τη συγκομιδή, ώστε να αντεπεξέλθουν τα φυτά καλύτερα μετά το σοκ. Ο πολλαπλασιασμός του φυτού μπορεί να γίνει με δύο τρόπους: Με σπόρο: Ο σπόρος είναι πολύ μικρός και σπέρνεται σε σπορεία , που ετοιμάζονται είτε τέλη Ιουλίου με αρχές Αυγούστου (φθινοπωρινή εγκατάσταση) είτε μέσα Ιανουαρίου με αρχές Φεβρουαρίου (ανοιξιάτικη εγκατάσταση). Για ένα στρέμμα απαιτείται φυτώριο 5-6 m2. Το θερινό σπορείο μπορεί να χρειάζεται και δύο φορές τη μέρα πότισμα αν επικρατούν υψηλές θερμοκρασίες. Μεταφυτεύονται στο χωράφι όταν αποκτήσουν ύψος 12-15 cm. Με παραφυάδες: Είναι πλευρικοί βλαστοί που έχουν ρίζες. Οι παραφυάδες αφαιρούνται από το φυτό και φυτεύονται απευθείας στο χωράφι. Από κάθε φυτό μπορούμε να πάρουμε 10-20 παραφυάδες. Η συλλογή των παραφυάδων γίνεται νωρίς την άνοιξη. Ανεξάρτητα από τον τρόπο πολλαπλασιασμού ο αριθμός φυτών που απαιτείται για ένα στρέμμα ανέρχεται σε 5.500-6.000 φυτά. Η συγκομιδή ξεκινάει από το 2ο έτος. Αν κάνουμε σπορείο τον Αύγουστο, μπορούμε να έχουμε και μια μικρή παραγωγή το πρώτο έτος της τάξης των 40 κιλών.

_Συλλογή/Συγκομιδή: Η συλλογή γίνεται όταν το φυτό είναι σε πλήρη άνθηση με χορτοκοπτικό μηχανήμα και σε ύψος 8-10 εκατοστά πάνω από το έδαφος. Το θυμάρι δεν πρέπει να συλλέγεται ύστερα από βροχή αλλά πρέπει να περάσει τουλάχιστον μία βδομάδα περίπου για να μπορέσει να γίνει η συλλογή. Σε αρδευόμενες εκτάσεις μπορούμε να έχουμε 2 συλλογές ανά έτος αλλά το πότισμα μειώνει την απόδοση σε αιθέριο έλαιο.

_Απόδοση: Η απόδοση σε χλωρή μάζα φτάνει τα 300-400 κιλά ανά στρέμμα που αντιστοιχεί σε 100-150 κιλά ξηρό βάρος ανά στρέμμα, ενώ αν η καλλιέργεια ποτίζεται η απόδοση μπορεί να φτάσει σε χλωρή μάζα τα 700-800 κιλά ανά στρέμμα. Η συλλεχθείς ποσότητα του θυμαριού μεταφέρεται για ξήρανση είτε σε σκιαζόμενο χώρο με καλό αερισμό είτε σε ξηραντήριο. Στο θυμάρι η περιεκτικότητα σε αιθέριο έλαιο κυμαίνεται στο 1-3%. Η ποιότητα και η ποσότητα του αιθέριου ελαίου εξαρτώνται από το αρχικό φυτικό υλικό, το στάδιο ωριμότητας στο οποίο γίνεται η συλλογή, το περιβάλλον και τη διαδικασία απόσταξης.

_Χρήσεις: Το θυμάρι χρησιμοποιείται ως άρτυμα στη βιομηχανία τροφίμων, ως αντιοξειδωτικό σε τρόφιμα. Επίσης ιδιαίτερη αναφορά πρέπει να γίνει για τη χρησιμότητά του στη μελισσοκομία καθώς αποτελεί το βασικό φυτό για να παραχθεί το περίφημο θυμαρίσιο μέλι. Το αιθέριο έλαιο παρουσιάζει αντισηπτική, ηρεμιστική και αντιοξειδωτική δράση. Αποτελεί συστατικό σκευασμάτων για νευραλγίες. Χρησιμοποιείται ως αντισηπτικό, απολυμαντικό, κατευναστικό στη βρογχίτιδα και στον ισχυρό βήχα, βοηθητικό για αναπνευστικά προβλήματα, ακόμα και σε περιπτώσεις γρίπης. Επίσης είναι εξαιρετικό σε περιπτώσεις πονόδοντου. Το αιθέριο έλαιο που περιέχει χρησιμοποιείται στην αρωματοποιία και για την αντιμετώπιση ασθενειών άλλων φυτών.

Λεβάντα

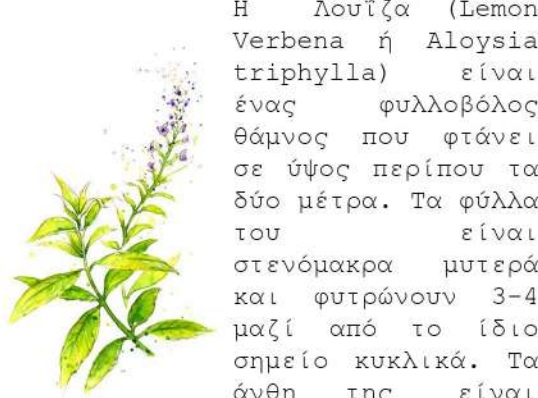
Η καλλιέργεια της λεβάντας στη χώρα μας, τα τελευταία χρόνια πα ρ ο υ σ ι ά ζ ε ι ι δ ι α ί τ ε ρ ο ενδιαφέρον, λόγω των κατάλληλων εδαφοκλιματικών συνθηκών που επικρατούν και κυρίως λόγο των σ η μ α ν τ ι κ ώ ν ε υ ε ρ γ ε τ ι κ ώ ν ιδιοτήτων της. Το φυτικό είδος L a v a d u l a αποτελείται από πολλά διαφορετικά είδη, εκ΄ των οποίων τα περισσότερα απαντώνται στη λεκάνη της Μεσογείου. Στην Ελλάδα αυτοφύεται το L. angustifolia και το L. stoeshas. Σημαντικό ρόλο στη συστηματική καλλιέργειά της παίζει η ευρεία χρήση του αιθέριου ελαίου της από φαρμακοβιομηχανίες.

_Εδαφοκλιματικές συνθήκες ανάπτυξης: Η λεβάντα ευδοκιμεί σε περιοχές όπου τον χειμώνα επικρατούν πολύ χαμηλές θερμοκρασίες και υψηλές το καλοκαίρι. Καλλιεργείται σε ποικίλα υψόμετρα, ανάλογα με το είδος. Έτσι, η πλατύφυλλη αναπτύσσεται σε υψόμετρα 200-700μ, ενώ η γνήσια λεβάντα μπορεί να ευδοκιμήσει σε υψόμετρα μέχρι 1700 μ. Η παραγωγή ελαίου αυξάνεται καθώς αυξάνεται το υψόμετρο, γιατί η άνθηση των φυτών σε ψυχρές περιοχές είναι αθονότερη. Η άρδευση μπορεί να αυξήσει την παραγωγή στις ώριμες καλλιέργειες λεβάντας, άλλα η άκαιρη και η υπερβολική άρδευση θα αυξήσει τα προβλήματα των ασθενειών, τα φυτά θα μεγαλώσουν σε ύψος τα κλαδιά θα σπάσουν και η κόμη του φυτού θα ανοίξει στην μέση. Σε κάθε περίπτωση η στάγδην άρδευση συνιστάται διότι πέρα από την ορθή εφαρμογή του νερού θα βοηθήσει στον έλεγχο των ζιζανίων.

_Συγκομιδή και αποδόσεις: Το κόψιμο γίνεται με δρεπάνι, κοινές χορτοκοπτικές μηχανές ή με μηχανές κοπής λεβάντας, το πρωί όταν έχει “σηκωθεί” η πρωινή δροσιά. Η καλλιέργεια φθάνει σε κανονική απόδοση στο 3ο-4ο έτος της ηλικίας της που μπορεί να διαρκέσει άλλα 6-7 ή και περισσότερα χρόνια. Η απόδοση σε ανθοφόρα στελέχη εξαρτάται κυρίως από το καλλιεργούμενο είδος λεβάντας. Ένα στρέμμα γνήσιας λεβάντας παράγει μέχρι 100 κιλά το 1ο, 200-250 κιλά το 2ο, 300-350 κιλά το 3ο, και 400 – 500 κιλά νωπών ανθοφόρων στελεχών κατά το 4ο έτος ανάλογα με τις καλλιεργητικές φροντίδες, το χωράφι, και την ποικιλία της λεβάντας. Τα υβρίδια αποδίδουν περισσότερο προϊόν, νωπό και αιθέριο έλαιο χαμηλότερης όμως ποιότητας

Λουίζα

Η Λουίζα (Lemon Verbena ή Aloysia triphylla) είναι ένας φυλλοβόλος θάμνος που φτάνει σε ύψος περίπου τα δύο μέτρα. Τα φύλλα του είναι στενόμακρα μυτερά και φυτρώνουν 3-4 μαζί από το ίδιο σημείο κυκλικά. Τα άνθη της είναι

άσπρα και εμφανίζονται από αρχές

καλοκαιριού μέχρι τις αρχές του

φθινοπώρου. Πολλαπλασιάζεται με

μοσχεύματα που παίρνονται το

φθινόπωρο. Το μάζεμα (φύλλων,

βλαστών, ανθέων) γίνεται το καλοκαίρι.

_Εδαφοκλιματικές Απαιτήσεις:

Ευδοκιμεί σε ελαφριά, γόνιμα και

καλώς στραγγιζόμενα εδάφη. Το pH

μπορεί να κυμαίνεται από 6,1 έως

7,8. Ως προς την ξηρασία δεν είναι

ιδιαίτερα ανθεκτικό. Αν και φυλλοβόλο είδος θα πρέπει να

προστατεύεται από τους δυνατούς

παγετούς του χειμώνα καθώς είναι

ευπαθές στους ανέμους. Ελάχιστη

θερμοκρασία για την καλλιέργεια του είναι

-12°C.

_Καλλιεργητικές Τεχνικές

_Πολλαπλασιασμός

Πολλαπλασιάζεται με μοσχεύματα τα

οποία συλλέγονται από τα μητρικά

φυτά, πρώτου και δεύτερου έτους,

στις αρχές Μαρτίου. Τα μοσχεύματα

έχουν μήκους 12-15 cm τα οποία

αμέσως μετά τη συλλογή τους

βρέχονται και βυθίζονται σε

ορμόνη ριζοβολίας (το κάτω τμήμα των

κομμένων βλαστών h = 2 cm)

ακολουθεί τοποθέτηση τους κατά τα

δύο τρίτα σε υπόστρωμα ριζοβολίας.

Αποστάσεις φύτευσης 80-100 cm

μεταξύ των γραμμών και 60-70 cm

μεταξύ των φυτών. Καλύτερη εποχή

φύτευσης στο χωράφι μέσα Απριλίου

έως μέσα Μαΐου.

Μαϊντανός

Ο μαϊντανός ανήκει στο γένος *Petroselinum* και στο είδος *crispum*. Κατάγεται από τη Νότια Ευρώπη και ειδικότερα από τις περιοχές της Ανατολικής Μεσογείου. Είναι ποώδες, αρωματικό φυτό με μεγάλη θρεπτική αξία, έχει μεγάλη περιεκτικότητα σε σίδηρο και περιέχει βιταμίνες Α, Β, C. Καλλιεργείται για το φύλλωμά του και τη σαρκώδη ρίζα του. Από την αρχαιότητα είναι γνωστές οι θεραπευτικές του ιδιότητες

Έδαφοκλιματικές συνθήκες : Καλλιεργείται σε γόνιμα εδάφη με καλή αποστράγγιση. Η σπορά του φυλλώδη μαϊντανού γίνεται απευθείας στο έδαφος από το Φεβρουάριο μέχρι τον Οκτώβριο ενώ του ριζώδη γίνεται πρώτα σε σπορεία και μετά ακολουθεί η μεταφύτευση τους όταν έχουν αποκτήσει 3-4 φύλλα. Οι αποστάσεις φύτευσης επί των γραμμών είναι 15 cm και μεταξύ των γραμμών 30 cm. Κατάλληλη θερμοκρασία για το φύτερμα είναι 20-30 °C και 15-18 °C για την ανάπτυξη. Η προετοιμασία του εδάφους θα πρέπει να είναι τέτοια ώστε το έδαφος να είναι ψιλοχωματισμένο για να μπορούν να φυτρώσουν οι σπόροι. Συνήθως μετά το όργωμα ακολουθεί δισκοσβάρνισμα.

Λίπανση: Μπορεί να γίνει με κοπριά σε ποσότητα 3-4 τόνους/στρ. Επιφανειακή λίπανση γίνεται σταδιακά σε μικρές ποσότητες στην διάρκεια της καλλιεργητικής περιόδου. Σε όλη την καλλιεργητική περίοδο θα πρέπει να απομακρύνονται τα ζιζάνια με σκάλισμα ή ξεβοτάνισμα, ενώ λόγω της ταχείας ανάπτυξης του απαιτείται αφαίρεση των πλάγιων βλαστών, για ανάσχεση της ανάπτυξης. Απαιτείται άρδευση σε όλη την καλλιεργητική περίοδο ώστε το έδαφος να είναι συνέχεια υγρό.

Συγκομιδή και Αποδόσεις: Η συγκομιδή του φυλλώδη μαϊντανού γίνεται με κόψιμο των φυτών από τη βάση για να βγάλει νέα φύλλα. Η κοπή γίνεται όταν τα φυτά έχουν περίπου 15 cm ύψος. Η απόδοση είναι 2,5-3 τόνους/στρ, ενώ στην περίπτωση του ριζώδη μαϊντανού ξεριζώνεται όλο το φυτό, αφαιρώντας το υπέργειο μέρος. Οι αποδόσεις φτάνουν τους 3 – 4 τόνους/στρ.

πηγή: https://agrosimvoulos.gr/

Μάραθος

Ο μάραθος (*Foeniculum vulgare*) ανήκει στην οικογένεια των σκιαδοφόρων και κατάγεται από τη Λεκάνη της Μεσογείου όπου και καλλιεργείται από τα αρχαία χρόνια. Ο μάραθος καλλιεργείται συνήθως σαν βελτιωτικό της γεύσεως σε σαλάτες, σαν μυρωδικό, αλλά και σε διάφορα φαγητά, λόγω του χαρακτηριστικού αρώματος που έχουν τα φύλλα του και της χαρακτηριστικής γεύσεως που δίνουν σε διάφορα φαγητά. Οι σπόροι του έχουν ένα άρωμα που μοιάζει πολύ με το άρωμα του γλυκάνισου και γι’ αυτό χρησιμοποιούνται στην ποτοποιία, την αρωματοποιία και την φαρμακευτική. Το φινόκιο αποτελεί τη ρίζα του μάραθου και διαφέρει από το κοινό μάραθο στο ότι οι βάσεις των φύλλων του σχηματίζουν βολβοειδή πάχυνση.

Ο μάραθος είναι ένα ποώδες φυτό που έχει ύψος 0,5- 1,5 μέτρο του οποίου τα φύλλα μοιάζουν πολύ με τον άνηθο. Ο βλαστός τους είναι όρθιος, γραμμωτός, με μεγάλη διακλάδωση βλαστών. Τα άνθη του έχουν κίτρινο χρώμα, ευρίσκονται σε ταξιανθίες που σχηματίζουν σκιάδια. Ο καρπός του είναι μικρός 4-7 χιλιοστά. Ο μάραθος διακρίνεται σε τρεις βασικές κατηγορίες: τον κοινό μάραθο, το φινόκιο και τον άγριο μάραθο.

Καλλιεργητικές Τεχνικές
Σπορά: Η σπορά πραγματοποιείται συνήθως από τον Ιούλιο μέχρι τις αρχές της άνοιξης. Όταν η σπορά γίνεται τον Ιούλιο, η συγκομιδή γίνεται το φθινόπωρο ή στις αρχές του χειμώνα, όταν η σπορά πραγματοποιείται το Σεπτέμβριο, η συγκομιδή γίνεται στις αρχές της άνοιξης και στα τέλη του χειμώνα. Η σπορά μπορεί να είναι γραμμική, στα πεταχτά σε βάθος 0,5 εκατοστά. Μεγαλύτερη επιτυχία έχει η καλλιέργεια όταν η σπορά γίνεται σε σπορείο και στη συνέχεια μεταφυτεύεται στον αγρό. Οι αποστάσεις των φυτών είναι 45-50 εκατοστά μεταξύ των γραμμών και 20-30 εκατοστά επί της γραμμής. Η μεταφύτευση γίνεται όταν τα φυτάρια έχουν ύψος 10-12 εκατοστά, περίπου δηλαδή μετά από 6-7 εβδομάδες την σπορά στο σπορείο. Η διάρκεια της καλλιέργειας είναι 3-4 μήνες.

Λίπανση: Το φυτό αυτό δεν έχει μεγάλες απαιτήσεις σε θρεπτικά στοιχεία. Χρειάζεται όμως το άζωτο για την ανάπτυξη του φυλλώματος. Συνήθως χρησιμοποιείται μία ποσότητα 2,5- 3,5 τόνων καλά χωνεμένης κοπριάς το στρέμμα ή ανάλογη ποσότητα κομπόστ. Σε σύγκριση με το κοινό μάραθο, το φινόκιο έχει μεγαλύτερες ανάγκες σε κάλιο.

Καταπολέμηση Ζιζανίων: Χρειάζεται προσοχή στην καταπολέμηση των ζιζανίων επειδή αποτελούν σημαντικό πρόβλημα, ειδικά όταν τα φυτά είναι ακόμη μικρά. Η καταστροφή των ζιζανίων γίνεται με σκαλίσματα.

Συγκομιδή και Αποδόσεις: Η συγκομιδή στο μάραθο γίνεται τμηματικά με το χέρι, όταν τα φυτά έχουν αποκτήσει ύψος 40-45 εκατοστά ή γίνεται κοπή μόνο των φύλλων. Στο φινόκιο η συγκομιδή γίνεται όταν ο ψευδοβολβός αποκτήσει το επιθυμητό μέγεθος. Τα φύλλα του μάραθου δε συντηρούνται για πολλές ημέρες στο κοινό ψυγείο, ενώ οι ψευδοβολβοί του φινόκιο συντηρούνται μεγαλύτερο χρονικό διάστημα. Ο μάραθος αποδίδει 1500-2000 κιλά το στρέμμα νωπών φύλλων ενώ το φινόκιο φθάνει τους 3000- 4000 κιλά το στρέμμα.

πηγή: https://agrosimvoulos.gr/

Ρίγανη

Η Ελληνική ρίγανη (Greek Oregano) είναι φυτό πολυετές και ποώδες η ποιότητά της θεωρείται από τις καλύτερες παγκοσμίως. Η ρίγανη πέρα από το χαρακτηριστικό άρωμα και γεύση που δίνει στο φαγητό έχει και πάρα πολλές φαρμακευτικές ιδιότητες, με κυριότερη (γνωστή φαρμακευτικά) δραστική ουσία την καρβακρόλη. Στην Ελλάδα η ρίγανη είναι αυτοφυής και βρίσκεται σε ορεινές και βραχώδεις περιοχές.

Έδαφοκλιματικές συνθήκες ανάπτυξης: Η ρίγανη μπορεί να καλλιεργηθεί σε πεδινές, ημιορεινές και ορεινές περιοχές. Παρουσιάζει μεγάλη προσαρμοστικότητα σε πληθώρα εδαφών, εκτός των αμμώδη και αργιλώδη, αρκεί να έχουν καλή αποστράγγιση. Μπορεί να καλλιεργηθεί και ως ξερική, αφού η άρδευση αυξάνει μόνο την απόδοση και όχι την ποιότητα. Σε περιόδους παρατεταμένης ξηρασίας προτείνεται 1-2 ποτίσματα, κατά τη διάρκεια της ανθοφορίας. Η ρίγανη είναι καλλιέργεια η οποία δεν χρειάζεται λίπανση. Άριστη θερμοκρασία ανάπτυξης θεωρείται 18-22 οC με όριο τους 4- 33ο C, ενώ τα φυτά ενός έτους και πάνω αντέχουν στους -25οC μέχρι και τους 42οC.

Η διάρκεια της παραγωγικής ζωής της ρίγανης είναι περίπου 10 χρόνια. Τον πρώτο χρόνο της ανοιξιάτικης εγκατάστασης είναι ελάχιστη, ενώ σε φθινοπωρινή εγκατάσταση και όταν επικρατούν ευνοϊκές συνθήκες, οι αποδόσεις μπορεί να ανέλθουν και στα 40 κιλά αποξηραμένης ρίγανης. Κατά τον πρώτο χρόνο οι αποδόσεις

φτάνουν στο μέγιστο και διατηρούνται ως και τον 6ο χρόνο. Μετά την συγκομιδή μεταφέρεται σε σκιά ή ξηραντήριο. Αν δεν υπάρχει ο κατάλληλος εξοπλισμός, αφήνεται στο χωράφι για μια μέρα να στεγνώσει. Στη συνέχεια συσκευάζεται σε μπάλες ή αλωνίζεται με θεριζοαλωνιστική μηχανή σιταριού, που έχει υποστεί επεξεργασία.

Αποδόσεις: Η απόδοση της ξερικής ρίγανης ανέρχεται στα 97 κιλά/ στρ, με μέγιστη τα 180 κιλά/ στρ και ελάχιστα τα 50 κιλά/ στρ.

Ιδιότητες και χρήσεις: Το αιθέριο έλαιο της ρίγανης και κυρίως η καρβακρόλη είναι αυτό στο οποίο αποδίδονται οι παρακάτω βιολογικές δράσεις: α ν τ ι α θ η ρ ο σ κ λ η ρ ο τ ι κ ή , αλλεργιογόνος, αναισθητική, κατά του αλτσχάιμερ, αντιδιουρητική , αντιβακτηριδιακή, αντισηπτική, α ν τ ι φ λ ε γ μ ο ν ώ δ η ς , αντιοξειδωτική, αντισπασμοδική, εντεροχαλαρωτική, αρωματική, μυκητοκτόνος, νηματοδοκτόνος, αντιρευματική κ.α. Η ρίγανη έχει τονωτικές, χωνευτικές, αντιβηχικές ιδιότητες. Κατέχει σημαντική θέση στη βιομηχανία τροφίμων και ποτών, φαρμακοβιομηχανία, αρωματοποιία- αρωματοθεραπεία, βιομηχανία καλλυντικών σαν αντιοξειδωτικό ή συντηρητικό.

πηγή: https://agrosimvoulos.gr/

Τσάι του βουνού

Το Ελληνικό τσάι του βουνού είναι πολυετές φυτό, ανήκει στην ο ι κ ο γ έ ν ε ι α χ ε ι λ α ν θ ώ ν (Lamiaceae) και στο γένος Sideritis Τα είδη του Sideritis που μ ας ενδιαφέρουν, αυτοφύονται στις παραμεσόγειες περιοχές και κυρίως στη χώρα

μας. Χρησιμοποιούνται από το λαό μας, γιατί δίνουν τα αγαπημένα ροφήματα με το όνομα ελληνικό τσάι ή τσάι του βουνού.

Εδαφοκλιματικές απαιτήσεις: Προτιμά τα βραχώδη και ασβεστολιθικά εδάφη. Άλλα είδη αναπτύσσονται και στις ρωγμές ή στα κοιλάματα των ασβεστολιθικών βράχων, όπου μπορεί να σταματά το χώμα, άλλα σε εδάφη γεμάτα ασβεστολιθικά συντρίμματα (χαλίκια) και άλλα σε πετρώδεις περιοχές, είτε μεμονωμένα είτε σε φυτοκοινωνίες.

Π ο λ λ α π λ α σ ι α σ μ ό ς : Πολλαπλασιάζεται με δύο τρόπους: Εγγενώς (με σπόρο) και Αγενώς (μ ε παραφυάδες), από φυτά 2ετή.

Εγκατάσταση φυτείας: Δύο εποχές κρίνονται κατάλληλες για τη φύτευση. Η πρώτη είναι το φθινόπωρο (Οκτώβρη –Νοέμβρη) και η δεύτερη τέλος του χειμώνα με αρχές άνοιξης (Φλεβάρης–Μάρτης). Για τις ελληνικές συνθήκες προτιμότερο είναι το φθινόπωρο μετά τα πρωτοβρόχια. Η φύτευση γίνεται σε γραμμές που απέχουν μεταξύ τους 50–60 εκ. Πάνω στις γραμμές τα φυτά απέχουν μεταξύ τους 40 – 50 εκ. Μπορεί να γίνει με φυτευτικές μηχανές (καπνού ή ντομάτας), ύστερα από κατάλληλη ρύθμιση της απόστασης των δίσκων, ή με το χέρι σε μικρούς λάκκους ή με το φυτευτήρι. Εάν μετά τη φύτευση δεν ακολουθήσει βροχή, καλό είναι να γίνει ριζοπότισμα.

Συγκομιδή και Αποδόσεις: Η συγκομιδή πραγματοποιείται τον Ιούλιο, στο στάδιο που τα φυτά βρίσκονται σε πλήρη άνθιση. Κατά τη συγκομιδή κόβεται ολόκληρη η ταξιανθία και κάτω από αυτή ένα μέρος του βλαστού, μήκους 5 ως 6 εκατ., με μαχαίρι ή δρεπάνι ή με το χέρι. Στη συνέχεια η συγκομιζόμενη ποσότητα μεταφέρεται για αποξήρανση σε

υπόστεγα που έχουν σκεπή από κεραμίδια, για να αποκτήσει ένα χρώμα πρασινοκίτρινο που είναι και το επιθυμητό. Εάν η ξήρανση δεν γίνει σε σκιά ή όταν το υπόστεγο είναι από λαμαρίνα τότε τα φυτά αποχρωματίζονται, με αποτέλεσμα να υποβαθμίζεται η ποιότητά τους. Το Τσάι του βουνού μπορεί να καλλιεργηθεί στο ίδιο χωράφι για 5–8 χρόνια. Η παραγωγή συνεχίζει να αυξάνεται από το 2°–4° έτος ενώ από το 5° έτος αρχίζει να

να μειώνεται. Οι αποδόσεις και η διάρκεια ζωής της καλλιέργειας εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από τις καλλιεργητικές φροντίδες. Σε χρονιά πλήρους παραγωγής οι αποδόσεις σε ξηρό προϊόν αγγίζουν τα 100–150 κιλά ανά στρέμμα.

πηγή: <https://agrosimvoulos.gr/>

Φασκόμηλο

Το φασκόμηλο (S a l v i a officinalis) ανήκει στην ο ι κ ο γ έ ν ε ι α L a m i a c e a e , Χειλανθή και στο γένος Salvia. Είναι πολυετής αειθαλής θάμνος των εύκρατων θερμών περιοχών, με ύψος έως 80 εκατοστά με

βλαστό πολύκλαδο, τετραγωνικό, χνουδωτό. Ανθίζει την άνοιξη, Απρίλιο – Ιούνιο ανάλογα με την περιοχή και το υψόμετρο.

Εδαφοκλιματικές Απαιτήσεις: Το φασκόμηλο αναπτύσσεται σε ποικιλία εδαφών, προτιμά όμως τα μέσης σύστασης, ασβεστούχα με καλή αποστράγγιση. Ιδανικό pH θεωρείται μεταξύ 6,2 έως 6,4. Ακατάλληλα εδάφη θεωρούνται τα πολύ αμμώδη και τα βαριά συνεκτικά που συγκρατούν υγρασία. Ευδοκιμεί τόσο σε θερμές, όσο και σε ψυχρές περιοχές. Η αντοχή του στο κρύο είναι μεγάλη αφού αντέχει μέχρι –25° C.

Καλλιεργητικές Τεχνικές

Σπορά: Η φασκομηλιά πολλαπλασιάζεται με σπόρο, ορισμένες φορές όμως ο πολλαπλασιασμός γίνεται με μοσχεύματα και παραφυάδες. Η καλύτερη εποχή σποράς της φασκομηλιάς είναι το φθινόπωρο, όμως μπορεί να γίνει και την άνοιξη. Οι αποστάσεις φύτευσης μεταξύ των γραμμών είναι 80–100 cm και επί των γραμμών 50–60 cm, περίπου δηλαδή, 1700–2000 φυτά το στρέμμα.

Συγκομιδή: Η φασκομηλιά ανθίζει από τον Απρίλιο έως τον Ιούλιο, ανάλογα με το υψόμετρο που βρίσκεται η καλλιέργεια. Η διάρκεια ζωής μιας καλλιέργειας φασκόμηλου ανέρχεται στα 13–15 χρόνια όταν οι συνθήκες είναι κατάλληλες και γίνονται οι σωστές περιποιήσεις. Η καλύτερη εποχή συγκομιδής είναι όταν το φυτό είναι λίγο πριν την άνθηση.

Στις νότιες περιοχές η συλλογή αρχίζει από τον Απρίλιο, στις δε ορεινές κατά τους μήνες Ιούνιο και Ιούλιο. Στις καλλιέργειες του φασκόμηλου, τον πρώτο χρόνο γίνεται μόνο μια συλλογή, ενώ από το δεύτερο έτος και μετά γίνονται 2–3 συλλογές. Η πρώτη συλλογή γίνεται τον Απρίλιο, η δεύτερη Ιούλιο και η τρίτη το Σεπτέμβριο. Κατά τη συλλογή αφαιρούνται οι βλαστοί λίγο πιο πάνω από τη διασταύρωση των πρώτων βλαστών.

Χρήσεις και Ιδιότητες: Χρησιμοποιείται για τις αντισηπτικές, αντιοξειδωτικές, σπασμολυτικές και στυπτικές ιδιότητές του. Η πιο αξιοσημείωτη θεραπευτική δράση του φασκόμηλου είναι ότι παρεμποδίζει την εφίδρωση. Η δράση αυτή αρχίζει δύο ώρες μετά την πρόσληψη του τσαγιού και μπορεί να κρατήσει ορισμένες μέρες. Άλλες ιδιότητες του φασκόμηλου είναι: τονωτικό, σπασμολυτικό, αντιδιαρροϊκό, αντιφυσητικό, αποχρεμπτικό, αντιπυρετικό, ευστόμαχο, υπερτασικό για ορισμένα είδη, όπως η σπατιζιά Salvia officinalis και αντιβηχικό. Τα φύλλα και οι ανθοί (φρέσκοι ή ξηροί) χρησιμοποιούνται ως τσάι, το δε αιθέριο έλαιο στην αρωματοποιία, φαρμακοποιία και στον αρωματισμό διαφόρων τροφίμων, κονσερβών και σαλτσών.

πηγή: <https://agrosimvoulos.gr/>

Νησίδες και δημόσιοι χώροι

Κριτήρια επιλογής φυτεύσεων:
_Φυτά που ήδη υπάρχουν στην ευρύτερη χλωρίδα της περιοχής.
_Να έχουν πλάγια ανάπτυξη και όχι κάθετη, ώστε να δημιουργούν μια φυσική ομπρέλα.
_Να έχουν πυκνά και πλατιά φύλλα, για να συγκρατούν τις ακτίνες του ήλιου, προσφέροντας δροσιά, να κατακρατούν τη σκόνη και να συμβάλουν στην βελτίωση ποιότητας του αέρα.
_Να είναι άκαρπα, να μη πέφτουν οι καρποί κάτω.

_Τα κλαδιά τους να ξεκινούν από τα 2,5 m και πάνω, ώστε η κυκλοφορία κάτω από αυτά να είναι άνετη και να υπάρχει δυνατότητα τοποθέτησης επίπλων κήπου.
_Συνδιασμός φυλλοβόλων με αειθαλή δέντρα, η κατάλληλη αναλογία είναι 2:1. Με αυτό τον τρόπο πετυχαίνουμε σκίαση για το καλοκαίρι και επαρκές ηλιακό φως το χειμώνα.

Φυλλοβόλα Ακακία

Περίοδος ανθοφορίας	Χειμώνας, Άνοιξη, Καλοκαίρι
Εδαφικές απαιτήσεις	Γόνιμα, καλά αποστραγγιζόμενα
Απαιτήσεις σε νερό	☹ ☹ ☹
Απαιτήσεις σε φως	☼ ☼ ☼
Αντοχή στο κρύο	☼ ☼ ☼ 10μ.
Μέγιστο ύψος	5μ.
Μέγιστη διάμετρος	Κίτρινο ροζ
Χρώμα άνθους	

Οι φυλλοβόλες ακακίες, ανάλογα το είδος, φτάνουν σε μέγιστο ύψος δέκα μέτρων με πέντε μέτρα διάμετρο. Έχουν παρατεταμένη διάρκεια ανθοφορίας που μπορεί να ξεκινάει από τα τέλη του χειμώνα ή τις αρχές της άνοιξης και μπορεί να διαρκέσει μέχρι τα πρώτα φθινοπωρινά κρύα, αν και συνηθέστερα μέχρι τέλη καλοκαιριού. Οι ακακίες προτιμούν μια ηλιόλουστη θέση φύτευσης, αν και θα επιβιώσουν και στην ημισκιά. Ευδοκιμούν σε εδάφη γόνιμα, ελαφρώς όξινα, με καλή αποστράγγιση. Έχουν μικρές έως μέτριες απαιτήσεις σε νερό άρδευσης και μέτρια αντοχή στο κρύο. Εξαίρεση αποτελεί η Ακακία Κωνσταντινουπόλεως, που έχει εξαιρετική αντοχή στο κρύο και δεν παγώνει ακόμα και στους μείον είκοσι βαθμούς κελσίου.

πηγή:
<https://www.geoponiko-kentro.gr/product/akakia-fyllovola-gazia/>

Περίοδος ανθοφορίας	Άνοιξη
Εδαφικές απαιτήσεις	Καλά αποστραγγιζόμενα
Απαιτήσεις σε νερό	☹ ☹ ☹
Απαιτήσεις σε φως	☼ ☼ ☼
Αντοχή στο κρύο	☼ ☼ ☼
Μέγιστο ύψος	10μ.
Μέγιστη διάμετρος	6μ.
Χρώμα άνθους	Ροζ

Καλλωπιστική ή Δαμασκηνιά, (Προύνος). Με το όνομα προύνος, που αναφέρεται στο όνομα του γένους Prunus, αναφερόμαστε σε δύο καλλωπιστικά είδη φυλλοβόλων δέντρων. Έτσι έχουμε τον προύνο ή καλλωπιστική δαμασκηνιά και τον προύνο κανζάν ή καλλωπιστική κερασιά (ανθοκερασιά). Τα δύο είδη έχουν ελάχιστες μορφολογικές διαφορές ενώ οι εδαφοκλιματικές απαιτήσεις για την ανάπτυξη τους είναι οι ίδιες. Οι προύνοι, λοιπόν, αναπτύσσονται σε ύψος δέκα μέτρων με έξι μέτρα διάμετρο. Έχουν πλούσιο φύλλωμα από μικρά, απλά, σφαιρικά έως καρδιόσχημα φύλλα σε χρώμα πράσινο, χαλκοπράσινο ή πορφυρό, ανάλογα το είδος και την ποικιλία. Ανθοφορούν την άνοιξη, πριν την έκπτυξη των φύλλων, με αρωματικά άνθη, μονά ή διπλά, ρόδινου χρώματος. Οι προύνοι προτιμούν ηλιόλουστες θέσεις φύτευσης, όπου το φύλλωμα τους παίρνει πιο ζωηρό χρώμα. Αναπτύσσονται σε καλά αποστραγγιζόμενα εδάφη. Έχουν μέτριες απαιτήσεις σε νερό άρδευσης και εξαιρετική αντοχή στις χαμηλές θερμοκρασίες. Κλαδεύονται τον χειμώνα, πριν την ανθοφορία, για αραίωμα των κλαδιών.

πηγή:
<https://www.geoponiko-kentro.gr/product/roynos-kallopistiki-damaskinia-kal/>

Κουτσουπιά

Περίοδος ανθοφορίας	Άνοιξη
Εδαφικές απαιτήσεις	Χωρίς απαιτήσεις
Απαιτήσεις σε νερό	☹ ☹ ☹
Απαιτήσεις σε φως	☼ ☼ ☼
Αντοχή στο κρύο	☼ ☼ ☼
Μέγιστο ύψος	10μ.
Μέγιστη διάμετρος	8μ.
Χρώμα άνθους	Ροζ, Μωβ

Φυλλοβόλο δένδρο με τελικό ύψος έως 10m, πλάτος κόμης έως 7 m, με φύλλα στρογγυλά και άνθη φούξια χρώματος, που εμφανίζονται την Άνοιξη πριν από τα φύλλα και είναι ιδιαίτερης ομορφιάς. Ανθεκτικότατο φυτό στα ασβεστώδη εδάφη, την ατμοσφαιρική μόλυνση, το ψύχος και τις ξηροθερμικές συνθήκες. Ιδανικό δέντρο για πεζοδρόμια, πλατείες και πάρκα αναψυχής διότι δεν χρειάζεται πολύ νερό το καλοκαίρι. Η κουτσουπιά ή κατά τους Άγγλους «Δέντρο του Ιούδα» είναι δέντρο, μέσου ρυθμού ανάπτυξης, με γκριζωπό φλοιό κορμού. Αναπτύσσεται και σε φτωχά εδάφη, σε ξηρά ή νωπά, σε ελαφριά, μέτρια ή βαριά, αρκεί να αποστραγγίζονται καλά. Αντέχει επίσης σε όξινα, ουδέτερα μέχρι και πολύ αλκαλικά εδάφη αλλά όχι όμως σε αλατούχα εδάφη. Τα φύλλα της είναι έμμισχα, καρδιόσχημα ή στρογγυλά με διάμετρος 10-12 cm. και τα άνθη έχουν ωραίο ροζ-μοβ-φούξια χρώμα και πολλές φορές εκπύσσονται ακόμη και από τον κορμό δίνοντάς στο δέντρο ελκυστική όψη. Ανθίζει το Μάρτιο και Απρίλιο και η επικονίαση γίνεται κυρίως με τις μέλισσες. Ο καρπός της κουτσουπιάς είναι στην αρχή πράσινος και στη συνέχεια καφέ-κόκκινος ενώ οι σπόροι ωριμάζουν γύρω στο Σεπτέμβριο. Σε μεγάλη ηλικία μπορεί να υποφέρει από τις χειμερινές θερμοκρασίες που φθάνουν τους -15ο C. Διατίθεται από την εταιρεία μας σε διάφορα μεγέθη όπως αναφέρονται παρακάτω στα θυγατρικά προϊόντα.

πηγή:
<https://www.geoponiko-parko.gr/products/products-categories/dentra-kipou/anthofora-kallopistika/1915-detail>

Μουριά στείρα

Περίοδος ανθοφορίας	Άνοιξη
Εδαφικές απαιτήσεις	Γόνιμα, καλά αποσταγγιζόμενα
Απαιτήσεις σε νερό	☹ ☹ ☹
Απαιτήσεις σε φως	☀ ☀ ☀
Αντοχή στο κρύο	☼☼☼
Μέγιστο ύψος	10μ.
Μέγιστη διάμετρος	8μ.
Χρώμα άνθους	Λευκό, Πράσινο

	πηγή: <i>https://www.gardenguide.gr/morus-alba-nigra/</i>
----------------------------	---

Μορφολογία του δένδρου
Η μουριά, στο μεσογειακό κλίμα δεν ξεπερνάει σε ύψος τα 8–10 m και διάμετρο 6–8 m. Ο κορμός της είναι ευθύς και διακλαδίζεται σε βραχίονες. Οι βραχίονες καλό είναι να διατηρούνται σε ύψος από 1,5 – 2 m. Τα κλαδιά είναι ισχυρά και δημιουργούν κόμη με ημισφαιρικό σχήμα. Τα φύλλα είναι απλά, ωσειδή με οδοντωτή περιφέρεια, ενώ αναπτύσσονται εναλλάξ πάνω στους βλαστούς. Τα νεαρά συνήθως φύλλα είναι έλοβα. Στη λευκή μουριά (Morus alba) είναι μεγάλα, λεπτά, με γυαλιστερή επιφάνεια, έντονες νευρώσεις και ανοιχτό πράσινο χρώμα. Στη μαύρη μουριά (M. nigra) είναι πιο πλατιά, χνουδωτά και έχουν σκούρο πράσινο χρώμα. Η μουριά ανθίζει νωρίς την άνοιξη πριν εμφανιστούν τα φύλλα. Τα άνθη είναι μικρά, λευκά χωρίς καλλωπιστική αξία. Καλλιεργητικές φροντίδες της μουριάς

Η μουριά μπορεί να φυτευτεί σε όλους τους τύπους εδαφών, σε γόνιμα και πλούσια σε οργανική ουσία. Το χώμα πρέπει να είναι νωπό, χωρίς να κρατά υπερβολική υγρασία. Φυτεύεται σε ηλιόλουστες θέσεις όπου δημιουργεί πυκνή σκιά και προτιμά τα υπήνεμα σημεία του κήπου. Είναι ανθεκτική στην ξηρασία και κατάλληλη για φύτευση σε παραθαλάσσιες περιοχές. Είναι ανθεκτική και στις χαμηλές θερμοκρασίες του χειμώνα. Αντέχει σε περιοχές με έντονη ατμοσφαιρική ρύπανση. Σε πολλές περιπτώσεις η μουριά κλαδεύεται πολύ αυστηρά, όπου αφαιρούνται ακόμα και οι βραχίονες. Ωστόσο η συνήθεια αυτή έχει προέλθει από τις καλλιέργειες μουριάς για παραγωγή φύλλων, με σκοπό την εκτροφή του μεταξοσκώληκα.

Σαν καλλωπιστικό δέντρο η μουριά δεν απαιτεί αυστηρό κλάδεμα. Αρκεί να αφαιρούνται τα ξερά και μη υγιή κλαδιά. Για τη διαμόρφωση του δένδρου, συνήθως αφήνονται 3 – 4 κλαδιά (βραχίονες), σχεδόν παράλληλα με το έδαφος. Με αυτό τον τρόπο δημιουργείται μεγάλη επιφάνεια για σκίαση. Στις δεντροστοιχίες το ετήσιο κλάδεμα αποσκοπεί στον περιορισμό του ύψους και τη διατήρηση του σχήματος του δέντρου.

Τα «αρσενικά» δένδρα, χωρίς καρπούς είναι ιδανικά για σκίαση, εάν δεχθεί το κατάλληλο κλάδεμα.

Με κατάλληλη διαμόρφωση τα κλαδιά μουριών σε δεντροστοιχία, μπορούν να δημιουργήσουν φυσική πέργκολα. Κατάλληλη για δεντροστοιχίες, αφού αντέχει την ατμοσφαιρική ρύπανση. Χρησιμοποιείται για σκίαση, σε χώρους στάθμευσης και πεζοδρόμια.

	πηγή: <i>https://www.gardenguide.gr/morus-alba-nigra/</i>
----------------------------	---

Πλάτανος

Περίοδος ανθοφορίας	Άνοιξη
Εδαφικές απαιτήσεις	Υγρά, καλά αποσταγγιζόμενα
Απαιτήσεις σε νερό	☹ ☹ ☹
Απαιτήσεις σε φως	☀ ☀ ☀
Αντοχή στο κρύο	☼☼☼
Μέγιστο ύψος	35μ.
Μέγιστη διάμετρος	25μ.
Χρώμα άνθους	Κίτρινο,Κόκκινο

Ο πλάτανος είναι αιωνόβιο, φυλλοβόλο δέντρο ταχείας ανάπτυξης και μεγάλου τελικού μεγέθους. Φτάνει σε ύψος τριανταπέντε μέτρων με διάμετρο κόμης εικοσιπέντε μέτρα. Σχηματίζει μεγάλα, σκουροπράσινα, παλαμοειδή φύλλα, με μικρότερους ή μεγαλύτερους λοβούς και περισσότερο ή λιγότερο οξύληκτα, ανάλογα το είδος. Ανθοφορεί την άνοιξη με μικρά, σχεδόν ασήμαντα άνθη, κίτρινου

χρώματος τα αρσενικά και κοκκινωπού τα θηλυκά. Οι καρποί του είναι σφαιρικοί, πράσινοι στην αρχή, κοκκινωποί έως καφέ στην συνέχεια, και παραμένουν για μεγάλο χρονικό διάστημα επάνω στο δέντρο. Ο πλάτανος ευδοκimeί σε ηλιόλουστες θέσεις φύτευσης και υγρά, καλά αποστραγγιζόμενα εδάφη. Αν και συνήθως τον συναντάμε σε παραποτάμιες περιοχές, παρουσιάζει εξαιρετική αντοχή σε ξηροθερμικές συνθήκες. Είναι δέντρο ανθεκτικό στο ψύχος και τον παγετό και επιδέχεται αυστηρά κλαδέματα.

	πηγή: <i>https://www.geoponiko-kentro.gr/product/platanos/</i>
----------------------------	--

Φλαμουριά

Περίοδος ανθοφορίας	Άνοιξη, Καλοκαίρι
Εδαφικές απαιτήσεις	Γόνιμα, Υγρά, καλά αποσταγγιζόμενα
Απαιτήσεις σε νερό	☹ ☹ ☹
Απαιτήσεις σε φως	☀ ☀ ☀
Αντοχή στο κρύο	☼☼☼
Μέγιστο ύψος	30μ.
Μέγιστη διάμετρος	15μ.
Χρώμα άνθους	Κίτρινο

Η φλαμουριά, γνωστή και με τα ονόματα φιλύρα ή τίλια, είναι αιωνόβιο φυλλοβόλο δέντρο με πυκνή κόμη και μεγάλο τελικό μέγεθος. Το μέγιστο ύψος της φλαμουριάς μπορεί να φτάσει τα τριάντα μέτρα με δεκαπέντε μέτρα διάμετρο. Έχει μεγάλα, καρδιοσχημα, δερματώδη φύλλα με οδοντωτή περιφέρεια, σκουροπράσινα στην άνω επιφάνεια τους και αργυρόχρωα χνουδωτά στην κάτω επιφάνεια τους. Ανθοφορεί από τα τέλη της άνοιξης και το καλοκαίρι δίνοντας πλούσια ανθοφορία από μικρά, κίτρινα, αρωματικά άνθη που το φθινόπωρο μετατρέπονται σε σφαιρικούς κιτρινοπράσινους καρπούς. Η φλαμουριά προτιμά

τις ημισκιερές θέσεις φύτευσης. Ευδοκimeί σε εδάφη γόνιμα, υγρά και με καλή αποστράγγιση. Έχει μέτριες απαιτήσεις σε νερό άρδευσης και ικανοποιητική αντοχή στις χαμηλές θερμοκρασίες, χρειάζεται όμως αντιπαγετική προστασία.

	πηγή: <i>https://www.geoponiko-kentro.gr/product/lamoyria-filyra-tilia/</i>
----------------------------	---

Αειθαλή

Βραχυχίτωνας

Περίοδος ανθοφορίας	Άνοιξη, Καλοκαίρι
Εδαφικές απαιτήσεις	Χωρίς απαιτήσεις
Απαιτήσεις σε νερό	☹ ☹ ☹
Απαιτήσεις σε φως	☀ ☀ ☀
Αντοχή στο κρύο	☼☼☼
Μέγιστο ύψος	20μ.
Μέγιστη διάμετρος	8μ.
Χρώμα άνθους	Κόκκινο, Ροζ, Κίτρινο

Ο βραχυχίτωνας (Brachychiton accerifolium, Sterculiaceae) είναι αειθαλές καλλωπιστικό δέντρο ιθαγενές της ανατολικής Αυστραλίας και των ακτών της. Έχει προσαρμοστεί στις συνθήκες της χώρας μας και αναπτύσσεται άριστα στη νότια Ελλάδα. Είναι φυτό των θερμών κλιμάτων και δεν πρέπει να προτιμάται σε περιοχές της βόρειας Ελλάδας. Ανήκει στην οικογένεια Sterculiaceae που περιλαμβάνει περίπου 1500 είδη τροπικών δέντρων και θάμνων.

Είναι δέντρο ιδιαίτερα ανθεκτικό στη ρύπανση και κατάλληλο για φύτευση σε αστικές περιοχές. Η καλλωπιστική του αξία οφείλεται τόσο στην ευθυτενή του ανάπτυξη όσο και στην πλούσια ανθοφορία με τα ιδιαίτερα άνθη που μπορεί να καλύπτουν και όλη την κόμη του δέντρου. Ο βραχυχίτωνας έχει πλούσιο φύλλωμα που με τον αέρα δημιουργεί ευχάριστο θρόισμα.

Περίοδος ανθοφορίας	Ανοιξη
Εδαφικές απαιτήσεις	Βαθιά εδάφη
Απαιτήσεις σε νερό	☹ ☹ ☹
Απαιτήσεις σε φως	☀ ☀ ☀
Αντοχή στο κρύο	☄☄☄
Μέγιστο ύψος	25μ.
Μέγιστη διάμετρος	15μ.
Χρώμα άνθους	Κίτρινο

Η κουκουναριά είναι αειθαλές κωνοφόρο δέντρο που ταξινομικά ανήκει στο γένος των πευκοειδών. Καλείται και ήμερο πεύκο. Είναι δέντρο αργής ανάπτυξης με μέγιστο ύψος στα εικοσιπέντε μέτρα και διάμετρο κόμης στα δεκαπέντε μέτρα. Έχει κόμη αρχικά σφαιρική που, όσο αναπτύσσεται το δέντρο, γίνεται ομπρελοειδής. Σχηματίζει πυκνό φύλλωμα από μακριές, μαλακές βελόνες σε φωτεινό πράσινο χρώμα, που φύονται κατά ζεύγη. Ανθοφορεί την άνοιξη και οι αρσενικές ταξιανθίες της, κίτρινου χρώματος, απελευθερώνουν με τον αέρα μεγάλες ποσότητες γύρης. Οι θηλυκές ταξιανθίες εξελίσσονται στους κώνους που περιέχουν βρώσιμους καρπούς και χρειάζονται 36 μήνες για να ωριμάσουν. Η κουκουναριά είναι είδος ιδιαίτερα ανθεκτικό και απόλυτα εξοικειωμένο στις εδαφοκλιματικές συνθήκες της χώρας. Χρειάζεται μόνο βαθιά εδάφη. Δεν έχει απαιτήσεις σε νερό, ενώ παρουσιάζει εξαιρετική αντοχή στις παραθαλάσσιες φυτεύσεις.

<p>πηγή: https://www.geoponiko-kentro.gr/product/koykoynaria/</p>
--

Ευλοκερατιά

Περίοδος ανθοφορίας	Φθινόπωρο
Εδαφικές απαιτήσεις	Χωρίς απαιτήσεις
Απαιτήσεις σε νερό	☹ ☹ ☹
Απαιτήσεις σε φως	☀ ☀ ☀
Αντοχή στο κρύο	☄☄☄
Μέγιστο ύψος	20μ.
Μέγιστη διάμετρος	20μ.
Χρώμα άνθους	Κόκκινο

Η ξυλοκερατιά, γνωστή και ως κερατόνια ή χαρουπιά , είναι μακρόβιο αειθαλές δέντρο με σφαιρική έως ομπρελοειδή κόμη. Το μέγιστο ύψος και η διάμετρος του μπορούν να φτάσουν τα είκοσι μέτρα. Έχει πλούσιο φύλλωμα από φύλλα σύνθετα, αποτελούμενα από ωειδή, δερματώδη, στιλπνά, βαθυπράσινα φύλλα. Η χαρουπιά είναι δέντρο μόνοικο ή δίοικο, δηλαδή υπάρχουν

δέντρα με μόνο αρσενικά άνθη, με μόνο θηλυκά ή δέντρα με ερμαφρόδιτα άνθη. Ανθοφορεί στις αρχές φθινοπώρου με πολυάριθμα σχεδόν αφανή άνθη με ευδιάκριτους κόκκινους στήμονες, οργανωμένα σε μασχαλιαίες ταξιανθίες τύπου βότρυος. Μετά το πέρας της ανθοφορίας σχηματίζονται οι χαρακτηριστικοί καρποί της, τα ξυλοκέρατα ή χαρούπια, που στην αρχή έχουν χρώμα ανοιχτό πράσινο και γίνονται σκούροι καφέ καθώς ωριμάζουν. Η χαρουπιά είναι εξαιρετικά ανθεκτικό δέντρο. Αντέχει τις ξηροθερμικές συνθήκες, τα φτωχά άγονα πετρώδη εδάφη και την ατμοσφαιρική μόλυνση. Χρειάζεται προστασία από τους δυνατούς παγετούς, όταν η θερμοκρασία πέφτει κάτω από τους μείον πέντε βαθμούς κελσίου.

<p>πηγή: https://www.geoponiko-kentro.gr/product/c-haroypia-keratonia-xylokeratia/</p>
--

Φίκος ροδίτκος

Περίοδος ανθοφορίας	Άνοιξη
Εδαφικές απαιτήσεις	Γόνιμα, Ελαφριά, Καλά αποστραγγιζόμενα
Απαιτήσεις σε νερό	☹ ☹ ☹
Απαιτήσεις σε φως	☀ ☀ ☀
Αντοχή στο κρύο	☄☄☄
Μέγιστο ύψος	10μ.
Μέγιστη διάμετρος	10μ.
Χρώμα άνθους	Κίτρινο

Ο φίκος ο ροδίτκος είναι αειθαλές δέντρο με σφαιρική εμφάνιση που φτάνει σε ύψος τα 4m. Το φύλλωμα του αποτελείται από πράσινα, δερματώδη και γυαλιστερά φύλλα. Το καλοκαίρι το φυτό καρποφορεί με μικρούς μαύρους καρπούς. Είναι φυτό που χρειάζεται ήλιο, αναπτύσσεται όμως επαρκώς και στην ημισκιά. Φυτεύεται σε δεντροστοιχίες αλλά και σε μεμονωμένες φυτεύσεις. Δεν έχει ιδιαίτερες απαιτήσεις σε έδαφος και είναι κατάλληλο ακόμα και για παραθαλάσσιες φυτεύσεις.

<p>πηγή: https://www.issaris.gr/49_1p1239/Fikos-Roditikos</p>
--

Θάμνοι ι

Αγγελική

Περίοδος ανθοφορίας	Άνοιξη
Εδαφικές απαιτήσεις	Ελαφριά, Καλά αποστραγγιζόμενα
Απαιτήσεις σε νερό	☹ ☹ ☹
Απαιτήσεις σε φως	☀ ☀ ☀
Αντοχή στο κρύο	☄☄☄
Μέγιστο ύψος	6μ.
Μέγιστη διάμετρος	4μ.
Χρώμα άνθους	Λευκό

Η αγγελική, γνωστή και ως πιττόσπορο, είναι αειθαλής θάμνος σχετικά αργού ρυθμού ανάπτυξης. Με τα κατάλληλα κλαδέματα μπορεί να διαμορφωθεί και ως μικρό δέντρο. Το μέγιστο ύψος του φυτού σε πλήρη ανάπτυξη μπορεί να φτάσει τα έξι μέτρα και η διάμετρος του τα τέσσερα μέτρα. Έχει πυκνό φύλλωμα αποτελούμενο από απλά, δερματώδη, στιλπνά, ωειδή, σκούρα πράσινα φύλλα. Ανθοφορεί την άνοιξη με πολυάριθμα, μικρά, αλλά αρρωματικά άνθη. Αναπτύσσεται σχεδόν σε όλα τα εδάφη, προτιμά όμως τα ελαφρά, καλά αποστραγγιζόμενα. Είναι ανθεκτικό στην ξηρασία, την ημισκιά, τις χαμηλές θερμοκρασίες, καθώς και στην ατμοσφαιρική ρύπανση. Επιδεικνύει πολύ μεγάλη αντοχή στα παραθαλάσσια μέρη και επιδέχεται συχνά κλαδέματα.

<p>πηγή: https://www.geoponiko-kentro.gr/product/aggeliki-pittosporo/</p>
--

Βιβούρνο

Περίοδος ανθοφορίας	Χειμώνας, Άνοιξη, Καλοκαίρι
Εδαφικές απαιτήσεις	Γόνιμα, Καλά αποστραγγιζόμενα
Απαιτήσεις σε νερό	☹ ☹ ☹
Απαιτήσεις σε φως	☀ ☀ ☀
Αντοχή στο κρύο	☄☄☄
Μέγιστο ύψος	5μ.
Μέγιστη διάμετρος	3μ.
Χρώμα άνθους	Λευκό, Ροζ

Το βιβούρνο είναι ιδιαίτερα γνωστός αειθαλής θάμνος με μεγάλη εφαρμογή στην κηποτεχνία. Στην πραγματικότητα υπάρχουν πολλά διαφορετικά είδη βιβούρνου με μικρές οπτικές διαφορές, αλλά την ίδια ανθεκτικότητα και καλαισθησία. Το μέγιστο ύψος του μπορεί να αγγίξει τα πέντε μέτρα και η διάμετρος του τα τρία μέτρα. Ανάλογα το είδος που θα επιλέξουμε, τα φύλλα του είναι μεσαίου έως μεγάλου μεγέθους, περισσότερο ή λιγότερο δερματώδη, λεία ή ρυτιδωτά,

γυαλιστερά ή ελαφρώς χνουδωτά, σε χρώμα από ζωηρό πράσινο έως βαθυπράσινο. Ανθοφορεί από τα τέλη του χειμώνα και η ανθοφορία του μπορεί να παραταθεί έως τις αρχές καλοκαιριού με πολυάριθμες, πυκνές ταξιανθίες σκιάδια. Τα μικροσκοπικά άνθη του είναι λευκού ή ανοικτού ροζ χρώματος όταν είναι ανοικτα, ροζ έως πορφυρά σαν μπουμπούκια, και ελαφρώς αρωματικά. Το βιβούρνο προτιμά τις ημισκιερές θέσεις φύτευσης, θα αναπτυχθεί όμως εξίσου ικανοποιητικά σε ηλιοφάνεια ή μερική σκιά. Αναπτύσσεται σε κάθε τύπο εδαφών, αλλά δείχνει να ευνοείται περαιτέρω σε ένα γόνιμο και καλά αποστραγγιζόμενο μείγμα εδάφους. Έχει εξαιρετική αντοχή στην ξηρασία, φτάνει να ποτίζεται τακτικά, και εξίσου εξαιρετική αντοχή στον παγετό.

Κυδωνίαστρο

Περίοδος ανθοφορίας	Ανοιξη, Καλοκαίρι
Εδαφικές απαιτήσεις	Χωρίς απαιτήσεις
Απαιτήσεις σε νερό	💧💧💧
Απαιτήσεις σε φως	☀️☀️☀️
Αντοχή στο κρύο	❄️❄️❄️
Μέγιστο ύψος	4μ.
Μέγιστη διάμετρος	3μ.
Χρώμα άνθους	Λευκό

Το γένος Cotoneaster περιλαμβάνει πολλά είδη αειθαλή, ημιαιειθαλή και φυλλοβόλα. Τα είδη κυδωνίαστρου που συναντάμε στην χώρα μας και βρίσκουν εφαρμογή στην σύγχρονη κηποτεχνία είναι αειθαλείς θάμνοι κανονικού ρυθμού ανάπτυξης, ορθόκλαδοι ή έρπουσας μορφής ανάλογα το επιλεγμένο είδος. Το μέγιστο ύψος του φυτού σε πλήρη ανάπτυξη μπορεί να φτάσει τα τέσσερα μέτρα ενώ η διάμετρος του τα τρία μέτρα. Έχει μικρά, ωσειδή, δερματώδη φύλλα, σκουροπράσινα στην άνω επιφάνεια τους και συχνά αργυρόχρωα στην κάτω. Ανθοφορεί την άνοιξη ή στις αρχές καλοκαιριού με μικρά λευκά άνθη οργανωμένα συνήθως σε ταξιανθίες. Το φθινόπωρο φέρει κόκκινους καρπούς οργανωμένους σε ταξικαρπίες ή μεμονομένους, ανάλογα με τον τρόπο ανθοφορίας του. Το κυδωνίαστρο δεν έχει ιδιαίτερες εδαφικές απαιτήσεις. Προτιμά τις ηλιόλουστες έως ημισκιερές θέσεις φύτευσης. Έχει μέτριες απαιτήσεις σε νερό, ενώ παρουσιάζει εξαιρετική αντοχή στις ακραίες θερμοκρασίες του χειμώνα.

πηγή:
<https://www.geoponiko-kentro.gr/product/kydoniastro>

Περίοδος ανθοφορίας	Καλοκαίρι
Εδαφικές απαιτήσεις	Χωρίς απαιτήσεις
Απαιτήσεις σε νερό	💧💧💧
Απαιτήσεις σε φως	☀️☀️☀️
Αντοχή στο κρύο	❄️❄️❄️
Μέγιστο ύψος	3μ.
Μέγιστη διάμετρος	2μ.
Χρώμα άνθους	Λευκό

Η μυρτιά, γνωστή και με τα κοινά ονόματα μυρσίνη ή σμυρτιά, είναι αειθαλής θάμνος. Σε πλήρη ανάπτυξη το φυτό αποκτά σχεδόν σφαιρικό σχήμα. Το μέγιστο ύψος του συνήθως δεν ξεπερνάει τα τρία μέτρα και η διάμετρος του τα δύο μέτρα. Τα φύλλα της μυρτιάς είναι απλά, μικρά, λογχοειδή, εναλλασόμενα, στιλπνά, δερματώδη και αρωματικά, καθώς περιέχουν αδένες με αιθέριο έλαιο. Ανθοφορεί κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού με μικρά, μονήρη, μασχαλιαία, αρωματικά άνθη λευκού χρώματος. Τα άνθη διαδέχονται καρποί σε χρώμα κυανό έως μαύρο σφαιρικού σχήματος, που παραμένουν στο φυτό καθόλη τη διάρκεια του φθινοπώρου και του χειμώνα. Η μυρτιά προτιμά τις ηλιόλουστες θέσεις φύτευσης, ενώ δεν έχει ιδιαίτερες εδαφικές απαιτήσεις. Αν και παρουσιάζει αντοχή στην ξηρασία, μια τακτική συχνότητα αρδεύσεων θα ευνοήσει περαιτέρω την ανάπτυξη και την εντυπωσιακή εικόνα του φυτού μας. Είναι φυτό με μέτρια αντοχή στους ψυχρούς ανέμους και τον παγετό, οπότε και απαιτείται μια προστατευμένη θέση εγκατάστασης του.

Περίοδος ανθοφορίας	Καλοκαίρι
Εδαφικές απαιτήσεις	Χωρίς απαιτήσεις
Απαιτήσεις σε νερό	💧💧💧
Απαιτήσεις σε φως	☀️☀️☀️
Αντοχή στο κρύο	❄️❄️❄️
Μέγιστο ύψος	5μ.
Μέγιστη διάμετρος	3μ.
Χρώμα άνθους	Λευκό, Κόκκινο, Ροζ, Κίτρινο, Μωβ, Πορτοκαλί

Η πικροδάφνη είναι αειθαλής θάμνος που μπορεί να διαμορφωθεί και σε μορφή δενδρυλίου με τα κατάλληλα κλαδέματα. Το μέγιστο ύψος του φυτού μπορεί να φτάσει ακόμα και τα πέντε μέτρα ενώ η διάμετρος του τα τρία μέτρα. Τα φύλλα της πικροδάφνης, χρώματος σκούρου πράσινου,

Έχει εντυπωσιακή ανθοφορία που ξεκινάει στα τέλη της άνοιξης και μπορεί να διαρκέσει μέχρι και τις αρχές του φθινοπώρου. Τα άνθη της, που φέρονται στις κορυφές των βλαστών σε κορύμβους, είναι μονά ή διπλά, λαμπερά, χωνοειδούς σχήματος, με πέντε μεγάλα πέταλα. Πιο γνωστές είναι η λευκή, η κόκκινη και η ρόδινη ποικιλία. Η πικροδάφνη ευδοκιμεί σε όλα τα εδάφη, είναι ευαίσθητη σε θερμοκρασίες υπό του μηδενός, οπότε και κινδυνεύει να ξεραθεί. Την επόμενη άνοιξη όμως θα αναβλαστήσει δίνοντας μας ένα νέο φυτό.

πηγή:
<https://www.geoponiko-kentro.gr/product/pikrodafni-ro-dodafni/>

Σχίνος

Περίοδος ανθοφορίας	Ανοιξη
Εδαφικές απαιτήσεις	Χωρίς απαιτήσεις
Απαιτήσεις σε νερό	💧💧💧
Απαιτήσεις σε φως	☀️☀️☀️
Αντοχή στο κρύο	❄️❄️❄️
Μέγιστο ύψος	4μ.
Μέγιστη διάμετρος	3μ.
Χρώμα άνθους	Κόκκινο,Κίτρινο,

Ο σχίνος, γνωστός και με τα ονόματα μαστιχόδεντρο είναι ένας ρητινοφόρος, αειθαλής θάμνος που μπορεί να διαμορφωθεί και σε δενδρύλιο. Το μέγιστο ύψος του μπορεί να φτάσει τα τέσσερα μέτρα και η διάμετρος του τα τρία μέτρα. Τα φύλλα του σχίνου είναι σύνθετα, με άρτιο αριθμό φυλλαρίων. Τα φυλλάρια είναι οβάλ, στιλπνά και σκουροπράσινα. Είναι φυτό δίοικο, που σημαίνει ότι έχουμε αρσενικά και θηλυκά φυτά. Ανθίζει την άνοιξη και τα κιτρινωπά ή κόκκινα άνθη του φύονται οργανωμένα σε μασχαλιαίες ταξιανθίες. Την πλούσια ανθοφορία του ακολουθεί ο σχηματισμός σφαιρικών καρπών που, ενώ στην αρχή είναι πράσινοι, σταδιακά μέχρι το χειμώνα μεταχρωματίζονται παίρνοντας κόκκινο ή μαύρο χρώμα. Ο σχίνος αναπτύσσεται σε όλα τα εδάφη και σε ηλιόλουστες θέσεις φύτευσης. Έχει εξαιρετική αντοχή στην ξηρασία, τα άγονα εδάφη.

πηγή:
<https://www.geoponiko-kentro.gr/product/schinos-mastich-odentro-pistakia-lenti/>

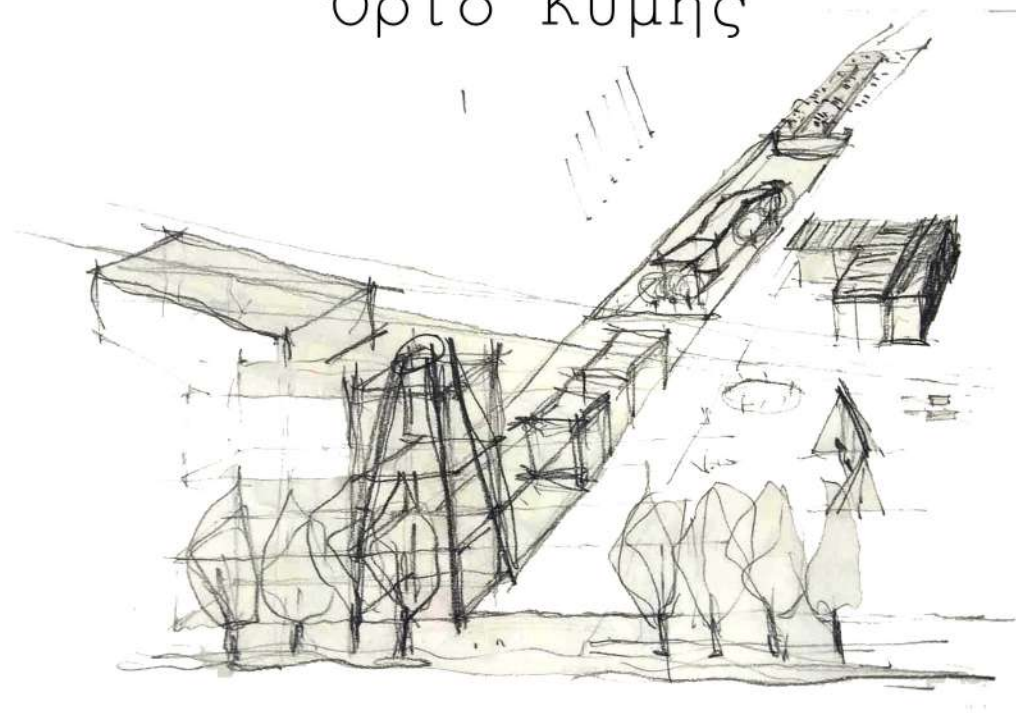

Περίοδος ανθοφορίας	Καλοκαίρι
Εδαφικές απαιτήσεις	Υγρά, Καλά αποστραγγιζόμενα
Απαιτήσεις σε νερό	💧💧💧
Απαιτήσεις σε φως	☀️☀️☀️
Αντοχή στο κρύο	❄️❄️❄️
Μέγιστο ύψος	5μ.
Μέγιστη διάμετρος	4μ.
Χρώμα άνθους	Πράσινο

Το ευώνυμο ή ταφλάνι είναι αειθαλής θάμνος κανονικού έως γρήγορου ρυθμού ανάπτυξης. Το μέγιστο ύψος του φυτού μπορεί ακόμα και να ξεπεράσει τα πέντε μέτρα ενώ η διάμετρος του να φτάσει τα τέσσερα μέτρα. Με τα κατάλληλα κλαδέματα μπορεί να διαμορφωθεί και σαν μικρό δέντρο. Έχει πυκνό φύλλωμα από δερματώδη, οδοντωτά, ωσειδή, στιλπνά φύλλα σε σκούρο πράσινο χρώμα ή δίχρωμα, αργυροπράσινα ή κιτρινοπράσινα. Ανθοφορεί κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού με μικρά ανθάκια πρασινωπού χρώματος που στερούνται καλλωπιστικής αξίας. Προτιμά ηλιόλουστες έως ημισκιερές θέσεις φύτευσης και υγρά, καλά αποστραγγιζόμενα εδάφη. Έχει μέτριες απαιτήσεις σε νερό άρδευσης. Παρουσιάζει εξαιρετική αντοχή στις χαμηλές θερμοκρασίες του χειμώνα, καθώς και στις παραθαλάσσιες φυτεύσεις.

πηγή:
<https://www.geoponiko-kentro.gr/product/eyonymo-taflani/>

Όριο Κύμης

Κυπαρίσι Αριζόνας

Περίοδος ανθοφορίας	-
Εδαφικές απαιτήσεις	Χωρίς απαιτήσεις
Απαιτήσεις σε νερό	☹ ☹ ☹
Απαιτήσεις σε φως	☀ ☀ ☀
Αντοχή στο κρύο	❄ ❄ ❄
Μέγιστο ύψος	25μ.
Μέγιστη διάμετρος	5μ.
Χρώμα άνθους	-

Το κυπαρίσι είναι αειθαλές κωνοφόρο δέντρο μέτριου ρυθμού ανάπτυξης. Φτάνει σε μέγιστο ύψος εικισιπέντε μέτρων, με διάμετρο που δύσκολα θα ξεπεράσει τα πέντε μέτρα για την οριζοντιόκλαδη ποικιλία. Έχει πλούσιο, αρωματικό φύλλωμα σε χρώμα σκούρο πράσινο ή γλαυκό. Η ανθοφορία του είναι ασήμαντη και δίνει τους κώνους του κυπαρισιού που έχουν χαρακτηριστικό σφαιρικό σχήμα και παραμένουν στο δέντρο για δύο χρόνια. Είναι φυτό ιδιαίτερα ανθεκτικό και προσαρμοσμένο στις εδαφοκλιματικές συνθήκες της χώρας μας. Αναπτύσσεται σε ηλιόλουστη θέση σε όλα τα εδάφη, ακόμα και τα πιο ξρά και άγονα. Δεν έχει απαιτήσεις σε νερό άρδευσης, ενώ έχει εξαιρετική αντοχή στους ανέμους, τον παγετό, τις ξηροθερμικές συνθήκες και τα υδροσταγονίδια της

θάλασσας. Στη χώρα μας είναι διαδεδομένα το κοινό κυπαρίσι, με την ορθόκλαδη και την οριζοντιόκλαδη ποικιλία του, και το κηπαρίσι αριζόνας με το χαρακτηριστικό γλαυκό χρώμα φυλλώματος.

πηγή: <https://www.geoponiko-kentro.gr/product/kyparisi/>

Λαντάνια

Περίοδος ανθοφορίας	Άνοιξη, Καλοκαίρι, Φθινόπωρο
Εδαφικές απαιτήσεις	Χωρίς απαιτήσεις
Απαιτήσεις σε νερό	☹ ☹ ☹
Απαιτήσεις σε φως	☀ ☀ ☀
Αντοχή στο κρύο	❄ ❄ ❄
Μέγιστο ύψος	1,5μ.
Μέγιστη διάμετρος	2μ.
Χρώμα άνθους	Κόκκινο, Πορτοκαλί, Ροζ, Μωβ, Λευκό

Η λαντάνια είναι ιδιαίτερα διαδεδομένος θάμνος μεγάλης καλλωπιστικής αξίας. Στις χώρες απ' όπου κατάγεται η λαντάνια είναι φυτό αειθαλές. Στις ελληνικές συνθήκες λειτουργεί ως ημιαειθαλές φυτό, δηλαδή ρίχνει τελείως ή μερικώς το φύλλωμα της, ανάλογα πόσο βαρύς θα είναι ο χειμώνας. Για την ορθόκλαδη ποικιλία το μέγιστο ύψος του φυτού φτάνει το ενάμιση μέτρο, ενώ για την νάνα ή την έρπουςα ποικιλία το μέγιστο ύψος του φυτού δεν θα ξεπεράσει το μισό μέτρο. Έχει αρκετά πυκνό φύλλωμα από αντίθετα, ωειδή, με τραχεία χνοώδη επιφάνεια, οδοντωτά φύλλα με δυσάρεστη οσμή. Έχει παρατεταμένη διάρκεια ανθοφορίας που ξεκινάει την άνοιξη και εξελίσσεται μέχρι

τα πρώτα κρύα στα τέλη του φθινοπώρου. Η λαντάνια έχει πολύ πλούσια και εντυπωσιακή ανθοφορία από πολυάριθμα μικρά σωληνοειδή άνθη οργανωμένα σε ταξιανθίες κορύμβους. Το μοναδικό χαρακτηριστικό της είναι η ταυτόχρονη παρουσιά περισσότερων του ενός χρώματος ανθέων στο ίδιο φυτό και στην ίδια ταξιανθία. Τα άνθη της τα συναντάμε σε κόκκινο, πορτοκαλί, κίτρινο, ροζ, μωβ και λευκό χρώμα. Η λαντάνια ευδοκιμεί σε κάθε τύπο εδάφους, σε ηλιόλουστες έως ημισκιερές, αλλά προστατευμένες απο τον παγετό, θέσεις φύτευσης. Έχει μικρές ανάγκες σε νερό άρδευσης που αυξάνονται μόνο κατά τους θερινούς μήνες. Αντέχει τις ξηροθερμικές συνθήκες και τις παραθαλάσσιες φυτεύσεις, όχι όμως τις πολύ χαμηλές θερμοκρασίες.

πηγή: <https://www.geoponiko-kentro.gr/product/lantana/>

Πυράκανθος

Περίοδος ανθοφορίας	Άνοιξη
Εδαφικές απαιτήσεις	Χωρίς απαιτήσεις
Απαιτήσεις σε νερό	☹ ☹ ☹
Απαιτήσεις σε φως	☀ ☀ ☀
Αντοχή στο κρύο	❄ ❄ ❄
Μέγιστο ύψος	6μ.
Μέγιστη διάμετρος	4μ.
Χρώμα άνθους	Λευκό

Ο πυράκανθος είναι ένας ιδιαίτερα εντυπωσιακός αειθαλής θάμνος με ευρύτατη εφαρμογή στην κηποτεχνία. Το μέγιστο ύψος του φυτού σε πλήρη ανάπτυξη μπορεί να φτάσει τα έξι μέτρα ενώ η διάμετρος του τα τέσσερα μέτρα. Έχει μικρά, ελλειπτικά, στιλπνά φύλλα σε σκούρο πράσινο χρώμα και πλήθος αγκαθιών που τον καθιστούν ένα φυσικό εμπόδιο. Ανθοφορεί την άνοιξη με μικρά, λευκά άνθη, οργανωμένα σε πυκνές ταξιανθίες σκιάδια. Την πλούσια ανθοφορία του ακολουθεί το φθινόπωρο ο σχηματισμός των πολυάριθμων καρπών του σε σκούρο πορτοκαλί ή κόκκινο χρώμα, οι οποίοι διατηρούνται προσφέροντας μία εξαιρετική αισθητικά εικόνα μέχρι την επόμενη άνοιξη. Δεν έχει

ιδιαίτερες εδαφικές απαιτήσεις ενώ είναι ανθεκτικό και σε ασβεστώδη εδάφη. Προτιμά ηλιόλουστες έως ημισκιερές θέσεις φύτευσης. Έχει μέτριες απαιτήσεις σε νερό άρδευσης, ενώ παρουσιάζει εξαιρετική αντοχή στο ψύχος.

πηγή: <https://www.geoponiko-kentro.gr/product/pyrakanthos/>

Αναρριχητικά

Αγιόκλιμα

Περίοδος ανθοφορίας	Άνοιξη, Καλοκαίρι, Φθινόπωρο
Εδαφικές απαιτήσεις	Χωρίς απαιτήσεις
Απαιτήσεις σε νερό	☹☹☹
Απαιτήσεις σε φως	☀☀☀
Αντοχή στο κρύο	❄❄❄
Μέγιστο ύψος	10μ.
Μέγιστη διάμετρος	10μ.
Χρώμα άνθους	Λευκό, Κίτρινο, Ροζ

Αειθαλές αναρριχώμενο φυτό με γρήγορο ρυθμό ανάπτυξης. Είναι έντονα επεκτατικό φυτό, τόσο σε ύψος όσο και σε πλάτος. Θα αξιοποιήσει όλη τη διαθέσιμη υποστήριξη που του παρέχεται για να φτάσει ψηλά και μπορεί σε ύψος να αγγίξει ακόμα και τα δέκα μέτρα. Αντίστοιχα μεγάλη διάμετρο τείνει να αποκτήσει, οπότε και είναι απαραίτητο να περιορίζουμε το μέγεθος του στα επιθυμητά όρια. Τα φύλλα του είναι μεγάλα, ωσειδή, αντίθετα, σε έντονο πράσινο χρώμα. Τα πολυάριθμα ευωδιαστά του άνθη είναι λευκά και στη συνέχεια γίνονται κίτρινα. Υπάρχει και μια ποικιλία λιγότερο διαδεδομένη με άνθη λευκά-ροζ. Το αγιόκλιμα αναπτύσσεται σε όλους τους τύπους εδαφών, δείχνει όμως μια μικρή προτίμηση στα υγρά εδάφη. Ευδοκimeί σε ηλιόλουστες έως ημισκιερές θέσεις εγκατάστασης, φτάνει να δέχεται άπλετο ηλιακό φως. Αναπτύσσεται ικανοποιητικά καλά απουσία τακτικής άρδευσης, όμως προσφέροντας του αραιά ποτίσματα θα λάβουμε πολύ πιο έντονη ανθοφορία. Το ίδιο ισχύει και για τη λίπανση. Έχει

εξαιρετική αντοχή στο κρύο και τον παγετό και ενδείκνυται για παραθαλάσσιες φυτεύσεις.

πηγή: <https://www.geoponiko-kentro.gr/product/agioklima/>

Βουκαμβίλια

Περίοδος ανθοφορίας	Άνοιξη, Καλοκαίρι, Φθινόπωρο
Εδαφικές απαιτήσεις	Καλά αποσταγγιζόμενα
Απαιτήσεις σε νερό	☹☹☹
Απαιτήσεις σε φως	☀☀☀
Αντοχή στο κρύο	❄❄❄
Μέγιστο ύψος	5μ.
Μέγιστη διάμετρος	5μ.
Χρώμα άνθους	Κόκκινο, Λευκό Κίτρινο, Μωβ, Ροζ

Φυλλοβόλο αναρριχώμενο φυτό με μέτριο ρυθμό ανάπτυξης. Το τελικό ύψος του φυτού μπορεί εύκολα να φτάσει τα πέντε μέτρα. Οι νεαροί βλαστοί του, που χρησιμοποιούν κάθε διαθέσιμο μέσο για να αναρριχηθούν, στη συνέχεια ξυλοποιούνται δίνοντας μία μόνιμη θέση εγκατάστασης στο φυτό. Τα φύλλα του είναι απλά, μικρού μεγέθους, οξύληκτα, σε χρώμα ζωηρό έως σκούρο πράσινο. Ανθοφορεί από τις αρχές της άνοιξης μέχρι και τα πρώτα κρύα στα τέλη φθινοπώρου, παράγοντας πολυάριθμα άνθη σε λεπτούς μίσχους. Μπορούμε να επιλέξουμε ανάμεσα από μία

πληθώρα χρωμάτων, με πιο διαδεδομένα το κόκκινο και το μωβ, αλλά και το λευκό, το κίτρινο ή το ροζ. Ευδοκimeί σε καλά αποστραγγιζόμενα εδάφη και ηλιόλουστες θέσεις φύτευσης προστατευμένες από τους δυνατούς ανέμους. Πρέπει να αποφεύγεται η υπερβολική άρδευση ή οι τακτικές λιπάνσεις, καθώς προάγουν την παραγωγή βλαστών και φύλλων σε βάρος της ανθοφορίας.

πηγή: <https://www.geoponiko-kentro.gr/product/mpoykanvillia/>

Γιασεμί

Περίοδος ανθοφορίας	Άνοιξη, Καλοκαίρι, Φθινόπωρο
Εδαφικές απαιτήσεις	Γόνιμα, Ελαφριά, Καλά αποσταγγιζόμενα
Απαιτήσεις σε νερό	☹☹☹
Απαιτήσεις σε φως	☀☀☀
Αντοχή στο κρύο	❄❄❄
Μέγιστο ύψος	5μ.
Μέγιστη διάμετρος	5μ.
Χρώμα άνθους	Λευκό, Κίτρινο, Ροζ

Γένος αναρριχώμενων φυτών, αποτελούμενο από αειθαλή και φυλλοβόλα είδη. Έχουν μέτριο ρυθμό ανάπτυξης. Το ύψος και η διάμετρος τους μπορεί να φτάσει τα πέντε μέτρα. Τα φύλλα τους μπορεί να είναι απλά ή σύνθετα, εναλλασόμενα, ωσειδή, στιλπνά, σε έντονο πράσινο χρώμα. Τα άνθη τους είναι αρωματικά, αστεροειδή, μεγαλύτερου ή μικρότερου μεγέθους, συνήθως σε χρώμα λευκό αλλά συναντάμε και είδη με ροζ ή κίτρινα άνθη. Όλα τα είδη γιασεμιού θέλουν εδάφη γόνιμα, ελαφριά, καλά αποστραγγιζόμενα και ηλιόλουστες θέσεις φύτευσης. Η αντοχή στο κρύο μεταβάλλεται από είδος σε είδος, γι' αυτό θέλει προσοχή στην απόφαση του είδους που θα καλλιεργήσουμε. Επίσης θέλουν τακτικά ποτίσματα, ειδικά τους θερινούς μήνες. Το αράπικο γιασεμί (J. azoricum) είναι χαμηλού ρυθμού ανάπτυξης, αλλά πιο ανθεκτικό στις χαμηλές θερμοκρασίες. Το πολυανθές γιασεμί (J. polyanthum) έχει γρήγορο ρυθμό ανάπτυξης, αλλά μικρή διάρκεια ανθοφορίας σε σχέση με τα άλλα είδη. Το γιασεμί σαμπάκ ή μπουγαρίνι ή φούλι (J. sambac) έχει τη μεγαλύτερη διάρκεια ανθοφορίας και μέτριο ρυθμό ανάπτυξης. Το χιώτικο γιασεμί (J. grandiflorum) είναι το πιο ευαίσθητο και πιο απαιτητικό είδος, με μέτριο ρυθμό ανάπτυξης και μεγάλα πολύ αρωματικά άνθη. Τέλος, το

κίτρινο γιασεμί (J. nudiflorum) είναι ημιαναρριχώμενο φυλλοβόλο, ανθίζει από το Δεκέμβριο μέχρι τον Απρίλιο κι έχει γρήγορο ρυθμό ανάπτυξης.

πηγή: <https://www.geoponiko-kentro.gr/product/giasemi/>

Ρυγχόσπερμο

Περίοδος ανθοφορίας	Άνοιξη, Καλοκαίρι
Εδαφικές απαιτήσεις	Καλά αποσταγγιζόμενα
Απαιτήσεις σε νερό	☹☹☹
Απαιτήσεις σε φως	☀☀☀
Αντοχή στο κρύο	❄❄❄
Μέγιστο ύψος	8μ.
Μέγιστη διάμετρος	6μ.
Χρώμα άνθους	Λευκό, Κίτρινο

Αειθαλές αναρριχώμενο φυτό. Τα πρώτα έτη ο ρυθμός ανάπτυξης του είναι μέτριος, αλλά γίνεται γρήγορος στη συνέχεια. Το μέγιστο ύψος του φτάνει τα οκτώ μέτρα ενώ η διάμετρος του μπορεί να αγγίξει τα έξι μέτρα. Τα φύλλα του είναι λογχοειδή έως ωσειδή, απέναντι, γυαλιστερά, σε σκούρο πράσινο χρώμα. Τα άνθη του φύονται οργανωμένα σε ταξιανθίες σκιάδια που εκπύσσονται από τις μασχάλες των φύλλων. Είναι έντονα αρωματικά, αστεροειδή, συνήθως λευκού χρώματος αν και υπάρχει και ποικιλία με κίτρινα άνθη. Ανθοφορεί την άνοιξη και το καλοκαίρι. Ευδοκimeί σε καλά αποστραγγιζόμενα εδάφη και ημισκιερές θέσει φύτευσης. Χρειάζεται τακτικά ποτίσματα τους θερινούς μήνες, ενώ το χειμώνα σπάνια. Έχει εξαιρετική αντοχή στις ψυχρές θερμοκρασίες του χειμώνα. Επίσης, απαιτεί τακτικές λιπάνσεις.

πηγή: <https://www.geoponiko-kentro.gr/product/rygchospermo/>

